

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

PARIS — EXCEDEUNT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

Anal.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

QUINTI POSTHOMERICA.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

TRYPHIODORI EXCIDIIUM ILII.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE

CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM

EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI

FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT

Fridericus FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,

EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,

INSTITUTI REGII FRANCIE TYPOGRAPHO,

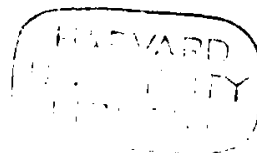
VIA JACOB, 56.

M DCCC XLI.

92

Gr 46, 156

1879, Nov. 18.
Pickering bequest.

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimaque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus Hæsiopi textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermanni recensionis (in opusculis. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiiue somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmermann. ephemer. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodi natura Lehrsius frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsius non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριττήν. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόνεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, ἀῖζαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριέσσα. IV. 59, δολίῃσιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermanni ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλειαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' εἶπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermanni coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἔτερόν δ' ἐθέλεις, restituiimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHÆO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi.

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὁξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

QUINTI textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Ἀόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomericorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέλευθε	κελεύθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. εἶδν	εἶδν	v. 443. αὖ	αὖθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κείναι	κείνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυνανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν·	εἰ ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504. ἀφραδίῃσι	ἐγχείρησι
v. 147. εἴθε'	Εἰε'	v. 505. Λαομέδοντος	λαὸν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγ', τὸν	βουπλήγ', θν	v. 529. Διήχον, ἡδὲ	Διήχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', θν	v. 558. ἴκεσθε	ἴκεσθον
v. 168. κιούσα	κιούση	v. 563. Ἦ. μέγα τοι δ'	Ἦ μέγα· τοι δ'
v. 179. Ἦ δ' οἴη	Οἴη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν· Ἐκπά- γλις δ' ἡ σείο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θεῆσιν Ἐκπάγλις, ἡ σείο θεοῦδός ἐστι γενέ- θλης·	v. 583. ἔτλης	ἐφης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 598. δύσαν	δύσων
v. 254. θερμώδουσιν	θερμώδουσιν	v. 613. ὑπαί	ὑπὲρ
v. 259. ὑκρύοντι	ὑκρίοντι (1)	v. 615. ἦδ'	ἡ
v. 286. πολυγνάμπτησιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι ἄψα
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 677. αἰκτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἦκαχε	ἦκαφε
v. 326. οἱ	ὥς	v. 724. οὔνεκα	εἵνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπεί
		v. 753. θέμις εἰ ἄτη	Θέμις εἰ Ἄτη
		v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δοπλ.» Qua admissa mutatione τῇ esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δοπλ) defendit.

(2) Lehrsius vult μιν. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λίην.»

IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :		IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :	
	v. 761. ἐξεφάνθη		ἐξεφάνθη		v. 440. ἐπιστάμενος		ἐπισταμένος
	v. 793. μένος μέγα		μέγα σθένος (1)		v. 443. ἐπεσσυμένως		ἐπεσσυμένῳ
L. II.	v. 6. σκοπίασκον		σκοπίαζον		v. 452. αὐτὴ συν φήμη		αὐτὴ κεν φήμη
	v. 30. πῶ		που			et μεγάλθυμον	τάχα θυμόν
	v. 48. ὄρνυτ'		ὄρνυτ'		v. 457. περιώσιος		περιώσιον
	v. 55. ἢ μὲν		ἡμὲν		v. 464. ὄφελέν με		ὄφελόν με
	v. 59. ἐνὶ		μετὰ		v. 467. ἀγανούς τε		γεραρούς τε
	v. 61. ὄφελεν, καὶ		ὄφελον καὶ		v. 469. δ' ἔθηκεν		δὲ θῆκεν
	v. 80. μαρναμένῳ		παρφαμένῳ		v. 480. πένθος		θυμόν
	v. 127. Μέμνων		Μέμνον		v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε		πένθος λευγαλέον· τό
	v. 163. τάχα		τοῖς		v. 502. ἀκάχησας		ἀπάφησας
	v. 165. ἐν		ἐνὶ		v. 526. ὁ		ὁγ'
	v. 169. ὀχέεσφι		ὀχέεσσι		v. 538. οἶον, δτ'		οἶόν τ'
	v. 174. κεν		καὶ		v. 614. θν		τὸν
	v. 187. ὕστερος		ὑστατος		v. 619. ἄλλοτε		ἀλλ' ὅτε
	v. 196. ἅπαν· οἱ		πάν· τοῖ		v. 661. θοῇν		θεῶν
	v. 200. ἔσαν et ἀγυῖα		ἔσαν et ἀγυῖα		v. 665. Ἀλλ' ὅτε		καὶ τότε
	v. 224. θηγόμεν' et πάρος		θεινόμεν' et πυρὸς		v. 714. εὐ πνείοντες		εὐπνείοντες
	v. 232. βαρὺ		βαθὺ		v. 716. δ' ἐγίγνωτο		δὲ γίγνωτο
	v. 233. οἱ γ'		οἱγ'		v. 783. τὰ μὲν		τά τε
	v. 289. γάρ		δὲ		L. IV.	v. 6. σχεδὸν	πέδον
	v. 300. ἔτι ἐλθέμεν		ἐτ' ἐπελθέμεν		v. 17. αὖ		αὐθ'
	v. 314. μόγου		μόθου		v. 22. ἡ		τοῦ
	v. 320. Μέμνων		Μέμνον		v. 27. ἐπέδρακεν		ἐσέδρακεν
	v. 339. τοῖ		οἱ		v. 33. αὖ		αὐτ'
	v. 361. μοῖρα		Μοῖρα		v. 46. δ' ἐγήθεον		δὲ γήθεον
	v. 421. προφερεστέρα		προφερεστέρη (2)		v. 70. δῆτ'		δαῖτ'
	v. 446. βεβλημένος		βεβλημένον		v. 93. ἥδεται		ἔλδεται (4)
	v. 495. ὑπέδραχεν		ἐπέδραχεν		v. 146. ὅσσ'		ὥς δ'
	v. 520. ἢ μὲν et ἢ δ'		ἡμὲν et ἡδ'		v. 168. ἔσσυτο		ἵστατο
	v. 543. ἄορ		αἶμα		v. 185. οἶδε		δοιοῖ
	v. 546. ἐπεσμαράγησε		ὑπεσμαράγησε		v. 249. δένδρ'		δένδρε'
	v. 602. θέρους		θέρους		v. 265. ἐν		ἐνὶ
	v. 618. οὐτ' ἄρ' et ὀπίσατο		οὐ γὰρ et ὀπίσατο		v. 277. γ' ἐτέρπετο		τε τέρπετο
	v. 665. ῥὰ Πηλιάδες		μὲν ἄρ' Ἡλιάδες		v. 311. κρατερώτερος		κρατερώτατος
	v. 666. ὥϊζε		ἦϊξε.		v. 326. ἐνεγγυς		ἐγγύς
L. III.	v. 28. δ' ἔθηκε		δὲ θῆκε		v. 384. ἤλασε		ὀκλασε
	v. 49. ἥκαχες		ἥκαφες		v. 383. Ἰάσονος		Ἰήσονος
	v. 57. ἐ		οἱ		v. 396. ἀμφιτετρυμμένα		αἶψα τετρυμμένα (5)
	v. 58. οὐδ'		οὐτ'		v. 400. προπάροιθε		τοπάροιθε
	v. 65. ὑπὲρ		ὑπὲχ		v. 416. ἐπαλγύνεσκε		ἔτ' ἀλγύνεσκε
	v. 69. τλήτω		στήτω		v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·		ἀπόνητο· ἀχνοον —
	v. 70. τοῖ		οἱ		v. 441. θέρους εὐθαλπέος		θέρους εὐθαλπέος
	v. 94. οἱ δὲ		ἡδὲ		v. 445. μὲν		μιν
	v. 114. σχέτλιε		σχέτλιος		v. 487. ἔλευσσαν		ἐνευσαν
	v. 159. ἥριπε γαίης		ἥριπε, βαιὸν		v. 488. ἰδμονι πυγμαχίης		ἰδμονι, παμμαχίης
	v. 169. τίσεσθ'		τίσετ' ἄρ' (3)		v. 522. ἐνθορον·		ἐκθορον·
	v. 184. ἐ		οἱ		v. 559. ἐν		ἐνὶ
	v. 190. ἀρήγετε		ἀρήγοιτ'		L. V.	v. 14. ἀμφιτέτυχτο	ἀμφετέτυχτο
	v. 210. πόλιν et εἰρύσαντες		πτόλιν et εἰρύσωμεν		v. 35. θανάτου		Θανάτου
	v. 222. τε		ῥὰ θ'		v. 36. ὑσμῖναι		Ἵσμῖναι·
	v. 225. ὑπαὶ		ὑπὸ		v. 72. μειδιόωσ'		μειδιόων
	v. 295. δῆ		δῆτ'		v. 125. κ'		τ'
	v. 304. ναιετάσκειν		ναιετάασκεν		v. 126. νύ κεν		νῦν
	v. 319. ἀπαι		ἀπὸ		v. 127. μετεύαδεν		μέγ' εὐαδεν
	v. 340. ἐμπνείοντα		ἀμπνείοντα		v. 134. Ἰδομένη· αὐτὸν,		Ἰδομένηα κλυτὸν,
	v. 379. οἱ		οἱγ'		v. 145. δῶη		δῶη
	v. 386. εὔτε		ἔστε		v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδ'		ὄντινά κεν τῶνδ' ἀνδ'
	v. 409. τ' αὖ		δ' αὐτ'		v. 176. ἐρατεινήν·		ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγχεῖσθαι coniecit pro συγγεῦσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse conieicimus.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice h. serit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεται, Lehrsio κῆδεται in mentem venit. Mox 168 ἵστατο Lobeckii coniectura est ad Aiac. p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsio αὐθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήματα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκει	v. 258. ἀλλοθεν	ἀλλυδὺς
v. 240. οὔτιδανόν εἰ ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν	v. 283. αὖθ'	αὐθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἑωλπεν	ἑολπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 281. μητιώωντο	μητιώωνται	v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κᾶτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἐπὶ	τῷ δ' ἀρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἀρ'	v. 388. σχέτλιε ,	σχέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. δς	δ
v. 362. δρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἔτι ἑλπη	ἔτ' ἑλπη
v. 386. ἡδὲ	ἡδὲ	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκείνο	δὲ ἐκείνο
v. 393. ἐπέβραχε	ἐπέβραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ βα τότε
v. 399. ἐπεί	ὅτι	v. 526. ἐμπνεύοντα	ἀμπνεύοντα
v. 422. ἦκαχε	ἦπαφε	v. 532. ἡδὲ	ἡδὲ
v. 435. ὑποπτώσσουσι	ὑποπτώσσωσι	v. 533. ἀολλίσσωσ'	ἀολλίσσωσ'
v. 436. ὅτ'	ὅ δ'	v. 544. ἀρίδης	ἀτδης
v. 444. κύων	κύων	v. 580. Ἐχέμμονα δηϊοτῆτι	ἐλὼν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 457. χόλον	δόλον	v. 592.	in uncis.
v. 460. ἐπιβήμεναι ,	ἐτι βήμεναι ,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισσόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσὶν	v. 604. ἔνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνησαν	Μόνηνον
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ διαν	ὀδυρομένων εἰ διαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἐδίαθεν	ἐβιάθη	v. 38. πόνου	γόου
v. 517. ὄρα με	ὄρρ' ἐμέ	v. 57. ἔξεεν	ἔβρεεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεότες	τεθνεῶτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμμεν, ὄσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοίης
v. 554. ἀνδρέεσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὔτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σκολιός
v. 563. θεῶν,	θεᾶν,	v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μίην	μίαν
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 175. προπάραιθε	τοπάραιθε
v. 619. περὶ δινῆσαντο	περινηῆσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἀτροπος εἰ μοῖρα ,	Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπέκ	v. 254. ὄρνυτο	ὠρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἵππους,	αὐτοῖς ἡδ' ἵπποις,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βρόντες,	βάλοντο,	v. 285. οὔνεκα	τοῦνεκα
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον	v. 290. οὔνεκ'	εἴνεκ'
v. 126. ἡμενοι	ἡμεροι	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἔσπετο	ἐπλετο	v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἶρετο	v. 372. ἀρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἀρα	ἐνθάδ' ἀρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἡύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυβρόθοιο	πολυβρόθοιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεῶς	νεός
v. 214. μὲν	ῥα	v. 488. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 224. ἐτίνατο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσόιο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	αἰψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρίδεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆσθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προπάραιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spritznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κῶδος φέρειν εἰ κῶδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ ἐπὶ πέτρῃ,	καναχῇ ἐπὶ πέρι πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέπρασεν	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπεπράσατ'
v. 640. κῦσεν	κύσσειν	v. 336. οἱ	τοῖ
v. 650. φήσασκεν ἐπὶ ἔμμεν,	φαίης κεν ἐπὶ εἶναι	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἐμελλεν ἐπὶ ἰκέσθαι,	οὐνεκά οἱ μέλαν ἔλκος ἐπὶ ἵκανε, (3)
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσσης·	ὑποβρωθέντα θαλάσση·
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἀπο, στυφελοῖς —
L.VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 11. μπιδῖη	μπιδῖη	v. 409. ἤροντ'·	εἰρόντ'·
v. 41-42.	lacuna.	v. 420. μέγα	μάλα
v. 48. δῇ	δὲ	v. 467. ἀμρίς ἔχρισαν	ἀμοῖ ἐ χρίσαν
v. 79. ναιετάσκει	ναιετάασκε	v. 469. οἱ	τοῖ
v. 99. Ἐνθ'	Ἐν δ'	v. 496. a Rhodomanno inventus.	lacuna.
v. 103. ναιετάσκει	ναιετάασκε	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 137. δὲ	δέ ἐ	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 157. ἀκρονύχων	ἄκρον ὕδωρ	v. 519. εἶπου τις	τῶν εἰ τις
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 520. πέλεται νόος ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,	νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
v. 303. ὅς τε πάροιθεν	ὅς τοπάροιθεν	L. X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 304. ναιετάσκει	ναιετάασκε	ἐπὶ ἀλευομένων	μέγ' ἀλευομένων
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 32. ἐτι	ἐπὶ
v. 332. περιβρίψῃ	περιβρίψῃ	v. 42. τοι ἐπὶ κάκεινῳ	κεν ἐπὶ καὶ κείνῳ
v. 333. θάττον	τυτθῇ	v. 54. ὥμοις	ὥμους
v. 337. Τρῶας ἐπὶ ἄλλους	Τρωσὶν ἐπὶ ἄλλον (1)	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 338. λαὸν ἐπαΐσσοντας·	λαοῦ ἐπαΐσσοντας·	v. 66. ὥς που	ὥς ἢ
v. 339-340.	lacuna.	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 345. ἔδεισε·	ἔσεισε· (2)	v. 68-69. — φύει, ἢ δ' ὥστε δι' ἀζαλέης φυλόχοιο Πύρ βρέμει αἰθόμενον, ἢ δ' ὥς—	— χέει, ἢ ὥς δτ' ἀν' ἀζαλέην φυλόχον πύρ Αἰθόμενον βρομέει, ἢ ὥς—
v. 377. ἄρα	ἄραρ	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	v. 81. Ὑἶλλον, εὐγλώχινι	Ὑἶλλον, εὐγλώχινι
v. 381. νεφέεσσι	νεφάδεσσι	v. 87. Χεδιόν τε,	Σχεδιόν τε,
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 91. ἅμα πῖονι	ἅμ' ἀπείρονι
v. 436. ἐν	ἐνὶ	v. 126. ναιετάσκειν	ναιετάασκεν
v. 438. κραδίη	κραδίη	v. 131. πονέουσιν	περ' εὐῶσαν (4)
v. 459. πάντας ἐπὶ ἐπεί	παντ' ἐπὶ ἐπειή	v. 132. δ' ἄρ'	γάρ
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπῆρσθα,
L.IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 136. ἱκῆται,	ἱκῆται,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 139. καὶ μιν αἰεὶ σπαίρουσαν	καὶ ῥα μιν ἀσπαίρουσαν (5)
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 143. Φύλλαις εὐζωνος	Φύλλαις εὐζωνος
v. 83. ὀλέσῃ·	ἐλάσῃ·	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 88. μούνος	μούνον	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 194. ὥς ἐτεὸν καύσαιτο, μέγας	ὥς ἐτεὸν, κενέδαστο μέλας
v. 114. παρανήε	παρενήε	v. 241. ἔτ' ἐμίμνε	ἔτι μίμνε
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 250. ἐννεσίη	ἐννεσίης
v. 132. μίη	μίη	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος
v. 134. ἔγχεϊ	ἔγχεσι		
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·		
v. 195. αὖθις	αἰὲν		
v. 241. ἐτέρωθι	ἐτέρωθε		
v. 259. δόρυ	δορὶ		
v. 260. ἥερα	omissum,		
ἐπὶ τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.		
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε		
v. 299. Τρώεσσι	Τρωσὶν δὲ		

(1) Lehrslius ad hunc versum: « ἐτίνωτο, fortasse ἐσίνετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔβρισε.

(3) Ad v. 347 Lehrslius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγρίαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepinus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτείρετο expleatur, eaque, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohereant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ' εὐῶσαν· ἐτείρετο δ' οἱ φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγῆμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrslius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :

- v. 277. νοῦσιν, καὶ
v. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ-
σπετα
v. 357. ἔμπροσθεν εἰ ἐμβεβα-
νίας·
v. 379. προπάροιθεν
v. 398. με ἀσπετον
v. 405. ἐδάμασσα
v. 408. οὐ γούωσα
v. 408. καίνη
v. 409 εἰ 410. ἡδὲ
v. 413. κώκυσεν,
v. 428. ὄφελόν ποτε
v. 431. ἡώς·
v. 435. εὐπέπλους
v. 459. μακρὸν περὶ κακίε-
σκον.
v. 465. βοήσατο
L. XI. v. 6. ἡδὲ
v. 9. ἱκελοι
v. 23. δὴ
v. 25. ἀνή
v. 56. ἐς δορί
v. 59. ἄμα πέπτατο
v. 63. αἰνὸν
v. 66. ἐπὶ
v. 103. τῷ
v. 123. ὑπαὶ
v. 136. ῥοῆς
v. 161. δ' ἀρ' λαίνετο
v. 173. ἐσσυμένως
v. 194. λείπεν εἰ κραταιὴν
v. 195. ἔμπεφυϊαν
εἰ ἐὺγνάμκτοισι χα-
λινοῖς,
v. 208. οὐς, ἄμοτον
v. 209. τύψεν ὑπὸ
v. 219. ἀγέ θέσθ'
v. 249. ἀπρωτίοπτον ὁμίχλην·
v. 251. εἰοντο
v. 284. ἐπ'
v. 286. μετ'
v. 324. ἀύτεον.
v. 360. ἐντύναντο
v. 361. μίη—ἀρμη.
v. 365. τοῖαι Ἀργείων
v. 367. ἀρηράμεναι
v. 372. βελέμεναι,
v. 379. δρόμος εἰ δ'
v. 432. πόλῃος, ἐὼν
v. 450. ἐπιβήσατο
v. 472. συνηλοῖωτο
v. 495. καὶ
L. XII. v. 30. πάντα
v. 31. ἐν κλισίῃς
v. 43. ἄμα
v. 53. οὐ γάρ
v. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν
v. 65. σφιν
v. 76. πολλὰ

IN EDITIONE NOSTRA :

- νοῦσιν τε καὶ
μεγάροιςιν ἀάσπετα
ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίης·
τοπάροιθεν
μ' ἀάσπετον
ἐδαμ' αἶσα
οὔτι γούωσα
τῶσον, ὅσπον ἀρ'
καῖνον
αἰ δὲ
κώκυς·
ὄφελον τότε
αἰών·
εὐπέπλους
μόρον περικωκύεσκον.
γοήσατο
οἱ δὲ
εἰκελοι
δὴ
ἀνίης
δορι
ἀμ' ἀπέπτατο
αἰνοῦ
τότε
τοῦ
ὑπὸ
ῥοῆς
δ' λαίνετο
ἐσσυμένους
λίπεν εἰ κραμαστήν,
ἐκπεφυϊαν
ἐὺγνάμκτοιο χαλινοῦ,
οὐς τ' ἄμοτον
τύψεν ὑπὸ
ἀγέσθ'
ἀπρωτίοπτος ὁμίχλην·
εἰοντο,
ἀρ'
μέγ'
ἀύτευν.
ἐντύνοντο
μίη—ἀρμη.
τοῖαι ἀρ' Ἀργείων
ἀρηράμενοι
βοεῖαις,
βρόμος εἰ δ'
πόλῃος ἐῖς, (1)
ἐπεβήσατο
συνηλοῖητο
σὺν
πάντες
δς κλισίας
ἀνά
οὐχί
ἄλλα· Ζηνός μὲν
σφισι
πάντα

IN TYCHSENII EDITIONE :

- v. 99. κάρτεος
v. 103. ἡ Διδς
v. 106. γένος ἀμφιλιποῦσα,
v. 111. ἐνδοθι
v. 124. ἐς
v. 127. δεύοντο
v. 135. θυρυόνετι
v. 164. ἐπὶ
v. 176. ὑπεσμαράγησε
v. 186. οὔδεος
v. 188. περὶ
v. 198. ἐν
v. 209. ἡμέας
v. 212. γαίῃ ἀπειρεσίῃ·
εἰ ἀμμιν
v. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,
v. 224. τι
v. 236. μέμνετε
v. 257. τοι
v. 258. πολέμου
v. 260. αὐ
v. 275. Νέστωρ
v. 277. τις
v. 284. μιν
v. 301. δ' ὅπ' Ἀρηί
v. 313. οὔρεϊ οὔτε
v. 315. δ' ὁ
v. 323. Ἀντίμαχος
v. 331. ἡ μὲν
v. 333. αὐ
v. 343. ἔργω εἰ ἀνακτας
v. 394. γινῶναι
v. 410. εἶδεν
v. 414. θεή· λευκαὶ δὲ
v. 430. περιστενάχουσι
v. 445. τῷ
v. 453. κικλήσκουσιν,
v. 461. ἔξαν
v. 467. ἐνθα
v. 476. δς
v. 484. καὶ ἐπὶ
v. 488. ἀρραδίῃ
v. 495. λυγρὸν
v. 496. ἐπὶ
v. 515. ἀχλὺς ἀρ' ἀμφοεκάλυψε
v. 528. ἦεν,
v. 544. ἀρα
v. 545. χαίρετε
v. 559. ποῦ
v. 564. οὔνεκά σφιν μέγα
v. 580. οὔρεσι καγχαλώωσα
v. 383. ἀχθυμένη
v. 585. φόνου· εἰ σφίσι
L. XIII. v. 4. περὶ
v. 19. φρένα
v. 36. ἀτρεκέως
v. 42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν
v. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι
v. 68. ἀτρομοι
v. 70. ἀνίαχοι
v. 73. ἐπιθρίσουσι

IN EDITIONE NOSTRA :

- θάρσεος
ἐκ Διδς
Ἰδος αἰκὴ λιποῦσα
ἀγχόθι
ἀν'
δεύοντ' ἐκ
ὀκρίονετι
ποτὶ
ἐπεσμαράγησε
οὔρεος
ἀμω'
ἐκ
ὑμέας
γαίῃ ἀπειρεσίῃ·
ὑμμιν
κλυτοὶ εἰ ὀδριμόθυμοι,
κε
μῖμνειν
κου
πολέμοιο
αὐθ'
Νέστορ
τοι
τὸν
κεν ὅπ' Ἀρεῖ
οὔρεϊ τ' οὔτε
δὲ
Ἀμφιλοχος
ἡμὲν
αὐ
ἔργον εἰ ἀνακτες
γινώμεναι
εἶδεται
θεά· γλαυκαὶ δ' ἀρ'
περιστενάχοντο
τοὶ
ἐπικλείουσιν,
ἔξον
ἐν δὲ
ὄγ'
ῖ ἐπὶ
ἐν κραδίῃ (2)
λυγρῷ
περὶ
ἀχλὺς ἀμφοεκάλυψε
αἰὲν,
ἀμα
χαίρετ' ἀρ'
γάρ
οὔνεκ' ἀρα σφίσι
οὔρεσιν ἀσχαλώωσα
ἐσσομένη
φόνω· εἰ μέγα
παρὰ
φρένας
ἀτρεμέως
ἐξανέδυσεν ἰδῶν
ἄλλος ἐπ' ἄλλω.
ἄδρομοι
αὐίαχοι
ἐπιθρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μελονόμοι καὶ πῶσα πάντα. Koechlyus fortasse scribendum existi-
mat αἰπόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἄμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροιιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεᾶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνόν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. ὅς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
v. 348. μίη
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἄρ' ἐμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ' ἔθελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἢ
v. 428. ἔτρεσεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτόν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
et περιπίπτат'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
ἔ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δμηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ
γέροντος ἐὰς (1)
κάρην
πουλὸν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔνδον,
ἐνὶ
ὡς
καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
μί' ἢ
σε δέξατ'
ἄρα μέλλεν
καὶ
ἀρίζηλον
θεᾷ
ἄρα θέλγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἢγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτός (2)
ἔρριπεν
ὑπαὶ
τοὶ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτат'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀψεί
L.XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδὲος
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλείβετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμόν
v. 198. ἀπηέζηνθ'
v. 214 et 241. εὐπεπλον
v. 262. ἔκχυτο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρύζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύζεσκε
v. 283. σπαργεύσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μέν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψιαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
διειδέος
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἰσχέμεν
ἄμ'
βλεφάροιν ἡλείβετο
συνέχοντο
ἀρήϊον
ἐπηέζηνθ'
εὐπεπλον
ἔκχυτο
χέρματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμύζεσκε
σπαργῶσα
ἡὲ et ἡ
ἐτ' ἰαίνεται
βλεφάροιν ἔχυντο
χεύμα
δ' ἐὰ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

ΤΥΡΗΙΟΔΟΡΟΝ e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturiis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

ΤΖΕΤΖΕΣ e Bekkeri recensione prodiit, correctis levibus paucis sive editoris sive hypothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus.

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρμας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνός ὁμοῦ καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodemannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspici-movetur, duo hemistichia inter αἰνός et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐελδομένη vitiosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐελδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωρμένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρμας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * *

ἄμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶ improbable, κοινῶ potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΕΠΗ
ΚΑΙ ΕΠΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

HESIODI
CARMINA ET FRAGMENTA.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

HESIODI THEOGONIA.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰδεῖν,
αἶθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζαθέον τε,
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
ὄρχευνται καὶ βοῶν ἐρισθενέος Κρονίωνος·
καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμητσοῖο,
ἢ Ἴππου κρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
καλοὺς, ἡμερόεντας· ἐπερρώσαντ' ὃ δὲ ποσσίν.
Ἐνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλύμμεναι ἡέρι πολλῇ,
ἐννύχιαι στείχον περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι,
ὕμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην,
Ἀργεῖην, χρυσεόισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν ἰσχεαίραν,
ἡ δὲ Ποσειδάω γαίηρχον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλὴν τε Λιώνην,
[Ἥω τ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,]
Λητώ τ' Ἰάπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαίαν τε Ὀυρανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων·
αἶ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν αἰοῖδην,
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπο ζαθέοιο.
Τόνδε δὲ με πρῶτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγίοχοιο·
Ποιμένες ἀγραυλοὶ, κάκ' ἐλέγχεσθε γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαί.
Ὅς ἔρασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτίεπαι·
καί μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθιλέος ὄζον
δρέψασθαι θητηόν· ἐνέπνευσαν δὲ μοι αὐδὴν
θεῖν, ὥς κλείοιμι τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα.
Καί με κέλονθ' ὕμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
ἄρνας δ' αὐτὰς πρῶτον τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰδεῖν.
ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ δρῶν ἢ περὶ πέτρην;
Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὕμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῖται τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ δημεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δὲ τε δώματα πατρὸς
Ζητὸς ἐγυρδούποιο θεῶν ὅππῃ λειριόεσση
σκιοναμένη· ἡγεῖ δὲ κάρη νιφέντος Ὀλύμπου,
δώματά τ' ἀθανάτων. Αἶ δ' ἀμύροτον ὄσσαν ἰεῖσαι
θεῶν γένος αἰδοίωιν πρῶτον κλείουσιν αἰοῖδῃ
ἐξ ἀρχῆς, οὗς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτικτεν,

A Musis Heliconiadicibus incipiamus canere,
quæ Heliconis habitant montem magnumque divinumque,
atque circa fontem nigrum pedibus teneris
saltant, et aram præpotentis Saturnii,
atque ablutæ tenerum corpus aqua Permessi,
aut Hippocrenes, aut Olmii sacri,
summo in-Helicone choreas ducebant
pulchras, amabiles; tripudiabant vero pedibus:
Inde concitatæ, velatæ aere multo,
noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
celebrantes Jovemque ægida-tenentem et venerandam Juno-
nem] argivam, aureis calceamentis incedentem:
filiamque ægida-tenentis Jovis, caruleis-oculis Minervam,
Phœbumque Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
atque Neptunum terram-continentem, terram-moventem,
et Themis venerandam, et partis-oculis Venerem,
Hebenque aurea-corona, formosamque Dionen,
[Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam.]
Latonamque, Japetumque et Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum et Noctem atram,
aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:
quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis:
Pastores agrestes, mala probra, ventres solum,
scimus falsa multa dicere veris similia:
scimus autem, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ,
et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
ut-decerperem, mirandum. Inspirarunt autem mihi vocem
divinam, ut canerem futuraque præteritaque.
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
se vero ipsas primo et postremo semper canere.
Sed quo mihi hæc circa quercum aut circa petram?
O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
canendo oblectant magnum animum in Olympo,
memorantes præsentiaque futuraque præteritaque,
voce concinentes. Earum vero indefessa fluit vox
ab ore suavis. Ridet autem domus patris
Jovis valde-tonantis, Dearum voce liliacea
dispersa. Resonat vero vertex nivosi Olympi,
domusque immortalium. Hæc vero immortalē vocem emit-
tentes,] deorum genus venerandorum primo celebrant cauti-
lena] ab exordio, quos Tellus et Cælum latum genuerunt,

οἱ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἐάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναι θ' ὑμνεῦσι θεαὶ Κηγούσι τ' ἀοιδῆς,
 ὅσπον φέρτατός ἐστι θεῶν (κράτει τε μέγιστος.)
 50 Αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 τὰς ἐν Πιερίῃ Κρογίῳ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη, γυνόισιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 55 λημοσύνην τε κακίων ἀρπαυῖα τε μερμηράων.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσητο μητίετα Ζεὺς
 νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ β' ἐνιαυτὸς ἦν, περὶ δ' ἔτραπον ὄραι,
 (μηῶν φθινόντων) περὶ δ' ἡματα πολλ' ἐτελέσθη,
 60 ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κοῦρας ὁμοφρονες, ἧσιν αἰοιδῆ
 μέμλεται, ἐν στήθεσσι ἀχρᾶς θυμὸν ἐχούσαις,
 [τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφέντος Ὀλύμπου,
 ἐνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 παρ' δ' αὐτῆς Χάριτες τε καὶ Ἥμερος οἰκί' ἔχουσιν,]
 65 ἐν θαλίῃς ἐρατὴν δὲ διὰ στόματ' ὅσσαν εἶσαι
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἥθεα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσαι, ἐπῆρατον ὅσσαν εἶσαι.
 Αἱ τὸς ἴσαν πρὸς Ὀλύμπον ἀγαλλόμεναι ὅπ' ἀλλῇ,
 ἄμβροσιν μοῦσῃ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 70 ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δουρὸς ὄρωρει,
 νισσομένων πατέρ' εἰς θν' ὃ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἡδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. Εὐδὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε ἡμάς.
 75 Ταῦτ' ἀρα Μοῦσαι αἰεὶ δὴν Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
 ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι, [σαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ' Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'. ἡ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπάσων,
 80 ἡ γὰρ καὶ βασιλευσὶν ἄμ' αἰδοῖσιν ὅπῃ δέῃ,
 ὅντινα τιμῇσιν Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 γεινόμενόν τ' ἐξιδῶσι διοτρεφῶν βασιλῆων,
 τῶ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἑρσση,
 τοῦ δ' ἐπὶ ἐκ στόματος βεῖ μελιχα· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 85 πάντες ἐς αὐτὸν ὄρωσι διακρίνοντα θέμιστας
 ἰθείησι δίκῃσιν· ὃ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύων
 αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε·
 τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἔχ' ἐφρόνες, σῦνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορῇ μετὰ τροπα ἔργα τελεῦσι
 90 ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θρόν' ὡς ἰλάσχογται
 αἰδοῖ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρόμενός τ'
 οἶά τε Μουσάων ἱερῇ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 95 ἄνδρες αἰδοῖ ἐσιν ἐπὶ χθόνα καὶ κίθαρισταί·
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὃ δ' ὀλβίος, ὅντινα Μοῦσαι
 φιλῶνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος βεῖ αὐδῆ.
 Εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
 αἴζεται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ αἰδοῖς

quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
 Secundo etiam Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 Incipientesque celebrant Deae finiuntque carmine celebrare,
 quam praestantissimus sit Deorum imperioque maximus.
 Porro autem hominumque genus fortiumque gigantum
 celebrantes oblectant Jovis mentem in Olympo
 Musae Olympiades, filiae Jovis agida-habentis :
 quas in Pieria Saturnio peperit patri mista
 Mnemosyne, arvis Eleutheris imperans,
 oblivionemque malorum solatiumque curarum.
 Novem enim cum-ea noctes mistus est prudens Jupiter,
 seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
 Sed cum jam annus esset, circumvolarentur vero tempesta-
 les,] mensibus exactis, diesque multi transacti essent,
 ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 curae est, in pectoribus securum animum habentibus,
 [paululum a summo vertice nivosi Olympi,
 ubi ipsis splendidique chori et aedes pulchrae.
 Juxta vero eas Gratiaeque et Cupido domos habitant,]
 in conviviis : amabilem autem per os vocem emittentes,
 canunt omniumque leges et mores venerandos
 immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Illae tum ibant ad Olympum exsultantes voce pulchra,
 immortalī cantilena : circum vero resonabat terra atra
 canentibus : jucundus vero a pedibus strepitus excitabatur
 euntium patrem ad suum. Is autem in coelo regnat,
 ipse habens tonitru atque ardens fulmen,
 vi superato patre Saturno. Bene autem singula
 immortalibus disposuit simul, et ordinavit honores.

Haec sane Musae canebant, coelestes domos incolentes :
 Novem filiae magno e Jove prognatae :

Clioque Enterpeque Thaliaque Melpomeneque,
 Terpsichoreque Eratoque, Polymniaque Uraniaque,
 Calliopeque : haec autem praestantissima est omnium.
 Haec enim et reges venerandos comitatur.

Quemcunque honorarunt Jovis filiae magni,
 nascentemque adspexerunt a Jove-nutritorum regum,
 huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
 hujus vero verba ex ore fluunt suavia : at sane populi
 omnes ipsum respiciunt, reddentem jus
 rectis judiciis. Hic autem secure concionabundus
 statim etiam magnam contentionem scite dirimebat.
 Propterea enim reges prudentes sunt, ut populis
 laesis in-foro integras res restituant
 facile, mollibus alloquentes verbis.

Incedentem vero per urbem, tanquam Deum, venerantur
 reverentia blanda : eminent vero inter congregatos.
 Taleque Musarum sanctum munus hominibus.

A Musis enim et eminus-feriente Apolline
 viri cantores sunt super terram et citharœdi,
 ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcunque Musae
 amant : suavis ei ab ore fluit vox.

Si quis enim vel luctum habens recens-afflicto animo
 tristetur, animo dolens, sed cantor

100 Μουσάων θεράπων κλειῖα προτέρων ἀνθρώπων
 ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπὶ λήθεται, οὐδέ τι κηδέων
 μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτράπε δῶρα θεᾶων.
 Χαίρετε, τέχνα Διὸς, δότε δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδήν.
 106 [Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
 οἳ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 νυκτὸς τε θνοφερῆς, οὗς θ' ἄλμυρός ἐτρεφε πόντος.]
 Εἰπατε δ' ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἶδαμι θυῶν,
 110 ἄστρον τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανόσ εὐρύς ὑπερθεν,
 οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
 ὥς τ' ἀφενός δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 ἡδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 115 ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰπαθ' ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
 Ἦτοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 [ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,]
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῇ χθονὸς εὐρυδείης,
 120 ἡδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 λυσιμελής πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 δαμνᾷ τ' ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβός τε μελαινά τε Νύξ ἐγένοντο·
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἥμέρη ἐξεγένοντο,
 125 οὗς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃ μιγείσα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
 ὅρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γένετο δ' Οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,
 130 Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βησσήεντα.
 Ἦδὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἶδαμι θυῶν,
 Πόντον, ἄτερ φιλότῃτος ἐριμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ εὐνῆβείσα τέχ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε Κριόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
 135 Θεῖην τε Ρεῖην τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἑρατεινήν.
 Τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γένετο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 140 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀμβριμόθυμον,
 οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν τεύξάν τε κεραυνόν.
 Οἳ δ' ἦτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίχιοι ἦσαν,
 μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
 [Οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες·
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεχ' ἀρα σφῶν
 145 κυκλοτερὲς ὀφθαλμὸς εἷς ἐνέκειτο μετώπῳ·]
 ἰσχύς τ' ἡδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὀμβριμοί, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κόττος τ' Ὀβριάρεώς τε Γγύς θ' ὑπερήφανα τέχνα.
 150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσοντο
 ἀπλητοί, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.

Musarum famulus gloriam priscorum hominum
 celebraverit beatosque Deos, qui Olympum incolunt;
 statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum
 meminit : cito vere deflexerunt eos dona Dearum.
 Salvete, natæ Jovis, date vero amabilem cantilenam.
 [Celebrate autem immortalium sacrum genus, semper existi-
 stentium,] qui tellure prognati sunt et cælo stellato,
 nocteque caliginosa, quosque salsus nutritiv pontus.]
 Dicite autem, quomodo primum Dii et terra facti-sint
 et flumina et pontus immensus, æstu furens,
 astraque fulgentia et cælum latum superne :
 et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum,
 utque opes diviserint et quomodo honores distinxerint,
 atque etiam quomodo primum multiplicavum tenuerint Olym-
 pum :] hæc mihi dicite, Musæ, celestes domos inhabitantes,
 ab initio, et dicite quidnam primum fuerit illorum.
 Igitur primum quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato-pectore, omnium sedes tuta semper
 [immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,]
 Tartaraque tenebrosa in-recessu terræ spatiosæ :
 atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
 solvens-curas omniumque Deorum omniumque hominum,
 domat in pectoribus animum et prudens consilium.
 Ex Chao vero Erebusque nigraque Nox editi-sunt.
 Ex Nocte porro Ætherque et Dies prognati-sunt :
 quos peperit, ubi-conceperat, Erebo concubitu mista.
 Tellus vero primum quidem genuit æqualem sibi
 Cælum stellatum, ut ipsam totam circumlegat,
 ut esset beatis Diis sedes tuta semper.
 Genuit vero Montes altos, Dearum grata domicilia
 Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
 Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
 Pontum, absque amore suavi : sed deinde
 Cælo concumbens, peperit Oceanum profundis-vorticibus,
 Coeumque Criumque, Hyperionemque Japetumque,
 Theamque Rheamque, Themisque Mnemosynenque,
 Phœbenque aurea-corona, Tethynque amabilem.
 Hos vero post natu-minimus natus-est Saturnus versutus,
 sævissimus inter-liberos : floridum autem oderat parentem.
 Vero etiam genuit Cyclopes superbum cor habentes,
 Brontenque Steropenque et Argen forti-animo,
 qui Jovi et tonitru dederunt et fabricarunt fulmen.
 Hi autem sane cæterum quidem Diis similes erant,
 unus vero oculus media positus-erat in-fronte.
 [Hi vero ex immortalibus mortales evaserunt loquentes :
 Cyclopes vero nomen erat impositum, eo quod ipsorum
 orbiculatus oculus unus inerat fronti :]
 roburque ac vires et variæ-artes erant in operibus.
 Alii vero etiam e Tellureque et Cælo prognati-sunt
 tres filii magnique et prævalidi, nefandi,
 Cottusque Briareusque Gyasque, superba proles.
 Quorum centum quidem manus ab humeris prorumpebant
 inaccessible, capita vero unicuique quinquaginta
 ex humeris prognata-erant super robustos artus.

Ἴσχυς δ' ἀπλητος κρατερὴ μεγάλη ἐπὶ εἶδει.
 ● Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 155 δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχοντο τοκῇ
 ἐξ ἀρχῆς. Καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φῶς οὐκ ἀνέσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
 180 στεينوμένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
 Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
 τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παῖσι φίλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ·
 Παῖδες ἔμοι καὶ πατρός ἀτασθάλου, αἶψ' ἐθέλητε
 185 πείθεσθαι, πατρός κε κακὴν τισαίμεθα λῶσθην
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα. [τῶν
 Ὀσφάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδὲ τις αὐ-
 φθέγξατο· θαρσύνσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 ἀψ' αὐτῆς μύθοισι προσήύδα μητέρα κεδνὴν·
 170 Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 ἡμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα.
 Ὀσφάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
 175 ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 ἱμείρων φιλότῃτος ἐπέσχετο καὶ β' ἐτανύσθη
 πάντῃ· ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο παῖς ὠρέξατο χειρὶ
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 180 μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μῆδεα πατρός
 ἐσσυμένως ἤμισε, πάλιν δ' ἐβρίψε φέρεσθαι
 ἐξοπίσω. Τὰ μὲν οὕτως ἐτύσσια ἔκφυγε χειρός·
 ὄσσαι γὰρ βραθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματοέσσαι,
 πᾶσας ἐδέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 185 γαίνατ' Ἐρινῦς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
 τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ἅς Μελίᾱς καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 μῆδεα δ' ὥς τοπρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
 κάθβαλ' ἀπ' Ἡπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 ὥς φέρετ' ἀμπέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 ἀφρός ἀπ' ἀθανάτου χρόος ὠρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 ἐπλητ'· ἐνθεν ἔπειτα περιβρύτον ἔκετο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίῃ
 195 ποσσὶν ὑπο βραδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 ἀφρογενέα τε θεὸν καὶ εὐστέφανον Κυθήρειαν
 κιχλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἀνέρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
 θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
 Κυπρογενέα δ' ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 ἡδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.
 Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
 γεινομένη ταπρῶτα δεῶν τ' ἐς φῶλον ἰούσῃ.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἡδὲ λέλογγε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 παρθενίους τ' ὀάρους μειδῆματά τ' ἐξαπάτας τε
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότῃτά τε μελιχίην τε.

Robur autem inaccessum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellureque et Caelo procreati sunt,
 potentissimi sunt filiorum, a suo vero infestabantur parente
 ab initio. Et horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 omnes occultabat, et in lucem non emittebat,
 Terræ in latebris malo autem oblectabatur opere
 Cælus, ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 referta: dolosam vero malam excogitavit artem.
 Statim vero procreans genus cani ferri
 fabricavit magnam falcem et edixit liberis caris.
 Dixit autem animum-addens, suo mœrens corde:
 Filii mei et patris nefarii, si volueritis
 parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 vestri. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit: illos vero sane omnes invasit metus, neque quis
 quam eorum] locutus est. Confirmato animo tamen magnus
 Saturnus versutus] rursus verbis compellavit matrem ven-
 randam:] Mater, ego hoc certe in-me-recipient peragam
 facinus, quoniam patrem detestabilem nihil curo
 nostrum. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit: gavisus est autem valde animo Tellus ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in-insidiis: indidit vero manu
 harpen asperis-dentibus: dolum autem suppeditavit omnem
 Venit autem Noctem inducens magnus Cælus: circum ven-
 Telluri] cupiens amoris incumbibat, et sane extensus est
 undique: ex insidiis autem filius petit manu
 sinistra, dextra vero immanem cepit harpen,
 longam, asperis-dentibus, suique genitalia patris
 festinanter demessuit, retro autem jecit ut-ferrentur
 pone. Illa quidem non incassum effugerunt manu:
 quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
 omnes suscepit Terra: inversis autem annis,
 produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes
 armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram
 Genitalia autem ut prius resecta ferro
 projecerat ex Epiro in pontum undosum,
 sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca ve-
 alba] spuma ab immortal corpore oriebatur: in ea autem
 puella] innutrita est: primum vero ad-Cythera divina
 veliebatur, inde tum circumfluam pervenit ad-Cyprum.
 Prodiit vero veneranda formosa Dea, circum vero herba
 pedibus sub mollibus crescebat: ipsam autem Aphrodite
 spumigenamque Deam et pulchre-coronatam Cytheream
 nominant Diique et homines, quia in spuma
 nutrita fuit: at Cytheream, quod appulit Cythera:
 Cyprigenam vero, quod nata est undosa in Cypro:
 atque amantem-genitalia, quod e genitalibus emersit.
 Hanc vero Amor comitatus est, et Cupido sequebatur pulch-
 natam primum Deorumque ad cœtum euntem.
 Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
 sortem inter homines et immortales Deos,
 virgineasque confabulationes risusque fallaciasque
 oblectationemque suavam amoremque blanditiamque.

Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησιν καλέεσκεν
καὶ δας νεικεῖων μέγας Οὐρανὸς οὐς τέκεν αὐτός.
Φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίη μέγα βέξαι
210 ἔργον, τοῖα δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι [ναν

Νὺξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαι-
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνει-
ούτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή. [ρων·
Δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν,
215 Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο
χρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπών.
[Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγένετο νηλεοποίνους,
Κλωθὴ τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον, αἶτε βροτοῖσι
γενομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
220 αἶτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιδασίας ἐφέπουσιν,
οὐδὲ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρὶν γ' ἀπὸ τῶ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅστις ἀμάρτη.]
Τίχτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νὺξ ὅλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἑριν τέκε καρτερόθυμον.

Αὐτὰρ Ἑρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑσμῖνας τε Φόβους τε, Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε,
Νείκεά τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
230 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν,
Ὅρκον θ', ὅς δὴ πλείστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
πτημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπιόρκον ὁμόσῃ.

Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
πρεσβύτατον παίδων αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
235 οὐνεκα νημερτὴς τε καὶ ἤπιος, οὐδὲ θεμιστέων
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν·
αὐτίς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
Γαίῃ μισγόμενος καὶ Κητῶ καλλιπάρηον,
Εὐρυδίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.

240 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγάρата τέκνα θεῶν
πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἡυκόμοιο,
κούρης Ὀκεανοῖο, τελέεντος ποταμοῖο,
Πρωτῶ τ' Εὐκράντῃ τε, Σαῶ τ' Ἀμφιτρίτῃ τε,
Εὐδωίρῃ τε Θέτις τε, Γαλήνῃ τε Γλαύκῃ τε,
245 Κυμοδόῃ, Σπείῳ τε, Θόῃ θ' Ἀλλίῃ τ' ἐρώεσσα,
καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυῇ,
Πασιθέῃ τ' Ἑρατῶ τε καὶ Εὐνείκῃ ῥοδόπηχυν,
Δωτώ τε Πρωτῶ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
Νησαίῃ τε καὶ Ἀκταίῃ καὶ Πρωτομέδεια,
250 Δωρίς καὶ Πανόπεια καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
Ἴπποθόῃ τε ἐρώεσσα καὶ Ἴππονόῃ ῥοδόπηχυν,
Κυμοδόκῃ θ', ἥ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
κνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
βεῖα προήνει καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ,
255 Κυμῶ τ' Ἠϊόῃ τε εὐστέφανός θ' Ἀλμυῇ,
Γλαυκονόμῃ τε φιλομειδῇ καὶ Ποντοπόρεια,
Λειαγόρῃ τε καὶ Εὐαγόρῃ καὶ Λαομέδεια,
Πουλυνόμῃ τε καὶ Αὐτονόῃ καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνῃ τε, φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος,
260 καὶ Ψαμάθῃ, χαρίεσσα δέμας, οἷη τε Μενίππῃ,

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
filios objurgans magnus Caelus, quos genuit ipse.
Dictitabat autem eos tendentes-manus protervia magnum
patrasse] facinus, cujus deinceps ultio in-posterum futura-sit.

Nox vero peperit odiosumque Fatum et Parcam atram,
et Mortem : peperit vero Somnum : peperit vero agmen Sy-
mniorum : nemini concumbens Dea peperit Nox obscura.
Deinde etiam Momum et Ærumnam dolore-plenam,
Hesperidesque, quibus mala trans inclytum Oceanum
aurea pulchra curæ-sunt, ferentesque arbores fructum :
et Parcas et fatales-Deas genuit inexorabiles,
Clothoque Lachesinque et Atropon, quæ mortalibus
nascentibus dant habendum bonumque malumque,
et quæ hominumque Deorumque delicta persequuntur,
neque unquam deponunt Deæ vehementem iram,
priusquam ab illo sumserint gravem pœnam, quisquis pec-
carit.] Peperit autem et Nemesin, cladem mortalibus homi-
nibus,] Nox pernicioſa ; post hanc vero Fraudem enixa-est et
Concubitus] Seniumque perniciosum, et Contentionem pepe-
rit pertinacem.] At Contentio odiosa peperit quidem Labo-
rem moleſtum,] Oblivionemque Famemque et Dolores la-
crimabiles,] Pugnasque Cædesque Proeliaque Stragesque vi-
rorum,] Jurgiaque mendacesque Sermones Disceptationes-
que,] legum-contemptum Noxamque, familiares inter-se,
Jusjurandumque, quod sane plurimum terrestres homines
lædit, quando quispiam volens perjurium juraverit.

Nereum vero veracem et ingenuum genuit Pontus,
maximum-natu filiorum : sed vocant senem,
eo quod verusque et placidus : nec legum
obliviscitur, sed justa et moderata judicia novit ;
rursum vero etiam Thaumantem magnum et fortem Phor-
cyn,] Terræ commistus, et Ceto formosis-genis
Eurybiamque, adamantis in pectore animum habentem.

Ex-Nereo autem progeneratæ sunt peramabiles filiæ Dearum
Ponto in infructuoso, et e-Doride pulcra,
filiæ Oceani, ultimi fluvii,
Protoque Eucrateque, Saoque Amphitriteque,
Eudoraque Thetisque, Galeneque Glauceque,
Cymothoë, Spioque, Thoëque Haliaque amabilis
et Melita gratiosa et Eulimene et Agave,
Pasitheaque Eratoque, et Eunice roseis-brachiis,
Dotoque Protoque, Pherusaque Dynameneque,
Nesæaque et Actæa et Protomedea,
Doris et Panopia et formosa Galatea,
Hippothoëque amabilis et Hipponoë roseis-brachiis,
Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto
flatusque divinorum ventorum una-cum Cymatolege
facile mitigat et cum Amphitrite pulcris-talis,
Cymoque, Ejoneque, pulchreque-coronata Halimede,
Glaucanomeque hilaris et Pontoporia,
Liagoreque et Evagore et Laomedia,
Polynomeque et Autonoe et Lysianasse
Evarneque, indole grata et specie inculcata,
et Psamathe, decora corpore, divaque Menippe,

Νησώ τ' Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε Προνόη τε,
 Νημερτής θ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.

- 265 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυβρέϊται θυγάτρα
 ἡγάγετ' Ἥλεκτριν' ἥ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἴριν,
 ἡΰκόμους θ' Ἄρπυϊας, Ἀελλώ τ' Ὀκυπέτην τε,
 αἱ β' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἀμ' ἔπονται
 ὠκεῖας πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἱαλλον.
- 270 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητώ Γραίας τέκε καλλιπαρῆους
 ἐκ γενετῆς πολιὰς, τὰς δὲ Γραίας καλέουσιν
 ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἀνθρώποι,
 Περφρηδῶ τ' εὐπεπλον Ἐνιώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς θ', αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο,
- 275 ἐσχατιῇ πρὸς νυκτὸς, ἴν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθεινώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
 Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, ταὶ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,
 αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
 ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι.
- 280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
 ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγὰς
 γένθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλησι.
 Χῶ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μή-
- 285 ἔκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, [λων,
 βροντὴν τε στεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα
 μιχθεὶς Καλλιρρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάρϊξε βίῃ Ἡρακλεΐῃ
- 290 βουσί παρ' εἰλιπόδεσσι περιβρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ·
 ἤματι τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβὰς πόρον Ὀκεανοῖο,
 Ὀρθρον τε κτεῖνας καὶ βουκόλον Εὐρυτιώνα
 σταθμῷ ἐν ἡρόεντι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
- 295 Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν εἰσὶν
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείῃν κρατερόφρον' Ἐχιδνα,
 ἥμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπαρῆον,
 ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
- 300 [ποικίλον, ὠμηστήν, ζαθέης ὑπὸ κεῦθεσι γαίης.
 Ἐνθα δὲ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοιλῇ ὑπὸ πέτρῃ
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.]
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνᾷ,
- 305 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
 Τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότῃ,
 δεινὸν θ' ὕδριστὴν τ' ἀνεμον ἐλικώπιδι κούρῃ·
 ἥ δ' ὑποχυσάμενη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὀρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ·
- 310 δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔτι φατειὸν
 Κέρβερον, ὠμηστήν, Ἄϊδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 τὸ τρίτον Ὑδρὴν αὖτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδυῖαν,

Nesque Eupompeque, Themistoque Pronoëque,
 Nemertesque, quæ patris habet mentem immortalis.
 Hæ quidem ex-Nereo inculpato procreatæ sunt
 filiæ quinquaginta, inculcata opera callentea.

Thaumas vero Oceani profundiflui filiam
 duxit Electram : hæc autem celerem peperit Irim,
 pulchricomasque Harpyias, Aëloque Ocypetenque,
 quæ sane ventorum flamina et aves una comitantur
 perniciousis alis : similes-tempori enim volitant.

Phorco vero dein Ceto Græas peperit formosas
 a partu canas, quas inde Græas vocant
 immortalesque Dii humique incedentes homines,
 Pephredoque pulchro-peplo, Enyoque croceo-peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant trans celebrem Oceanum,
 in-extrema-parte ad noctem, ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoque Euryaleque Medusaque gravia perpessa.
 Illa quidem erat mortalis, hæc autem immortales et senii ex-
 pertes] duæ : cum una vero concubuit cærulea-cæsarie Ne-
 ptunus] in molli prato et floribus vernis.

Ejus autem quum jam Perseus caput amputasset,
 exsiluit Chrysaorque magnus et Pegasus equus.
 Huic quidem cognomen erat, quoniam Oceani apud fontes
 natus-erat, ille vero ense aureum tenebat manibus suis.
 Et ille quidem cum-avolasset, reliota terra matre pecorum,
 pervenit ad immortales : Jovis vero in domo habitat,
 tonitruque fulgurque ferens Jovi prudenti.

Chrysaor autem genuit tricripitem Geryonem,
 mistus Calliroæ filiæ nobilis Oceani.

Ullum quidem armis-exuit vis Herculeæ,
 boves apud flexipedes circumflua in Erythia :
 die illo, ubi boves egit latas-frontes-habentes
 Tirynthum in sacram, trajecto Oceano
 Orthroque interfecto et bubulco Eurytione,
 stabulo in obscuro, trans inclytum Oceanum.

Ipsa autem peperit aliud monstrum, intractabile, nihil si-
 mile] mortalibus hominibus neque immortalibus Diis,
 specu in concavo, divinam infracto-animo Echidnam :
 dimidiam quidem nympham nigris-oculis, pulcris-genis,
 dimidiam contra ingentem serpentem, horrendumque ma-
 gnumque,][varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ.
 Illic vero ei specus est in-imo cava sub petra,
 procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus :
 ibi sane ei destinaverunt Dii inclytas domos incolere.]
 At coerceretur apud Arimos sub terra misera Echidna,
 immortalis nympa et senii-expers diebus omnibus.

Huic vero Typhaonem aiunt mistum-esse concubitu,
 vehementemque violentumque ventum, nigris-oculis puellæ :
 ea vero gravida-facta peperit truces liberos :
 Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Secundo iterum edidit-partu intractabilem, haud effabilem
 Cerberum, crudivorum, Plutonis canem ænea-voce,
 quinquaginta-capitum, impudentemque fortemque.
 Tertio Hydram rursus genuit perniciose scientem,

Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 315 ἄπληστον κοτέουσα βίη Ἡρακλειή.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀμφιτρυωνιάδης σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ
 Ἡρακλῆς βουλῆσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
 320 δεινὴν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
 ἡ δὲ χιμαίρης, ἡ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος.
 [Πρόσθε λέων, ὅπθιν δὲ δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Φῖξ ὅλην τέκε, Καδμείοισιν δλεθρον,
 Ὀρθρῳ ὑποδυθεῖσα, Νεμειαῖόν τε λέοντα,
 τὸν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
 γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
 κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης, ἡδ' Ἀπέσαντος·
 ἀλλὰ ἔκ εἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλειέης.
 Κητὼ δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότῃ μιγεῖσα
 γείνατο δεινὸν ὄφιν, δς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
 335 πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστί.

Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ Ποταμοὺς τέκε δινήμεντας,
 Νειλὸν τ' Ἀλφειὸν τε καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
 340 Φᾶσίν τε Ῥῆσόν τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην
 Νέσσον τε, Ῥοδίον θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἑπτάπορόν τε,
 Γρήνικόν τε καὶ Αἴσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
 Πηνειὸν τε καὶ Ἑρμόν, ἐϋρβρίτην τε Κάϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Λαδωνά τε Παρθενίον τε,
 345 Εὐνὸν τε καὶ Ἀρδησκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον.
 Τίττε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἶ κατὰ γαῖαν
 ἀνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἀνακτι
 καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθῷ τ' Ἀδμήτῃ τε, Ἰάντῃ τ' Ἠλέκτρῃ τε,
 350 Δωρίς τε Πρυμνῷ τε καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς,
 Ἰππῷ τε Κλυμένῃ τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόῃ τε,
 Ζευζῷ τε Κλυτίῃ τε, Ἰδυίᾳ τε Πασιθόῃ τε,
 Πληξαύρῃ τε Γαλαξαύρῃ τ', ἐρατὴ τε Διώνῃ
 Μηλόβοσις τε, Θόῃ τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ,
 355 Κερκιδίς τε, φυτὴν ἐρατὴ, Πλουτῷ τε βοῶπις,
 Περσηίς τ' Ἰάνειρά τ', Ἀκάστῃ τε Ξάνθῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐρώεσσα, Μενεστῷ τ' Εὐρώπῃ τε,
 Μητίς τ' Εὐρυνόμῃ τε, Τελεστῷ τε κροκόπεπλος
 Χρυσήϊς τ', Ἀσίῃ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψῷ,
 360 Εὐδώρῃ τε, Τύχῃ τε καὶ Ἀμφιρῷ Ὀκυρόῃ τε,
 καὶ Στύξ, ἡ δὲ σφειων προφερεστάτῃ ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὔται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 πρεσβύταται κοῦραι. Πολλαί γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χιλιάδ' εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
 365 αἶ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 πάντῃ δμῶς ἐρέπουσι, θεῶν ἀγλαὰ τέχνα.

Lernæam, quam enutrivit Dea albis-ulnis Juno,
 implacabiliter irascens robori Herculeo.
 Atque eam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
 Amphitryoniades cum bellicoso Jolao,
 Hercules, ex-consiliis Minervæ prædatrix.
 Illa vero Chimæram peperit, spirantem inexpugnabilem ig-
 nem,] trucemque magnamque, pernicemque validamque.
 Hujus autem erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 alterum capellæ, tertium vero serpentis, robusti draconis.
 [Ante leo, pone vero draco, in-medio autem capra,
 horrende efflans ignis vim ardentis.]
 hanc quidem Pegasus occidit et strenuus Bellerophontes.
 At ea sane Sphingem perniciosam peperit, Cadmeis perniciem,
 ab-Orthro compressa, Nemeæumque leonem,
 quem sane Juno cum-enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 in arvis collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
 ibi sane hic commorans damno-affliciebat genera hominum,
 dominans Treto Nemeæ monte atque Apesanti:
 sed ipsum vis domuit roboris Herculei.
 Ceto vero minimum-natu cum-Phorcynæ concubitu mista
 peperit sævum serpentem, qui obscuræ in-latibulis terræ
 finibus in amplis aurea mala custodit.
 Hæc quidem Cetus et Phorcynis soboles est.

Tethys autem Oceano Flumina peperit vorticosa,
 Nilumque Alpheimque et Eridanum profundis-vorticibus,
 Strymonem, Mæandrumque et Istrum pulchrisflum,
 Phasingue Rhesumque, Acheloum argenteis-vorticibus
 Nessumque, Rhodiumque Haliacmonemque, Heptaporum-
 que] Granicumque et Æsepum, divumque Simoënta,
 Peneumque et Hermum, amœneque-fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque Partheniumque,
 Evenumque et Ardescum, divumque Scamandrum.
 Peperit autem filiarum sacrum genus, quæ per terram
 viros tondent, cum Apolline rege,
 et Fluminibus: hanc vero a Jove sortem habent,
 Pitheque Admeteque, Jantheque Electraque,
 Dorisque Prymnoque et Urania Deæ-similis,
 Hippoque Clymeneque, Rhodiaque Calliroëque,
 Zeuxoque Clytieque, Idyiaque Pasithoëque,
 Plexaureque Galaxaureque, amabilisque Dione
 Melobosisque, Thoëque et formosa Polydora,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque magnis-oculis,
 Perseisque Janiraque, Acasteque Xantheque,
 Petraëque amabilis, Menestoque Europaque,
 Metisque Eurynomeque, Telestoque croceo-peplo
 Chryseisque, Asiaque et amabilis Calypso,
 Eudoreque, Tycheque et Amphiro Ocyroëque,
 et Styx, quæ sane ipsarum excellentissima est omnium.
 Hæc vero Oceano et Tethye prognatæ sunt,
 majores-natu filiar. Multæ quidem sunt et aliæ.
 Ter mille enim sunt teneris-malleolis Oceanitides,
 quæ sane multum-dispersæ terram et profunditates lacu
 undique pariter obeunt, Dearum splendida proles.

Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
 υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
 τῶν ὄνομα ἄργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνισπείν,
 370 οἱ δὲ ἕκαστοι Ἰασιν, ὅσοι περικυβαιοῦσι.

Θεὸν δ' Ἡελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
 Ἡὼ θ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει
 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 γείναθ' ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.

376 Κρίω δ' Εὐρυβίῃ τέκεν ἐν φιλότῃ μιγεῖσα
 Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε δια θεῶν
 Πέρσην θ', ὅς πάσῃσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.

Ἀστραίῳ δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέστην, Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰθήροκέλευθον
 380 καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεὰ θεῶν εὐνηθεῖσα.

Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τίχτεν Ἑωσφόρον Ἡριγένεια
 ἀστρον τε λαμπετόντα, τὰτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στύξ δ' ἔτεκε Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖ-
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισιν· [σα
 385 καὶ Κράτος ἦδε Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέχνα,
 τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδὲ τις ἔδρη,
 οὐδ' ὁδὸς σπητὴ μὴ κείνοισι θεὸς ἡγεμονεύη,
 ἀλλ' αἰεὶ παρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.

Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἀφθιτος Ὠκεανίνῃ
 390 ἡματι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπόν,
 εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῇσι μάχοιτο,
 μή τιν' ἀποβραῖσιν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 ἐξέμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

396 Τὸν δ' ἔφαθ', ὅστις ἀτιμὸς ὑπὸ Κρόνου ἦδ' ἀγέραςτος,
 τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἢ θέμις ἐστίν.

Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἀφθιτος Οὐλυμπόνδε
 σὺν σφοῖσιν παίδεσσι φίλου διὰ μῆδεα πατρός.

Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.

400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 παῖδας δ' ἡματα πάντα ἐοὺς μεταναιέτας εἶναι.
 Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥς περ ὑπέστη,
 ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.

Φοῖβη δ' αὖ Κοῖου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν·
 405 κυσαμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃ
 Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μελιχὸν αἰεὶ,
 ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 [μελιχὸν ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.]

Γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 410 ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκληῖσθαι ἄκοιτιν.

[Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
 415 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.

[Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
 κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 ῥεῖα μάλ', ἣ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·

Tot vero etiam alii fluvii cum-strepitu fluentes,
 filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys :
 quorum nomina difficile est omnium mortalem virum pro-
 loqui,] sed singuli noverunt, quicumque circum-habitant.

Thia autem Solemque magnum lucidamque Lunam
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen-præbet
 immortalibusque Diis, qui cælum latum tenent,
 peperit, compressa Hyperionis in concubitu.

Crio autem Eurybia peperit in concubitu mista,
 Astræumque magnum Pallantemque diva Dearum,]
 Persenque, qui omni eminebat peritia.

Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque velocem-viatorem
 et Notum, in concubitu Dea cum-Deo congressa.
 Post hos vero Aurora stellam peperit Luciferum mane-genita,
 astraque fulgentia, quibus cælum cinctum-est.

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mista,
 Zelum et Nicen pulcris-malleolis, in ædibus;
 et Robur atque Vim, præclaros peperit filios,
 quorum non est seorsim a-Jove domus, neque ulla sedes,
 nec via, quin illis Deus præeat,
 sed semper prope Jovem graviter-tonantem sedent.
 Sic enim consuluit Styx, incorruptibilis Oceanitis,
 die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 immortales vocavit Deos ad latum Olympum :
 dixit autem, quisquis una secum Deorum contra-Titanas
 pugnet,] nulli se ademturum præmia, sed honorem quemque
 habiturum, quem antea inter immortales Deos.

Illum vero dixit, qui honoris-expers fuerit sub Saturno et
 immunis,] ad honores ac præmia se provecturum, ut æquum
 est.] Venit autem sane prima Styx incorruptibilis in-Olym-
 pum] cum suis filiis sui per consilia patris.

Eam vero Jupiter honoravit, eximiaque dona dedit.
 Ipsam enim quidem constituit, Deorum magnum ut-sit jus-
 jurandum,] filii autem diebus omnibus sui inquilini ut-sint.
 Similiter vero omnibus continuo, sicuti pollicitus-erat,
 perfecit : ipse autem prævalet atque imperat.

Phæbe vero etiam Cœi perjucundum venit ad torum;
 gravida-facta autem deinde Dea Dei in concubitu,
 Latonam cæruleo-peplo peperit, blandam semper,
 mitem hominibus atque immortalibus Diis,
 [blandam ab initio, suavissimam in Olympo.]

Peperit vero Asteriam claram, quam olim Perses
 duxit in amplam domum, sua ut-vocaretur uxor.

[Illa autem gravida-facta Hecaten peperit, quam præ omnibus
 Jupiter Saturnius honoravit : dedit vero ei splendida dona',
 potestatem ut-habeat terræque et infructuosi maris.

Ea autem etiam stellato sub cælo sortita-est honorem,
 immortalibusque Diis honorata est maxime.

[Etenim nunc, quando alicubi aliquis terrestrium hominum
 faciens sacra pulchra secundum ritum expiat,
 invocat Hecaten : ingensque eum sequitur honor
 facillime, cui benevola certe Dea suscipit preces :

120 καὶ τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπεὶ δύναμις γε πάρεστιν.]
 Ὅσσοι γάρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἴσαν ἀπάντων,
 οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο, οὐδέ τ' ἀπύρρα
 ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῇσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 125 ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
 Οὐδ', ὅτι μουνογενῆς, ἥσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 [καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἡδὲ θαλάσῃ·]
 ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ὡ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησιν·
 130 ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει δν κ' ἐθέλῃσιν·
 ἡ δ' ὅπότε ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσωνται
 ἀνέρες, ἐνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλῃσι
 νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι·
 ἐν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει·
 135 ἐσθλὴ δ' αὐθ', ὅπότε ἀνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτει καλὸν ἀέθλον
 ρεῖα φέρει χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει.
 Ἐσθλὴ δ' ἱππῆεσσι παρεστάμεν οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 140 καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται·
 εὖχονται δ' Ἐκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
 Ῥηϊδίως δ' ἀγρὴν κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' ἀέξειν·
 145 βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ποίμνας τ' εἰροπόκων ὄτων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
 ἐξ ὀλίγων βριάζει, καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογενῆς ἐκ μητρὸς εἴουσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 150 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 ὀρθαλμοῖσι ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἥοῦς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος αἶδε τε τιμαί.]

Ῥεῖν δ' ὑποδμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ἰστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 155 Ἰφριμόν τ' Αἰδὼν, δς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρικτύπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνὰ τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα γούνιν.
 ● Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, δς τις ἕκαστος
 160 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἔκοιτο,
 τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν Οὐρανίωνων
 ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληΐδα τιμὴν.
 Πεύθετο γάρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἐῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 165 καὶ κρατερῷ περ ἰόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς·
 τῷ καὶ ὄγ' οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεῦσιν
 παιδας εἰὸς κατέπινε· Ῥεῖν δ' ἔχε πένθος ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἐμελλε θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τεῖξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 170 τοὺς αὐτῆς, Γαίαν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 μῆτιν συμφράσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεχοῦσα
 κτεῖα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινῦς πατρὸς εἰοῖο

atque illi divitias largitur, quoniam facultas sane ei adest.]
 Quotquot enim Terra Caeloque prognati sunt
 et honorem sorte-acceperunt, illorum habet sortem omnium,
 neque quidquam ei Saturnius per vim-ademit, neque abstulit,
 quaecumque sortita est Titanas inter priores Deos,
 sed habet, sicut primum ab initio facta est distributio.
 Nec, quia unigenita est, minus Dea sortita est honoris,
 [et potestatem in terraque et caelo atque in mari:]
 sed insuper etiam multo plus, quoniam Jupiter honorat eam.
 Cui vero vult, magnifice praesto est atque eum juvat:
 inque concione inter homines eminet, quem voluerit:
 quando autem ad bellum exitiosum armantur
 viri, tum Dea adest, quibus voluerit,
 victoriam benevole ut praebet et laudem porrigat:
 inque iudicio reges apud venerandos sedet:
 eximia vero etiam, quando viri in certamine colluctantur,
 ibi dea et his praesto est atque eos juvat.
 Qui vicerit vero virtute et robore, pulcrum praemium
 facile fert, gaudensque parentibus gloriam parat.
 Bona autem equitibus adesse, quibus voluerit:
 et his qui caeruleum mare trajectu-difficile exercent:
 vota-faciunt vero Hecatae, et valde-sonanti Neptuno.
 Facile etiam praedam inclyta Dea dedit copiosam;
 facile autem abstulit apparentem, volens animo.
 Bona item in stabulis cum Mercurio pecus ad-augendum;
 armenta-que-boum gregesque et greges magnos caprarum,
 gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
 ex paucis copiosos reddit et ex multis pauciores reddit.
 Ita sane etiam unigenita ex matre (exsistens)
 omnes inter immortales honorata est muneribus.
 Fecit autem eam Saturnius altricem-juvenum, qui post eam
 oculis adspexerunt lumen multa-contuentis Aurorae.
 Sic ab initio nutrix-puerorum est: hi igitur sunt honores.

Rhea autem compressa a Saturno peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererem, et Junonem aureis-calceamentis,
 fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 immite cor habens, et valde-sonantem Neptunum,
 Jovemque sapientem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 cujus etiam a tonitru concutitur lata terra.
 Et illos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicumque
 utero ex sacro matris ad genua venerat,
 haec agitans, ne quis clarorum Corli-filiorum
 alius inter immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex-Terraque et Caelo stelligero,
 quod sibi fatale-esset suo a filio domari,
 quamvis robusto (exsistenti), Jovis magni per consilia:
 ideoque hic non vanam-speculationem habuit, sed insidias-
 struens] filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus
 gravis.] Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque
 etiam virorum] paritura, tum tandem caris supplicabat paren-
 tibus] suis, Terraque et Caelo stellato,
 consilium ut-conferrent, quo-pacto clam pareret
 filium carum, ulcisceretur vero furias patris sui

παίδων οὐς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἢ δ' ἐπίθοντο,
475 καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσαπερ πέπρωτο γενέσθαι
ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ.
Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πύονα δῆμον,
ὀππότε ἄρ' ἐπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
480 Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραφόμεν ἀτιταλλέμεναι τε.
[Ἐνθα μιν ἴκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβοῦσα
ἄντρῳ ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει, πεπυκασμένῳ, ὑλήεντι.]
485 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ·
τὸν τόθ' ἔλῶν χεῖρεσσιν ἐὼν ἐγκάθετο νηδύν,
σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν, ὥς οἱ ὀπίσσω
ἀντὶ λίθου ἐὼς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
490 λείπεθ', ὅμιν τάχ' ἔμελλε, βίῃ καὶ χειρὶ δαμάσσας,
τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
Καρπαλίμῳ δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ἤϋζετο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς
495 ὃν γόνον ἄψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
νικηθεὶς τέχνῃσι βίῃ τε παιδὸς ἐοῖο.
Πρῶτον δ' ἐξήμεσε λίθον, πύματον καταπίων·
τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ γυάλοις ὑπὸ Παρνησοῖο
500 σῆμ' ἔμειν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
Λῦσε δὲ πατροκασσιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὐς δῆσε πατὴρ ἀσειφροσύνησιν·
οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάνων,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἢ δ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
505 καὶ στεροπὴν· τοπρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὀκεανίην
ἡγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν.
Ἥ δέ οἱ Ἀτλάντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
510 τίχτε δ' ὑπερκύδαντα Μενότιον ἠδὲ Προμηθεά
ποικίλον, αἰολόμητιν, ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειστῆσι·
πρῶτος γάρ βα Διὸς πλαστήν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. Ὑβριστὴν δὲ Μενότιον εὐρύοπα Ζεὺς
515 εἰς Ἐρεβὸς κατέπεμψε βαλὼν φολόεντι κεραυνῷ
εἵνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἡγορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
πεῖρασιν ἐν γαίῃς, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων,
ἔσθῃς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χεῖρεσσι.
520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθεά ποικιλόβουλόν
δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίων' ἐλάσσας.
Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον· αὐτὰρ δγ' ἦπαρ
ἥσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέζετο ἴσον ἀπάντη
525 νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἡμάρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἀλκιμὸς υἱὸς

contra-filios, quos devoraverat ingens Saturnus versutus.
Illi vero filiae dilectae bene quidem ausculturunt atque nar-
rem-gesserunt,] et ei commemorarunt, quaecumque consti-
tutum-esset fieri] circa Saturnum regem et filium magnani-
mum.] Miserunt autem in Lyctum, Cretae in pinguem tra-
ctum] cum minimum-natu filiorum esset paritura,
Jovem magnum : hunc quidem sibi suscepit Terra vasta
Creta in lata educandum enutriendumque.
[Tum eum pervenit ferens celerem per noctem nigram,
primum ad Lyctum : abscondit autem ipsum manibus pre-
hensum] antro in excelso, divinae sub latebris terrae,
Aegeο in monte, denso, silvoso.]
Illi autem fasciis-involutum magnum lapidem in-manus-de-
dit] Caeli-filio, praepotenti, Deorum priori regi :
quem tum arreptum manibus suam condidit in-alvum
miser, nec cogitavit animo, quod sibi in-posterum
pro lapide suus filius invictus et securus
superesset, qui ipsum mox esset vi et manibus domitum
honore expulsurus, ipse vero inter immortales regnaturus.
Celeriter autem deinde robur et splendida membra
crescebant illius regis : inversis vero annis,
Terra consilio astuto circumventus,
suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
victus artibus vique filii sui.
Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum :
hunc quidem Jupiter defixit in terram spatiosam
Pytho in divina, sub amfractibus Parnassi,
monumentum ut-sit in posterum, miraculum mortalibus
hominibus.] Solvit vero patruos perniciosos a vinculis
Caeligenos, quos vinxerat pater ex-amentia :
qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
dederuntque tonitru atque candens fulmen
et fulgur ; antea vero immanis Terra ea occultaverat :
quibus confisus, mortalibus et immortalibus imperat.
Puellam vero Japetus pulcris-malleolis Oceanidem
duxit Clymenen et eundem lectum conscendit.
Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium :
peperit praeterea praeclarum Menoetium atque Prometheum
varium, versutum, amentemque Epimetheum,
qui noxa ab-initio fuit hominibus inventoribus :
primus enim sane Jovis fictam suscepit mulierem
virginem. Flagitiosum vero Menoetium late-videns Jupiter
in Erebum demisit feriens ardente fulmine,
propter improbitatemque et fortitudinem insolentem.
Atlas vero caelum latum sustinet dura ex necessitate,
finibus in terrae, e-regione Hesperidum argutarum,
stans, capiteque et indefessis manibus.
Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
Ligavit vero indissolubilibus-compedibus Promethea ver-
sutum,] vinculis duris mediam in columnam affligens.
Et ei aquilam immisit expansis-alis : at haec hepar
comedebat immortale ; id autem crescebat tantum ubique
noctu, quantum toto die edisset extentis-alis avis.
Hunc quidem sane Alcmenae formosis-malleolis fortis filius

Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἀλαλχεν
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
 οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 630 ὅρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
 πλείων ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυδότειραν.
 Ταῦτ' ἄρ' ὅγ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 καίπερ χωόμενος παύθη χόλου δν πρὶν ἔχεσκειν,
 οὐνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 635 Καὶ γὰρ δτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι
 Μηκώνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
 δασσάμενος προὔθηκε, Διδὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πῖονι δημῷ
 ἐν βινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βοεῖη,
 640 τῷ δ' αὖτ' ὁστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέπον, ὥς ἑτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας.
 645 Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 ἦκ' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετῶν,
 τῶνδ' ἔλευ διποτέρεην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς
 650 γῶν ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ παλέεσθαι ἐμελλε.
 Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἀλειφα.
 [Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφιχόλος δὲ μιν ἔκετο θυμόν,
 655 ὥς ἶδεν ὁστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.]
 Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 καίουσ' ὁστέα λευκὰ θυθέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
 660 ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πῶ δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
 Ὡς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς·
 ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
 οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
 θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
 665 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετιοῖο,
 κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 ἐν κοίλῃ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμόν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,
 ὥς ἶδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.
 670 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεύξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 παρθένῳ αἰδοίῃ Ἰκελὸν Κρονίδεω διὰ βουλὰς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἀργυρῇ ἐσθῆτι· κατακρῆθεν δὲ καλύπτρην
 675 ὀπιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
 [ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνους, νεοθηλέας ἀνθεσι ποίης,
 ἱμερτοὺς, περέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·]
 ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὸς ποιήσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 680 ἀτκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρί.

Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
 ab-Japetionida, et liberavit eum ab aegritudine :
 non invito Jove Olympio in-alto-imperante,
 quo Herculis Thebis-geniti gloria esset
 major etiam quam antea super terram multos-pascentem.
 His igitur is venerabundus honorabat praeclarum filium :
 quamvis iratus remisit iram, quam prius habuerat,
 eo-quod certasset consilio cum praepotente Saturnio.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque ho-
 mines] Meconae, ibi tum magnum bovem volente animo
 divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Hic enim carnesque et intestina cum pingui adipe
 in pelle deposuit, tegens ventre bubulo ;
 illic rursus ossa alba bovis dolosa arte
 rite-disponens deposuit, tegens candida arvina.
 Jam tum ipsum allocutus-est pater hominumque Deorumque :
 Japetionida, omnium illustrissime regum,
 o amice, quam inique partitus-es portiones !
 Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
 Hunc vero vicissim allocutus-est Prometheus vaser,
 leniter arridens ; dolosae autem non obliviscebatur artis :
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.
 Dixit igitur dolosa-cogitans. Jupiter autem aeterna consilia
 sciens] cognovit certe nec ignoravit dolum : mala autem spe-
 ctabat animo] hominibus mortalibus, quae etiam perficienda
 erant.] Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 [Irascebatur autem mente : ira vero ejus circumvenit ani-
 mum,] ut vidit ossa alba bovis disposita dolosa arte.]
 Ex illo vero tempore immortalibus super terram genera
 hominum] adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc autem valde indignatus allocutus-est nubicogus Jupi-
 ter :] Japetionida super omnibus rebus consilia sciens,
 o amice, nondum sane dolosae oblitus-es artis.
 Sic dixit irascens Jupiter aeterna consilia sciens :
 ex illo tempore sane deinceps, doli memor semper,
 non dabat miseris ignis vim insatiabilis
 mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,
 furatus indomiti ignis eminus-apparentem splendorem
 in concava ferula : momordit vero sane intus-in animo
 Jovem in-alto-tonantem, et ad-iram-commovit eum carum
 cor,] ubi vidit inter-homines ignis procul-apparentem splen-
 dorem.] Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E-terra enim conformavit perceleber Vulcanus
 virginis pudicae simulacrum Saturnii per consilia.
 Cinxit vero et adornavit Dea lucidis-oculis Minerva
 candida veste : capiti vero calyptram
 artificiosam manibus imposuit, mirum visu :
 [circum vero eiserta, recens-florantis floribus herbae
 amena, imposuit capiti Pallas Minerva :]
 circum vero ei coronam auream caput posuit,
 quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

Τῇ δ' ἐνὶ δαΐδαλα πολλὰ τετεύχματο, θαῦμα ἰδέσθαι,
κνώδαλ', ὅσ' ἡπειρος πολλὰ τρέφει ἡδὲ θάλασσα.
Τῶν οὖγε πολλ' ἐνέθηκε, (χάρις δ' ἀπελάμπετο πολ-
θαυμάσια, ζωῶσιν εἰκότα φωνήεσσιν. [λή,])

685 Αὐτὰρ ἐπεὶ τεύξεν καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ' ἐνθαπερ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἡδ' ἄνθρωποι
κόσμῳ ἀγαλλομένην Ἰλαυκώπιδος ὀμβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώ-
ως εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν. [πους,

690 {Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.}]
Τῆς γὰρ ὁλῳίόν ἐστι γένος καὶ φύλα γυναικῶν,
πῆμα μέγ', αἱ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.

Ἦς δ' ὅπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
695 κηρῆνας βόσκει, κακῶν ξυνήοντας ἔργων·
αἱ μὲν τε πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
[ἡμάτια] σπεύδουσι, τιθεῖσι τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἐντοσθε μένοντες ἐπιρρεφίας κατὰ σίμβλους,
ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμύνονται·

ὥς δ' αὐτως ἀνδρεςσι κακὸν θνητοῖσι γυναικας
600 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήοντας ἔργων
ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
ὃς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὁλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,

605 χήτει γηροκόμοιο, ὃ δ' οὐ βιότου ἐπιδευχῆς
ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
χρηωσταί· ὧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,
τῷ δέ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
610 ἔμμεναι· ὃς δὲ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζῶει ἐνὶ στήθεσσι ἔχων ἀλίσστον ἀνίην
θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐστίν.

Ἦς οὐκ ἐστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
615 τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
καὶ πολυῖδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Ἵδριάρῳ δ' ὥς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ
Κόττω τ' ἡδὲ Γύῃ, δῆσε κρατερῷ ἐν δεσμῷ,
ἡγορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἡδὲ καὶ εἶδος
620 καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
ἐνθ' οἳ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
εἴατ' ἐπ' ἐσχάτῃ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
δηθὰ μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες,
ἀλλὰ σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

625 οὓς τέκεν ἡύκομος Πείη Κρόνου ἐν φιλότῃ,
Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις·
αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλὰν εὖχος ἀρέσθαι.

Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
630 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμπιοιο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων,
οὓς τέκεν ἡύκομος Πείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα·

In hac autem artificiosa multa carlata-erant, mira visu,
belluar, quales continens multas alit atque mare.

Harum ille multas in-ea-posuit, (gratia vero resplendebat
magna,) mirabiles, animantibus similes vocalibus.

At postquam effecit pulchrum malum pro bono,
eduxit, ubi alii erant Dii atque homines,
ornatu gestientem *Palladis* splendidis-oculis, forti-patre-
prognatae.] Admiratio autem cepit immortalesque Deos
mortalesque homines,] ubi viderunt dolum exitiosum,
inexplicabilem hominibus.] [Ex illa enim genus est mulierum
feminearum.] Illius enim perniciosum est genus et gens mulie-
rum,] clades ingens, quæ mortales inter homines habitant,
perniciosæ paupertatis non comites, sed luxus.

Veluti vero cum in alveariis tectis apes
fucos pascunt, malorum participes operum;
illæque quidem *per* totum diem ad solem occidentem
[diurnæ] laborant, finguntque favos albos,
hi vero intus permanentes coopertis in alveariis,
alienum laborem suum in ventrem metunt:
ita vero similiter viris rem-malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum
molestorum: alterum autem præbuit malum pro bono:
qui nuptias refugiens et anxia opera mulierum,
non uxorem-ducere velit, gravemque attigerit senectutem,
ob-inopiam senectutem-foventis, is autem non victus indi-
gens] vivit, mortui tamen possessionem *inter se* dividunt
remoti-cognati. Cui vero contra nuptiarum conditio conti-
gerit,] pudicam autem habuerit conjugem, firmam in-mente,
huic tamen etiam post hominum-memoriā malum cum-bono
certat,] ut-adsit: qui vero adeptus-fuerit noxium genus *mu-
lierum*,] vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem
animo et cordi, et immedicabile malum est.

Adeo non licet Jovis fallere consilium neque effugere.
Neque enim Japetionides innocens Prometheus
illius evitavit gravem iram, sed per necessitatem *cum*,
quamvis multiscium (exsistentem), magnum vinculum exer-
cet.] Briareo vero ubi primum pater iratus-erat animo
Colloque atque Gygæ, ligavit forti vinculo,
fortitudinem immanem admirans atque etiam formam
et magnitudinem: collocavit autem eos sub terram latam:
ibi illi dolores habentes sub terra habitantes,
sedent in extrema-plaga, magnæ in finibus terræ,
usque valde, mœrentes, corde magnum luctum habentes;
sed ipsos Saturniusque et immortales Dii alii,
quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terræ consiliis reducerunt in lucem iterum:
ipsa enim eis cuncta longius recensuit,
cum illis victoriamque et splendidam gloriam eos acceptu-
ros-esse.] Diu enim pugnarunt, laborem animum-crucian-
tem habentes,] Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-
sunt,] contra sese-invicem per validas pugnas:
hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
illi vero sane ab Olympo, Dii datores bonorum:
quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.

635 αἶ βα τότε ἄλλήλοισι μάχην θυμαλγέ ἔχοντες
 συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
 Οὐδὲ τις ἦν ἐριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτῇ
 οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 640 νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 [πάντων ἐν στήθεσσι ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,]
 δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέλυτέ με, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 645 ὅρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 νίκης καὶ κράτος πέρι μαρνάμεθ' ἡματα πάντα
 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγεγόμεσθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 650 φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαί λυγρῇ,
 μνησάμενοι φιλότῃτος ἐνῆος, ὅσσα παθόντες
 ἐς φάος ἄψ' ἀφίκεσθε, δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
 ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
 655 δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιράσκειαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἴδμεν ὃ τοι περὶ μὲν πρᾶπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γέneo κρυεροῖο.
 Ἀψορρόν δ' ἐξαῦτις, ἀμελίχτων ἀπὸ δεσμῶν,
 σῆσιν ἐπιπροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος
 660 ἡλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἀναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 βυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνά κρατεράς ὑσμῖνας.
 Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ θεοὶ, δωτῆρες ἐάων,
 665 μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δὲ λιλαιέτο θυμὸς
 μάλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
 πάντες, θῆλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἡματι κείνῳ,
 [Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,]
 οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἤκε φώωςδε,
 670 δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἵσσοντο
 πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεσσι κατέσταθεν ἐν δαί λυγρῇ,
 675 πέτρας ἡλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες
 [Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας]
 προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμφοτέροι, δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρυν,
 γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 680 σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος
 ριπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἐνοσίς δ' ἔκανε βαρεῖα·
 Τάρταρον ἡρόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωῇ
 ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων·
 ὥς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἔσαν βελέα στονόεντα.
 685 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἔκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
 κεκλωμένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὼν μένος· ἀλλὰ νῦ τοῦγε
 εἴθαρ μὲν μένος πλήντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν

illi igitur tum inter-se pugnam animum-excruciantem habentes,] continenter pugnant decem totos annos.
 Neque ullus erat contentionis gravis exitus neque finis alterutris; æqualiter autem finis extendebatur belli.
 Sed quando jam illis præbuit congruentia omnia, nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur, [omnium in pectoribus augebatur animus generosus. Ubi vero nectar gustarunt et ambrosiam amabilem,] jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque :
 Audite me, Terræque et Cœli inclityi liberi, ut dicam quæ me animus in pectore jubet.
 Jam enim admodum diu adversi nobis invicem victoriæ et imperii gratia pugnavimus dies omnes, Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-sumus.
 Vos vero magnamque vim et manus invictas ostendite Titanibus contrarii in pugna tristi, memores amicitiae placidæ, quam multa perpessi ad lucem redieritis, molesto a vinculo, nostra per consilia, e caligine obscura.
 Sic dixit : hunc vero rursus excepit Cottus egregius : venerande, non ignota loqueris : sed et ipsi scimus, quod tibi excellat quidem mens, excellat autem intellectus,] depulsor vero immortalibus damni sis horrendi.
 Retro vero acerbis a vinculis, tua providentia e caligine tenebrosa venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideo et nunc intentoque animo et prudenti consilio vindicabimus imperium vestrum in gravi conflictu, pugnantes cum-Titanibus in acribus præliis.
 Sic dixit : collaudarunt vero Dii, datores bonorum, sermone audito : bellumque cupiebat animus magis etiam quam antea : pugnam vero lugubrem ciebant omnes, feminæque et mares, die illo, [Titanesque Dii et quotquot Saturno prognati-sunt,] quosque Jupiter ex-Erebo sub terra misit ad lucem, acresque fortesque, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris erumpebant omnibus simul, capita vero unicuique quinquaginta ex humeris enata-erant in robustis artubus.
 Hi tum Titanibus oppositi-fuere in pugna luctuosa, rupes ingentes validis in manibus gestantes [Titanes vero ab-altera-parte confirmabant phalanges] alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant utrique; horrende vero insonuit pontus immensus, terra autem valde stridebat, ingemiscebat vero cœlum latum quassatum, penitusque concutiebatur amplus Olympus ab impetu immortalium, concussio vero pervenit gravis ad Tartarum tenebricosum, pedumque acris fragor, immodici tumultus ictuumque fortium : ita igitur in sese-mutuo jaciebant tela lamentabilia.
 Vox autem utrorumque pervenit ad cœlum stellatum adhortantium : at illi congregiebantur magno cum clamore. Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed jam ipsius] statim quidem robore implebatur animus, atque etiam

φαῖνε βίην ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἡδ' ἀπ' Ὀλύμ-
 690 ἄστράπτων ἔστειχε συνωχάδον· οἱ δὲ κεραυνοὶ [που
 ἱκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστραπῇ εὖ ποτέοντο
 χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφώντες,
 ταρφέες, ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσπαράγιζεν
 καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 696 Ἐξεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο βέεθρα,
 πόντος τ' ἀτρυγέτος· τοὺς δ' ἀμφεπε θερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' ἡέρα δι' ἱκανὴν
 ἄσπετος, ὅσσε δ' ἀμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 700 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο δ' ἄντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἡδ' οὐασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι
 αὐτως, ὥς εἰ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
 πύλατο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος δρώρει
 τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
 706 Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 Σὺν δ' ἀνέμοι ἐνοσίν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσπαράγιζον
 βροντῇ τε στεροπῇ τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 κῆλα Διὸς μεγάλιοι, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὁτοβος δ' ἀτλήτος δρώρει
 710 σμερδαλέης ἐρίδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων,
 ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοισ ἐπέχοντες
 ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὁσμίνας,
 οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν
 Κόττος τ' Ὀβριάρεως τε Γύης τ' ἄατος πολέμοιο.
 715 Οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 πέμπον ἐπασσυνέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
 720 τόσσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἡρόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 725 ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς Τάρταρον ἵκοι.
 Τὸν περί χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δὲ μιν νύξ
 τριστοιχεῖ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὑπερθε
 γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἡρόεντι
 730 κευρύφεται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 [χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
 χαλκείας, τοῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύης, Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάλθυμος
 735 ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡρόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 ἀργαλέ, εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ,
 740 χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἐντοσθε γένοιτο.

omnem] ostendebat vim : simul vero sane a caelo atque ab
 Olympo] fulgurans incedebat continuo : fulmina autem
 confertim una-cum tonitruque et fulgure volabant
 manu a robusta, sacram flammam circumvolventia,
 crebra; circum vero terra alma reboabat
 ardens, crepitabatque undique igne valde immensa silva.
 Fervebatque terra tota, et Oceani fluentia,
 pontusque immensus : illos autem circumdedit calidus vapor
 Titanes terrestres; flamma vero ad aërem divinum pervenit
 ingens : oculos vero visu-privabat quantumvis fortium
 splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem ingens corripuit chaos : videbatur vero co-
 ram] oculis adspicienti atque auribus vocem audienti
 eodem-modo, ac si terra et coelum latum superne
 miscebantur : talis enim maximus trepitus excitabatur
 illius quidem dirutæ, hujus autem ex-alto proruentis.
 Tantus fragor erat Deorum certamine confligentium.
 Simul vero venti motumque pulveremque una cum-strepitu
 excitabant] tonitruque fulgurque et ardens fulmen,
 tela Jovis magni, ferebantque fremitum clamoremque
 in medium utrorumque : strepitus igitur intolerabilis exci-
 tabatur] horrendi certaminis; robur autem apparebat operum
 Inclinata vero est pugna : prius autem sibi-mutuo imminen-
 tes,] constanter pugnabant in forti praelio.
 Illi vero sane inter primos pugnam acrem ciebant,
 Cottusque Briareusque Gyasque insatiabilis belli.
 Hi igitur trecentas petras robustis e manibus
 mittebant frequentes, obumbrarunt autem jaculis
 Titanas', atque hos quidem sub terram late-patentem
 miserunt et vinculis molestis alligarunt,
 cum-vicissent manibus superbi licet essent,
 tantum infra sub terram, quantum coelum distat a terra :
 par enim *spatium* a terra ad Tartarum caliginosum.
 Novem enim noctesque et dies aërea incus
 coelitus delabens decimo *die* ad terram perveniret :
 novem vero rursus noctesque et dies aërea incus
 ex terra descendens decimo *die* ad Tartarum perveniret.
 Quem circa aëreum septum ductum-est : circum vero ipsu
 nox] tripliciter fusa-est circa collum : sed superne
 terræ radices sunt et infructuosi maris :
 illic Dii Titanes sub caligine tenebrosa
 absconditi-sunt consiliis Jovis nubicogi.
 [loco in putrido, ubi vastæ ultima loca sunt terræ.]
 His non exeundum est, portas enim imposuit Neptunus
 aëreas, murusque circuit utrimque.
 Illic Gyas Cottusque et Briareus magnanimus
 habitant, custodes fidi Jovis ægida-tenentis.

Ibi vero terræ tenebrosæ et Tartari caliginosi
 pontique infructuosi et cæli stelligeri
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii quidem,
 hiatus ingens, nec *quisquam* toto integro anno
 solum attingeret, ubi primum portas intra venisset.

Ἄλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θυέλλα θυέλλη
[ἀργαλή· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
745 ἔστηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.]

Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἑστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν,
ἀστεμφέως, οἷοι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσπον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
750 χάλκεον, ἥ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἥ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδὲ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἔεργει,
ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἥ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
μῖμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἴκηται,
755 [ἥ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερχὲς ἔχουσα,
ἥ δ' Ὑπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδεῖ.]

Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδὲ ποτ' αὐτοὺς
760 Ἥλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰσανιῶν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῦτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μελιχρὸς ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
765 νηλεές ἐν στήθεσσιν ἔχει· ὃν πρῶτα λάβῃσιν
ἀνθρώπων· ἔχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἡχήμεναι,
ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
770 νηλεὲς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει δμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελεῖν δ' οὐκ αὐτίς ἔᾶ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἑσθίει· ὃν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
[ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.]

775 Ἐνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀφορβόου Ὀκεανοῖο
πρεσβυτάτη. Νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίονιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.

780 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκεία Ἴρις
ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῦτα θαλάσσης,
ὀκπό· ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται,
καὶ ῥ' ὅστις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων·
Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
785 τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχώῃ, πολυώνυμον ὕδωρ,
ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
ὑψηλῆς· πολλὸν δὲ θ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὀκεανοῖο κέρας· δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῦτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
ἥ δὲ μὲν ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅς κεν τὴν ἐπιόρκον ἀπολείψας ἐπομόσῃ
ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφέντος Ὀλύμπου,
795 κείται νῆψτος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,

Sed sane huc et illuc ferret antea procella procellae
[molesta : horrendum vero etiam immortalibus Diis
hoc monstrum : et noctis obscurae domus horrenda
stat, nubibus oblecta nigris.]

Has ante portas Japeti filius sustinet caelum latum
stans, capiteque et indefessis manibus,
firmiter, ubi Noxque et Dies prope euntes
sese-mutuo compellabant, alternis-subeuntes magnum limen
aereum : haec quidem intus itura-est, illa vero foras
egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet ;
sed semper altera saltem extra domum (existens).
super terram versatur ; altera rursum intra domum (existens)
exspectat sui tempus itineris, donec veniat.
[Haec quidem terrestribus lumen multa-cernens habens,
illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta caliginosa.]

Ibi autem Noctis filii obscurae domus habent,
Somnus et Mors, graves Dii : neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
caelum scandens, nec caelitus descendens.
Horum alter quidem terramque et lata dorsa maris
quietus percurrit et placidus hominibus ;
alterius vero ferreum quidem cor, aheneum vero ei pectus
crudele in praecordiis : tenet autem quem primum arripuerit
hominum : hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic dei inferi in-anteriore-parte aedes resonantes,
fortisque Plutonis et terribilis Proserpinæ,
stant : horrendus autem canis foris custodit,
sævus, artemque malam habet : introeuntibus quidem
adulatur pariter caudaque et auribus ambabus ;
exire vero non iterum permittit retro, sed observans
devorat, quemcunque prenderit extra portas euntem
[fortisque Plutonis et terribilis Proserpinæ.]

Ibidem vero habitat abominanda dea immortalibus,
horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
maxima-natu. Seorsum vero a diis inclitas aedes incolit
ingentibus saxis supertectas : circum autem quaque
columnis argenteis ad caelum firmatae-sunt.
Raro vero Thaumantis filia, pedibus velox Iris,
nuntii causa versatur super lata dorsa maris,
quando lis et contentio inter Deos exorta-fuerit,
et sane quisquis mentiatur caelestes domos tenentium :
Jupiter vero Irim misit Deorum magnum jusjurandum ut-fe-
rat] e-longinquo in aureo vase, multum-celebratam aquam,
frigidam, quae e petra destillat excelsa,
alta : multum vero etiam subtilus terram spatiosam
e sacro flumine fluit per noctem nigram
Oceani cornu : decima vero pars secreta-est.
Novem quidem circa terramque et lata dorsa maris
vorticibus argenteis volvens in mare cadit ;
illa vero una e saxo profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libans juraverit
immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
jacet spiritus-expers integrum per annum,

οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδός
 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 800 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄλλος.
 Εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαίτας
 ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 εἰραῖς ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 805 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄσπιτον ὕδωρ,
 ὠγύγιον, τό θ' ἦσι καταστυφέλου διὰ χώρου.
 [Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 810 ἀργαλέ', εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ.
 Ἐνθα δὲ μαρμάρεα τε πύλαι καὶ γάλκεος οὐδὸς,
 ἀστεμφῆς, ῥίζῃσι διηνεχέεσσιν ἀρηρῶς,
 αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάος ζοφεροῖο.
 815 Αὐτὰρ ἐρῖσμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπὶ κούροι
 δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμελίους,
 Κόττος τ' ἠδὲ Γύης Βριάρεών γε μὲν ἦν ἐόντα
 γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
 δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπίσειν, θυγατέρα ἦν.]

820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 δπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
 Ταρτάρου ἐν φιλότῃ διὰ χρυσήν Ἀφροδίτην.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρὰ ἔργματ' ἔχουσαι,
 καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
 825 ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφις, δεινοῖο δράκοντος,
 γλώσσησι δνοφερῇσι λελειχμότες, ἐν δὲ οἱ ὄσων
 θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 [πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετο δερκομένοιο,
 φωναὶ δ' ἐν πάσῃσι ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 830 παντοῖν ὅπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον. Ἄλλοτε μὲν γὰρ
 φθέγγονθ' ὥστε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ταύρου ἐριβρύχῳ, μένος ἀσχήτου, ὄσαν ἀγούρου,
 ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰοκότα, θαύματ' ἀκοῦσαι,
 835 ἄλλοτε δ' αὖ ῥοῖζεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
 Καὶ νῦν κεν ἐπλετο ἔργον ἀμήχανον ἡματι κείνῳ,
 καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄμβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 840 σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερβεν,
 πόντος τ' Ὀκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλύμπιος
 ὀρνυμένοιο ἀναχτος· ὑπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
 βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῦ πελώρου,
 845 [πρηστήρων τ' ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]
 ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
 θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ

neque unquam ambrosiae et nectaris accedit propius
 cibum, sed jacet non-respirans et mutus
 stratis in lectis, malus autem sopor eum oblegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 alia ex alia excipit molestior ærumna.
 Novennio autem a Diis separatur æternis,
 neque unquam ad concilium miscetur neque ad epulas,
 novem totis annis : decimo vero miscetur iterum
 cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.
 Tale itaque jusjurandum constituerunt Dii Stygis perennem
 aquam,] priscam, quæ fluit valde-asperum per locum.
 Ibi autem terræ caliginosæ et Tartari obscuri
 pontique infructuosi et cœli stellati,
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii ipsi.
 Illic autem splendidaeque portæ et æreum limen
 immotum, radicibus longis compactum,
 sua-sponte-natum : ante-illud vero deos extra omnes
 Titans habitant, ultra Chaos caliginosum.
 Ceterum valde-crepantis Jovis inclyti auxiliarii
 domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottusque atque Gyas. Briareum quippe fortem (existentem)
 generum suum fecit graviter-fremens Neptunus ; [suam.
 dedit autem Cymopoliam in-matrimonium-ducendam, filiam

Ast ubi Titanes e Cœlo expulerat Jupiter,
 minimum-natu peperit filium Typhœum Terra ingens
 Tartari in concubitu per auream Venerem.
 Cujus manus quidem sunt ob robur laboribus aptæ
 et pedes indefessi robusti Dei : ex humeris vero ei
 erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
 linguis nigris lambentia ; hujus autem in oculorum
 admirandis capitibus sub superciliis ignis micabat :
 [omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,]
 voces autem in omnibus erant horrendis capitibus,
 omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. Interdum enim
 quidem] sonabant, ut Diis intelligendum-esset, interdum vero
 etiam] tauri valde-mugientis, robore indomiti, vocem ferocis,
 interdum vero etiam leonis sævum animum habentis,
 interdum vero etiam catulis similia, mira auditu,
 interdum vero stridebat, resonabant autem montes alti.
 Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
 et hic mortalibus et immortalibus imperasset,
 nisi sane bene intellexisset pater hominumque Deorumque.
 Graviter autem intonuit atque fortiter, circum vero terra
 horrende edidit-fragorem et cœlum latum superne,
 pontusque Oceanique fluctus et tartara terræ.
 Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus,
 insurgente rege : ingemiscebat autem tellus.
 Ardor vero ab utroque occupabat cœruleum pontum
 tonitruque fulgurisque, ignisque ab illo monstro,
 [flamnisque ventisque fulmineque ardenti :]
 fervebat autem terra omnis et cœlum atque mare :
 furebant vero sane circum littora undique fluctus magni

850 ριπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσθετος δρώρει
 Τρεῖς δ' Αἰδης, ἐνέροις καταφθιμένοις ἀνάσσει,
 Τυτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶ ἰόντες,
 [ἀσθέτου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.]
 Ζεὺς δ', ἐπεὶ οὖν κόρυθεν ἐόν μένος, εἴλετο δ' ὅπλα,
 βροντὴν τε σπερόπην τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 855 πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμπου ἐπάλμενος ἀμφὶ δὲ πάσας
 ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 ἤριπε γυιωθεὶς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτος
 860 οὐρεὸς ἐν βήσσησιν αἰδνῆς, παιπαλοέσσης,
 πληγέντος πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτμῇ θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὤς,
 τέχνη ὑπ' αἰζηῶν, ὑπὸ τ' εὐτρήτου χοάνοιο
 θαλφθεῖς, ἥ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
 865 [οὐρεὸς ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω
 τήκεται ἐν χθονὶ δὴ ὅφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.]
 ὥς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ῥέψε δέ μιν θυμῷ ἀκαχὼν ἐς Τάρταρον εὐρύν.
 Ἐκ δὲ Τυφώος ἐστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 870 νόσφι Νότου Βορέω τε, καὶ Ἀργέστευ Ζεφύρου τε
 οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μὲν δνειαρ.
 Αἰ δ' ἄλλαι μὰς αὖραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν.
 Αἰ δ' ἦτοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ.
 875 ἄλλοτε δ' ἄλλαι δαῖσι, διασχιδύσσι τε νῆας,
 ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή
 ἀνδράσιν, οἳ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἱ δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ἀνθεμόεσσαν,
 ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 880 πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τυτῆεςσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίηφι,
 δὴ ῥα τότε ὤτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδμοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν'
 885 ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμὰς·
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρῶτην ἀλοχὸν θέτο Μῆτιν,
 πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἡμελλε θεᾶν γλαυκῶπιν Ἀθῆνην
 τέξασθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 890 αἰμυλοῖσι λόγοισιν ἔην ἐγκάτθετο νηδὺν
 Γαίης φραδμοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιλῆῖδα τιμῇ
 ἄλλος ἔχῃ Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετῶν.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέχνη γενέσθαι·
 895 πρῶτην μὲν κούρην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν
 ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλὴν·
 αὐτὰρ ἔπειτα ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἡμελλεν τέξασθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 900 ὥς οἱ συμφράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δεύτερον ἡγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὀρας,

ab impetu Deorum, concussioque non-sedanda oriebatur :
 expavit Pluto, inferis mortuis imperans,
 Titanesque sub-tartarum circa Saturnum (exsistentes),
 [ob inextinguibilem fremitum et gravem conflictum.]
 Jupiter vero postquam jam incitavit suum robur sumpsitque
 arma,] tonitruque fulgurque et coruscans fulmen,
 percussit ab Olympo insiliens : circum vero omnia
 combussit ingentia capita sævi monstri.
 Ast ubi jam hoc vicit ictibus percutiens,
 id cecidit mutilatum, ingemiscebat autem terra vasta :
 flamma vero fulminato prosiliebat a-rege
 montis in saltibus opacis, asperis,
 percusso : multaque vasta ardebat terra
 vapore ingenti et liquescebat velut stannum
 per artem juvenum, inque bene-forato catino
 calefactum, vel ferrum, quod solidissimum est,
 [montis in saltibus victum igne flammeo,
 liquescit in terra divina, sub Vulcani manibus.]
 Sic igitur liquescebat terra jubare ignis ardentis.
 Abjecit autem illum animo mœstus in Tartarum vastum.

Ex Typhoeo autem est ventorum vis humide flantium,
 excepto Noto Boreaque, et Argeste Zephyroque.
 Qui quidem ex Diis sunt natum genus, hominibus magna
 utilitas.] Alii vero sine-usu venti inspirant mare.
 Hi sane incidentes in obscurum pontum,
 clades magna hominibus, gravi sæviunt turbine ;
 alibi autem alii flant, dissipantque naves,
 nautasque perdunt : mali autem non est remedium
 viris, qui illis occurrerint in ponto :
 illi rursum etiam per terram immensam, floridam,
 opera jucunda corrumpunt humi-prognatorum hominum,
 replentes pulvereque et molesto tumultu.

Sed postquam sane laborem beati Dii perfecerunt,
 cum-Titanibus autem honorum causa certarunt vi,
 jam tum jubebant regnare atque imperare,
 Terræ ex-consilio, Olympium late-cernentem Jovem
 immortalibus. Hic vero ipsis bene distribuit honores.

Jupiter autem Deorum rex primam uxorem duxit Metidem,
 plurimum ex-Diis edoctam atque mortalibus hominibus.
 Sed cum jam esset Deam splendidis-oculis Minervam
 paritura, tum jam dolose animo decepto
 blandis sermonibus, in suam condidit alvum Jupiter,
 Telluris consiliis et Cœli stellati.
 Sic enim ei suaserunt, ne regium honorem
 alius haberet Jovis loco Deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in-fatis-erat prudentes liberos nasci :
 primam quidem virginem splendidis-oculis Tritonidem
 par habentem patri robur et prudens consilium :
 sed deinde sane filium Deorum regem et virorum
 erat paritura, superbum animum habentem :
 sed sane illam Jupiter ante in suum condidit ventrem,
 ut sibi indicaret Dea bonumque malumque.

Postea duxit splendidam Themidem, quæ peperit Horas,

Εὐνομίην τε Δίχην τε καὶ Εἰρήνην τε θαλυῖαν,
αἷτ' ἔργ' ὠρεούουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·
Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
906 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον, αἷτε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμῃ Χάριτας τέκε καλλιπαρῆους,
Ὠκεανοῦ κόρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαίην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
910 τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβeto δερκομενάων
λυσιμελής· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκισσύνεται.

Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἧ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀΐδωνεύς
ἤρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
915 Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσι ἄδον θαλῖαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.

Λητῶ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐραυνίωνων,
920 γείνατ' ἄρ' αἰγίοχοιο Διὸς φιλότῃ μιγεῖσα.

Λοισθοτάτῃ δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ἥ δ' Ἥβην καὶ Ἄρην καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν·
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
925 δεινὴν, ἐγχεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνια, ἧ κέλαδοι τε ἄδον πόλεμοι τε μάχαι τε.

Ἥρῃ δ' Ὠφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃ μιγεῖσα
γείνατο, καὶ ζαμένῃσθε καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐραυνίωνων.

930 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πυθμὲν ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. Αὐτὰρ Ἄρῃ
βινोटόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
935 δεινούς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ χρυσέοντι σὺν Ἀρῇ πτολιπόρβῳ,
Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίῃ τέκε κύδιμον Ἑρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.

940 Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητῇ· νῦν δ' ἀμφοτέρωι θεοὶ εἰσιν.
Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακλείην
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.

945 Ἀγλαίῃ δ' Ὠφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῆς,
ὀπλοτάτῃ Χαρῖτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσόχομης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω ὄηκε Κρονίων.
950 Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου Ἀλκιμος υἱός,
ἱς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόοντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδῖλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντι,
955 ν. εἰσι ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἡμᾶτα πάντα.

Eunomiamque Dicenque et Irenen florentem,
quæ opera curant mortalium hominum;
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque Lachesinque et Atropon, quæ dant
mortalibus hominibus habendum bonumque malumque.

Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulcris-genis,
Oceani filia, peroptabilem formam habens,
Aglajamque et Euphrosynen Thaliāque amabilem:
harum etiam e palpebris amor destillabat spectantium
solvens-membra: jucundum vero sub superciliis spectant.

Ceterum hic Cereris multorum-altricis ad lectum venit,
quæ peperit Proserpinam candidis-ulnis, quam Pluto
rapuit sua a matre; dedit autem sapiens Jupiter.

Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
ex qua ipsi Musæ aureis-diadematis natæ-sunt
novem, quibus placent convivium, et oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
suavissimam prolem præ omnibus Cœlitibus,
peperit sane, agida-tenanti Jovi concubitu mista.

Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben et Martem et Lucinam peperit,
mista in concubitu Deorum regi et hominum;
ipse vero ex capite splendidis-oculis Tritonidem,
acrem, tumultus-excitantem, ducem-exercitus, indomitam,
venerandam, cui clamoresque placuerunt bellaque pugna-
que.] Juno autem Vulcanum inclytum, concubitu non mis-
ta,] peperit, (ac succensuit et contendit cum suo marito,)
præ omnibus artibus ornatum Cœlitibus.

Ex Amphitrite autem et valde-resonante Neptuno
Trito late-potens natus-est magnus, qui maris
fundum tenens apud matrem caram et patrem regem
incolit aureas aedes, sævus Deus. Sed Marti
clypeos-dissecanti Cytherea Terrorem et Pavorem peperit
sævos, qui virorum densas turbant phalanges
in bello horrido cum Marte urbes-devastanti,
Harmoniamque, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.

Jovi vero Atlantis Maja peperit gloriosum Mercurium,
præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmea vero ei Semele peperit clarum filium,
mixta in concubitu, Bacchum multum-hilarantem,
immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculeam,
mixta in concubitu Jovi nubes-cogenti.

Aglajam vero Vulcanus, percelebris utrimque-claudus,
minimam-natu Gratiarum floridam duxit uxorem.
Aureo-crine autem Bacchus flavam Ariadnen,
filiam Minois, floridam fecit conjugem.
Hanc vero ei immortalem expertemque-senii fecit Saturnius.
Heben autem Alcmenæ pulcris-talis fortis filius,
vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
filiam Jovis magni et Junonis aureis-calceamentis,
pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
habitat illæsus et expers-senii omnibus diebus.

Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὀκεανὶνῃ
Περσηΐς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαειμυδρότου Ἡελίοιο
κούρην Ὀκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο
960 γῆμε θεῶν βουλῇσιν Ἰδυίαν καλλιπάρηον.
Ἡ δὲ νύ οἱ Μῆδειαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃ
γεῖναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσήν Ἀφροδίτην.

Ἔμεις μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
[νῆσοί τ' ἡπειροὶ τε καὶ ἄλμυρὸς ἐνδοθὶ πόντος.]
965 Νῦν δὲ θεῶν φῶλον αἰεῖσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
δσσαὶ δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγένετο, διὰ θεῶν,
970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃ
νεῶν ἐνι τριπόλῳ Κρήτης ἐν πίνι δῆμῳ,
ἐσθλὸν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
πᾶσιν τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἔκταται
τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

975 Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτηρ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
Ἰῶ καὶ Σεμέλῃ καὶ Ἀγαυῇ καλλιπάρηον,
Αὐτονόῃ θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
γένετο καὶ Πολύδωρον εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

[Κούρῃ δ' Ὀκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
980 μιχθείσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
Γηρυονῇ, τὸν κτείνει βίῃ Ἡρακλεΐῃ
βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιπόρῳ ἐν Ἐρυθρίῃ.]
Τιθωνῷ δ' Ἡὸς τέκε Μήμνονα χαλκοκορυστήν,
985 Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα.
Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φτύσατο φαίδιμον υἱόν,
Ἰφθίμῳ Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
Τὸν βὰ νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥθης
παῖδ' ἀταλά φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
990 ὥρ' ἀνερειψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
νηοκόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κούρην δ' Αἰήτην διωτρεφὸς βασιλῆος
Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετῶν
ἦγε παρ' Αἰήτῳ, τελέσας στονόνοντας ἀέθλους,
995 τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
ὑβριστῆς Πελίδης καὶ ἀτάσθαλος, ὁμβριμοεργός.
Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
ὥκειός ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
1000 Καί ρ' ἦγε δημθεῖσ' ὑπ' Ἰήσῳ ποιμένι λαῶν.
Μῆδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἁλίοιο γέροντος,
ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθῃ τέκε διὰ θεῶν
1005 Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ διὰ χρυσήν Ἀφροδίτην,
Πηλεΐ δὲ δημθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλεῖα ρηξήνορα, θυμολέοντα.

Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
Perseis Circeque et Aëtem regem.

Aëtes autem filius mortales-illuminantis Solis
filiam Oceani, extremi fluvii,
duxit Deorum ex-consilii, Idyiam pulcris-genis.
Hæc autem ei Medeam pulcris-talis in concubitu
peperit subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete, Olympias domos tenentes,
[insulæque continentesque-terræ et salsus intus pontus.]
Nunc autem Dearum genus cantate, blandiloquæ
Musæ Olympiades, filiae Jovis ægida-tenentis,
quæcunque quidem mortales apud viros cubantes
immortales pepererunt Diis similes liberos.

Ceres quidem Plutum peperit, diva Dearum,
Jasio herol mista jucundo amore
novali in ter-proscisso, Cretæ in pingui tractu,
egregium, qui vadit super terramque et lata dorsa maris
omnibus (ut prosit) : occurrenti vero et cujus ad manus ve-
nerit,] illum locupletem reddidit, multasque ei præbuit for-
tunas.] Cadmo autem Harmonia, filia aureæ Veneris,
Ino et Semelen et Agaven pulcris-genis,
Autonoënque, quam duxit Aristæus densa-caesarie,
peperit et Polydorum pulchre-cinctis (in) Thebis.

[Filia vero Oceani, Chrysaori magnanimo
mixta in concubitu aureæ Veneris,
Calliropæ, peperit filium mortalium robustissimum omnium,
Geryonem, quem interfecit vis Herculeæ
boves propter flexipedes circumflua in Erythea.]
Tithono vero Aurora peperit Memnona are-armatum,
Æthiopum regem, et Hemathionem regem.
Verum Cephalo sevit inclytum filium,
fortem Phaëthontem, Diis similem virum :
Hunc sane juvenem, tenerum florem habentem gloriosæ pu-
bertatis,] puerum juvenilia cogitantem amans-risum Venus
aufugit quum-abripuisset, et ipsum sacris in templis
templi-custodem nocturnum fecit, dæmonem divinum.

Filiam vero Aëtae a Jove-nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum æternorum,
abduxit ab Aëta, peractis luctuosus certaminibus,
quæ multa imperabat magnus rex superbus,
injurius Pelias et impius, fortium-facinarum-patratior.
His peractis ad Jolcum rediit, multa perpessus,
veloci in nave vehens partis-oculis puellam,
Æsonides, et ipsam floridam fecit uxorem.
Et hæc quidem subacta ab Jasone, pastore popolorum,
Medeum peperit filium, quem in-montibus educabat Chiron
Philyrides : magni vero Jovis voluntas perficiebatur.

At Nerei filiae, marini senis,
nimirum Phocum quidem Psamathe peperit, diva Dearum,
Æaci in amore per auream Venerem,
Peleo autem subacta Dea Thetis argenteis-pedibus
peperit Achillem prosternentem-viros, animo-leonino.

Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυβέρις
 Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἔρατῇ φιλότῃ
 1010 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὕλησσης.
 Κίρκῃ δ', Ἡελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
 γείνατ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἐν φιλότῃ
 Ἀγρίον ἤδ' Ἀττίνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 1015 Οἱ δ' ἦτοι μάλα τῇλε μυχῶ νήσων ἱεράων
 πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἄνασσον.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψῶ διὰ θεάων
 γείνατο Ναυσινόον τε μιγεῖσ' ἔρατῇ φιλότῃ.
 [Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 1020 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φῶλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.]

Æneam vero peperit pulchre-coronata Cytherea
 Anchisæ heroï mixta jucundo concubitu,
 Idæ in verticibus multicavæ, silvosæ.
 Circe vero, Solis filia, Hyperionis,
 peperit Ulixis ærumnosi in amore
 Agrium atque Latinum inculpatumque fortemque,
 Telegonumque peperit per auream Venerem.
 Hi vero sane valde procul in-recessu insularum sacrarum
 omnibus Tyrrhenis valde-inclytis imperabant.
 Nausithoum vero Ulixi Calypso, diua Dearum,
 peperit Nausinoumque, mista amabili concubitu.
 [Hæ quidem, mortales apud viros cubantes,
 immortales pepererunt Diis pares liberos.
 Nunc vero feminarum genus cantate, suaviloquæ
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis.]

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἡ δὲ προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 ἤλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρώωνος.
 Ἡ βὰ γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 5 εἶδεῖ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
 τῶν, ὅς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἀπο κυανεῶν
 τοῖον ἄτθ' οἷον τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἔδν τίσκεν ἀκοίτην,
 10 ὥς οὔπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων·
 ἦ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἱπὶ δαμάσσας,
 χλωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαῖαν
 ἐς Θήβας ἱκέτευσε φερεσσακίας Καδμείους.
 Ἐνὸ' ὄγε δῶματ' ἔναϊε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
 15 νόστιν ἄτερ φιλότῃτος ἐφιμέρω, οὔδ' οἱ ἦεν
 πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἡλεκτρώωνος,
 πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 ἥς ἀλόχου, μαλερῶ δὲ καταπλέξαι πυρὶ κώμας
 ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάνων.
 20 Ὡς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν
 τῶν δγ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα
 ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἄμα ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακίων πνείοντες,
 25 Λοκροὶ τ' ἀγχεμέχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 ἔσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
 κυδιῶν λαοῖσι. Πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλλην μῆτιν ὑφαίνει μετὰ φρεσίν, ὅφρα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλφειστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
 30 Ὡρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 ἱμείρων φιλότῃτος εὐζώνοιο γυναικός,
 ἐννύχιος· τάχα δ' ἔξε Τυφάονιον, τότε δ' αὖτις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 Ἐνθα καθεζόμενος φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα·
 35 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἡλεκτρώωνος
 εὐνῇ καὶ φιλότῃτι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ,
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρώων λαοσσός, ἀγλαὸς ἥρωας,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο δνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὄγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 40 ὥρτ' ἱέναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῇ·
 τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἰνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
 νούσου ὑπ' ἀργαλῆς ἥ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
 ὥς βρατότ' Ἀμφιτρώων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
 45 ἀσπασίως τε φίλως τε ἔδν δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλετο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
 τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶι δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
 Θήσῃ ἐν ἑκταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 50 οὐκέθ' ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὲν ἦσταν·

SCUTUM HERCULIS.

Aut qualis, relictā domo ac patria terra,
 venit Thebas secuta martium Amphitryonem
 Alcmena, filia populorum-incitatoris Electryonis
 Ea sane mulierum genus superabat feminearum
 Forma^{que} proceritate^{que} : prudentia quidem nulla cum ea
 certabat] earum, quas mortales mortalibus peperere concum-
 bentes.] Ejus et a vertice palpebrisque a nigricantibus
 tale quiddam spirabat, quale etiam ab aureæ Veneris.
 Hæc vero etiam sic in animo suum colebat conjugem,
 quomodo numquam ulla coluit mulierum feminearum :
 quamquam ille ei patrem præstantem occiderat, vidomitus,
 iratus propter boves : relictā autem idem patria terra
 Thebas venit-supplicans scutatis Cadmeis.
 Ibi is domum habitabat cum veneranda conjuge,
 seorsim absque concubitu desiderabili ; neque-enim ei lice-
 bat] ante lectum conscendere pulchris-talis Electryonidis,
 quam cædem ultus-esset fratrum magnanimorum
 suæ conjugis valido^{que} combussisset igne vicos
 virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim ipsi constitutum-erat, dii vero testes erant :
 eorum ille verebatur iram, festinabat autem quam celerrime
 exsequi magnum opus, quod ei divinitus fas erat.
 Hunc autem una, cupidi bellicæ præliique,
 Bæotii equorum-domitores, super clypeos (robur) spirantes,
 Locrique cominus-pugnantes et Phocenses magnanimi
 sequebantur : ducebat autem eos egregius filius Alcæi,
 glorians populis. At pater hominum^{que} Deorum^{que}
 aliud consilium texebat in animo, ut Diis
 hominibus^{que} inventoribus damni depulsorem generaret.
 Profectus-est autem ab Olympo dolum mente intus-struens,
 desiderans concubitus pulchre-cinctæ mulieris,
 nocturnus : celeriter autem venit in Typhaonium, inde rur-
 sum] Phicium summum accessit prudens Jupiter.
 Ubi sedens mente meditabatur divina opera :
 nam eadem quidem nocte teneris-talis Electryonidi
 lecto et concubitu mistus-est, perfecitque sane desiderium ;
 eadem autem Amphitryo populorum-incitator, splendidus he-
 ros,] perfecto magno opere, rediit suam domum.
 Neque is ad famulos et pastores agrestes
 festinabat ire anteaquam suæ conjugis conscendisset lectum.
 Tale enim corde desiderium ceperat pastorem populorum.
 Sicut autem quando vir voluptuose subterfugit malum
 morbo ex gravi aut etiam validis ex vinculis ;
 ita sane tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
 voluptuose lubenterque suam domum reversus-est.
 Tota-nocte vero concubuit cum veneranda uxore,
 se-oblectans muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem a-Deo compressa et viro longe optimo,
 Thebis septem-portis geminos peperit pueros,
 non-amplius consentientes ; fratres quamquam erant :

τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἑρακληΐην·
 τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίῳ,
 αὐτὰρ Ἴφικλῇ λαοσσόφῃ Ἀμφιτρύωνι,
 65 κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
 τὸν δὲ Διὶ Κρονίῳ, θεῶν σημάντορι πάντων.

Ὅς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
 Εὔρε γὰρ ἐν τεμένει ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 αὐτὸν καὶ πατέρα δν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
 70 τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
 ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκείες ἵπποι,
 νύσσοντες χηλῇσι, κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδῆει
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμφαράβιζον,
 75 ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
 ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον ἡνίοχόν τε
 χαλκῇ δηώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῴρσε βίην Ἑρακληΐην.
 80 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Πάγασαίου
 λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
 πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. Τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς εἶν κατεναντίον ὁρμηθῆναι
 πλὴν Ἑρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολαοῦ;
 85 κείνῳ γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ὅς ῥα τότ' ἡνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰολαον·

Ἦρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 ἧ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας τοὶ Ὀλύμπων ἔχουσιν
 90 ἦλινεν Ἀμφιτρύων, δτ' εὐστέφανον ποτὶ Θήβην
 ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, εὐκτίμενον πολυῖθρον,
 κτείνας Ἠλεκτρύωνα βοῶν ἕνεχ' εὐρυμετώπων·
 ἔχετο δ' εἰς Κρείοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
 οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρείχον,
 95 ἧ δόικη ἔσθ' ἰκέτησι, τίον δ' ἄρα κηρόμι μᾶλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ,
 ἧ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
 σός τε πατήρ καὶ ἐγώ. Τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 100 ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
 ὤχετο, τιμῆσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθέα,
 σχέτλιος· ἧπου πολλὰ μετεστοναχίζει· ὀπίσσω
 ἦν ἄτην ἀχέων· ἧ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπούς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
 95 Ὡ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔλ' ἡνία φοινικόεντα
 ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
 ἰοὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνιοι,
 ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 100 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, ἐκατηβέλεταο ἀναχτός·
 ἧ μὴν καὶ κράτερός περ εἶν ἄταται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμύμητος Ἰόλαος.

alterum quidem deteriorem, alterum autem contra longe
 præstantiorem virum,] Validum ac fortem, vim Herculeam :
 hunc quidem compressa a nubilo Saturnio,
 contra Iphicleum ab hastarum-concussore Amphitryone,
 diversam sobolem : hunc quidem mortali viro mixta,
 illum autem Jovi Saturnio, Deorum imperatori omnium.

Is et Cycnum occidit, Martis-filium magnanimum.
 Invenit enim in luco longe-jaculantis Apollinis
 ipsum et patrem ejus, Martem, insatiabilem bello,
 armis fulgentes, ceu jubar ignis ardentis,
 stantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi,
 ferientes ungulis ; pulvisque circa ipsos fervebat,
 excitatus compacto sub curru et pedibus equorum.
 Currus autem fabrefactus et rotæ circum-resonabant,
 equis festinantibus : gaudebat vero Cycnus egregius,
 sperans se Jovis filium bellicosum aurigamque
 ferro interemturum-esse, et inclytis armis exuturum .
 Sed ei vota non exaudivit Phoebus Apollo :
 ipse enim illi concitavit vim Herculeam.
 Totus vero lucus et ara Apollinis Pagasæi
 collucebat (a) sævi Dei armisque et ipso ;
 ignis autem instar oculis effulgebat. Quis illi
 sustinuisset mortalis (exsistens) obviam ferri,
 præter Herculem et præclarum Iolaum ?
 illi enim magnaue vis et manus invictæ
 ex humeris crescebant in robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus-est fortem Iolaum :

Heros, o Iolæ, mortalium longe carissime omnium,
 utique aliquid magnum in immortales beatos, qui Olympum
 tenent,] deliquit Amphitryo, ubi bene-cinctas (ad) Thebas
 abiit relicta Tiryntho, bene-condita urbe,
 occiso Electryone boum causalatis-frontibus :
 venitque ad Creontem et Heniochen longo-peplo,
 qui eum comiter-exceperunt et grata omnia ei præbuerunt,
 ut æquum est supplicibus, coluerunt autem ex-animo magis.
 Vivebat vero exultabundus cum formosa Electryonide,
 sua conjuge : mox autem nos inverso anno
 nati-sumus, neque statura similes, neque ingenio,
 paterque tuus et ego. Ejus quidem mentem sustulit Jupiter,
 qui relictis suaque domo suisque parentibus,
 abiit honoraturus nefarium Eurystheum,
 temerarius : certo multum ingemiscebat postea
 suæ culpæ, lugens : ea vero non revocabilis est.
 Sed mihi Deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu cito arripe habenas purpureas
 equorum celeripedum : magnamque in mente fiduciam au-
 gens] recta dirige velocem currum et celeripedum robur
 equorum,] nihil veritus strepitum Martis homicidæ,
 qui nunc crepitans furit-circum sacrum nemus
 Phœbi Apollinis, longe-jaculantis Regis :
 enimvero quamvis validus (exsistens) satiatur bello.
 Hunc autem contra allocutus-est egregius Iolaus :

Ἡθεῖ', ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρειος Ἐννοσίγαιος,
 106 δς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόλιν·
 οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 σὰς εἰς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἔσθλόν ᾄρῃαι.
 Ἄλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὅφρα τάχιστα
 δίφρους ἐμπελάσαντες Ἀρηός θ' ἡμέτερόν τε
 110 μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὔτοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
 οὐδ' Ἴφικλίδην δειδίξεται, ἀλλὰ μιν οἶω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαιο,
 οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἰσὶ, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα στήσειν, τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
 115 Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ βῆν Ἡρακλῆειν,
 θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
 καὶ μιν ἀμειδόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥρωε ὦ Ἰόλαε, διοτρεφέες, οὐκέτι τηλοῦ
 ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαίφρων,
 120 ὥς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
 πάντῃ ἀναστρωφᾷν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνηαι.
 Ὡς εἰπὼν κνημῖδας ὀρειχάλκιο φαεινοῦ,
 Ἡραίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε,
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε,
 125 καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κόρυνη Διὸς, ὅπποτ' ἐμελλε
 τοπρῶτον στονόνεσθαι ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 Θήκατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 δεινὸς ἀνὴρ· κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φάρετρήν
 130 καββάλετ' ἐξόπιθεν πολλοὶ δ' ἐντοσθεν οἷστοι
 ῥιγῆλοι, θανάτοιο λαθιφθόγοιο δοτῆρες.
 Πρόσθεν μὲν θανάτον τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
 μέσσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήχεες, αὐτὰρ ὀπισθεν
 μόρφνοιο φλεγύαιο καλυπτόμενοι πτερύγεσσι.
 135 Ἐΐλετο δ' ὀμβριμον ἔγχος ἀαχαμένον αἶθοπι χαλκῷ·
 κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκε,
 δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἥτ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
 Χερσὶ γε μὲν σάκος εἶλε παναίολον, οὐδέ τις αὐτὸ
 140 οὔτ' ἐρρήξε βαλὼν οὔτ' ἐθλάσε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
 ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἔην, χρυσῷ τε φαινῷ
 λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἡλήλαντο.
 * Ἐν μέσσω δὲ δράκοντος ἔην φόβος οὔτι φατειός,
 145 ἔμπαλιν ὅσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς·
 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
 δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 δεινὴ ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
 σχετλίη, ἥ βα νόον τε καὶ ἐκ φρένας αἶνυτο φωτῶν,
 150 οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς οὔτι φέροισιν.
 Τῶν καὶ ψυχὰι μὲν χθόνα δύνουσ' Αἰδὸς εἴσω
 αὐτῶν, ὅστιά δὲ σφι περὶ ῥινόιο σαρκείσης
 Σειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἶη.
 Ἐν δὲ Προίωξίς τε Παλλῶξίς τε τέτυκτο,

* Ἐν μέσσω δ' ἀδάμαντος ἔην φόβος, οὔτι φατειός,

Carissime, certo valde pater hominumque Deorumque
 honorat tuum caput et taurinus Neptunus,
 qui Thebarum moenia tenet tæeturque civitatem :
 sicut jam et hunc mortalem validumque magnumque
 tuas in manus adducunt, ut gloriam eximiam auferas.
 Sed age, indue arma Mavortia, ut celerrime
 currus committentes, Martisque nostrumque,
 decertemus, quoniam non-sane intrepidum Jovis filium,
 neque Iphiclidem perterrebit : sed ipsum puto
 fugiturum duos filios inculpati Alcidae,
 qui jam ei prope sunt, cupientes belli
 prælium conserere : quæ ipsis multo gratiora sunt epulis.

Sic ait : arrisit autem vis Herculeæ,
 animo oblectatus : admodum enim ipsi grata dixerat :
 et eum excipiens verbis volucris allocutus est :

Heros, o Iolæ, Jovis-alumne, non-jam procul
 pugna aspera. Tu vero quomodo antea fuisti bellicosus,
 ita et nunc magnum equum Arionem nigris-jubis
 quoquo-versum converte, et auxiliare, quomodo poteris.

Sic locutus, ocreas orichalci splendidi,
 Vulcani inclyta dona, circum tibias posuit ;
 deinde etiam thoracem pectori induit
 pulchrum, aureum, valde-arteficiosum, quem ipsi dederat
 Pallas Minerva, filia Jovis, ubi erat
 primum luctuosa aggressurus certamina.
 Posuit autem circa humeros exitii depulsorem ferrum
 fortis vir : cavam autem circa pectora pharetram
 rejecit in-tergum : multæ vero intus erant sagittæ
 horrendæ, mortis vocem-eripientis datrices.
 Ab-anteriori-parte quidem mortem habebant et lacrymis ma-
 debant ;] mediæ autem politæ erant, perlongæ, sed a-tergo
 nigræ aquilæ contextæ pennis.
 Corripuit autem validam hastam acutam corusco ære :
 capiti vero in robusto galeam fabrefactam posuit,
 artificiosam, ferream, ad tempora aptatam,
 quæ muniebat caput Herculis divini.

Manibus quidem clypeum cepit undique-varium : nec quis-
 quam eum] perrupisset jaciendo neque comminuisset, mirum
 visu.] Nam totus quidem circum gypso candidoque ebore
 et electro lucidus erat, auroque fulgido
 splendens ; chalybis vero laminæ erant-ductæ.
 *) In medio autem draconis erat terror haudquaquam effabilis,
 retro oculis igne lucentibus spectans :
 hujus etiam dentibus quidem repletum-erat os candide dis-
 positis,] sævis, inaccessis ; supra terribilem autem frontem
 sæva contentio volitabat, parans pugnam virorum,
 tetra, quæ sane mentemque et præcordia eximebat viris,
 quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.
 Horum et animæ quidem sub terram submerguntur ad-Or-
 cum intro] ipsorum ; ossa autem eorum, circum pelle putre-
 facta,] Sirio torrido, in nigra putrescunt terra.
 In eo autem Propulsatioque Repulsioque factæ-erant ;

* In medio autem e chalybe (factus) erat Timor, haudquaquam
 effabilis, [Vid. præfat.]

155 ἐν δ' Ὀμαδός τε Φόνος τ' Ἄνδρακτασίη τε δεδήει.
 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλαε ποδοῖν.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὥμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
 160 δεινὸν δερκομένη καναχῇσι τε βεβρυχυῖα.
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔτι φατειῶν,
 δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν
 τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχῇ πέλεν εὖτε μάχοιτο
 165 Ἀμφιτρυωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
 στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι,
 κυάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούων ἔσαν ἡδὲ λεόντων
 ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱμενῶν τε.
 170 Τῶν καὶ διμληδὸν στίχες ἦσαν· οὐδέ νυ τοίγῃ
 οὐδέτεροι τρέετην· φρίσσον γὰρ μὲν αὐχένας ἀμφω.
 Ἥδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
 δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχᾶς, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν
 αἶμα· ἀπελείβετ' ἔραζ'· οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες,
 175 κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι·
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 ἀμφοτέροι, χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες.
 Ἐν δ' ἦν ὁσμήνη Λαπιθῶν αἰχμητῶν
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἀνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε
 180 Ὀπλέα τ' Ἐξάδιόν τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε
 Μόφον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
 ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἡγερέθοντο
 185 ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἀσβόλον οἰωνιστὴν
 Ἄρκτον τ' Οὐρεῖον τε μελαγχχαίτην τε Μίμαντα
 καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
 ἀργύρεοι, χρυσεᾶς ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναίγδην ὥσπερ ζωοὶ περ ἐόντες
 190 ἔγχεσιν ἡδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεος ἔστασαν ἵπποι
 χρύσειοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὐλῖος Ἄρης
 αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, πυρλέεσσι κελεύων,
 αἵματι φοινικέεις, ὥσπερ ζωοὺς ἐναρίζων,
 195 δίφρῳ ἐπεμβεβαῶς· παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
 ἔστασαν ἱμένοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 τῇ ἱκέλη ὥσπερ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσεὴν τρυφάλειαν,
 200 αἰγίδα τ' ἀμφ' ὥμοις ἐπὶ δ' ὥχετο φύλοπιν αἰνὴν.
 Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
 χρυσεῖη φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος ἀγνὸς Ὀλύμπος
 [ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλθος ἀπείριτος ἔστανάκω]
 205 ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομένης εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
 κυκλωτερῆς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέραιο,

in eo Tumultusque Nexque Homicidiumque ardebant.
 In eo Contentio Turbaque furebant, in eo perniciosa Mors,
 alium virum tenens recens-vulneratum, alium illaesum,
 alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.
 Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine
 virorum,] saevum intuens clamoribusque vociferans.
 In eo autem serpentum capita saevorum erant, haudquaquam
 effabilem,] duodecim, quae perterrefaciebant super terram ge-
 nera hominum,] quicumque bellum contra Jovis filium gere-
 rent;] eorum et dentium quidem crepitus erat, quoties pugna-
 bat] Amphitryoniades : haec autem fulgurabant miranda ope-
 ra :] punctorum vero instar apparebant conspicuae saevae dra-
 conibus,] (qui erant) caerulei per terga, quorum vero nigrica-
 bant maxillae.] In eo autem suum greges agrestium erant at-
 que leonum] sese adspicientium, irascentiumque cupien-
 tiumque.] Quorum etiam turmatim ordines incedebant; ne-
 que sane hi] neutri tremebant; horrebant tamen colla utri-
 que.] Jam enim ipsis jacebat magnus leo, circum autem apri-
 duo, spoliati anima, deorsumque iis niger
 cruor destillabat in-terram : ipsi autem, cervicibus dejectis,
 jacebant mortui sub terribilibus leonibus.
 Hi vero etiam magis excitabantur, incensi ad-pugnandum,
 utrique, agrestesque sues trucesque leones.
 In eo autem erat pugna Lapitharum bellatorum
 Cæneumque circa regem Dryantemque Pirithoumque
 Hopleumque Exadiumque Phalerumque Prolochumque
 Mopsumque Ampyciden, Titaresium, prolem Martis,
 Theseumque Aegiden, similem immortalibus :
 (qui erant) argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex-altera-parte adversi congregabantur
 circum magnum Petraeum atque Asbolum augurem
 Arctumque Huriumque, nigrisque-pilis Mimantem
 et duos Peucidas, Perimedeum Dryalumque,
 argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque simul-impetu-facto tanquam (exsistentes) vivi
 lanceis atque abietibus cominus contendebant.
 In eo autem Martis terribilis celeripedes stabant equi
 aurei, in eo vero etiam ipse spoliator perniciosus Mars,
 hastam in manibus habens, milites exhortans,
 sanguine cruentus, quasi vivos spolians,
 currui insistens : juxta autem Pavorque Terrorque
 stabant cupientes bellum subire virorum.
 In eo autem Jovis filia praedatrix Tritogenia,
 ei similis quasique pugnam volens parare,
 hastam habens in manibus atque auream galeam,
 aegidemque circum humeros : ingrediebatur autem praelium
 saevum.] In eo autem erat immortalium sacer chorus ; in ma-
 dio vero] dulce citharizabat Jovis et Latonae filius
 aurea lyra : Deorum autem sedes, sanctus Olympus
 [in eo autem forum, circum vero opes immensae susae-erat,
 immortalium in certamine : Deae autem incipiebant cantu.
 Musae Pierides, acute canentibus similes.
 In eo autem portus appulsu-facilis immensi maris
 rotundus factus-erat purissimo e stanno,

κλυζομένην ἱκελος· πολλοί γε μὲν ἄμ' μέσον αὐτοῦ
 210 δελφίνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνον ἰχθυάοντες,
 νηχομένοις ἱκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσίωντες
 ἀργύρεοι δελφίνες ἐφοίτων ἑλλοπας ἰχθῦς.
 Τῶν δ' ὑπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἅκταις
 ἦστο ἀνὴρ ἀλιεύς δεδοχημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορβρίφοντι ἑοικώς.
 Ἐν δ' ἦν ἠΰκόμου Δαναῆς τέκος, ἱππότης Περσεύς,
 οὗτ' ἄρ' ἐπιφαύων σάκεος ποσὶν οὐθ' ἑκάς αὐτοῦ,
 θαῦμα μέγα φράσσασθαι, ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
 Τὼς γάρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυῆεις
 220 χρύσειον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ὡμοισιν δ' ὁ μὲν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 χάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ὥστε νόημ' ἐποτάτο.
 Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
 Γοργοῦς· ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 225 ἀργυρέῃ· θύσανοι δὲ κατηρωρεῦντο φαεινοὶ
 χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακτος
 κεῖτ' Ἀΐδος κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰὼν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρβρίγοντι ἑοικώς·
 Περσεύς Δαναΐδης ἐτίταινετο. Ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἄπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρβρώντο,
 ἰέμεναι μαπέειν. Ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βρινουσίων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες
 δοῖω ἀπηρωρεῦντ' ἐπικυρτώνοντες κάρηνα.
 235 Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
 ἄγρια δερκομένῳ. Ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργεῖος ἰδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμῆϊα τεύχε' ἔχοντες,
 τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῶν
 240 λογιὼν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἐτι δῆριν ἔχοντες
 μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων,
 χαλκείων, ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύποντο παρειάς,
 ζωῆσιν ἱκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
 245 Ἄνδρες δ', οἱ πρεσβῆτες ἔσαν, γῆράς τ' ἐμέμαρπεν,
 ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλῶν ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέχεσσι
 δειδιώτες τοὶ δ' αὐτὲ μάχην ἔχον· αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 250 δεινωτοὶ βλοσυροὶ τε, δαφονοὶ τ' ἄπλητοὶ τε
 δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. Πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
 αἷμα μέλιν πίεειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 βαλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Αἰδὸςδε κατεῖεν
 255 Τάρταρον ἐς κρυόνειν. Αἱ δὲ φρένας εὐτ' ἀρέσαντο
 αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 ἅψ' ὁ δμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνον αὐτὶς ἰοῦσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σπινέφεστασαν· ἡ μὲν ὑφήσσω
 Ἄτροπος οὐτι πέλεν μαγὰν θεὸς, ἀλλ' ἄρα ἤγε
 260 τῶν γε μὲν ἀλλάων προτερῆς τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην ὀριμεῖαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον δμμασι θυμήνασαι,

undanti similis : multi vero per medium ipsius
 delphines hac et illac ferebantur piscantes,
 natantibus similes : duo autem flando-excitantes
 argentei delphines natabant mutos pisces.
 Sub his vero aerei trepidabant pisces : at in ripis
 sedebat vir piscator observans ; habebat autem manibus
 piscium rete, projecturo similis.
 In eo autem erat pulchricomae Danaë filius, eques Perseus,
 neque sane contingens clypeum pedibus, neque procul ab eo,
 miraculum magnum dictu, quoniam nusquam nitebatur.
 Ita enim hunc manibus fecerat inclytus Vulcanus
 aureum ; circum autem pedes habebat alata talaria.
 Et humeros quidem circum nigre-munitum ensen suspensum
 habebat] aereum e loro : ipse autem velut cogitatio volabat.
 Totum vero tergum ejus tenebat caput sævi monstri
 Gorgonis : circum autem ipsum pera complectebatur, mirum
 visu,] argentea, fimbriaeque dependebant lucidae
 aureae : terribilis autem circum tempora regis
 posita-erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
 Ipse vero fugienti et formidanti similis
 Perseus Danaides protendebatur. At post eum
 Gorgones inaccessae neque effabiles ruebant,
 cupientes apprehendere. In pallido autem chalybe
 euntium resonabat clypeus magno strepitu
 acutum et tinnulum : in zonis autem dracones
 duo dependebant incurvantes capita.
 Lambebant vero illi, iraque acuebant dentes,
 sævum tuentes. Supra sæva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror : sed supra ipsas
 viri pugnabant, bellica arma habentes,
 hi quidem a sua civitate suisque parentibus
 pestem depellentes, illi autem devastare studentes.
 Multi quidem jacebant, plures autem sustinentes pugnam
 dimicabant : mulieres autem bene-constructis in turribus,
 aereis, acute clamabant, lacerabantque genas,
 vivis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri autem, qui seniores erant, et quos senectus arripuerat,
 conferti extra portas erant, sursumque Diis
 manus tendebant beatis, pro suis liberis
 metuentes : illi vero contra pugnam sustinebant : at post ipsos
 Fatales-Deae nigrae candidis crepantes dentibus,
 torvae terribilesque, cruentaeque inaccessaeque
 pugnam sustinebant de cadentibus. Omnes enim cupiebant
 cruorem nigrum bibere : quem vero primum forte-ceperant
 jacentem vel cadentem recens-saucium, ei quidem
 injiciebat una ungues magnos : anima vero ad Orcum de-
 scendebat,] Tartarum in frigidum. Illae autem animum quum
 satiassent] sanguine humano, hunc hominem quidem abjicio
 bant post-tergum,] retro autem in tumultum et stragem
 festinabant iterum euntes.] Clotho et Lachesis iis adsta-
 bant ; debilior quidem] Atropos nequaquam erat, magna Dea :
 sed sane haec] aliis quidem praestantiorque erat maxima-
 que-natu.] Omnes circa unum virum pugnam acerbam com-
 mittebant :] truculente vero se-mutuo adspiciebant oculis

ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσθήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 265 χλωρῇ, αὔσταλῇ, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
 γουνοπαγής, μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύζαι ῥέον, ἐκ δὲ παρεῖων
 αἶμα' ἀπελείβει· ἔραζ'· ἡ δ' ἀπληστον σessaρυῖα
 εἰσθήκει, πολλὰ δὲ κόνις κατενένοθεν ὤμους,
 270 δάκρυσι μυδαλέη. Παρὰ δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν
 χρύσειαι δὲ μιν εἶχον ὑπερθυροῖς ἀραρυῖαι
 ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρου ἐπ' ἀπῆνης
 ἦγοντ' ἄνδρσι γυναῖκα, πολλὸς δ' ὑμέναιος δρύρει·
 275 τῇ δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
 χερσὶν ἐνὶ δμῶν. Ταὶ δ' ἀγλαΐη τεθαλυῖαι
 πρόσθ' ἔκκον· τοῖσιν δὲ ροὶ πρῶαίζοντες ἔποντο.
 Ταὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἴσαν αὐδὴν
 ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνωτο ἡχώ.
 280 Οἱ δ' ὑπὸ φορμύγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα.
 Ἔνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 τοὶ γὰρ μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθῶν καὶ αἰδοῦ,
 τοὶ γὰρ μὲν αὖ γελοῶντες ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
 πρόσθ' ἔκκον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλαῖα τε χοροὶ τε
 285 ἀγλαΐαι τ' εἶχον. Τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλης
 νῶθ' ἱππῶν ἐπιβάντες ἐθύονον. Οἱ δ' ἀροτῆρες
 ἤρεικον χθόνα διὰν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἱσταλάτ'. Αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἷγε μὲν ἥμων
 αἰχμῆς δέξεισι κορυμβιόεντα πέτῃλα
 290 βριθόμενα σταχύων, ὥσπερ Δημήτερος ἀκτὴν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δέον καὶ ἐπιτνον ἀλῶν,
 οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρου ἐπὶ τρυγητῶν
 λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
 295 βριθόμενων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἐλίκεσσιν·
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρου. Παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος
 χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
 σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι,
 [τοὶ γὰρ μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος]
 300 βριθόμενος σταφυλῇσι μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουον· οἱ δ' ἐμάχοντο
 πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. Τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρειν
 ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντες κύνε προδ',
 ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι·
 305 πᾶρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέλοισι
 δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. Ἐὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἱπποὺς
 ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
 ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλημναι μέγ' αὐτευν.
 310 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίδιον εἶχον πόνον, οὐδὲ ποτὲ σφιν
 νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἀκριτον εἶχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προύκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἱτὺν ῥέειν Ὀκεανὸς πλήθοντι ἰοικώς·
 315 πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. Οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

succensentes,] unguēs vero manusque audaces conserebant.
 Juxta autem Tristitia stabat fœdaque et misera,
 pallida, arida, fame oppressa,
 rigidis-genibus : longi vero unguēs manibus insidebant.
 Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 cruor destillabat in terram : hæc vero immense dentes-strin-
 gens,] stabat, multus autem pulvis inspersus erat humeris,
 lacrymis madens. Juxta vero turrata urbs hominum :
 aureæ autem eam tenebant superliminaribus adaptatæ
 septem portæ : homines vero in voluptatibusque choreisque
 oblectationem capiebant : nam alii quidem bene-rotali in
 rheda] ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excita-
 batur :] procul autem ab ardentibus facibus fulgor resplende-
 bat] in manibus famularum. Hæc vero venustate florentes
 præbant : illos autem chori saltantes sequebantur.
 Hæc quidem ad canoras fistulas emittebant cantum
 ex teneris oribus, circumque eas frangebatur echo.
 Illi vero ad citharas ducebant chorum amabilem.
 Inde rursum ex-alia-parte juvenes comissabantur ad tibiam,
 alii quidem etiam ludentes inter saltationem et cantum,
 alii vero etiam ridentes : sub tibicine autem singuli
 procedebant : totam vero urbem voluptatesque choreæque
 festivitatesque tenebant. Alii autem rursus extra oppidum
 tergis equorum conscensis currebant. Aratores vero
 proscindebant terram divam, succinctisque tunicis
 cincti-erant : sed erat profunda segēs : alii quidem metebant
 mucronibus acutis cauliculata folia,
 gravidas spicis, tamquam Cereris donum.
 Alii autem (in) restibus ligabant et sternerant aream :
 alii vero vindemiabant vinum, falces in manibus habentes :
 alii vero etiam in qualos ferebant a vindemiatoribus
 albos et nigros racemos magnis ex vineis,
 gravidis foliis et argenteis capreolis :
 alii vero etiam in qualos ferebant. Juxtaque illos vinca
 aurea erat, inclyta opera prudentis Vulcani,
 agitata foliis et argenteis perticis,
 [alii quidem etiam ludentes sub tibicine singuli]
 onerata uvis ; nigritabant tamen ipsæ.
 Alii quidem calcabant, alii autem hauriebant ; alii autem di-
 micabant] pugilandoque et luctando : alii vero celeripedes
 lepores venabantur] viri venatores, et asperis-dentibus ca-
 nes-duo ante eos,] cupientes capere, illi vero cupientes ef-
 fugere :] juxta ipsos autem equites habebant laborem, pro-
 que præmiis] certamen habebant et pugnam : bene-contextis
 vero in curribus] aurigæ stantes immittebant veloces equos,
 habenas laxantes, illi autem crepitantes volabant
 currus compacti, et modioli valde resonabant.
 Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque un-
 quam iis] victoria expedita-erat, sed anceps habebant cer-
 tamen.] Illis autem etiam propositus-erat magnus tripus in
 stadio,] aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
 Circa vero marginem manabat Oceanus, turgenti similis ;
 totum autem amplectebatur clypeum artificiosissimum. At per

κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ' ἤπουν, οἳ βρά τε πολλοὶ
 νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, παρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
 Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 320 ἀρσάμενος παλάμησι. Τὸ μὲν Διὸς Ἀλκιμος υἱὸς
 πάλLEN ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππέλου θόρε δῖφρου,
 εἵκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 κοῦφα βιδάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἴολαος
 δῖφρου ἐπεμβεδαῶς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 325 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 καὶ σφραγς θαρσύνουσα· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετς, Λυγκῆος γενεῇ τηλεκλειτοῖο·
 νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοὶ μακάρεσσιν ἀνάσσειν,
 Κύκνον τ' ἐξεναρῆιν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 330 Ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
 εὖτ' ἂν δὲ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρτης,
 τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 αὐτὸς δὲ βροτολογὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 335 ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆς, ἔνθ' οὐτάμεν δέξῃ χαλκῷ·
 ἂψ δ' ἀναχάσσασθαι· ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἰσιμόν ἐστιν
 οὐθ' ἱππους ἐλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ὡς εἰποῦσα ἐς δῖφρον ἐβήσατο διὰ θεῶν,
 νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 340 ἐσσυμένως. Τότε δὲ βρά διόγνητος Ἴολαος
 σμερδαλέον ἱπποισιν ἐκέχλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλήης
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα κονίοντες πεδίοιο.
 Ἐν γάρ σφιν μένος ἦχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἀνασσεύσασα· περιστοναίχιζε δὲ γαῖα.
 345 Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἱελοὶ πυρὶ ἢ ἐθελῆ,
 Κύκνος θ' ἱππόμενος καὶ Ἄρης ἀκρόρτος αὐτῆς.
 Τῶν ἱπποὶ μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄξεϊα χρέμισαν, περὶ δὲ ἄγνυτο ἡχώ.
 Τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη·
 350 Κύκνε πέπον, τί νυν νῶϊν ἐπίσχετον ὠκείας ἱππους,
 ἀνδράσιν οἳ τε πόνου καὶ δειζύος ἰδρίεις εἰμεν;
 ἀλλὰ παρέξ ἔχε δῖφρον εὐξοον ἠδὲ κελεύθου
 εἵκε παρεξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελαύνω
 ἐς Κηῦκα ἀνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 355 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
 τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
 Ὡς πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
 ἀρκέσει, εἰ δὲ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 Ἦδη μὲν τί ἔφημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 360 ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
 ἀντίος ἔσθι ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 Τρεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἡρείσατο γαίῃ,
 οὐταμένους σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρόν,
 παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἀραξ·
 365 κρηνῆς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὀρμηῇ.
 Ἐνθα κε δὲ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος εὐμμελὲς ἐμενοίνα

ipsum] cygni altivolantes magnum clangebant, qui sane multi
 natabant in summa aqua, juxta autem pisces lasciviebant.
 Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cujus per consilia
 Vulcanus fecit clypeum magnum validumque
 aptans manibus. Hunc quidem Jovis fortis filius
 vibrabat violenter : in equinum autem insiliit currum,
 similis fulguri patris Jovis aegida-tenentis,
 leviter ingrediens : huic autem auriga, fortis Iolaus,
 bigis insistens regebat curvum currum.
 Prope autem his advenit Dea splendidis-oculis Minerva,
 atque ipsos confirmans verbis volucris allocuta est :
 Salvete, Lyncei progenies longe inclyti :
 nunc itaque Jupiter robur vobis dat beatis (deis) imperans,
 Cycnumque interficiendi et inclyta arma despoliandi.
 Aliud autem tibi verbum dicam, multo fortissime hominum :
 postquam enim Cycnum dulci vita spoliaveris,
 illum quidem tum ibidem relinque et arma ejus :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 ubi nudatum clypeo (ab) artificioso
 oculis videris, ibi vulnera acuto ferro :
 retro autem te-recipe, quoniam non sane tibi in-fatis est
 neque equos capere, neque inclyta arma illius.
 Sic locuta in currum adscendit diva Dearum,
 victoriam immortalibus manibus et gloriam tenens,
 celeriter. Tunc jam igitur Jove-natus Iolaus
 horrendum equos increpuit : hi autem ex adhortatione
 raptim ferebant celerem currum pulverem-cientes per-cam-
 pum.] Nam iis animum addiderat Dea splendidis-oculis Mi-
 nerva,] aegide concussa : circum-ingemiscebat autem tellus.
 Illi autem simul procedebant, similes igni sive procellae,
 Cycnusque equum-domitor et Mars insatiabilis belli.
 Horum equi quidem deinde obvii sibi-mutuo
 acutum hinnivere, circaque eos resonabat echo.
 Hunc prior alloquebatur vis Herculea :
 Cycne ignave, cur jam nobis immittitis veloces equos,
 viris, qui laboris et ærumnæ experti sumus ?
 agedum præterage currum bene-politum, atque e-via
 cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
 ad Ceycem regem : is enim potentiaque et reverentia
 Trachini præest : tu vero satis bene scis etiam ipse :
 ejus enim uxorem-habes filiam Themistonoën nigris-oculis.
 O ignave, non quidem enim tibi neque Mars mortis exitium
 prohibebit, si jam nos congressi-fuerimus ad-pugnandum.
 Jam quidem ipsum aio etiam alias periculum-fecisse
 hastæ nostræ, quando pro Pylo arenosa
 adversus stetit mihi, pugnam insatiabiliter cupiens.
 Ter quidem mea ab hasta percussus nixus-est terra,
 vulnerato clypeo : quarto autem transadegi femur
 omnibus viribus incumbens, magnumque clypeum perforavi·
 pronus autem in pulveribus humi cecidit hastæ impetu.
 Ibi jam infamis inter immortales fuit,
 manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.
 Sic dixit : neque tamen Cycnus bene-hastatus volebat,

τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματα ἵππους.
 370 Δὴ τότε ἅπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἴψ' ἐπὶ γαῖαν
 παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἀνακτος.
 Ἡνίοχοι δ' ἐμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
 τῶν δ' ὑπο σευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 375 πέτραι ἀποθρώσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 πολλὰ δὲ δρυὺς ὑψίκομοι, πολλὰ δὲ τε πεῦκαι
 αἰγυεροὶ τε τανύβριζοι βήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 ῥίμψα κυλινδομένων, εἰς πεδίοι' ἀφίκωνται,
 ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 380 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκός,
 Ἄρνη τ' ἡδ' Ἑλίκη Ἀνθειά τε ποιήσσσα
 φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 καὶ δ' ἄρ' ἅπ' οὐρανὸν ψιάδας βάλεν αἵματοέσσας,
 385 σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἔω μεγαθαρσέϊ παιδί.
 Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προῖδέσθαι
 κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δὲ τε λευκὸν ὀδόντα
 δογμωθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχῶντι
 390 λείβεται, ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔϊκτην,
 ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρήν·
 τῷ ἱκελὸς Διὸς υἱὸς ἀφ' ἵππευθ' ὄρε δίφρου.
 Ἥμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἡχέτα τέττιξ
 ὄζω ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰδεῖν
 395 ἄρχεται, ὥτε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση,
 καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἡῶς χέει αὐδὴν
 ἰδεῖ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπότε χροῖα Σείριος αἴξει·
 (τῆμος δὲ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέθουσι,
 τοῦτε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὀμφακὲς αἰόλλονται,
 400 ὅα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχος,)
 τὴν ὥρην μάρναντο, πολλὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 [Ὡς δὲ λέοντε δύο ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 ἀλλήλοισι κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ ἀραβὸς θ' ἅμα γίγνεται ὀδόντων·]
 405 οἱ δ' ὅς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 πέτρη ἐφ' ὑψηλῇ μέγала κλάζοντε μάχῃσθον
 αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
 πίονος, ἦντ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήτιος ἀνὴρ
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη,
 410 χώρου αἰδρις εἶν, οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 ἐσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην ὀριμεῖαν ἔθεντο,
 ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 κτεινόμεναι μεμαῶς σάκει ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 415 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρωνιάδης δὲ, βίη Ἡρακλεΐη,
 μεσσηγὺς κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἔγχρ' μακρῷ
 αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
 ἤλασ' ἐπικρατέως ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τένοντε
 420 ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φῶτός.
 Ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη

huic obtemperans, retinere trahentes-currum equos.
 Jam tunc a bene-compacto curru desilierunt celeriter in ter-
 ram,] filiusque Jovis magni et Enyalii regis.
 Aurigæ autem propius egerunt pulcricomos equos :
 illis autem sub irrudentibus sonabat pedibus lata terra.
 Ut autem quando ab alto vertice montis magni
 rupes desiliunt, super alias-alia vero cadunt,
 multæque quercus alticomæ, multæque et piceæ,
 populique radicibus-altis franguntur ab ipsis
 raptim volventibus, donec in-campum perveniant :
 ita illi in se-mutuo ruebant, magnum crepantes.
 Tota autem Myrmidonumque civitas celebrisque Iolcus,
 Arneque atque Helice Anthæaque herbosa
 (sub) voce utriusque valde resonabant : ii autem cum clamore
 mirando congressi-sunt : valde autem intonuit prudens Jovi-
 ter,] deorsumque sane a cælo guttas jecit sanguinolentas,
 signum ponens belli suo magnanimo filio.
 Qualis autem in saltibus montis sævus aspectu
 aper dentibus-exsertis meditatatur animo pugnare
 cum-viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 incurvatus, spuma autem circa os mandenti
 destillat, oculique ejus igni splendenti similes-sunt,
 erectis autem in dorso horret setis circaque collum :
 huic similis Jovis filius ab equino desiliit curru.
 Quando autem viridi nigris-alis sonora cicada
 ramo insidens æstatem hominibus canere
 incipit, cui potus et cibus secundus ros est,
 atque per-totum-diem et matutina fundit vocem
 æstu in gravissimo, quando cutem Sirius exsiccat :
 (tum jam milio circum aristæ nascuntur,
 quod æstate seminant, cum uvæ-acerbæ variegantur,
 qualia Bacchus dedit hominibus lætitiā et laborem ;)
 ea tempestate pugnabant, magnus autem tumultus excitaba-
 tur.] [Ut vero leones duo pro occiso cervo
 sibi-mutuo irati in se-ipsos irruunt,
 sævusque ipsis rugitus strepitusque exoritur dentium :]
 hi autem, sicut vultures incurvis-unguibus, repandis-rostri-
 rupe in excelsa magnum clangentes dimicaverint
 capræ montivagæ gratia aut feræ cervæ,
 pinguis, quam interfecit jaculans juvenis vir
 sagitta e nervo, ipse autem aberravit alibi
 loci ignarus (exsistens) : at illi celeriter animadvertunt,
 rapideque pro ea pugnam acrem instituunt :
 sic hi clamantes contra se-mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cycnus quidem potentis Jovis filium
 occidere cupiens, clypeo adegit æream hastam,
 neque perripuit æs : defendebant enim dona Dei.
 Amphitryoniades autem, vis Herculeæ,
 inter galeamque et scutum hasta longa
 cervicem nudatam celeriter infra mentum
 percussit violenter ; at ambos abscidit nervos
 homicida fraxinus : magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem, veluti quum aliqua quercus, aut quum ru-

ἡλίβατος, πληγεῖσα Διὸς φλόγεσσι κεραυνῶ·
 ὥς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶπασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 425 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 δεινὸν ὄρων ὅσσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 δευτε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς δυνύχουσι
 σχίσσας ὅ ττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 ἐμ μένος δ' ἄρα τοῦγε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ·
 430 γλαυκιῶν δ' ὅσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
 οὐρῇ μαστιγῶν ποσσὶ γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐςάντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι·
 τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης, ἀκόρητος αὐτῆς,
 ἀντίος ἔσται Ἄρης, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέζων,
 435 ἐσσυμένως· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ,
 ἀμφοτέροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρῃ πρηνῶνος ὀρούσῃ,
 μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δέ τε ἤχῃ
 ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
 440 ὑψηλός· τῷ δὲ συνενείκεται· ἐνθα μιν ἴσχει·
 κόσση δὲ μὲν ἰαχῇ, βρισάρματος οὐλῖος Ἄρης,
 κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Λιδὸς αἰγιόχοιο,
 ἀντίῃ ἤλθεν Ἄρης ἐρεμνὴν αἰγὶδ' ἔχουσα·
 445 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄρες, ἐπισχεμένος κρατερόν καὶ χειρὰς ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἄλλ' ἄγε παῦε μάχης, μὴδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο.
 450 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πείθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμὸν,
 ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
 καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,
 καττάμεναι μεμαώς· καί β' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος
 σπερχνόν, εἰς παιδὸς κοτέων πέρι τεθηῶτος,
 455 ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. Ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἔγχος ὀρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄρ' ὀξὺ
 ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλέα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 μτρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 οὔτεσ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
 δοῦρατι κοιμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάεβαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 465 ἐς δίφρον ὤηκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
 ἵππους μαστιγῆν· ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον.
 Γίος δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος
 Κύνων συλήσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχίνος ἵκοντο
 470 ἵπποις ὠκυπόδεσσι. Ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐξίκετ' Ὀλύμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύνων δ' αὖ Κήρυξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
 ὃς β' ἐγγύς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος
 Ἀνθὴν Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτὴν τ' Ἰαωλὸν

Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine :
 sic cecidit : circum ipsum autem resonabant arma variata
 ære.] Hunc quidem dein reliquit Jovis ærumnosus filius :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 sævum videns oculis, ut leo corpus *aliquod* forte-nactus,
 qui admodum avide pelle validis unguibus
 dissecta quam celerrime dulcem animam abstulit :
 ferocia autem sane hujus nigrum intumuit cor :
 splendidis-spectans vero oculis sævum costasque et humeros
 sustinuit ex-adverso adspiciens prope ire, neque pugnare :
 talis igitur Amphitryoniades insatiabilis belli
 adversus stetit Marti in præcordiis audaciam augens,
 celeriter : is autem ipsi prope accessit mæsto corde ;
 utrique autem clamantes se-invicem invaserunt.
 Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitarit,
 longe vero insiliendo volvitur, atque cum fragore
 venit irruens, collis autem huic obvius-fuit
 altus : huic iam concucurrit ; ibi is eam retinet :
 tanto ille quidem fremitu, gravans-currum perniciosus Mars,
 vociferans irruit ; ille autem prompte *eum* excepit.
 Ast Minerva, filia Jovis ægida-tenentis,
 obviam venit Marti, tenebrosam ægidem habens :
 sæva autem torve intuens verbis volucris allocuta-est :
 Mars, inhihe animos fortes et manus invictas.
 Neque enim tibi fas est inclutis armis spoliare
 Herculem occisum, Jovis magnanimum filium.
 Sed age, desine pugna, neve adversus sta mihi.
 Sic ait : sed non persuasit Martis magnanimi animo ;
 sed magnum crepans flammæ similia arma vibrans,
 celeriter invasit vim Herculeam,
 occidere cupiens : et igitur conjecit æratam hastam
 vehementer, sui filii irascens gratia mortui,
 in clypeum magnum : at splendidis-oculis Minerva
 hastæ impetum avertit, protendens-se a curru.
 Acerbus autem Martem dolor cepit : extracto vero gladio
 acuto] irruit contra Herculem magnanimum : at hunc acce-
 dentem] Amphitryoniades, sævi insatiabilis belli,
 femore nudatum clypeo sub artificioso
 vulneravit violenter : at valde carnem perscidit
 hastâ jaculans, inque terram *eum* prostravit mediam.
 Huic autem Terror et Pavor bene-rotalem currum et equos
 adegerunt celeriter propius, et a terra spatiosa
 in currum posuerunt artificiosissimum : celeriter autem
 deinde] equos flagellabant : venerunt vero *in* magnum
 Olympum.] Filius autem Alcmenæ et gloriosus Iolaus,
 Cycno detractis ab humeris armis pulcris
 revertabantur : mox autem exinde *ad* urbem Trachinis vene-
 runt] equis celeripedibus. At splendidis-oculis Minerva
 pervenit *in* Olympumque magnum et domos patris.
 Cycnum autem contra Ceyx sepelivit et populus innumerus,
 qui prope urbem habitabant incluti regis
 Anthen Myrmidonumque urbem celebremque Iolcum,

475 Ἄρνην τ' ἤδ' Ἑλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς,
 τιμῶντες Κήρυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
 ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. Τῷ γάρ μιν Ἀπόλλων
 Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
 480 ὅστις ἄγοι Πυθῶδε βίη σύλασκε δοκεύων.

Armenque atque Helicen : multus autem congregabatur po-
 pulus,] honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
 Illius vero sepulcrum et monumentum invisibile reddidit
 Anaurus,] imbre hyemali inundans. Ita enim eum Apollo
 Latonæ-filius jussit, quoniam (Cycnus), inclytas hecatombas
 quicumque ageret Delphos, ~~eum~~ vi spoliabat insidiatus.

Μοῦσαι Πιερίθην ἀοιδῇσι κλείουσαι, -
 δεῦτε, Δ' ἐνέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνέουσαι·
 ὅντι διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀφατοὶ τε φατοὶ τε
 ῥητοὶ τ' ἀρρητοὶ τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκhti.
 5 Ῥεῖα μὲν γὰρ βριαίει, ῥεῖα δὲ βριαόντα χαλεπτεῖ,
 ῥεῖα δ' Ἀρήηλον μινύθει καὶ φθλον ἀέζει,
 ῥεῖα δὲ τ' ἰθύνει σχολιὸν καὶ ἀγῆνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλυθὶ ἰδὼν αἶων τε, δίκη δ' ἰθύνει θέμιστας.
 10 Τύνη, ἐγὼ δέ κε, Πέρση, ἐτήτυμα μυθησαίμην.

Οὐκ ἄρα μόνον ἦν Ἑρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαίᾳ
 εἰσι δῶκε ῥῆγ μὲν κεν ἐπάλῃσσι νοήσας,
 ἧ δ' ἐπιμώμητ'· διὰ δ' ἀνδρὶ χα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πολεμὸν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 15 σχιτλή· οὗτις τήν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 ἀθανάτων βουλῇσιν Ἑριν τιμῶσι βαρεῖαν.
 Τὴν δ' ἑτέραν προτέρην μὲν ἐγείνατο Νύξ ἑρεβεννή,
 ὅτῃ δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·
 20 ἦτε καὶ ἀπάλαμόν περ δμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
 Εἰς ἑτέρον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων καὶ
 πλούσιον, ὃ σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἡδὲ φυτεύειν,
 οἶκόν τ' ἐπ' θέσθαι· ζηλοῖ δὲ τε γείτονα γείτων
 εἰς ἀφρονὸν σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἑρις ἦδε βροτοῖσι.
 25 Καὶ χερσὶ μέγας κεραμεὶ κόττει καὶ τέκτονι τέκτων,
 καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονεῖ καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτῃσιν θυμῷ,
 μηδέ σ' Ἑρις κακόχαρτος ἐπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 νεῖκε' ὀπίπτευσεν· ἀγορῆς ἐπάκουον ἔοντα.
 30 Ὡρῇ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεκίων τ' ἀγορῶν τε
 ῥῆτι μὴ βίος ἐνδον ἐπιητατὸς κατάκερται
 ὥραιοις, τὸν γὰρ φέρει, Δημήτερος ἀκτῆν.

Τοῦ κε κορέσσάμενος νεῖκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
 κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
 35 ὥδ' ἔρπειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
 ἡγεῖσθαι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἀρισταί.
 Ἦν γὰρ μὲν γὰρ κλῆρον ἑδασσάμεθ', ἀλλὰ τε πολλὰ
 ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κούρηνων βασιλῆας
 εὐροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.

40 Νήπιοι, οὐδὲ ἴσασι βῶν πλέον ἤμισυ παντός,
 οὐδ' ὅσον ἐν μάλαχ' τε καὶ ἀσφοδελῷ μέγ' ὄνειαρ.

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισιν·
 Ῥηϊδίος γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσσατο,
 ὥστε σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἔοντα·
 45 αἰψὰ κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
 ἔργα βῶν δ' ἀπολοῖτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρύψε χολωσάμενος φρεσὶν ἦσιν,
 ὅτι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

Musæ, ex-Pieria carminibus celebrantes,
 adeste, Jovem dicite, vestrum patrem canentes,
 per quem mortales homines pariter obscurique clarique sunt,
 nobilesque ignobilesque, Jovis magni voluntate.
 Nam facile quidem extollit, facile vero elatum deprimit,
 facileque præclarum minuit et obscurum auget,
 facileque corrigit pravum et superbum attenuat
 Jupiter altitonans, qui suprimas ædes incolit.
 Audi intuens auscultansque, juste autem rege judicia.
 Agedum, ego vero, Persa, vera dixerim.

Non igitur unum erat Contentionum genus, sed super terram
 sunt duo: alteram quidem probaverit prudens,
 altera vero vituperanda; diversam autem mentem habent.
 Nam hæc quidem bellumque malum et discordiam fovet,
 noxia: nemo hanc sane amat mortalis, sed necessario
 immortalium consiliis Contentionem colunt molestant.
 Alteram vero priorem quidem genuit nox obscura,
 posuit vero eam Saturnius altithronus, in-æthere habitans,
 terræque in radicibus et inter homines, longe meliorem.
 Hæc quamvis inertem tamen ad opus excitat.
 In alium enim quispiam intuens opere vacans
 divitem, ipse festinat quidem arare atque plantare,
 domumque bene instituere: æmulatur enim vicinum vicinus,
 ad divitias contendentem: bona autem Contentio hæc homi-
 nibus.] Et figulus figulo succenset et fabro faber,
 et mendicus mendico invidet et cantor cantori.

O Persa, tu vero hæc tuo repones in animo:
 neve tibi Contentio malis-gaudens ab opere animum abdu-
 cat,] lites spectanti fori auditori (exsistenti).
 Tempus enim raro litiumque est forique,
 cuicumque non victus domi in-annum repositus est,
 tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

Hoc satius lites ac rixam moveas
 de facultatibus alienis: tibi vero non-amplius secunda-vice
 licebit] sic facere: sed extemplo dirimamus litem
 rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
 Nam jam quidem patrimonium divisimus, aliaque multa
 rapiens auferebas, valde adulans reges
 donivoros, qui hoc jus volunt judicasse.

Stulti, neque sciunt quanto plus dimidium sit toto,
 neque quam in malvaque et asphodelo magna utilitas.

Absconditum enim habent Dii victum hominibus.
 Facile enim vel uno die acquisivisses,
 ut tu in annum haberes, etiam otiosus (exsistens):
 statim gubernaculum quidem super fumo poneress,
 opera boum vero cessarent et mulorum laboris-patientium.
 Sed Jupiter abscondit iratus animo suo,
 quod ipsum decepit Prometheus versutus.

- Τούνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κῆδεα λυγρά.
 60 Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις εὖς παῖς Ἰαπετοῖο
 ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 ἐν κοίῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέρανον·
 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφέληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων περίμῃδεα εἰδώς,
 65 χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὲς φρένας ἡπεροπεύσας,
 σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι·
 τοῖς δ' ἐγὼ ἀντί πυρὸς δώσω κακὸν ᾧ κεν ἅπαντες
 τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἕδν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 70 Ὅφαιστον δ' ἐκέλευσε περιχλῦτον ὅττι τάχιστα
 γαῖαν ὑδεὶ φῦρεῖν, ἐν δ' ἀνθρώπων θέμεν αὐδὴν
 καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὤπα εἰσχεῖν
 παρθενικῆς καλὸν εἶδος, ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθῆνῃ
 ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
 75 καὶ χάριν ἀμφιγέαι κεφαλῇ χρυσέῃν Ἀφροδίτῃ,
 καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοχόρους μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύκρον τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 Ἑρμείαν ἦνωγε διάκτορον Ἀργεῖφόντην.
 Ὡς ἔραθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι.
 80 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυγῆεις
 παρθένω αἰδοίῃ Ἰκελόν, Κρονίδεω διὰ βουλὰς·
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθῆνη·
 ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
 δρμούς χρυσεῖους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
 85 ὦραι καλλίχομοι στέφον ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι·
 [πάντα δέ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθῆνη.]
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργεῖφόντης
 ψεύδεά θ' αἰμυλίου τε λόγους καὶ ἐπίκλοπόν ἦθος
 τεύξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν
 90 θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδώραν, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλγιστῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσαν,
 εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεῖφόντην
 95 δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
 ἐφράσαθ', ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
 δέξασθαι παρ Ζητὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 ἐξοπίσω, μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ δὲ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 100 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσχον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνου,
 νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
 [Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγῆράσκουσι.]
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι πίθον μέγα πῶμα ἀφελούσα
 105 ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κῆδεα λυγρά.
 Μοῦνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοις δόμοισιν
 ἐνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραζε
 ἐξέπτῃ· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 αἰγιδόχου βουλῇσι Διὸς νεφέληγερέτα.
 110 Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάτῃται.
 Πλεῖθ μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλεῖθ δὲ θάλασσα·
 νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ

Idcirco igitur hominibus machinatus est molestias tristes.
 Abscondit vero ignem: hunc quidem rursus egregius filius
 Japeti] furatus est hominibus dandum Jove a prudenti
 in cava ferula, fallens Jovem fulmine-gaudentem.
 Hunc autem indignatus affatus est nubicogus Jupiter:
 Japetionide, prae omnibus consilia sciens,
 gaudes ignem furatus et meam mentem quod-deceperis,
 tibi que ipsi magnum exitium et posteris.
 Ipsi vero pro igne dabo malum, quo omnes
 Oblectentur (in) animo, suum malum amore-amplectentes.
 Sic ait: risitque pater hominumque Deorumque.
 Vulcanum vero jussit inclytum quam celerrime
 terram aqua miscere, et hominis indere vocem
 et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare
 virginis pulcrum speciem, peramabilem: at Minervam
 opera docere, artificiose telam texere:
 et gratiam circumfundere capiti auream Venerem,
 et desiderium grave, et membra-rodentes curas:
 indere vero impudentem mentem et fallaces mores
 Mercurium jussit nuntium Argicidam.
 Sic dixit: illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.
 Statim vero ex terra finxit inclytus Vulcanus
 virgini verecundae similem, Saturnii ex consiliis:
 cinxit vero et ornavit Dea splendidis-oculis Minerva:
 cinxit autem (huic) Charitesque Deae et veneranda Suada
 monilia aurea posuerunt corpori: circumque eam
 Horae pulcricomae coronarunt floribus vernis:
 [omnem vero ejus corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva.]
 At ipsi in pectore nuntius Argicida
 mendaciaque blandosque sermones et dolosos mores
 condidit Jovis consilio graviter-tonantis; ac nomen
 imposuit Deorum praeco; appellavit autem hanc mulierem
 Pandoram, quia omnes Olympias domos habentes
 donum donarunt, detrimentum hominibus inventoribus.
 At postquam dolum perniciosum inevitabilem absolvit,
 ad Epimetheum misit pater inclytus Argicidam
 munus ferentem, Deorum celerem nuntium: neque Epime-
 theus] cogitavit, quod ipsi dixisset Prometheus, ne quando
 munus] acciperet a Jove Olympio, sed remitteret
 retro, ne forte quidquam mali mortalibus eveniret.
 Verum ille recepto-eo, cum jam malum haberet, sensit.
 Prius enim quidem vivebant in terra genera hominum
 procul absque malis et sine difficili labore,
 morbisque molestis, qui hominibus mortem dederunt.
 [Mox enim in miseria mortales consenescent.]
 Sed mulier manibus amphorae magnum operculum cum-di-
 movisset,] dispersit; hominibus autem paravit curas tristes.
 Sola vero illic Spes in illaeso domicilio
 intus mansit dolii sub labris, neque foras
 evolavit: prius enim injecit operculum dolii,
 aegida-tenentis consiliis Jovis nubes-cogentis.
 Alia vero innumera mala inter homines vagantur.
 Plena enim quidem terra est malis, plenum vero mare:
 morbi autem hominibus interdiu atque noctu

αὐτόματοι φοιτοῦσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.
105 [Οὕτως οὐτι πη ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.]

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκχορυφώσω
εὖ καὶ ἐπιστάμενός· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
[ὥς δμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι.]

Χρῦσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
110 ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, δεῦρ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν·
ὥστε θεοὶ δ' ἔκων ἀκήδεα θυμὸν ἔχοντες,
νόστιν ἄτερ τε πόνων καὶ διζύου· οὐδὲ τι δειλὸν
γῆρας ἐπὶν· αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας δμοῖοι
115 τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἐκτρέθεν ἀπάντων·
θνητσκον δ' ὡς ὑπνῷ δέδωκεν ἄλγος· ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἀρούρη·
αὐτρημάτη, πολλὸν τε καὶ ἄφρονον· οἱ δ' ἐθέλημοι
ἦσαν· ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν,
120 [ἀφνειοὶ μῆλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.]

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δαίμονες εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς
ἐσθλοὶ, ἐπιγυθόντι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
125 ἡέρα ἐσθάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
(125) πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον·

Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυτὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα·
130 Ἄλλ' ἐκτόν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρῃ κεδνῇ
(130) ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νηπίος, ὃ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ' ὅτ' ἂν ἡβήσειε καὶ ἡβης μέτρον ἔκοιτο,
παιρῶντος ζώεσκον ἐπὶ γρόνῳ, ἄλγε' ἔχοντες
ἀφρόνους· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
135 ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
(135) ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἧ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. Τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἐκρυψε χολούμενος, οὐνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς οἳ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν.

140 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
(140) τοὶ μὲν ὑπογυθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται,
δεύτεροι, ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπῆδαι. [πῶν

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-
γᾶλειον ποίησ', οὐκ ἀργυρέῳ οὐδὲν δμοῖον,
145 ἐκ μελίαν, δεινόν τε καὶ δμβρίον· οἷσιν Ἄρῃος
(145) ἔργ' ἔμελε στόνος ἔσθλα καὶ ὕβρις· οὐδὲ τι σίτον
ἔσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κράτερόφρονά θυμὸν,
ἀπλητοὶ· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀπτόοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκιν ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.

150 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τε οἶχοι,
(150) χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσχε σίδηρος.
Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπο σφετέρῃσι δαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο,
νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἔοντας
155 εὖτε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡέλιοιο.

spontanei ventitant, mala mortalibus ferentes
tacite; nam vocem exemit prudens Jupiter.
[Sic non usquam licet Jovis voluntatem evitare.]

Si autem volueris, alium tibi ego sermonem summatim fa-
ciam] belle ac scienter : tu vero menti infige tuæ :
[quomodo ex-eadem-origine nati-sunt Dii mortalesque homi-
nes.] Aureum quidem primo genus loquentium hominum
immortales fecerunt Olympias domos habentes.
Ii quidem sub Saturno erant, cum in coelo regnaret :
sicut Dii autem vivebant securum animum habentes,
procul absque et laboribus et ærumna : neque misera
senectus aderat, semper vero pedibus ac manibus sibi similes
oblectabantur in conviviis mala extra omnia ;
moriebantur autem tamquam somno obruti : bona vero omnia
illis erant ; fructumque ferebat fertile arvom
sponte-sua multumque et copiosum : ii vero lubentes
quieti operibus fruebantur cum bonis multis.
[abundantes pomis, cari beatis Diis.]

Verum postquam hoc genus terra abscondit,
ii quidem dæmones sunt, Jovis magni ex consiliis,
boni, in-terra-versantes, custodes mortalium hominum :
qui sane custodiunt et justitiam et prava opera,
aère induti ubique oberrantes per terram,
opum-dalores : et hoc munus regium obtinebant.

Secundum inde genus multo deterius postea
argenteum fecerunt Olympias domos habentes,
aureo neque forma simile, neque ingenio.
Sed centum quidem puer annis apud matrem sedulam
educabatur crescens valde rudis sua in domo :
sed quum pubuisset et pubertatis metam advenisset,
pauillum vivebant ad tempus, dolores habentes
ob-stultitias : injuriam enim temerariam non poterant
a-se-mutuo abstinere, neque immortales colere
volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
uti fas est hominibus ex-more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores
non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.
At postquam et hoc genus terra occultavit,
hi quidem subterranei beati mortales vocantur,
secundi ; sed tamen honor etiam hos comitatur.

Jupiter vero pater tertium aliud genus loquentium homi-
num] æneum fecit, omnino argenteo nihil simile,
e fraxinis, violensque et robustum : quibus Martis
opera curæ-erant luctuosa et injuriæ : neque ullum frumen-
tum] edebant, sed adamantis habebant durum animum,
inaccessi : magna autem vis et manus invictæ
ex humeris nascebantur in validis membris.
His autem erant ænea quidem arma, æneæ vero etiam domus ;
æreque operabantur : nigrum enim non erat ferrum.

Et hi quidem manibus sub suis domiti
abierunt in putridam domum horribilis Plutonis,
ignobiles : mors autem eos, terribiles quamvis (existentes),
cepit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.

- (165) Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὔτις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ ἰουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιοτέρον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γένος, οἳ καλέονται
160 ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
(161) Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ
τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηΐδι γαίῃ,
ὤλεσε μαρναμένους μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
165 ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο.
(165) Ἐνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
τοῖς δὲ δῖχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθε' ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης,
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει.
170 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
(170) Ὀλβιοὶ ἥρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρὶς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.

- Μηκέτ' ἔπειτ' ὦφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
175 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδὲ ποτ' ἤμαρ
(175) παύσονται καμάτου καὶ οἰζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας·
ἀλλ' ἔμψης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἔσθλα κακοῖσιν.
180 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοχρόταφοι τελέθωσιν.
(180) Οὐδὲ πατὴρ παῖδεςσιν ὁμοῖος οὐδέ τι παῖδες,
οὐδὲ ξείνος ξεινοδόκῳ καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
185 Αἰψὰ δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας·
μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντες ἔπεσσι,
(185) σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες· οὐδέ κεν οἷγα
γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτῆρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
190 Οὐδὲ τις εὐόρχου χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου
οὔτ' ἀγαθοῦ, μᾶλλον δὲ κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὕβριν
(190) ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδώς
οὐκ ἔσται· βλάβει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα
μῦθοισι σχολίοις ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρχον ὁμείται.
195 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
δυσκέλαδος, κακόχαρτος ὁμαρτήσῃ, στυγερῶπης.
(195) Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένῳ χροῖα καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φῶλον ἵτην προλιπόντ' ἀνθρώπους
200 Αἰδώς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείπεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

- (200) Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
Ὡδ' ἱρήξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
ὑψὶ μᾶλ' ἐν νεφέεσσιν φέρων δνύχεσσι μεμαρπώς·
205 ἢ δ' ἐλεὼν γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' δνύχεσσι
μύρετο· τὴν δ' ὅγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
(205) Δαιμονίη, τί λέλῃσας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρεῶν·

Sed postquam et hoc genus terra operuit,
rursum etiam aliud quartum super terram multorum-altricem
Jupiter Saturnius fecit, justius et melius,
virovum heroum divinum genus, qui vocantur
semidei priore ætate per immensam terram.
Et hos quidem bellumque malum et pugna gravis,
alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmea in terra,
perdidit pugnantes propter oves Œdipodæ;
alios vero etiam in navibus trans magnam latitudinem maris
ad Trojam ducens Helenæ gratia pulcricomæ.
Ibi sane eos quidem mortis exitium occultavit:
iis autem seorsum ab-hominibus vitam et sedem tribuens
Jupiter Saturnius constituit pater ad fines terræ
procul ab immortalibus: horum Saturnus rex est.
Et ii quidem habitant securum animum habentes
in beatorum insulis juxta Oceanum vorticosum,
felices heroes, quibus mellitum fructum
ter quotannis florentem fert secundus ager.

Utinam non jam debuisssem ego quintis interesse
hominibus, sed aut prius mori, aut postea nasci!
Nunc enim jam genus est ferreum: neque unquam interdiu
cessabunt a-labore et miseria, neque noctu,
corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen et hisce admiscebuntur bona malis.
Jupiter autem perdet etiam hoc genus loquentium hominum,
postquam nati cani-circum-tempora facti-fuerint.
Neque pater liberis concordans, neque liberi patri,
neque hospes hospiti, neque amicus amico,
neque frater carus erit, ut antehac certe.
Celeriter vero senescentes dehonestabunt parentes;
incusabunt autem sane hos molestis alloquentes verbis,
impii, neque Deorum vindictam scientes: neque hi
senibus parentibus educationis-præmia reddent,
violenti: alter autem alterius civitatem diripiet.
Neque ulla pii gratia erit, neque justii,
neque boni; magis vero maleficum et injurium
virum honorabunt: justitia autem in manibus, et pudor
non erit: laedetque malus meliorem virum,
verbis pravis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseros omnes
maledicus, malis-gaudens comitabitur in viso-vultu.
Et tum jam ad cælum a terra spatiosa,
candidis vestibus tectæ corpus pulcrum,
immortalium ad genus iverunt relictis hominibus
Pietas et Nemesis: at relinquentur dolores graves
mortalibus hominibus; contra-malum vero non erit defensio.

Nunc vero fabulam regibus narrabo, sapientibus quamvis
Sic accipiter affatus-est lusciniæ varii-gutturis, [ipsis
admodum alte in nubibus ferens unguibus correptam:
hæc vero misere, curvos fixa circum ungues,
lugebat: eam autem ille imperiose sermone allocutus-est:
Infelix, quid strepis? habet sane te multo fortior:

τῇ δ' εἰς ἣ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν
δεῖπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἥ μεθήσω.

210 Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν,
νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.

(210) Ὡς ἔρατ' ὠκυπέτης ἱρῆς, τανυσίπτερος ὄρνις.

Ἡ Πέρση, σὺ δ' ἀκούε δίκης, μηδ' ὕβριν ὀφελλε
ὑβρις γάρ τε κακῇ δειλῷ βροτῶ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς

215 ῥηϊδίως φερέμεν δόναται, βαρύνει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
ἐγκύρσας ἀττησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν

(215) κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
ὡς τέλος ἐξελοῦσα· παθὼν δέ τε νῆπιός ἐγνω.

Αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σχολίῃσι δίκησιν.

220 [Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης ἥ κ' ἄνδρες ἄγωσι]
ἄωροφάγοι, σχολίῃς δὲ δίκης κρίνωσι θέμιστας.

(220) Ἡ δ' ἔπεται ἁλίσουσα πόλιν καὶ ἥθεα λαῶν,
ἡέρα ἐσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
ὅτε μιν ἐξελάσῃ καὶ οὐκ ἔλθῃν ἐνείμαν.

225 Οἱ δὲ δίκας ξεινοῖσι καὶ ἐνδύμοισι διδοῦσιν
ἰθείας καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικαίου,

(225) τοῖσι τέτληε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κούροτ' ὄψος, οὐδὲ ποτ' αὐτοῖς
ἀργαλέον πόλεμον τεκμείρεται εὐρύσπα Ζεὺς·

230 οὐδέ ποτ' ἰθυόει μετ' ἀνδράσι λιμός ὀπηδεῖ,
οὐδ' ἄτη, θάληης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.

(230) Τοῖσι φέρεται μὲν γαῖα πόλιν βίον, οὔρεσι δὲ δρυὶς
ἄκρῃ μὲν τε φέρεται βάλανδρος, μέσση δὲ μελίσσας·
εἰροπόκοι δ' οἷες μάλλοις καταβεβρίθασιν·

235 τίκτουσιν δὲ γυναῖκες βροχότα τέκνα γονεῦσιν·
θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν

(235) νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρεται ζεῖδωρος ἄρουρα.

Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακῇ καὶ σχέτλια ἔργα,
τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύσπα Ζεὺς·

240 Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπη-
δς αἰτίρ' αἰνῇ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσται. [ῥα,

(240) τοῖσιν δ' οὐρανὸν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
λιμὸν ἐμοῦ καὶ λοιμὸν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.

Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι,
245 Ζηνὸς φραδὸς μυνύουσιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε

ἡ πῦνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἡ ὄγε τεῖχος,
(245) ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνεται αὐτῶν.

Ἡ βροσιεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τῇδε δίκην· ἐγγὺς γάρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες

250 ἀθάνατοι φράζονται ὅσοι σχολίῃσι δίκησι
ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.

(250) Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσιν ἅπ' ἡ γῆνι πουλυβοτείρῃ)
ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

οἱ β' φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
255 ἡέρα ἐσσάμενοι πάντῃ ποίτῳντες ἐπ' αἶαν.

Ἡ δὲ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
(255) κούρη δ' αἰδομένη τε θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι.

Καὶ β' ὑπὸ τ' ἂν τίς μιν βλάβη σχολίῳς δότοαζών,
αὐτίκα παρ' Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι

260 γέρουσι ἀνθρώπων ἀδίκον νοον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
[ἔτμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἱ λυγρὰ νοεῦντες

hacibis, qua te equidem ducam, licet cantatricem (exsisten-
tem):] cœnam vero, si voluero, faciam, aut dimittam.

Imprudens autem, quicumque voluerit cum potentioribus
contendere;] victoriaque privatur, præterque contumelias
dolores patitur.] Sic ait velociter-volans accipiter, latis-alis
avis.] O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove:
injuria enim etiam mala misero est homini; nec quidem dives
facile ferre potest, gravaturque ab ea,

illapsus damnis: via vero aliter perveniendi
melior ad justa: justitia autem injuriam superat
ad finem progressa: passus vero *damna* stultus cognovit.

Cito enim currit jusjurandum una-cum injustis judiciis.

At Justitiæ tumultus est tractæ, quo viri duxerint
donivori, pravis autem sententiis deciderint jura.

Hæc vero sequitur deplorans urbemque et sedes populorum,
aërem induta, malum hominibus adferens,
qui ipsam expellunt, neque justam *partem* distribuunt.

Qui vero jura peregrinis et civibus dant
recta, neque quidquam prætergrediuntur justum,
his floret urbs, populique florent in ipsa:
pax vero per terram juvenum-altrix, neque umquam illis
molestum bellum decernit late-cernens Jupiter,
neque umquam justos inter homines fames versatur,
neque damnum: in-conviviis autem cura-partis operibus
fruuntur.] His quidem fert terra multum victum, in-monti-
bus vero quercus] summa quidem fert glandes, media vero
apes:] lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt:
pariunt vero mulieres similes liberos parentibus:
florent autem bonis perpetuo: neque in navibus
iter-faciunt; fructum vero fert secundus ager.

Quibus autem injuriaque curæ-est mala pravaque opera,
ijs vindictam Saturnius decernit late-cernens Jupiter.

Sæpe etiam universa urbs malo viro detrimentum-cepit,
quicumque peccat et iniqua machinatur.

Illis autem cœlitus magnum importavit malum Saturnius,
famem simul et pestem: intereunt vero populi;
neque mulieres pariunt; minuuntur autem familiæ,
Jovis consiliis Olympii: interdum vero etiam
aut eorum exercitum ingentem perdidit aut idem murum,
aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi
hanc vindictam: prope enim inter homines versantes
immortales observant, quotquot pravis judiciis
se-mutuo atterunt, Deorum vindictam non curantes.
Ter enim decies-mille sunt in terra multorum-altrice
immortales Jovis custodes mortalium hominum:
hi igitur custodiunt et justitiam et prava opera,
aëre induti, ubique oberrantes per terram.

Illa autem virgo est, Justitia, ex Jove, procreata
augustaue venerandaue Dils qui Olympum habent.
Et igitur, cum quis eam lædat impie spernens,
statim apud Jovem patrem considens Saturnium,
refert hominum injustam mentem, ut luat
populus peccata regum, qui perniciose meditantes

- (260) ἄλλη παρκλίνωσι δίκας σχολῶς ἐνέποντες.]
Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλεῖς, ἰθύνετε μύθους,
δωρογράφοι, σχολῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
- 265 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων,
ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλευσάντι κακίστη.
- (265) Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός καὶ πάντα νοήσας
καὶ νυ τὰδ' αἴ κ' ἐθέλησ', ἐπιδέρχεται, οὐδὲ ἐ λήθει
οἶον δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.
- 270 Νῦν δὴ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
εἶην μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
- (270) ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει·
[ἀλλὰ τάγ' οὐπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέρανον.]
- Ἦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεις σῆσι,
275 καὶ νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθιο πάμπαν.
- Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων·
(275) ἱχθύας μὲν καὶ θηρσί καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς,
ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·
ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
- 280 γίγνεται. Εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
γιγνώσκων, τῷ μὲν τ' ἄλβον διδοῖ εὐρύσπα Ζεὺς·
- (280) ὃς δὲ κε μαρτυρίῃσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσας
ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεστον ἀσπῆ,
τοῦ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπισθε λείλειπται·
- 285 ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων. |
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
- (285) Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
ῥηϊδίως· λείψ μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγυθὶ ναίει.
Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάρουθεν ἔθηκαν
- 290 ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὴν
καὶ τρηγὺς τοπρωτόν· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
- (290) ῥηϊδίῃ δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπὴ περ ἐοῦσα.
- Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾗσιν ἀμείνω·
- 295 ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
ὃς δὲ κε μήτ' αὐτὸς νοεῇ μήτ' ἄλλου ἀκούων
- (295) ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀγχρήσιος ἀνὴρ.
- Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
ἐργάζεαι, Πέρση, οἶον γένος, ὅρρα σε Λιμὸς
- 300 ἐχθαίρῃ, φιλήν δέ σ' εὐστέφανος Δημήτηρ,
αἰδοίῃ, βίотου δὲ τετὴν πιμπλῆσι καλήν.
- (300) Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ.
Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄνδρες, ὃς κεν ἀεργὸς
ζῶῃ, κηφήνεσι κοθούροις εἵκελος ὄργην,
- 305 οἷτε μελισσῶν κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
- (305) ὥς κέ τοι ὠραίου βίотου πλήθωσι καλῖα.
- Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοὶ τε·
καὶ τ' ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
- 310 ἔσσαι ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
- Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίῃ δέ τ' ὄνειδος.
- (310) Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
- Δαίμονι δ' οἷος ἐσθλὰ, τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων,
- 315 εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτριῶν κτεάτων ἀσίστρονα θυμὸν

alio inflectunt jura prave dicentes.

Hæc observantes reges, corrigite sententias,
donivori, pravorum vero judiciorum prorsus obliviscamini.

Sibi ipsi mala struit vir alii mala struens,
malumque consilium consulenti pessimum.

Omnia videns Jovis oculus et omnia animadvertens
etiam hæc, siquidem vult, inspicit : neque eum latet,
quale jam hoc quoque judicium urbs intus exerceat.

Nunc jam ego neque ipse inter homines justus
sim, nec meus filius : quoniam malum est virum justum
esse, siquidem majus jus injustior habebit.

[Sed hæc nondum spero perfecturum Jovem fulmine-gauden-

tem.] O Persa, tu vero hæc in animo reponere tuo,
et quidem justitiæ obtempera, violentiæ autem obliviscere
omnino.] Hanc enim hominibus legem imposuit Saturnius :

piscibus quidem et feris et avibus volucris,
ut devorent se-mutuo, quoniam non justitia est inter eos :

hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
est. Si enim quis velit justa profiteri

cognoscens, ei opes dat late-videns Jupiter :
qui vero testimoniis volens perjurium jurans

mentietur, justitiamque impediens immedicabiliter læsus-est,
ejus certe obscurior progenies posthac relicta-est :

viri autem juste-jurantis progenies posthac præstantior.

Tibi vero bona intelligens dicam, valde stulte Persa.

Vitium quidem sane etiam cumulatum est capere
facile : plana quidem via est, valde autem procul habitat.

Virtuti vero sudorem Dii anteposuerunt
Immortales : longa vero et ardua via est ad eam,

et aspera primum : ubi vero ad summum aliquis venerit,
facilis jam deinceps est, quamvis difficilis (exsistens).

Ille quidem optimus est, qui per-se omnia intellexerit,
cogitans quæcumque dein et ad finem sint meliora.

Bonus vero etiam ille, qui bene monenti paruerit.
Qui vero neque ipse sapit, neque alium audiens

in animo reposuerit, ille contra inutilis vir est.

At tu quidem nostri memor semper præcepti
operare, Persa, diva proles, ut te Fames

oderit, amet autem pulcre-coronata Ceres
veneranda, victuque tuum impleat horreum.

Fames enim semper ignavo comes est viro.

Huic vero Dii indignantur et homines, quicumque otiosus
Vivit, fucus aculeo-carentibus similis indole,

qui apum laborem absumunt otiosi,
vorantes : tibi vero opera gratum esto decentia obire,

ut tibi tempestivo victa impleantur horrea.

Ex laboribus autem viri eradunt pecorosique opulentique :

etiam laborans multo carior immortalibus
eris atque hominibus : valde enim oderunt otiosos.

Labor autem minime dedecus, ignavia autem dedecus est.
Quod si laboraveris, mox te amulabitur otiosus

Ditescentem : divitias vero virtus et gloria comitatur.

Fortuna autem qualis sis, laborare est melius,
si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum

- εἰς ἔργον τρέψας μελετᾶς βίου, ὥς σε κελεύω.
 (315) Αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησιν.
 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς δλβῶ.
 320 Χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτά· θεόςδοτα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν δλβον ἐλγται,
 (320) ἢ δγ' ἀπὸ γλώσσης λήτσεται, οἷά τε πολλὰ
 γίγνεται, εὖ τ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάζῃ.
 325 βρεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον δλβος ὀπηδεῖ.
 (325) Ἴσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξῃ,
 ὅς τε κασιγνήτοιο εἰς ἀνὰ δέμνια βαινῇ
 κρυπταδῆς εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια βέζων,
 (330) ὅς τέ τευ ἀφραδῆς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
 ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 (330) νεικεῖν χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
 Τῷ δ' ἤτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαιέται, ἐς δὲ τελευτὴν
 ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 335 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάντα ἔργ' ἀείφρονα θυμόν.
 Κὰδ δύναιμι δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 (335) ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
 ἄλλοτε δὲ σπονδῆς θυέεσσι τε ἱλάσκεσθαι,
 ἡμὲν δτ' εὐνάξῃ καὶ δτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
 340 ὥς κέ τοι Ἰλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν·
 [δρρ' ἄλλων ὦνῃ κλῆρον, μὴ τὸν τὸν ἄλλος.]
 (340) Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαίτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἑᾶσαι·
 τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγνώμιον ἄλλο γένοιτο,
 345 γείτονες ἀζωστοὶ ἔκιν, ζώσαντο δὲ πηροί.
 Πῆμα κακὸς γείτων ὄσσοντ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρα.
 (345) Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἐμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
 Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπολοῖτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴῃ.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
 350 αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λυῖον, αἶ κε δύνηαι,
 ὥς ἂν χρητίζων καὶ ἐς ὕστερον ἀρχιον εὕρῃς.
 (350) Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτησιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι·
 355 καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδῶτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθῇ, ἀρπαξ δὲ κακῇ, θανάτοιο δότεира.
 (355) Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅτε καὶ μέγα δῶ, ἡ
 χαίρει τῷ δῶρῳ καὶ τέρπεται ὅν κατὰ θυμόν·
 ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἐλγται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 360 καὶ τε σμικρὸν ἔον, τὸ δ' ἐπάχυνσεν φίλον ἦτορ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο,
 (360) καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
 Ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύζεται αἰθῶπα λιμόν·
 Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενος ἀνέρα κήδει.
 365 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θυρήφιν.
 Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 (365) χρητίζειν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἀνωγα.
 Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος χορέσασθαι,
 μεσσόθι φεῖσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδῶ.

ad opus convertens curam-habeas victus, sicut te jubeo.

Pudor autem non bonus egenum hominem tenet,
 pudor, qui homines valde laedit atque juvat.

Pudor sane cum inopia, audacia vero cum opibus.

Opes autem non rapiendae: divinitus-datae multo meliores.

Si quis enim et manibus per-vim magnas opes ceperit,
 aut is lingua praedatus-fuerit, qualia multa

Fiunt, quam primum lucrum mentem deceperit

hominum, pudorem vero impudentia expulerit:

facile autem illum obscurant Dii, minuuntur vero familiae
 viro tali; exiguumque ad tempus divitiae comitantur.

Pariter vero, et qui supplicem et qui hospitem male tra-
 ctaverit;] quique fratris sui lectum adscenderit

secreti concubitus uxoris, scelerata patrans;

quique cujuscumque imprudentia fraudat orphanos liberos;

quique parentem senem misero in senectutis limite

inrepuerit gravibus incessens verbis:

huic autem certo Jupiter ipse irascitur, ad extremum vero
 operibus pro iniquis gravem exhibet talionem.

Verum tu ab-his quidem omnino cohibe stultum animum.

Pro facultate autem facito sacra immortalibus Diis

caste et pure, nitida vero femora adoletō:

alias autem libationibus thuribusque placato,

et quando cubitum-is, et quum lux sacra venerit:

ut tibi benevolum cor et animum habeant;

[ut aliorum emas agrum, non tuum alius.]

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque:
 eum autem potissimum vocato, quicumque te prope habitat.

Quotiescumque enim tibi etiam domesticum aliud *quid* acci-
 vicini non-cincti accurrunt, cinguntur autem cognati. [dat,

Damnum malus vicinus, quantum bonus magnum com-
 modum.] Nactus-est sane pretium, quicumque nactus est vi-
 cinum bonum.] Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.

Recte quidem metiari *mutuans* a vicino, recte vero redde,
 eadem mensura, et amplius, si quidem possis:

ut indigens etiam in posterum aequum *eum* invenias.

Ne mala lucra-captēs: mala lucra aequalia damnis.

Amantem ama, et succurrenti succurre:

et da ei-qui dederit, neve da ei-qui non dederit.

Datori quidem aliquis dedit, non-danti vero nemo dedit.

Donatio bona, rapina vero mala, mortis datrix.

Quicumque enim quidem vir libens *dat*, etiamsi multum de-
 derit,] gaudet dono et delectatur suo in animo.

Qui vero ipse ceperit impudentiae obsecutus
 quamvis exiguum (exsistens), id tamen rigidat ejus animum.

Siquidem enim et parvum ad parvum posueris,

et frequenter istud feceris, mox magnum et hoc evaserit.

Qui vero ad id-quod-adeat adjicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum est hominem cruciat.

Domi melius est esse, quoniam damnosum, quod foris est.

Bonum quidem de-praesenti capere, miseria vero animo,
 egere absente: quae te meditari jubeo.

Incipiente autem dolio et desinente saturare;

in-medio parce: sera vero in fundo parsimonia.

- 370 Μισθός δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι·
[370] πίστεις δ' ἄρ τοι δμῶς καὶ ἀπιστῖαι ὤλεσαν ἀνδρας.
Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω
αἰμύλα κωτῖλλουσα, τήν διφῶσα καλήν.
375 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι.
Μουνογενὴς δὲ πάϊς εἴη πατρῷον οἶκον
[375] φερβέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὀλβον.
380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
[Σοὶ δ' εἰ πλούτου θεμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν,
[380] ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάεσθαι.]

- Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἀρχεσθ' ἀμνητοῦ ἀρότιο δὲ δυσομενάων.
385 Αἱ δ' ἦτοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὗτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
[385] φαίνονται ταπρῶτα χαρᾶσσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχεα βησσήντα,
390 πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πύονα χῶρον
ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βουτεῖν,
[390] γυμνὸν δ' ἀμάαν, εἴ χ' ὤρια πάντ' ἐθέλησθα
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
ὤρι' ἀέξεται, μή πως τὰ μέταξε χατίζων
395 πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἤλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
[395] οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάεξ, νήπιε Πέρση,
ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μήποτε σὺν παῖδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων
400 ζητεῖς βίον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
Δὺς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξαι· ἦν δ' ἔτι λυτῆς,
[400] χρῆμα μένου πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις·
ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. Ἀλλὰ σ' ἀνωγα
φράεσθαι χρεῖων τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρῆν.
405 Οἶκον μὲν πρόωστα, γυναῖκά τε, βούντ' ἀροτῆρα,
[κτητῆν, οὐ γαμήτην, ἥτις καὶ βουσίην ἔποιτο,]
[405] χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἢ δ' ὥρη παραμειβῆται, μινύθῃ δέ τε ἔργον.
410 Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὐριον ἔς τ' ἐννηφιν·
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλήν,
[410] οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τε ἔργον ὀφέλλει.
Λεῖ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.
Ἥμος δὲ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο
415 καύματος ἰθαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χροῖς
[415] πολλὸν ἐλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστήρ
βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφῶν ἀνθρώπων
ἔρχεται ἡμάτιος, πλείων δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·
420 τῆμος ἀδῆκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόροιο δὲ λήγει·
[420] τῆμος ἄρ' ὕλοτομεῖν μεμνημένος ὤρια ἔργα.

Merces autem viro amico constituta æqua esto.
Etiam cum-fratre ludens testem adhibeto :
credulitas autem sane pariter ac diffidentia perdiderunt ho-
mines.] Ne vero mulier tibi animum nates-exornans decipiat,
blanda garriens, tuum inquirens domicilium.
Qui enim mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius sit, paternam domum
qui-servet : ita enim opulencia crescet in ædibus.
Senex autem moriaris, alterum filium relinquens.
Facile vero et pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes.
Major quidem plurium cura, major autem accessio.
[Tibi vero si opes mens appetit in animo tuo,
sic facito, et operi super opus operare.]

Pleiadibus Atlante-natis exorientibus,
incipe messem ; arationem vero, occidentibus.
Hæ autem sane noctesque et dies quadraginta
latent : rursum vero inverso anno
apparent primum ubi-acuitur ferrum.
Hæc utique camporum est lex, iisque, qui mare
prope habitant, iisque, qui valles flexuosas,
a-mari fluctuante procul, pinguem regionem
incolunt : nudus serito, nudusque arato,
nudusque metito, si quidem tempestiva omnia voles
opera tibi-parare Cereris : ut tibi singula
tempestiva crescant, ne quando interim egens
mendices ad alienas domos, et nihil efficias.
Sicut et nunc ad me venisti : ego vero tibi non amplius-dabo,
neque admetiar : operare, stolide Persa,
operibus, quæ hominibus Dii destinarunt :
ne-quando cum liberis uxoreque animo dolens
quæras victum per vicinos, hi vero negligent.
Bis quidem enim et ter forsitan consequeris : si vero am-
plius molestus-fueris,] rem quidem non facies, tu vero ina-
nia multa dices :] inutilis autem erit verborum copia. Sed te
jubeo] cogitare debitorumque solutionem famisque evitatio-
nem.] Domum quidem primum,] feminamque bovemque
aratorem,] [servam non nuptam, quæ et boves sequatur :
utensilia vero domi omnia apta parato :
ne tu quidem petas ab alio, is vero recuset, tuque careas,
tempus autem prætereat, minuaturque etiam opus.

Neve differas in crastinum inque perendinum :
non enim frustra-laborans vir implet horreum,
neque differens : studium vero opus augeat.
Semper autem dilator-operum vir cum-dannis luctatur.

Quum jam desinit vis acuti solis
æstum sudoriferum, per-autumnum plucnte
Jove præpotente, mutatur vero humana cutis
multo agilior : jam enim tunc Sirius stella
paulisper supra caput mortalium hominum
venit interdiu, magis autem nocte fruitur :
tum minime-rosa (vermibus) est cæsa ferro
silva, folia autem humi fundit, germinationeque desinit :
tunc igitur lignari memento tempestiva opera.

- Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
 ἄξονά θ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενος οὕτως·
 425 εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν κε τάμοιο.
 Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδύρῳ ἀμάξῃ.
 (425) Πολλ' ἐπικαμπύλα κἄλ' αὖ φέρειν δὲ γῆν, ὅτ' ἂν εὐ-
 εἰς οἶκον, κατ' ὅρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν, [ρης,
 πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν,
 430 εὐτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶος, ἐν ἐλύματι πῆξας,
 γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῇ.
 (430) Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 αὐτόγυον καὶ πηκτὸν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω·
 εἰ χ' ἑτερόν γ' ἄξαις, ἑτερόν κ' ἐπὶ βουσὶ βάλοιο.
 435 Δάφνης δ' ἢ πετελής ἀκώτατοι ἱστοβοῆς,
 δρυὸς ἔλυμα, γῆς πρίνου. Βόε δ' ἐνναετήρῳ
 (435) ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν,
 ἥθης μέτρον ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστῳ.
 Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντ' ἐν αὐλακὶ καμ μὲν ἄροτρον
 440 ἄξιαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐτὸ λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαραχονταετῆς αἰζήδης ἔποιτο
 (440) ἄρτον δειπνήσας, τετράτρυπον, ὀκτάβλωμον,
 ὃς κ' ἔργου μελετῶν ἰθείαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμηλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 445 θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 σπέρματα δάσσεσθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 (445) Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμηλικας ἐπτοίηται.
 Φράζεσθαι δ', εὐτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης
 ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης·
 450 ἥτ' ἀρότοιο τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὄρην
 δεικνύει δμωρηροῦ· κραδίην δ' ἔδωκ' ἀνδρὸς ἀβούτῳ·
 (450) ὃτ' τότε χορτάζειν ἔλικας βοῦς ἐνδον ἐόντας·
 [ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν Βόε ὃς καὶ ἁμαξαν·
 ῥηίδιον δ' ἀπανήνασθαι Πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
 455 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἁμαξαν,
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ'· ἑκατὸν δέ τε δούραθ' ἁμάξης,
 (455) τῶν πρόσθεν μελέτην ἔχέμεν οἰκῆϊα θέσθαι.]
 Εὐτ' ἂν δὲ πρώτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
 ὃτ' ἐφορμηθῆναι δμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
 460 αὐτὴν καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιο καθ' ὄρην,
 πρῶτ' ἁμὰ σπεύδων, ἵνα τοι πληθῶσιν ἄρουραι.
 (460) Ἐὰρ πολεὶν· θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει.)
 Νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσιν ἄρουραν.
 (Νειὸς ἀλεξιάρη παίδων εὐκηλήτειρα.)
 465 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἄγνῃ,
 ἔκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν,
 (465) ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄχρον ἐχέτλη
 χεὶρὶ λαβὼν ὄρηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 ἐνδύρουσιν ἐλκόντων μεσάβῳ. Ὅ δὲ τυτθὸς ὄπισθεν
 470 δμῶος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 σπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 (470) θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
 Ὡδὲ κεν ἀρόσυνή στάχυν νεύοιεν ἔραζε,
 εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι,
 475 ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καὶ σε ἔολπα
 γηθήσειν, βιότου αἰρεῦμενον ἐνδον ἐόντος.

Mortarium quidem tripetale seca, pistillum vero tricubitale, axemque septempedalem : valde enim certe conveniens sic : si vero octopedalem, inde et malleum secueris.

Trium-palmarum vero rotam secato decem-palmarum plau- stro.] Multa curva ligna : ferti autem buram, cum inveneris] domum, in monte quærens vel in campo, ilignam : hæc enim bobus ad-arandum firmissima est, si Minervæ famulus, dentali infigans, clavis conjungens adaptaverit temoni.

Bina vero facito aratra, fabricans domi, alterum nativa-bura et alterum compactile : quoniam multo melius sic :] si alterum quidem freris, alterum bobus injeceris.] E-lauro autem vel ulmo minime-vermiculati temones, e-quercu dentale, bura ex-ilice. Bovæ vero duos novennes mares comparato (horum enim robur non imbecillum est) juventutis mensuram habentes : hi ad-laborandum optimi. Non hi utique dimicantes in sulco quidem aratrum frerint, opus vero inutile ibi reliquerint.

Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur, panem postquam-prandit quadrifidum, octo-quadrarum, qui opus curans rectum sulcum ducat, non-amplius circumspiciens æquales, sed in opere animum habens : hoc vero neque junior alius melior ad-spargendum semina et iteratam-sationem ad-evitandam. Junior enim vir ad æquales desiderio-trahitur.

Observe vero, cum gruis vocem audieris alte in nubibus quotannis clangentis : hæc arationisque signum affert, et hyemis tempus indicat imbriferæ : cor autem rodit viri bobus-carentis. Tunc sane pasce camuros boves domi manentes. [Facile enim est verbum dicere : Par-boum da et plaustrum ; facile autem recusare : Sunt vero opera bobus. [strum, Putat autem vir mente nempe dives se fabricaturum plau- stultus, neque hocce scit : centum enim sunt ligna plaustrī, quorum ante curam habere oportet domum ferendorum.]

Cum vero primum arationis-tempus mortalibus apparuerit, Jam tunc aggredere, simul servique et ipse, siccum et humidum arans arationis per tempus, manē valde festinans, ut tibi impleantur arva.

[Vere vertito ; æstate vero iteratum arvum non te fallit.]

Novalē autem serito adhuc levem agrum.

[Novalis exsecrationum-expultrix, liberorum placatrix.]

Supplica vero Jovi infero, Cererique castæ, perfecte ut-onerent Cereris sacrum munus, incipiens primum arationem, cum extremum stivæ manu capiens stimulum, boum ad terga adtigeris temonis-cuneum trahentium subjugiis : puer autem a-tergo sequens] servus tenens ligonem negotium avibus facessat, semina abscondens. Diligentia enim optima mortalibus hominibus, negligentia vero pessima.

Sic ubertate spicæ nutaverint ad-terram, si finem ipse postea Olympius præbuisset, e vasis autem ejeceris araneas ; et te spero gavisurum, de-victu sumentem intus reposito.

(476) Εὐοχθέων δ' ἔξει πολὺν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεκρημένος ἔσται.

Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπῆς ἀρόσης χθόνα διαν,
480 ἤμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων·
(480) οἷσεις δ' ἐν φορμῶν· παῦροι δὲ σε θηήσονται.

[Ἄλλοτε δ' ἄλλοιός Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,]
ἀργαλέος δ' ἀνδρεςσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
485 Εἰ δέ κεν δὴ ἀρόσης, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἤμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
(485) τοπρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
τῆμος Ζεὺς υἱοὶ τρίτῳ ἡματι, μὴδ' ἀπολήγοι,
μῆτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὅπλην μῆτ' ἀπολείπων·
490 οὕτω κ' ὀφάρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζοι.

[Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσει· μὴδὲ σε λήθοι
(490) μῆτ' ἔαρ γιγνόμενον πολὺν μὴδ' ὥριος ὁμβρος.]

Πάρ δ' ἴθι χάλκειον θῶικον καὶ ἐπαλέα λέσχην
ὥρη χειμερίῃ, ὅποτε κρύος ἀνέρα ἔργων
495 ἰσχάνει, ἐνθα κ' ἀοικνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλοι,
μῆ σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίῃ καταμάρψῃ
(495) σὺν πενήνῃ, λεπτῇ δὲ παχύν πόδα χειρὶ πιέζῃς.

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενετὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρητίζων βιότοιο, κακὰ προελέξατο θυμῷ.

500 [Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεκρημένον ἀνδρα κομίζει,
ἤμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὲν βίος ἀρκίος εἴη.

(500) Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρους ἔτι μέσσου ἐόντος,
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλίας.]

[Μῆνα δὲ Ἀθηναῖωνα, κάκ' ἡματα, βουδόρα πάντα,
505 τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἷτ' ἐπὶ γαῖαν
πνεύσαντος Βορέας δυσηλεγεές τελέθουσιν,

(505) ὅς τε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ
ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
510 οὐρεὸς ἐν βήσσης πιλνῆ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.

(510) Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσκιον· ἀλλὰ νυ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.

515 Καί τε διὰ ρινῶν βοὸς ἔρχεται, οὐδὲ μιν ἴσχει·
καὶ τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' οὔτι,

(515) οὐνεκ' ἐπηταναι τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἰς ἀνέμου Βορέου· τροχάλῳ δὲ γέροντα τίθησι.

Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,
520 ἥ τε δόμων ἐντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνη,
οὐπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·

(520) εὖτε λοεσσαμένη τέρενα χροῖα καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρυσάμενη μυχίῃ καταλέζεται ἐνδοθι οἴκου,
ἡματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος δν πόδα τένδει,

525 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεσι λευγαλέοισιν,
οὐδὲ οἱ ἥλιος δείκνυ νομὸν δρμηθῆναι·

(525) ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν ὄϊμόν τε πόλιν τε
στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαίνει.

Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕληκοῖται
530 λυγρὸν μυλιῶντες ἀνὰ δρῖα βησσέντα

Bene-onustus autem pervenies *ad* album ver, neque ad alios
respicias : tui vero alius vir indigus erit.

Si vero sole vertente (*bruma*) divam araveris terram,
sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
alternatim ligans puluerulentus, non valde gaudens.
Feres autem in sporta : pauci vero te suspicient.

Alias autem alia Jovis mens ægida-habentis,
difficilis vero hominibus mortalibus intellectu.
Sin autem sero araveris, id tibi remedium fuerit.

Quando cuculus canit quercus in foliis,
primum, delectatque mortales super immensam terram ;
tunc Jupiter pluat tertio die, neve desinat,
neque sane excedens bovis ungulam neque deficiens :

ita serus-arator priorem æquarit.
[Animo autem bene omnia serva : neve te lateat
neque ver evadens album, neque tempestivus imber.]

Præteri autem ærariam officinam et calidam tabernam,
tempore hiberno, quando frigus virum ab-operibus
arceat, ubi impiger vir valde domum augeat ;
ne te malæ hyemis difficultas deprehendat
cum paupertate, macra vero crassum pedem manu premas.

Multa autem ignavus vir, vanam ob spem exspectans,
egens victus, mala locutus-est ad-animum suum.

[Spes vero non bona indigentem virum fovet,
sedentem in taberna, cui non victus sufficiens sit.
Demonstra autem servis, æstate adhuc media (existente) :
Non semper æstas erit, extruite casas.]

Mensem vero Lenæonem, malos dies, boves-cruciantes
omnes,] hunc vitate, et glacies, quæ super terram
flante Borea molestæ existunt,
qui per Thraciam equorum-alticem lato mari
inspirans id concutit : remugit autem terra et silva :
multas vero quercus alticomas abietesque densas
montis in saltibus dejicit terræ multos-pascenti
irruens, et omnis reboat tunc innumera silva.

Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
quarum etiam villis cutis oblecta est : sed sane et has
frigidus cum-sit perflat, villosis-pectoribus licet exsistentes.

Et per pellem bovis penetrat, neque *hæc* eum arceat ;
et etiam per capram flat longis-pilis : sed ovium-greges om-
nino,] quia valde-densi villi ipsarum, non perflat
vis venti Boreæ : incurvum vero senem facit.

Etiam per virginem tenelli-corporis non perflat,
quæcumque intra ardes caram apud matrem manet,
nondum opera sciens aureæ Veneris ;

quando lota tenerum corpus et pingui oleo
uncta in-recessu cubat intra domum
die hiberno, quando exossis (*polypus*) suum pedem arrodit,
inque domo sine-igne et in latibulis tristibus,
neque ei sol ostendit pabulum invadendum :
sed super nigrorum hominum populumque urbemque
vertitur, tardius autem Græcis lucet.

Et tunc jam cornuti et non-cornuti silvicolæ
misere manducantes per nemora saltuosa

φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμνηλεν,
(530) οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι,
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τοὶ δὲ τρίποδι βροτοὶ ἴσοι,
οὗτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας δρᾶται,
536 τῷ ἱελοὶ φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκὴν.]

Καὶ τότε ἔσσεσθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
(540) χλαϊνὰν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
τὴν περιέσσεσθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμῶσι,
546 μὴδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.

Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἴφι κταμένοιο
(546) ἄρμενα δῆσασθαι, πῖλοις ἐντοσθε πυκᾶσας.

Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπότε' ἂν χρὸς ὦριον ἔλθῃ,
δέρματα συρῶν πτερυγίας βοὸς, ὅρ' ἐπὶ νῶτα
548 ἕτοῦ ἀμφιδάλην ἀλέην· κεφαλῇφι δ' ὑπερθε
πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' οὐατα μὴ καταδεύῃ·

(548) ψυχρῇ γάρ τ' ἡὺς πέλεται Βορέας πεσόντος,
ἡὺς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἀὴρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις,
550 ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀναόντων,
ὑψὺ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θύελλῃ,

(550) ἄλλοτε μὲν θ' οὔτι ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄριστον,
πυκνὰ Θρηϊκίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.

Τὸν φθάμενος, ἔργον τελέσας, οἰκόνδε νέεσθαι,
552 μὴ ποτὲ σ' οὐρανόθεν σκοτὸν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτά τε μυδαλέον θεῖν, κατὰ θ' εἴματα δεύσῃ.

(552) Ἀλλ' ὑπαλεύσασθαι· μεῖς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοισι, χαλεπὸς δ' ἀνθρώ-

Τῆμος θύμισυ βουσὶν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέον εἴη [ποις].
554 ἀρμαλιῆς μακραι γὰρ ἐπὶ ῥόθοι εὐφρόναι εἰσὶ.

[Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
(554) ἴσασθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσέκειν αὐτὶς
γῇ, πάντων μήτηρ, καρπὸν σύμμικτον ἐνέειχ.]

Εὖτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο
556 χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε ἀστήρ
Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὀκεανοῖο
(556) πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀροκνέφατος.

Τὸν δὲ μετ' ὀρθρογῇ Πανδιονίς ὦρτο χελιδὼν
ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.

560 Τὴν φθάμενος οἶνας περιταμνέμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.

Ἀλλ' ὅπότε' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀμφυτὰ βαίνειν,
(560) Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν.

Φεύγειν δὲ σκιερούς θύκους καὶ ἐπ' ἡῷ κοῖτον
ὄρη ἐν ἀμῆτι, ὅτε τ' ἡλῖος χροῖα κάρφει.

Τῆμοῦτος σπεύδειν, καὶ οἰκαδὲ καρπὸν ἀγινεῖν,
(562) ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη.

Ἦός γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἴσαν.

Ἦός τοι προσφέρει μὲν ὁδοῦ, προσφέρει δὲ καὶ ἔργου·
564 ἡὺς, ἥ τε φανείσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.

(564) Ἦμος δὲ σκολυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡχέτα τέττιξ
δενδρέῳ ἐρεζόμενος λιγυρὴν καταχεύει· αἰοδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὄρη,

fugiant, (et omnibus in animo id curae est,) ubi tecta quaerentes densas latebras habent, et antrum petrosum : illi vero tripodi (*seni*) homines similes, cujus dorsum fractum est, caputque ad terram spectat, huic similes incedunt, vitantes nivem albam.]

Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo, laenamque mollem et talarem tunicam : stamine vero in paucis multum subtegmen intexere. Hanc circuminduito, ne tibi pili tremant, neve erecti horreoant surgentes per corpus. Circum vero pedes calceos bovis vi occisi aptos ligato, pilis intus condensatos.

Primogenitorum vero haedorum, cum frigus tempestivum venerit,] pelles consulto nervo bovis, ut super dorsum pluviae circum-injicias munimentum : in capite vero superne pileum habeto elaboratum, ne aures humefas : frigida enim et aurora est Borea cessante : matutina vero super terram a caelo stellato nebula frugifera extenditur fortunatorum super operibus : quae hauriens fluminibus e perennibus, alte supra terram sublata venti procella, interdum quidem etiam pluit ad vesperam, interdum vero descendit] densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc antevergens, opere perfecto, domum redi, ne-quando te coelitus tenebrosa nubes circumteget corpusque madidum reddat, vestesque humectet. Sed evitato : mensis enim gravissimus hic hibernus, gravis pecudibus, gravisque hominibus.

Tunc dimidium bobus, homini vero plus adsit cibarium : longae enim adjutrices noctes sunt. [Haec observans totum in annum aequato noctesque et dies, donec rursus terra, omnium mater, fructum omnigenum ferat.]

Quum autem sexaginta, post conversionem Solis (*brumam*),] hibernos exegerit Jupiter dies, jam sane tunc stella Arcturus relinquens sacrum fluctum Oceani primum totus-apparens exoritur vespertinus. Post hunc autem mane-querula Pandionis surgit hirundo in lucem hominibus, vere recens-ineunte.

Hanc praevergens vites amputato : sic enim melius.

At cum domiporta (*cochlea*) e terra plantas adscenderit, Pleiades fugiens, tunc jam circumfossura non-amplius vitium :] sed falcesque acuito et servos excitato.

Fugito vero umbrosas sedes et matutinum somnum, tempore messis, quando et Sol cutem exsiccat.

Tunc festiva et domum fruges congere, mane surgens, ut tibi victus sufficiens sis.

Aurora enim etiam operis tertiam sortitur partem.

Aurora sane promovet quidem viam, vero etiam promovet opus :] Aurora, quae apparens multos ingredi-fecit viam homines, multis autem juga bobus imponit.

Quum vero scolymosque floret, et canora cicada arbori insidens stridulum defundit cantum frequenter sub alis, aestatis laborioso tempore,

585 τῆμος πιόταται τ' αἶγες καὶ οἶνος ἀριστος,
μαχλόταται δὲ γυνκαῖκες, ἀφαιρότατοι δέ τε ἄνδρες
(586) εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
αὐαλέος δέ τε χρώς ὑπὸ καύματος. Ἀλλὰ τότε ἦδη
εἶη πετραίη τε σκιή, καὶ βίβλινος οἶνος,
590 μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σθεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὑλογάοιο κρέας μήπω τετοκυῖης,
(590) πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἐξόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον,
595 κρήνης τ' ἀεναίου καὶ ἀπορρύτου, ἦτ' ἀθόλωτος,
τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνου.
(595) Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαεὶ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·
600 μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
πάντα βίον κατὰθαι ἐπάρμενον ἐνδοθὶ οἴκου,
(600) [ὄψατά τ' αἰοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριον
δίξεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριος·]
καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φείδεο σίτου·
605 μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔλθαι.
Χόρτον δ' ἐσχομίσαι καὶ συρφετὸν, ὄψρα τοι εἶη
(605) βοῦσι καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. Αὐτὰρ ἔπειτα
ἐμῶας ἀναψῦσαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
610 οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐρίδῃ βοδοδάκτυλος Ἥως,
ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς.
(610) δεῖξαι δ' ἡλείῳ δέκα τ' ἡμέατα καὶ δέκα νύκτας·
πέντε δὲ συσκιᾶσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀρύσσαι
δῶρα Διωνύσου πολυγυθέος. Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
615 Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε τὸ τε σθένος Ὠρίωνος
δύνωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
(615) ὥραϊον· πλεῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη.

Εἰ δέ σε ναυτιλῆς δυσπειφέλου ἡμερος αἰρεῖ,
εὖτ' ἂν Πληϊάδες σθένος ὀμβριμον Ὠρίωνος
620 φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἄηται·
(620) καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
625 πάντοθεν, ὄψρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
(625) Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶν ἐνικατ' θεοὶ οἴκῳ,
εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
630 Αὐτὸς δ' ὥραϊον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ·
καὶ τότε νῆα θοῇν ἄλαδ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
(630) ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι,
ὥσπερ ἐμός τε πατήρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
πλωῖζεσκέ· ἐν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
635 ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολλὸν διὰ πόντον ἀνύσας,
Κύμην Αἰολίδᾳ προλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
(635) οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ δόλον,

tunc pinguissimæque capræ et vinum optimum,
lascivissimæ autem mulieres, imbecillissimi vero etiam viri
sunt, quoniam caput et genua Sirius siccatur,
siccum vero etiam corpus ob æstum. Sed tunc jam
sit petraque umbra, et Biblinum vinum,
panisque bene-coctus, lacque caprarum non-amplius-lactan-
tium,] et vaccae in-silva-pascentis caro nondum enixæ,
primogenitorumque hædorum : insuper vero nigrum bibito
vinum,] in umbra sedens, saturatus cor cibo,
contra acute-spirantem Zephyrum vertens vultum,
fontisque perennis ac defluentis, quique illimis sit,
tres partes aquæ infunde, quartam vero immitte vini.

Famulis autem impera Cereris sacrum munus
triturare, quando primum apparuerit robur Orionis,
loco in ventoso et bene-orbiculata in area :
mensura vero diligenter recondito in vasis. Sed postquam
jam] omnem victum deposueris paratum intra domum,
[servumque domo-carentem conducere, et sine-liberis servam
quærere te jubeo : molesta autem liberos-habens serva.]
Et canem asperis-dentibus nutrito, nec parcas cibo,
ne quando tibi interdiu-dormiens vir res auferat.

Fœnum autem importato et paleas, ut tibi sit
bobus ac mulis annum *pabulum*. Sed postea
servorum refocilla cara genua et boves solve.

Quum vero Orion et Sirius in medium venerit
cælum, Arcturum autem inspexerit roseis-digitis Aurora,
o Persa, tunc omnes decerptas-fer domum uvas :
monstrato vero soli decemque dies et decem noctes,
quinque autem in-umbra-ponere, sexto autem in vasa haurito
dona Bacchi oblectatoris. Sed postquam jam
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
occiderint, tunc deinde arationis memor esto
tempestivæ : annus autem per terram prosper sit.

Sin autem te navigationis periculosa desiderium capit :
quando Pleiades robur validum Orionis
fugientes ceciderint in obscurum pontum,
jam tunc omnigenorum ventorum furunt flamina :
et tunc ne-amplius naves habeto in nigro ponto :
terram autem exercere memento : uti te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
undique, ut arceant ventorum vim humide flautium,
paxillo extracto, ne putrefaciat Jovis imber.
Armamenta vero disposita omnia tuæ repone domi,
diligenter componens navis alas (*vela*) marivagæ :
clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dum ve-
niat :] et tum navem celerem in-mare trahito, intus vero etiam
onus] aptum imponito, ut domum lucrum reportes,
quemadmodum meusque pater et tuus, valde stolidæ Persa,
navigabat in navibus, victus indigens honesti :
qui olim et huc venit, multum pontum emensus,
Cuma Æolide relicta, in navi nigra :
non abundantiam fugiens neque divitiasque et fortunam,

ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικωνος διζυρῇ ἐνὶ κόμῃ, [λῆ.
 640 Ἀσκρα, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλῆν, οὐδέ ποτ' ἐσθ-
 Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 (640) ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
 [Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλην δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι,
 μεῖζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
 645 ἔσσεται, εἰ κ' ἀνεμοὶ γε κακὰς ἀπέχουσιν ἀήτας.]
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀσεύφρονα θυμὸν,
 (645) βούλῃαι δὲ χρεᾶ προφυγεῖν καὶ ἀτερπέα λιμὸν,
 δεῖξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφίμενος οὔτε τι νηῶν.
 650 Οὐ γὰρ πρόποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ
 (650) μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 Ἐνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
 655 Χαλκίδα τ' εἰς ἐπέρησα· τὰ δὲ προπεπραδμένα πολλὰ
 ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθα μὲ φημι
 (655) ὕμῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠ-ῶνεντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσαις Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 ἐνθα με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
 660 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπεῖρημαι πολυγόμφων
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἱρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
 (660) Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατο ὕμνον αἰδεῖν.
 Ἥματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο,
 ἐς τέλος ἐλθόντος θέρους, καματώδεος ὥρης,
 665 ὠραίος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
 καυάζαις οὔτ' ἀνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
 (665) εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
 ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
 670 τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι καὶ πόντος ἀπήμων·
 εὐκῆλος τότε νῆα θοτὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 (670) ἐλκόμεν ἐς πόντον, φόρτον τ' εὖ πάντα τίθεσθαι·
 σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·
 μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὄπωρινόν δμδρον,
 675 καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, Νότοιο τε δεινὰς ἀήτας,
 ὅς τ' ὥρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς δμδρῳ
 (675) πολλῶν, ὄπωρινῳ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
 Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν.
 Ἥμος δὴ τοπρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 680 ἵχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
 ἐν κράτῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἀμδατός ἐστι θάλασσα.
 (680) Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. Οὐ μιν ἐγωγε
 αἶνημ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν·
 ἀρπακτὸν χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νυ καὶ τὰ
 685 ἀνθρώποι ρέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο·
 χρήματα γὰρ ψυχῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 (685) Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἀνωγα
 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν, ὥς ἀγορεύω.
 Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
 690 ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μέλινα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κῦρσαι·

sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
 Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
 Askra, hyeme malo, aestate molesto, neque umquam bono.
 Tu vero, o Persa, operum memor esto
 tempestivorum omnium, de navigatione vero maxime.
 Navem parvam laudato, magnæ vero onera imposito;
 majus quidem onus, majus vero ad lucrum lucrum
 erit, si venti quidem malos contineant flatus.

Quando ad mercaturam verteris imprudentem animum,
 volueris autem debita effugere et injucundam famem,
 ostendam jam tibi rationes multisoni maris,
 neque omnino navigandi peritus, neque omnino navium.
 Neque enim umquam navi tranavi latum mare;
 nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Argivi,
 exspectantes tempestatem (*desinentem*), multum populum
 collegerunt] Græcia e sacra in Trojam pulcris-foeminis.
 Ibi vero ego ad certamina strenui Amphidamantis
 Chalcidemque trajeci: indicta (*per præcones*) vero multa
 præmia posuerunt filii magnanimi: ubi me gloriol
 carmine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem quidem ego Musis Heliconiadibus dicavi,
 ubi me primum dulci adduxerunt cantui.
 Tantum igitur naves quidem expertus-sum multos-clavos-
 habentes.] Sed etiam sic dicam Jovis voluntatem ægida-ha-
 bentis:] Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post conversionem solis,
 ad finem progressa æstate, laborioso tempore,
 tempestiva est mortalibus navigatio: neque navem
 fregeris, neque homines perdidit mare,
 nisi forte data-opera Neptunus terræ-concussor
 aut Jupiter, immortalium rex, velit perdere.
 Penes hos enim exitus est pariter bonorumque malorumque.
 Tunc vero dispositæque auræ et mare innocuum:
 securus tunc navem celerem, ventis fretus,
 deducito in pontum, onus vero bene omne colloca.
 Propera autem quam celerrime rursus domum redire:
 neque exspectato vinumque novum et autumnalem imbrem,
 et hyemem accedentem, Notique sævos flatus,
 qui concitat mare, comitans Jovis imbrem
 multum, autumnalem, difficilemque pontum reddit.
 Alia vero verna est navigatio hominibus.
 Cum enim primum, quantum incedens cornix
 vestigium facit, tantum folia homini apparuerint
 in sicu summa; tum etiam pervium est mare.

Verna autem hæc est navigatio: non ipsam equidem
 probo: neque enim meo animo grata est;
 arreptum ægre effugeris malum. Sed tamen et hæc
 homines faciunt, stultitia mentis:
 opes enim anima sunt miseris mortalibus.
 Dirum vero est mori in fluctibus: at te jubeo
 considerare hæc omnia in animo, uti dico.

Ne vero in navibus omnem fortunam cavis pone:
 sed plura relinquito, pauciora vero imposito.
 Dirum enim ponti in fluctibus exitio occurrere.

(690) [Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐφ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰείρας
ἄξονα καυάζαις, τὰ δὲ φορτὶ ἄμαυρωθείη.]
Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

[Dirumque, si in plaustrum prægrande onere imposito
axem fregeris, onera vero corrumpantur.] [mum.
Modum servato : opportunum-tempus vero in omnibus opti-

695 Ὀραῖος δὲ γυναῖκα τέον ποτὶ οἶκον ἀγεσθαι,
μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
(695) μήτ' ἐπιθεῖς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὔτος,
ἥ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβῶι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἡθεα κεδνὰ διδάξης.
700 Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγυθὶ ναίει,
πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν μὴ γείτοσι χάρματα γήμησ.

Mature autem uxorem tuam ad domum ducito,
neque triginta annis valde multum deficiens
neque adjiciens valde multum : nuptiæ vero tibi tempestivæ
hæ,] mulier autem quatuor annos pubescat, quinto vero (*pu-
bertatis*) nubat.] Virginem vero ducito, ut mores castos do-
ceas.] Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat :
omnia bene circumspiciens, ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim quicquam muliere vir sortitur melius
bona, verum contra mala non gravius aliud,
comissatrice : quæ virum, etiamsi robustum (exsistentem),
torret sine face et crudæ senectæ tradit.

(700) Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον
τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ρίγιον ἄλλο,
δειπνολόχης· ἦτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἔοντα
705 εὖει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν. [ναί.

Bene vero vindictam immortalium beatorum observato.

Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶ-
(705) Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἐταῖρον·

Neque fratri æqualem facito amicum :

εἰ δέ κε ποιήσης, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.

sin autem feceris, ne ipsum prior malo afficias.

Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κε σ' ἄρχῃ

Ne vero mentiaris dicis gratia : sin autem tibi cœperit

710 ἥ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἡέ καὶ ἔρξας,
ὅς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖτις
(710) ἡγήτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται. Σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

aut aliquod verbum dicere infestum, aut facere,

715 Μηδὲ πολυζέινον μηδ' ἄζεινον καλέεσθαι,
μηδὲ κακῶν ἔταρον μηδ' ἐσθλῶν νεikeστῆρα.

bis tantum puniri memento : si vero rursus

(715) Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενήν θυμοφθόρον ἀνδρὶ
τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἔόντων.

redeat ad amicitiam, poenam autem velit dare,

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποις ἄριστος
720 φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.

recipe : miser sane vir amicum alias alium

Εἰ δὲ κακὸν εἴπῃς, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσῃς.

facit. Tuum vero ne quid animum coarguat vultus.

(720) Μηδὲ πολυζέινου δαιτὸς δυσπέμπελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.

Ne vero multorum-hospes, neve nullius-hospes dicaris,

Μηδέ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
725 χερσὶν ἀνίπτουσιν μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.

neve malorum socius, neve bonorum conviciator.

Οὐ γὰρ τοίγῃς κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἄρας.

Neque umquam perniciosam pauperiem animum-comeden-

(725) Μηδ' ἀντ' ἡελίου τετραμμένος ὀρθὸς ὁμιχεῖν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κε δὴ, μεμνημένος, εἰς ἀνιόντα
μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδῃν οὐρήσης,

tem homini] patiaris exprobrare, beatorum munus sempiter-

730 μηδ' ἀπογυμνωθῆς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
ἐζόμενος δ' ὄνθειος, ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδὼς,

norum.] Linguae certo thesaurus inter homines optimus

(730) ἢ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς.

parcæ, plurima vero gratia modum servantis :

Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἐνδοθὶ οἴκου
ἐστίη ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.

Sin autem malum dixeris, forsán ipse majus audies.

735 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς.

Neve in communi convivio morosus sis

(735) Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίβροον ὕδωρ
ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὖξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ρέεθρα,
χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

de symbolis : plurima vero gratia sumtusque minimus.

740 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνίπτως,
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.

Neve umquam ex aurora Jovi libato nigrum vinum

(740) Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖν
αὖτον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἰθωνι σιδήρῳ.

manibus illotis, neve aliis immortalibus :

Μηδέ ποτ' οἶνοχόην τιθέμεν χρητῆρος ὑπερθεν

neque enim hi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.

Neu contra solem versus stans meito,

sed-etiam postquam occidit, memento, adversus orientem

neque in via, neque extra viam inter-eundum meiere.

Neve denuderis : Deorum quippe noctes sunt :

sedens vero in-fumeto vir prudentia doctus,

aut idem ad parietem accedens bene-septæ caulæ.

Neu pudenda semine pollutus intra domum

focum juxta revelato, sed caveto.

Neve a mali-ominis funebribus reversus

seminato progeniem, sed immortalium a convivio.

Neve umquam perennium fluviorum pulcre-fluentem aquam

pedibus transito, priusquam precatus-fueris adspiciens pulcra-

fluenta,] manus lotus amœna aqua limpida.

Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,

huic Dii succensent et dolores dant in-posterum.

Ne vero a manu, Deorum in convivio splendido,

siccum a viridi reseca nigro ferro.

Neve umquam cyathum pone super craterem

- 745 πινόντων· ὁλοή γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
 (745) μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνῃ.
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιβρέκτων ἀνελόντα
 ἔσθαι μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινή.
 750 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν, οὐ γὰρ ἄμεινον,
 παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ' ἀνήνορα ποιεῖ,
 (750) [Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.]
 μηδὲ γυναικίῳ λουτρῷ γρόα φαιδρύνεσθαι
 ἀνέρα· λευγαλή γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
 755 ποινή. Μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
 μωμεύειν αἰδῆλα· θεὸς τοι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
 (755) Μηδέ ποτ' ἐν προχῳῃ ποταμῶν ἄλαδε προροόντων,
 μήδ' ἐπὶ κρηνῶν οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
 μηδ' ἐναποφύγειν· τὸ γὰρ οὗτοι λώϊόν ἐστιν.
 (760) Ὅδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεῦο φήμην.
 Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται κούφῃ μὲν αἰεῖται
 760 ρεῖα μάλ', ἀργαλή δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
 Φήμη δ' οὕτως πάμπαν ἀπόλλυται, ἦντινα πολλοὶ
 λαοὶ φημίζωσι· θεὸς νύ τίς ἐστι καὶ αὕτη.

- [μοῖραν]
- 765 Ἡματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ
 πεφραδέμεν δμῶεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 (765) ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἢδ' ἄρμαλιν δατέασθαι,
 εὐτ' ἂν ἀληθεῖη λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς πάρα μητιόεντος.
 (770) Πρῶτον ἐνὶ τετράς τε καὶ ἐβδόμῃ ἱερὸν ἥμαρ,
 τῇ γὰρ Ἀπολλῶνα χρυσάορα γείνατο Λητώ,
 (770) ὀγδοάτῃ τ' ἐνάτῃ τε. δῶα γέ μὲν ἡματα μηνὸς
 ἔσοχ' ἀεζομένοιο βροτῆσια ἔργα πένεσθαι,
 ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τ'· ἄμφω γέ μὲν ἐσθλαί,
 775 ἡ μὲν δὲ πείκειν, ἡ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι·
 ἡ δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἄμεινων·
 (775) τῇ γὰρ τοι νεὶ νῆματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
 ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται·
 τῇ δ' ἰσθὸν στήσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.
 780 Μηνὸς δ' ἱσταμένου τρισκαίδεκάτην ἀλέασθαι
 σπέρματος ἄρξασθαι φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
 (780) Ἑκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορος ἐστὶ φυτοῖσιν,
 ἀνδρογόνος δ' ἀγαθὴ· κούρη δ' οὐ σύμφορος ἐστίν,
 οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.
 785 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρησι γενέσθαι
 ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πῶα μῆλων,
 (785) σηκὸν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον ἥπιον ἥμαρ·
 ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος φιλεῖ δέ τε κέρτομα βάζειν,
 ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους κρυφίους τ' ὀαρισμούς.
 790 Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
 ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
 (790) Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἡματι, ἱστορα φῶτα
 γείνασθαι· μάλα γὰρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
 Ἑσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρη δέ τε τετράς
 795 μέσση. τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς,
 καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργούς
 (795) πρήτνειν ἐπὶ χεῖρα τιθεῖς· πεφύλαξο δὲ θυμόν·

bibentium : perniciosum enim in eo fatum est.
 Neu domum exstruens impolitam relinquo,
 ne forte insidens crociat stridula cornix.
 Neve ex ollis-pedatis nondum-dedicatis capiens
 edito, neve lavator : quia et hisce inest pœna.
 Neve in immobilibus (*monimentis*) ponito, non enim melius
 est,] puerum duodecennem, quod virum impubem reddit :
 [neque duodecim mensium : æquale et hoc est.]
 Neu muliebri balneo corpus abluito
 vir : gravis enim ad tempus est etiam in eo
 pœna. Neu sacrificia in accensa incidens,
 reprehende arcana : Deus sane et hæc indigne fert.
 Neve umquam in alveo fluviorum mare influentium,
 neu super fontes meito, sed valde evitato ;
 neve incacato ; id enim nihilo melius est.
 Sic facito : gravem vero mortalium evitato famam.
 Fama enim mala est levis quidem levatu
 facillime, molesta vero portatu, difficilisque deposita.
 Fama vero nulla omnino perit, quam-quidem multi
 populi divulgant ; Dea sane quædam est et ipsa.

Dies vero ex Jove observans bene secundum decorum,
 doce servos : tricesimum mensis optimum
 operaque ad-inspicienda atque demensum dividendum,
 quum ex-veritate populi eum judicantes degunt.
 Hi enim dies sunt Jove a prudente.
 Primum primus quartusque et septimus sacer dies,
 (hoc enim Apollinem ense-aureo peperit Latona),
 octavusque nonusque ; duo quidem dies mensis
 egregii crescentis mortalia opera ad-curanda,
 undecimusque duodecimusque : ambo quidem boni,
 hic quidem ovibus tondendis, ille vero lætis segetibus me-
 tendis :] duodecimus autem undecimo multo melior :
 hoc enim net fila alte-suspensa aranea
 die ex pleno, quum et prudens (*formica*) acervum colligit.
 Hoc vero telam instituat mulier, proponatque sibi opus.
 Mensis autem ineuntis decimotertio evitato
 sementem incepturus : plantis vero inferendis optimus est.
 Sextus vero medius valde incommodus est plantis,
 viriparus autem bonus : puellæ vero non utilis est,
 neque gignendæ primum, nec nuptui collocandæ.
 Nec primus quidem sextus puellis gignendis
 aptus, sed hædis castrandis et gregibus ovium,
 stabuloque circumsepiendo pastoralis benignus dies :
 bonus autem viriparus : amat vero etiam couvitia loqui,
 mendaciaque blandosque sermones occultaque colloquia.
 Mensis vero octavo verrem et bovem mugientem
 castrato, mulos autem duodecimo patientes-laboris.
 Vicesimo vero (in) magno *nono*, pleno die, prudentem virum
 generato : valde enim animò sapiens est.
 Bonus autem viriparus decimus, puellæ vero et quartus
 medius ; hoc vero et oves et flexipedes camuros boves,
 et canem asperis-dentibus et mulos patientes-laboris
 cicurato, manum imponens ; cave vero iram eorum.

- Τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἱσταμένου τε
 ἀλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
 800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἀκοιτιν,
 οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.
 (800) Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
 ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἑρινύας ἀμφιπολεῦειν
 Ὀρκον γεινόμενον τὸν Ἑρὶς τέκε πῆμ' ἐπιόρκους.
 806 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ ἐν ἀλῶν
 (806) βάλλειν· ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δοῦρα,
 νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰτ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς.
 810 Εἰνάς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δεῖελα λώϊον ἦμαρ.
 Πρωτίστῃ δ' εἰνάς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
 (810) ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἦδε φυτευέμεν ἦδὲ γενέσθαι
 ἀνέρι τ' ἦδὲ γυναικί· καὶ οὐποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτε ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
 816 [ἄρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι θεῖναι
 βουσί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,]
 (816) νῆα πολυχλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι
 [τετράδι δ' οἷγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ]
 820 μέσσην· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην
 ἡοῦς γεινομένης· ἐπὶ δεῖελα δ' ἐστὶ χερεῖων.
 (820) Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειρα.
 Αἶ δ' ἄλλαι μετὰδουποι, ἀκήριοι, οὓ τι φέρουσαι.
 Ἄλλος δ' ἄλλοιήν αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.
 826 Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρῃ ἄλλοτε μήτηρ·
 τάων εὐδαίμων τε καὶ ὀλβίος θεὸς τάδε πάντα
 (826) εἰδὼς ἐργάζεται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
 ὀρνίθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Quarto caveto sinientis inchoantisque mensis
 doloribus animum conficias : valde sane perfectus dies est.
 Quarto autem mensis in domum uxorem ducito
 auguriis observatis, quæ ad rem hanc optima.
 Quintos vero evitato, quia difficilesque sunt et graves :
 (in) quinto enim aiunt Furias servire
 Horco eo die nato, quem Eris peperit pestem perjuris.
 Medio vero septimo Cereris sacrum munus
 bene valde inspiciens bene-orbiculata in area
 ventilato : lignicidaque secato cubicularia ligna,
 navaliaque ligna multa, quæ apta navibus sunt.
 Quarto vero incipito naves compingere fragiles.
 Nonus autem medius ad vesperam melior dies.
 Primus vero nonus prorsus-innoxius hominibus :
 bonus quidem enim et hic ad plantandum atque generandum,
 viroque et mulieri : neque umquam prorsus-malus dies.
 Pauci vero etiam sciunt tertium-nonum mensis optimum
 ad-relinendum dolium et jugum collo imponendum
 bobus et mulis et equis celeripedibus,]
 navem multis-transtis celerem in nigrum pontum
 ad-trahendam : pauci autem veracem dicunt
 [quarto vero aperi dolium : præ omnibus sacer dies :]
 medium : pauci vero etiam post vicesimum mensis optimum
 aurora oriente : ad vesperam autem est deterior.
 Hi quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Cæteri autem intercidentes innoxii, nihil ferentes.
 Alius vero alium laudat, pauci autem norunt.
 Interdum noverca est dies, interdum mater :
 horum dierum, beatusque et fortunatus est is, qui hæc omnia
 sciens operatus-fuerit, inculpatus immortalibus,
 auguria observans et delicta evitans.

HESIODI FRAGMENTA.

ΑΙΓΙΜΙΟΣ.

I. 1.

Schol. Apollon. III, 587. Ἀγγελὸν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γήμη. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ τὸ δέρας αὐτὸν ἀλθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων.

II. 2.

Schol. Apollon. IV, 816. ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας (ἐν δευτέρῳ) φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν· ἐτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλωνίος φησι. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα [καὶ διὰ τοῦτο καταλιπεῖν τὴν Θέτιν αὐτόν.]

III. 3. (D. 47.)

Stephanus Byz. Ἀβαντίς ἡ Εὐβοία, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγίμιου δευτέρῳ περὶ Ἰούς.

νήσω ἐν Ἀβαντίδι δῖη,
τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κίχλησκον θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
τὴν τότε ἑπώνυμον Εὐβοίαν βοδὸς ὠνόμασεν Ζεὺς.

IV. 4. (D. 47.)

Schol. Eur. Phoen. 1123. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας φησὶ· καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἵει κρατερὸν τε μέγαν τε

τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν δρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀθάνατον δέ οἱ ὤρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτειν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴ δ' ἔχεν ἔμπεδον αὐτόν.
Conf. Tzetz. Exeg. II. p. 153, 21.

V. 5 et 142. (D. 5. 83. 91.)

Apollod. II, 3. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνος αὐτὴν (τὴν Ἰῶ) φασιν εἶναι· ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἐρθεῖρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτῇ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. Διὸ φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινομένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος.

Herodian : περὶ μονήρους λέξεως p. 17. — Καθ' Ἡσίοδον Πειρήν, πατὴρ Ἰούς.

Schol. ad Platon. sympos. p. 45. (374, Bekk.):

ἐκ τοῦ δ' ὄρκον ἔθηκεν ἀπτήμονα ἀνθρώποισιν
νοσφιδίων ἔργων πέρι Κύπριδος.

Hesych. in Ἀφροδίσιος ὄρκος : πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἐπλασε τοὺς περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰῶ ὁμάσαι.

VI. 6. (D. 47.)

Athenæus XI. p. 503. D. καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἰθ' Ἡσίοδος ἔστιν ἡ Κέρκωψ ὁ Μιλήσιος·

ἐνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυκτῆριον, ὄρχαμε λαῶν.

VII. 7. (D. 68. L. 20.)

Etymol. M. p. 768. 25. Τριχάικες οἱ συνεχῶς κινούμενοι ἐν

ÆGIMIUS.

I.

Nuntium dicit a Jove Mercurium missum esse qui juberet Phrixum excipi, ut Æetæ filiam in matrimonium duceret. Sed Ægimii auctor illum propter pellem de industria moratum esse tradit et, quum sacrificio facto pellem sacrasset, tum deum in Æetæ ædes intrasse vellus portantem.

II.

Ægimii auctor in secundo libro Thetidem ait filios e Peleo sibi natos in lebetem aqua ferventi plenum conjecisse, scire cupientem, an mortales essent; alios vero in ignem esse coniectos Apollonius refert. Et multis jam interentis, Peleum prohibuisse, quominus Achillem lebeti injiceret et propterea huic a Thetide esse relictum.

III.

Abantis Eubœa est, ut Hesiodus in altero Ægimii libro de Io:

insula in Abantide diva,
quam prius Abantida vocabant dii sempiterni,
quam tunc cognominem Eubœam bovis nominavit Jupiter.

IV.

Ægimii auctor ait :

Et ipsi custodem Argum misit fortemque magnumque,

quaternis oculis videntem hic et illic;
immortale vero huic injecit dea robur, neque ei somnus [eum.
cadebat super palpebras, vigilantia autem habebat perpetuo

V.

Hesiodus et Acusilaus Pirenis eam (Io) esse filiam dicunt. Quam sacerdotium Junonis habentem Jupiter vitlavit. Superveniente autem Junone puellam tactu in vaccam transformavit candidam ipsique se non coitutum juravit. Quocirca sacramentis de amore juratis deorum iram excitari Hesiodus negat.

Hesiodo auctore Piren Ius pater.

Hinc autem jusjurandum statuit innoxium hominibus
furtivis de operibus Cypreæ.

Primus Hesiodus Jovem et Io jurasse fecit.

VI.

Et qui Ægimium fecit, sive is Hesiodus sit, sive Cecrops Milesius :

Ibi aliquando erit meum umbraculum, princeps populorum.

VII.

Trichalces, qui in bello cristæ pilos perpetuo movent : quo

τοῖς πολεμοῖς τὰς κατὰ λόφον τρίχας· τοιοῦτο καὶ ὁ κορυθαῖολος
Ἔκτωρ. Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχὴ αὐτοὺς οἰκῆσαι, οἶον,

πάντες δὲ τριχάϊκες καλέονται,
οὕνεκα τρισσὴν γαῖαν ἑκάς πάτρης ἐδάσαντο.

Τρία γὰρ Ἑλληνικά ἔθνη τῇ Κρήτῃ ἐπώκησαν, Πηλασγοί,
Λαχαιοί, Δωριεῖς.

VIII. 8. (L. 88.)

Schol. Pind. Ol. XI, 79. (p. 252. Bæckh.) τὴν δὲ πάλην
ἐνίκησεν Ἐχέμος Ἀρκὰς τὸ γένος. Ἰπὸ δὲ τούτου Ἐχέμου τὸν
Ἰλλὸν φασὶ τελευτῆσαι κατιόντα εἰς Πελοπόννησον. Ἐγάμησε
δὲ τὴν Τιμάνδραν. Ἡσίοδος

Τιμάνδρην, φησὶν, Ἐχέμος θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

IX. 9. (D. 23. L. 118.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 824. Θέσθαι τὸ αἰτῆσαι, καὶ
ἱκετεύσαι. Καὶ Ἡσίοδος·

Θεσσαίμενος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμιο.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

X. 10. (D. 44.)

Athienæus XI. p. 491. C. καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομέ-
νην ποιήσας Ἀστρονομίαν αἰεὶ πελειάδας αὐτὰς λέγει.

τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας.

καὶ πάλιν·

χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες.

καὶ πάλιν·

τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες.

XI. 11.

Hygin. poet. Astr. XXV. Virgo. Hanc Hesiodus Jovis et
Themidis filiam dicit. Cf. Oper. 256.

ΕΡΓΑ.

XII. 12. (D. 86.)

Fulgentius Myth. III, I. Prætos Pamphyla lingua sordidus
dicitur, sicut Hesiodus in bucolico carmine scribit dicens

sensu etiam κορυθαῖολος Hector. Hesiodus tamen, quia tri-
partito habitabant. Dicit enim :

omnes autem Trichaices vocantur,
quia triplicem terram procul a-patria partiti-sunt.

Tres enim Græcæ gentes Cretam incolebant Pelasgi, Achæi,
Dorienses.

VIII.

Luctam Echēmus, Arcas genere, vicit. Ab hoc Echēmo Hyl-
lum in Peloponnesum se conferentem occisum esse tradunt. Is
Timandram in matrimonium duxit. Hesiodus

Timandram, ait, Echēmus floridam fecit uxorem.

IX.

Θέσθαι rogare et supplicare. Hesiodus etiam :
Supplicans soboli Cleadæi illustris.

PEPRIGROSIS TAFULVE ULACTIS MENES EMORUM
i. e. sordidus uvarum bene calcatarum rore.

Versum græcum Jacobsius Fulgentii codice Goth. adju-
tus ita restituit :

πρόϊτος σταφυλῶν καλῶς λακτιστῶν αἱμάτιος ὀρόςας.

XIII. 13.

Plinius H. N. XV, 1. Hesiodus quoque in primis cultum
agrorum docendam arbitratus vitam negavit oleæ satorem
fructum ex ea percepisse quemquam : tam tarda tunc res erat.

XIV. 14.

Plin. H. N. XXI, 17. Asphodelus manditur et semine tosto
et bulbo, sed hoc in cinere tosto, dein sale et oleo addito :
præterea tuso cum ficis, præcipua voluptate, ut videtur
Hesiodo.

XV. 15.

Plin. H. N. XXI, 20. Polio Musæus et Hesiodus perungi
jubent dignationis gloriaque avidos : polium tractari, coli,
polium contra serpentes substerni, uri vel portari : in viâ
decoqui recens vel aridum illiniq. Cf. XXV, 2.

XVI. 16.

Plin. H. N. XXV, 2. Musæus et Hesiodus polion herbam
in quantum mirati sunt diximus. Orpheus et Hesiodus suf-
fitiones commendavere.

XVII. 17.

Servius ad Virg. Georg. III, 283. Scit lectum esse apud
Hesiodum herbam esse quandam, quæ hippomanes vocatur,
quasi ἵππου μανία. Si enim eam comederint equi, furorem
patiuntur.

XVIII. 18. (L. 72.)

Schol. Ambr. Odys. VII, 104. καὶ Ἡσίοδος γὰρ φησὶ τὸ

ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μῆλοπα καρπὸν

ἐπὶ τῆς ἡλακάτης τῆς στρεφόμενης δίκην μύλης· μῆλοπα γὰρ
τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἥτοι τὸν μαλλόν.

ASTRONOMIA.

X.

Astronomiæ etiam, quæ Hesiodo attribuitur, auctor Peleïades
semper eas appellat :

eas vero mortales vocant Peleïades ;

et rursus :

hibernæ occidunt Peleïades ;

et rursus :

tunc occultantur Peleïades.

OPERA.

XVIII.

Etenim Hesiodus ait illud :

molunt in mola flavum fructum,

in colo molæ instar rotanti : flavum enim ovium fructum, i. e.
lanam, intelligit.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ Η ΗΟΙΑΙ.

XIX. 19.

Servius ad Virg. *Æn.* VII. p. 426. Hesiodus etiam περι τῶν γυναικῶν inducit multas heroidas optasse nuptias virorum fortium.

XX. 20. (L. 17.)

Laur. Lyd. de mens. cap. 4. Ἐν καταλόγοις·
κούρη δ' ἐν μεγάροιςιν ἀγαυοῦ Δευκαλίωνος
Πανδώρα Διὶ πατρὶ, θεῶν σημάντορι πάντων,
μιγθεῖς' ἐν φιλότῃ τέκε Γραῖκον μενεχάρμην.

XXI. 21. (L. 14.)

Schol. Apollon. III, 1086. ὅτι Προμηθεὺς καὶ Πανδώρας υἱὸς Δευκαλίωνος Ἡσίοδος πρώτῳ καταλόγων φησί, καὶ ὅτι Προμηθεὺς καὶ Πύρρος Ἕλληνας.

XXII. 22.

Schol. Ambr. Hom. Od. X, 2. Δευκαλίων Προμηθεὺς μὲν υἱὸς, μητὴρ δὲ, ὡς οἱ πλείστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ Ἡσίοδος, Πρυηνίης.

XXIII. 23. (D. 28. L. 16.)

Ἕλληνας δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Δωρὸς τε Ζοῦθός τε καὶ Αἰόλος ἵππιοχάρμης.
Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς τ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης
Σαλμωνεύς τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης.

Tzetzes ad Lycophr. 284. cum Schol. Pind. Pyth. IV, 252, Conf. Schol. Thucyd. I, 3. Plutarch. t. II, p. 747, F. Herodian. περι μνηστικῆς λέξεως, p. 42. Tzet. — Exeg. p. 63, 5. 13. Adde Schol. min. ad Od. X, 2. Ἕλληνας, ὅς ἦν Διὸς, οὗ καὶ Ἡσίοδος μνηστικῇ. (Hellen, Jovis filius, cujus etiam Hesiodus mentionem facit.) Vid. Frag. XXI.

XXIV. 24.

Schol. Apollon. IV, 266. Οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος

ἔχοντες ἐθασιλευον Θεσσαλίας, ὡς φησιν Ἑκαταῖος καὶ Ἡσίοδος.

XXV. 25. (D. 11. L. 32.)

Strabo VII. p. 322. Gemist. Pletho epit. Strab.

ἦτοι γὰρ Λοκρὸς Λελέγων ἡγήσατο λαῶν,
τοὺς ρά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδὼς
λεχτοὺς ἐκ γαίης ἀλέους (?) πόρε Δευκαλίωνι.

XXVI. 26. (D. 88. L. 18. 19.)

Constantinus Porphyrogen. de Them. p. 22. ed. Paris. Μακεδονία ἡ χώρα ὠνομάσθη ἀπὸ Μακεδάνος τοῦ Διὸς καὶ Θυίας τῆς Δευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἡσίοδος ὁ ποιητής·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη Διὶ γείνατο τερπικεραυνῷ
υἱὲ δ' ὧν, Μάγνητα Μακηδόνα θ' ἵππιοχάρμην,
οἱ περὶ Πιερίην καὶ Ὀλυμπον δώματ' ἔναιον.

Herodian. de solæcismo (Boisson. Anecd. Gr. t. III. n. 9. ap. Valcken. post Ammon. p. 196. coll. Apollod. I, 9, 6.)

Μάγνης δ' αὖ Δίχτυν τε καὶ ἀντίθεον Πολυδευκέα.

XXVII. 27. (D. 5. L. 110.)

Eustath. ad Odys. p. 1746. κνύς δὲ τὴν φορὰν κατὰ γένος οὐδέτερον. Ἡρωδιανὸς φέρει καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἡσίοδου καταλόγου περὶ τῶν Προϊτίδων·

καὶ γὰρ σφιν κεφαλῆσι κατὰ κνύος αἰνὸν ἔχευεν·
ἄλφος γὰρ χρὸα πάντα κατέσχευεν, ἐν δὲ νυ χαῖται
ἔρρεον ἐκ κεφαλῶν, ψιλῶτο δὲ καλὰ κάρηνα.

Conf. Etym. M. p. 523, 8.

XXVIII. 28. (D. 5. L. 109.)

Suidas v. μαχλοσύνη, κατωφέρεια, γυναικομανία. Ἡσίοδος ἡ λέξις. Λέγει γὰρ περὶ τῶν Προΐτου θυγατέρων·

εἴνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνθος.

Conf. Eustath. p. 1337, 34.

CATALOGI S. EOËË.

XX.

Virgo autem in ædibus augusti Deucalionis
Pandora Jovi patri, deorum imperatori omnium,
παια in amore peperit Græcum bellipotentem.

XXI.

Promethei et Pandora filium Deucalionem fuisse Hesiodus in catalogorum primo tradit, et Promethei Pyrrhæque Hellenem.

XXII.

Deucalio Promethei filius matrisque, ut plurimi dicunt, Clymenæ, ut vero Hesiodus, Pryenæ.

XXIII.

Ab Hellene autem geniti sunt jus-dicentes reges
Dærosque Xuthusque et Æolus equis-gaudens.
Æolida autem fuerunt jus-dicentes reges
Cretheus atque Athamas et Sisyphus versutus
Salmonæusque injustus et superbus Perieres.

XXIV.

Qui a Deucalione originem ducebant, in Thessalia regnabant, ut Hesiodus et Hesiodus tradunt.

XXV.

Certe enim Locrus Lelegeis præerat populis,
quos olim Saturnius Jupiter æterna consilia sciens,
electos e terra vecordes (?) dederat Deucalioni.

XXVI.

Macedonia nominata est a Macedone Jovis filio et Thyia Deucalionis filia, ut ait Hesiodus poeta:

ea autem gravida-facta Jovi peperit gaudenti-fulmine
filios duos, Magnetem Macedonemque equis-gaudentem,
qui circa Pieriam et Olympum domos incolebant.

Magnes autem rursus Dictynque et Deo-similem Pollucem.

XXVII.

Κνύς (scabies) neutrius generis perniciem significat. Herodianus etiam ex Hesiodi catalogo vocis usum de Proctidibus factum laudat:

etenim his super capita scabiem gravem effudit:
vitiligo enim cutem omnem obtinuit, in-ea autem capilli
defluébant ex capitibus, decalvabantur vero pulcra capita.

XXVIII.

Μαχλοσύνη, lascivia, nymphomania. Vox Hesiodica. Dicit enim de Procti filiabus:

propter lasciviam odiosam tenerum amiserunt florem.

XXIX. 29. (D. 83.)

Apollodorus II, 2. αὐται δὲ (αἱ Προϊτίδες) ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὥς μὲν Ἡσίοδος φησι, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο.

XXX. 30. (D. 22. L. 33.)

Schol. Apollon. ad I, 156. Ἡσίοδος δὲ (Periclymenum) μεταβληθέντα εἰς τινὰ τῶν συνήθων μορῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὁμῶν τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρωϊ· τὸν δὲ Ἡρακλέα καίριως αὐτὸν κατατοξεύσαι, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποδείξας. Φησὶ δὲ οὕτως·

Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,
ὄλβιον, ὃ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
παντοῖ· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
αἰετός, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,
μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φύλα,
ἄλλοτε δεινὸς ὄφης καὶ ἀμειλίχος. Εἶχε δὲ δῶρα
παντοῖ, οὐκ ὀνομαστά, τὰ μιν καὶ ἔπειτα δόλωσεν
βουλῇ Ἀθηναίης.

Schol. ian. minor ad II. II. 336. ἐφ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλέως ἔζη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις. Ἀμφίβιος γὰρ ἐγένετο ἐκεῖνος, καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μέλισσαν, καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἄρματος, Ἀθηνᾶ δειξάσα Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι. Τότε Νέστωρ ἐν Γερήνῳι τρεπόμενος, πορθηθείσης τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἑνδεκά ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων, μόνος περιελείφθη διὸ καὶ Γερήνιος ὀνομάσθη· ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις. Cf. Schol. Ambr. Od. XI, 285. Eustath. p. 1685, 61. Schol. min. ad Od. III, 68 et XI, 285. Eudoc. p. 333.

XXXI. 31. (D. 22. L. 35.)

Stephan. Byz. v. Γερηνία et Eustath. ad II. B. p. 231.

κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοῦς
ἑνδεκά, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ

ξείνος ἑὼν ἐτύχῃσε παρ' ἱπποδάμοισι Γερήνῳι.
et rursus

Νέστωρ οἷος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳι.

Stephan. Byz. v. Τάδαι. — Ἡσίοδος·
παρ' ἱπποδάμοισι Γερήνῳι.

XXXII. 32. (D. 9. L. 4.)

Strabo I, p. 42. (conf. Eustath. ad Dionys. v. 927.) Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησὶ·

καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμάων ἀκάκητα
γείνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βήλοιο ἀνακτος.

XXXIII. 33. (D. 59. L. 101.)

Schol. Hesiodi Theogon. v. 142. οἱ δὴ τοὶ τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ ἐναλίγκιοι ἦσαν. Κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται· οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράζεν ἀνδρόεντες. Πῶς γὰρ τοὺς αὐτοὺς θεοὺς ἐναλίγκιους λέγει καὶ ἐν τῷ τῶν Λευκιππιδῶν καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ;

XXXIV. 34. (D. 59. L. 99.)

Athenagoras Legat. p. 134. περὶ δ' Ἀσκληπιοῦ Ἡσίοδος μὲν πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
χρίσας, ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
ἔκτανε Λητοῖδην, φίλον σὺν θυμὸν ὀρίνων.

XXXV. 35. (D. 59. L. 99.)

Schol. Pind. Nem. X, 150. Ἡσίοδος οὔτε Λήδας οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Τιθύος.

XXXVI. 37. (L. 89.)

Schol. Pind. ibid. ὁ μὲν Ἡσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γενεαλογεῖ.

XXIX.

Proetides quum adultæ jam ætatis essent, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus inquit, Bacchi ferias haud receperant.

XXX.

Hesiodus Periclymenum tradit in unam formarum adsueta- rum commutatum umbelico jugi equorum Herculis insedis- se, cupientem pugnam conserere cum heroe, Herculem vero, Minerva indicante, ad tempus eum sagitta occidisse. Canit enim ita :

Periclymenumque ferocem,
felicem, cui dederat dona Neptunus quassator-terræ
omnigena : aliquando enim quidem inter aves videbatur
aquila, aliquando autem rursus erat, mirabile visu !
formica, aliquando autem rursus apium splendidum examen,
aliquando terribilis serpens et immitis : habebat vero dona
omnigena, non nominanda, quæ eum etiam deinde decepe-
runt consilio Minervæ.

Dum Periclymenus, Nelei filius, vivebat, urbs difficilis erat capta. Ancipitis enim vitæ ille erat. Quem in apem commuta- tum stantemque in Herculis curru Minerva Herculi ostendit occidique jussit. Nestor, qui tum inter Gerenos educabatur, vastata Pylo undecimque fratribus interfectis, solus relictus est. Inde etiam Gerenius nominatus est. Narrat Hesiodus in catalogis.

XXXI.

Interfecit autem Nelei ærumnosi filios egregios undecim, duodecim autem Gerenius eques Nestor

hospes versabatur apud equorum-domitores Gerenos.

Et rursus :

Nestor solus effugit in florenti Gereno (*versatus*).

XXXII.

Hesiodus in catalogo ait :
et filiam Arabi, quem Mercurius benevolus
genuit, et Thronia, filia Beli regis.

XXXIII.

Qui sane ceterum quidem diis similes erant.] Crates pro hoc versu alium proponit hunc : si vero ex immortalibus mortales nutriti sunt loquentes. Quomodo enim eosdem diis similes dicit et in Leucippidarum catalogo ab Apolline occidi facit?

XXXIV.

De Æsculapio Hesiodus :

pater hominumque deorumque
iratus erat, ab Olympo autem jaciens flammeo fulmine
interfecit Latoiden, suum animum concitans.

XXXV.

Hesiodus nec Lædæ neque Nemesis, sed Oceani et Tethyis filiam Helenam esse vult.

XXXVI.

Hesiodus utriusque (Castoris et Pollucis) originem a Jove ducit.

XXXVII. 38. (D. 84. L. 91.)

Schol. Victor. II. XIX, 240. (apud Heynium T. VII. p. 806.) Κρῆς ὁ Λυκομήδης, ὡς φησιν Ἡσίοδος καταλέγων τοὺς μνηστῆρας Ἑλένης.

XXXVIII. 40. (D. 85.)

Schol. Harl. Odyss. I, 199. a Porsono emendatus: — Ἡσίοδον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου. Cf. Schol. Ambr. ad Odyss. IX, 198. Eustath. p. 1623, 45.

XXXIX. 41. (D. 73.)

† Porphyrius in Schol. Ven. II. Ξ. 200. (ἀπειρέσιος) Σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἄγαν καλοῦ, ὡς παρ' Ἡσίοδῳ ἐν γυναικῶν καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγένορος παιδός.

Δημοδόχης, τὴν πλείστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων μνήστευον, καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ὀνόμηναν ἱφθίμοι βασιλῆες, ἀπειρέσιον κατὰ εἶδος.

Conf. Schol. Ambr. ad Odyss. I, 98.

XL. 42. (D. 92. L. 77.)

Herodianns περὶ μονήρους λέξεως p. 18. διὰ τὸ φανὴ παρ' Ἡσίοδῳ ἐν δευτέρῳ εἰρημένον,

οἱ πρόσθε φανὴν ἐντοσθεν ἔκλυον.

XLI. 43. (D. 93. L. 51.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 42. Νοῦθος κύριον· φόρος ἐν οὐδαί· Ἡσίοδος τρίτῳ.

Νοῦθος (?) δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει.

XLII. 44 et 126. (D. 94. L. 52.)

Harpocratio p. 191. Μακροκέφαλοι. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ

ῥημοσίας. Ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον, οὗ καὶ Ἡσίοδος ἐν τρίτῳ καταλόγῳ μέμνηται.

Strab. I, p. 43. Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν ἡμίκυνας λέγοντος καὶ μακροκεφάλους καὶ πυγμαίους. Conf. Strab. VII, p. 299.

XLIII. 46. (D. 63.)

Schol. Arat. ad v. 322. De Orione: τοῦτον δὲ Ἡσίοδος φησι Βρύλλης τῆς Μίνως καὶ Ποσειδῶνος εἶναι· ζωρεᾶν δὲ ἔχειν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι· ἐλθόντα δὲ εἰς Χίον, Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθαι, οἰνωθέντα· τὸν δὲ Οἰνοπίωνα χαλεπαίνοντα ἐκτυφλῶσαι αὐτόν· ἐλθόντα δὲ εἰς Ἀἴμον αἰτεῦντα τῷ Ἡφαίστῳ συμμίζειν, ὃς αὐτὸν ἐλέησας, δίδωσιν αὐτῷ ποδηγέτην Κυθαλίωνα· ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε, τὰς ὁδοὺς αὐτῷ σημαίνοντα. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἀνατολὰς, καὶ ἡλίῳ συμμίζας, ὑγιάσθη. Καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἦλθε, τιμωρῆσθαι μέλλον. Ὁ δὲ μαθὼν ὑπὸ γῆν ἐκρύβη. Ἀπελπίσας δὲ αὐτὸν εὐρεῖν, εἰς Κρήτην ἦλθε, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι σύνθηρος ἦν. Ἐπιχειρήσας οὖν καὶ ταύτην βιάσασθαι, ὑπὸ σκορπίου πληγῆς ἐτελεύτησεν. Conf. Schol. Nicandri Theriac. 15. Hygin. poet. Astron. XXXIV.

XLIV. 47. (D. 83. L. 128.)

Apollod. III, 5, 6. Ἡσίοδος (testatur Nioben habuisse) δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας.

Aelian. V. H. XII, 36: Ἡσίοδος δὲ ἑνεακαίδεκα (Νιόβης παῖδας λέγει), εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσιν Ἡσιόδου τὰ ἔπη, ἀλλ', ὡς πολλὰ καὶ ἄλλα, κατέψευσται αὐτοῦ.

XLV. 48. (D. 41. L. 29.)

Schol. Sophocl. Trach. 263. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτιδῶν ἀριθμός. Ἡσίοδος μὲν γὰρ τέσσαράς φησιν Εὐρύτου καὶ Ἀντιόπης παῖδας, οὕτως·

ἢ δ' ὑποχυσάμενη καλλίζωνος Στρατονίχῃ

XXXVII.

Lycomedes Cres, ut dicit Hesiodus in recensendo procos Helenæ.

XXXVIII.

— Hesiodum, qui Maronem ex OEnopione Bacchi filio natum dicit.

XXXIX.

Ἀπειρέσιος, infinitus). Significat vero etiam forma eminentem et perpulerum, ut apud Hesiodum in mulierum catalogo de Agenoris filia.

Demodoce, quam plurimi terrestrium hominum ambibant, et cui multa et splendida dona pollicebantur potentes reges, eminentem propter formam.

XL.

— propter vocabulum φανή (fax) apud Hesiodum in secundo libro scriptum:

hi antea facem intus occultabant.

XLI.

Nuthus, nomen proprium; strepitus in solo excitatus. Hesiodus in tertio libro:

Nuthus (?) autem sub pedibus strepitus excitatus est.

XLII.

Μακροκέφαλοι (capitones). Antiphon in libro de concordia.

Populus est ita appellatus, cujus etiam Hesiodus in tertio catalogo mentionem facit.

Hesiodi vero nemo arguerit ignorantiam, quippe semicanes nominantis et capitones et pygmaeos.

XLIII.

Hesiodus Orionem Brylles, Minois filiae, Neptunique filium esse refert. Huic quum facultatem per undas incedendi pater dono dedisset, eum in Chium se contulisse ibique Meropen, OEnopionis filiam, stuprasse ebrium: ab OEnopione irato oculorum lumine orbatum Lemnumque insulam nactum errando Vulcanum convenisse, quem misericordia commotum Cydalionem itineris ducem ipsi dedisse. Hunc in humeris ferebat vias indicantem. Ad orientem deinde profectus solisque consuetudine sanatus, ad OEnopionem reversus est ultionem petiturus. Cujus de adventu certior factus OEnopio sub terra se occultavit. Quem se reperturum desperans Orio in Cretam abiit, ubi Dianæ venationis socius factus est. Quum vero hunc etiam vim afferre studeret, a scorpione ictus obiit.

XLIV.

Hesiodus Nioben decem filios totidemque filias habuisse testatur.

Hesiodus undeviginti Niobes liberos fuisse dicit, nisi forte illa carmina Hesiodi non sunt, sed, sicut multa quoque alia, falso ipsi tribuuntur.

XLV.

Eurytidarum numerus ab aliis alius traditur. At Hesiodus quidem quatuor Euryti et Antiopes filios hisce verbis enumerat:

Ea autem gravis facta pulcre-cincta Stratonice

Εὐρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγένετο φίλτατον υἱόν·
τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντο Δῆϊών τε Κλύτιός τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος, ἡδ' Ἴφιτος, ὅζος Ἄρῃος·
τούς δὲ μεθ' ὀπλοτάτην τέκετο, ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόπη χρεῖουσα Πύλωνος Ναυβολίδαο.

XLVI. 49. (D. 57. L. 38.)

Tzetzes Proleg. ad Lycophron. p. 261. Ἡσίοδος αὐτὸς
γράφας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

τρὶς μάκαρ Αἰακίδῃ καὶ τετράκις, ὄλβιε Πηλεῦ,
ὃς τοῖςδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις.

XLVII. 50. (D. 19. L. 96.)

Strabo IX. p. 442. καὶ δὴ καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ὕστερον ἐπὶ
χρόνον συχνὸν ἢ οἰκησὶς τῶν Ἀθαμάνων ἐν τῷ Δωτίῳ γενέ-
σθαι πεδίῳ· τοῦτο δὲ ἐστὶ πλησίον τῆς ἀρτί λεχθείσης Περβραι-
δίας καὶ τῆς Ὀσσης καὶ ἐπὶ τῆς Βοιωτικῆς λίμνης, ἐν μέσῃ μὲν
πῶς τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ ἰδίοις περικλειόμενον· περὶ οὗ
Ἡσίοδος οὕτως εἶρηκεν·

Ἡ οἷα Διδύμους ἱεροὺς ναίουσα χολώνους
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυδότρουος ἀντ' Ἀμύριοιο
νίψατο Βοιωτιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμήης.

Conf. Strab. XIV, p. 647. Stephan. Byz. in Ἀμυρος.

Stephan. Byz. in Bibl. Coislin. p. 290. — Ἡσίοδος Δωτίῳ
ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν (Θάμυριν) τετυφλῶσθαι.

XLVIII. 51. (D. 3.)

Etym. MS. Bibl. Paris. allegatum a Ruhnkenio : Ἰλῆος δ'
Αἰάντος πατὴρ ἐτυμολογεῖται ὑφ' Ἡσιόδου·

Ἰλέα, τὸν ῥ' ἐφίλησεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
καὶ οἱ τοῦτ' ὀνόμην' ὄνομα' ἔμμεναι, οὐνεκα νύμφην

εὐράμενος Ἰλεων μίχθη ἐρατῇ φιλότῃ
ἡματι τῷ, ὅτε τεῖχος εὐδμήτοιο πόλῃος
ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Conf. ἐκλογαὶ διαφόρων λέξεων in Cramer's anecdotis, vol.
II, p. 751. Eustath. p. 101, 19. 277, 2. 650, 48. 1018, 59. Tzet.
ad Lycoph. 393. Tzet. Exeg. p. 126, seq. Etym. M. p. 346.
41. Schol. Pind. ad Olymp. IX, 167.

XLIX. 52. (D. 4. L. 123.)

Ἡ οἷα Ὑρίῃ Βοιωτῇ ἔτρεφε κόρην
Schol. Ven. II. 496. (Cat. 3.) Eustath. p. 265, 5.

L. 53. (D. 36. L. 130.)

Ἡ οἷα Ὑρίῃ πυκινόφρων Μηκιονίῃ,
ἥ τέκεν Εὐφρημον γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ
μυχθεῖς ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

Ex μεγάλας Ἠοίας laudat Schol. Pind. Pyth. IV, 35.

LI. 54. (D. 39. L. 135)

Schol. Soph. ad Trachin. 1174. καὶ Ἑλλοπίαν τὴν Δωλώ-
νην νομίζουσιν εἶναι. Τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει
ἐν Ἠοίαις λέγων οὕτως.

Ἔστι τις Ἑλλοπίη, πολυλῆϊος ἡδ' εὐλείμων,
ἀφνειὴ μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολυῤῥηνες, πολυβοῦται,
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, φύλα θνητῶν ἀνθρώπων.

Ἐνθάδε Δωδώνῃ τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπολισται·
τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ δν χρηστήριον εἶναι,
τίμιον ἀνθρώποις,
. ναῖον δ' ἐν πυθμένι γῆγ' οὔ,
Ἐνθεν ἐπιχθονίοις μαντεύματα πάντα φέρονται·

Eurytum in ædibus peperit carissimum filium.
Huius vero filii fuerunt Deionque Clytiusque
Toxeusque Deo-similis atque Iphitus, suboles Martis :
post hos vero minimam-natu peperit flavam Ioleam
Antiope regina, Pylonis filia Naubolidæ.

XLVI.

Hesiodus, qui ipse epithalamia in Peleum Thetidemque
scripsit :

Ter beate Æacida et quater, fortunate Peleu,
qui his in ædibus sacrum lectum conscendis.

XLVII.

Et posterl quidem affirmant Athamanes longo tempore in
Dotio campo habitasse, qui Perrhæbiæ, cuius mentionem
modo feci, propinquus est et Ossæ ac Bæbeidi paludi, in me-
dia fere Thessalia, collibus totus inclusus. De quo sic Hesiodus
cecnit :

aut qualis Didymos sacros incolens colles
Dotio in campo racemosi e-regione Amyri
abluat Bæbeide palude pedem virgo intacta.

Hesiodus Thamyryn poetam in Dotio campo excæcatum ait.

XLVIII.

Ilei, quo Ajax patre utebatur, nomen ab Hesiodo ita deriva-
tur :

Pleum, quem sane amavit rex Jovis filius Apollo,
et ipsi hoc indidit nomen habendum, quia nympham

inveniens propitiam, mixtus-est jucundo amore
die illo, ubi murum bene-constructæ urbis
excelsum fecit Neptunus et Apollo.

XLIX.

Aut qualis in-Hyria Boeotica nutrit puellam.

L.

Aut qualis Hyriæ prudens Mecionice,
quæ peperit Euphemum terram-continenti Neptuno
mixta in concubitu aureæ Veneris.

LI.

Dodonam Ellopiæ nomine intelligi putant. Ejus enim loci He-
siodus in Eæis mentionem hoc modo injicit :

Est quædam Ellopia, dives-segetum atque pascuosa,
abundans pecudibus et recurvos-pedes-habentibus bobus :
intus autem viri habitant dites-ovibus, dites-bobus,
multi, innumeri, genera mortalium hominum :
ibi Dodona quædam in extrema-parte condita-est :
hanc vero Jupiter amavit, et suum oraculum esse,
venerandum hominibus,

.....habitabant autem in trunco fagi :
hinc terrestribus vaticinia omnia feruntur :

δς δὴ κείθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεεῖν,
 ἰο δῶρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν.
 Conf. Strab. VII, p. 328.

LII. 55. (D. 35. L. 105.)

Schol. Pindar. Pyth. IX, 6.

ἢ οἷη Φθίῃ Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσα,
 Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε Κυρήνη.

LIII. 56. (D. 20. L. 129.)

Pausan. Beroi. IX, 36, 4. Ὑπέρτου δὲ ἐποιήσατο μνήμην καὶ
 ὁ τὰ ἔπη συνθεῖς, ὃς μεγάλας Ἡοίας καλοῦσιν Ἕλληνες.

Ὑπέρτος δὲ Μολυρον, Ἀρίσθαντος φίλον υἱόν,
 κτείνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἐνεχ' ἥς ἀλόχοιο,
 οἶκον ἀποπρολιπὼν φεύγ' Ἄργεος ἱπποδότοιο,
 ἔξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινύειον καὶ μιν δγ' ἤρωας
 δεῖξατο, καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὥς ἐπιεικές.

LIV. 57. (D. 21. L. 104.)

Pausan. Beroi. IX, 40, 5. τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαίρωνεῦσιν ὄνομα
 γεγονέναι ἀπὸ Χαίρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός φασιν εἶναι, μητέρα
 δὲ αὐτοῦ Ἥτρω τὴν Φύλαντος εἶναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη
 τὰς μεγάλας Ἡοίας ποιήσας.

Φύλας δ' ὥπυιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου,
 Λειπερλίην ἦν δ' εἶδος Ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίη,
 Ἰππότην δὲ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροις ἐτίχτεν,
 Θηρώ τ' εὐειδῇ ἰκέλην φαέεσσι σελήνης.
 Θηρώ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα
 γείνατο Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο.

LV. 58.

Hygin. poet. astr. XX. p. 465. Stav. Arles. Hic existima-
 tur esse, qui Phrixum transtulisse et Hellen dictus est per

Hellespontum, quem Hesiodus et Pherecydes ait habuisse
 auream pellem.

LVI. 59.

Schol. Apollon. IV, 284. Ἡσίοδος δὲ φησι διὰ Φάσιδος
 αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) πεπλευκέναι.

LVII. 60. (L. 57.)

Schol. Apoll. IV, 259. Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀντί-
 μαχος διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ φασιν ἐλθεῖν αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας)
 εἰς Λιβύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πελά-
 γος γενέσθαι.

LVIII. 61. (L. 50. 112.)

Schol. Apoll. II, 178. ὥς δὲ Ἡσίοδος φησιν Φοῖνικος τοῦ
 Ἀγίνωρος καὶ Κασσιπεΐας (υἱὸς ἦν Φινεύς).

LIX. 62.

Schol. Apoll. II, 181. πεπηρῶσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος
 ἐν μεγάλας Ἡοίαις, ὅτι Φρίξω τὴν εἰς Σκυθίαν ὁδὸν ἐμήνυσεν,
 ἐν δὲ τῷ γ' καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὁψέως
 προέκρινεν.

LX. 63. (L. 21.)

Schol. Apoll. I, 482. Ἡσίοδος δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας
 κατ' ἐπίκλησιν, ταῖς δὲ ἀληθείαις Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας
 αὐτοὺς [λέγει τοὺς Ἀλωίδας] καὶ Ἄλον πόλιν Αἰτωλίας ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι.

LXI. 64. (D. 66. L. 121.)

Schol. Apoll. IV, 57. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλας Ἡοίαις λέγεται
 τὸν Ἐνδυμῖωνα ἀνεγεγῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανὸν ἐρασθέντα δὲ
 Ἥρας παραλογισθῆναι διὰ τὸν ἔρωτα εἰδῶλεν νεφελῆς καὶ ἐκβλη-
 θέντα κατελθεῖν εἰς ἄδου.

LXII. 65.

Schol. Apoll. II, 1123. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς

qui jam illuc profectus deum immortalem interrogarit,
 dona ferens venerit cum avibus bonis.

LII.

Aut qualis Phthia, a Gratiis pulcritudinem habens,
 Penei ad aquam pulcra habitabat Cyrene.

LIII.

Auctor etiam illorum carminum, quæ a Græcis magnæ Eoræ
 vocantur, Hyeti mentionem facit:

Hyettus vero Molyrum, Arisbantis carum filium,
 cum occidisset in ædibus concubitus causa suæ conjugis
 domo relicta fugit Argo equos pascente,
 venit autem Orchomenum Minyeium: et eum heros
 excepit, et opum partem præbuit, ut æquum erat.

LIV.

Hodiernum nomen Chæronensibus a Chærone deducitur,
 quem Apollinis filium, cujus matrem Theronem Phylantis
 filium fuisse affirmant. Testatur etiam auctor carminum,
 quæ magnæ Eoræ vocantur:

Phylas autem compressit filiam inclyti Iolai,
 Lipheilen: erat autem pulcritudine Deabus similis,
 Hippoten vero ei filium in ædibus peperit,
 Theronemque formosam similem radiis Lunæ.
 Thero vero Apollinis in ulnas quum incidisset,
 peperit Chæronis fortem vim equorum-domitoris.

LVI.

Hesiodus Argonautas Phasin trajecisse dicit.

LVII.

Hesiodus Pindarusque et Antimachus Argonautas per Ocea-
 num in Libyam portantesque Argo nostrum in pelagus venisse
 tradunt.

LVIII.

Hesiodo auctore Phineus Phænicis, filii Agenoris, et Cassio-
 pæ filius erat.

LIX.

Phineum exæreatum esse Hesiodus in magnis Eæis dicit,
 quod Phrixo viam in Scythiam indicasset, contra in tertio cata-
 logo, quum longam vitam oculorum luminis præferendam
 judicasset.

LX.

Alcidas nomine quidem Aloel et Iphimedæ, sed revera Ne-
 ptuni atque Iphimedæ filios esse Hesiodus auctor est, et Alon
 urbem Atoliz ab eorum patre ædificatam.

LXI.

In magnis Eæis legitur Endymionem a Jove in cælum esse
 sublatum, propter amorem autem, quo Junonem amplexus es-
 set, nubis imagine deceptum atque in orcum dejectum.

LXII.

Acusilaus et Hesiodus in magnis Eæis tradunt ex Iophossa

μεγάλαις Ἡοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου (παῖδας γεγενῆσθαι Φρίξῳ) καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας Ἄργον, Φρόντιν, Μέλανα, Κυτίσωρον.

LXIII. 66. (L. 113.)

Schol. Apoll. IV. 828. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἡοίαις Φόρβαντος καὶ Ἐκάτης ἡ Σκύλλα.

LXIV. 67. (D. 37. L. 61.)

Schol. Pind. ad Nem. III, 21. (adde eund. ad Ol. VIII, 27.) περὶ τῶν Μυρμιδόνων Ἡσίοδος μὲν οὕτως φησὶν·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰαχὸν ἱπποχάρμην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔβης πολυηράτου ἔκετο μέτρον,
μοῦνος ἔων ἤσχαλλε. Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
ὁ τοὺς ἀνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Οἱ δ' ἡ τοὶ πρῶτον ζεύξαν νέας ἀμφιελίσσας.
πρῶτοι δ' ἰστία θέσσαν, νεῶς (?) πτερὰ ποντοπόροιο.

Conf. Tzetzes ad Lycophr. 176.

LXV. 68. (D. 43L. . 136.)

Athenaeus X. p. 428. C. διδ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἡοίαις εἶπεν·

οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄλχος,
ὅστις ἄδην πίνει, οἶνος δὲ οἱ ἔπλετο μάργος,
σύν τε πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσάν τε νόον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δὲ ἑ μαλθακὸς ὕπνος.

Idem VIII. p. 364. B. quaedam profert, ἀπαρ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένων μεγάλων Ἡοίων, καὶ [μεγάλων] Ἐργῶν παρῴηται.

Æti filia Phrixo filios esse natos, eosque quatuor, uti Hesiodus affirmat, Argum, Phrontida, Melanem, Cytisorum.

LXIII.

In magnis Eois Scylla Phorbantis et Hecates filia.

LXIV.

De Myrmidonibus Hesiodus sic ait :

ea autem gravida facta peperit Æacum equis-gaudentem :
sed postquam pubertatis amabilis attigit mensuram,
solus quod esset dolebat : pater vero hominumque deorum-
quotquot erant formicæ amernam intra insulam, [que,
eas viros fecit alteque-cinctas mulieres ;
qui jam primum instruxerunt naves utrimque-remigatas :
primi vero vela posuerunt, navis alas per-mare-vectæ.

LXV.

Propterea Hesiodus etiam in magnis Eois dixit :

Qualia Bacchus dedit hominibus gaudium et molestiam ;
quisquis copiose bibit, vinum vero huic est contumeliosum,
simulque pedes manusque colligat linguamque mentemque
vinculis occultis ; amat autem eum mollis somnus.

Quæ omnia ad imitationem magnarum Eoarum, quas Hesiodo attribuant, Operumque expressa sunt.

LXVI. 69. (D. 43.)

Anonymi ad Aristot. Eth. Nicom. III. p. 43. r. καὶ ὁ πόνηρος ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχούς, ἰκανὸς Ἡσίοδος παραστήσαι ἐν ταῖς μεγάλαις Ἡοίαις τὴν Ἀλκμήην ποιῶν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν·

ὦ τέκνον, ἡ μάλα δὴ σε πονηρότατον καὶ ἄριστον
Ζεὺς ἐτέκνωσε πατήρ.

Subiungit Aspasius καὶ πάλιν·

τέκνον ἐμὸν Μοῖραί σε πονηρότατον καὶ ἄριστον.

LXVII. 70. (D. 60.)

Schol. Arati Phæn. 172. Ἡσίοδος δὲ φησὶ περὶ αὐτῶν (sc. Ὑάδων)

Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Φαισύλη ἡ δὲ Κορωνίς εὐστέφανος τε Κλέεια
Φαίω θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρα τανύπεπλος,
ἃς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

Cf. ad v. 255. Tzetzes Chil. XII, 171.

LXVIII. 71. (D. 61. L. 30)

Tzetzes ad Lycophr. 344. Ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνη πάντα ὑπερέβαλε, ὡς φησὶ καὶ Ἡσίοδος·

πάντα γὰρ ὅσσα λάβεσκεν αἰδέελα πάντα τίθεσκε.

Conf. Eudocia in Violeto p. 375. 394. Etymol. M. p. 21. 26.

LXIX. 72. (D. 58. L. 8.)

Eustath. II. p. 461. Πολυδίψιον δὲ τὸ Ἄργος καλεῖ ἡ ὡς πάνυ ποθοῦμενον Ἑλλήσιν, ἡ ὅτι μυθεύεται ἀνδρὸν ποιεῖν εἶναι. ὕστερον μέντοι ἐνυδρὸν γενέσθαι Ἡοσειδῶνος ἀναβρίξαντος τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς διὰ τὸν τῆς Ἀμυμώνης ἔρωτα (Apol. lod. II. c. 1. p. 121.), ἐξ ἧς καὶ Ἀμυμώνια ἐν Ἀργεὶ ὕδατα

LXVI.

Πόνηρον (malum, miserum) de laborioso et infelice dici, idoneus testis Hesiodus est, qui in magnis Eois Alcmenen ad Herculem ita dicere facit :

o fili, sane te miserrimum et optimum
Jupiter genuit pater.

Et rursus :

Mi fili, parcae te miserrimum et optimum.

LXVII.

Hesiodus de Hyadibus ait :

Nymphæ Gratiis similes,
Phæsyia atque Coronis pulcreque-coronata Cleæa
Phæoque amabilis et Eudora longo-peplo,
quas Hyades vocant super terra genera hominum.

LXVIII.

Autolicus arte furandi præ omnibus eminebat, uti Hesiodus etiam ait :

omnia enim quæcunque attingebat, inconspicua omnia reddebant.

LXIX.

Sticulosissimum Argos vocat, aut quia valde desideratum est Græcis, aut quia aqua id olim caruisse in fabulis est, dein vero aquosum factum, fontibus in Lerne a Neptuno apertis ob amorem Amymonæ ex qua etiam Amymonia Argorum aquæ

(Schol. Euripid. Phœn. 195.), ἡ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναίδων, αἱ παραγενόμεναι ἐξ Αἰγύπτου φρωρυχίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος·

Ἄργος ἄνυδρον ἐὼν Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον.

Strabo. VIII, 371. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο.

Ἄργος ἄνυδρον ἐὼν Δανααὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον.

Hesychius : Δίφιον Ἄργος· Ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνυδρον.

LXX. 73. (L. 106.)

Servius ad Virg. Georg. I, 14. Aristæum invocatur, i. e. Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus dicit Apollinem pastorem.

LXXI. 74. (D. 75. L. 24.)

Schol. Ven. XXIII. 638. Ἀκτορος υἱοῦς — Ἀρίσταρχος διδύμους ἀκούει· οὐχ οὕτως, ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ νοοῦμεν, οἳ ἦσαν καὶ οἱ Διόσκουροι, ἀλλὰ τοὺς διφθεῖς δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσίοδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοις. Adde Schol. ad Iliad. XI, 749, Eustath. p. 882, 27. 1321, 22. Apollon. Lex. Hom. in Μολιόνε. Plutarch. περὶ τῶν κοινῶν ἐνομιῶν p. 1083. C.

LXXII. 75. (D. 70. L. 59.)

Schol. Ven. II. 764. (Catal. 271.) ἀλλὰ φασιν εἰς ἰδιότητα τοῦ Ἀχιλλέως βεβαρυτονῆσθαι τὸ ποδώκης, παρὰ γοῦν Ἡσίοδῳ ἀνεγκώκασι

ποδώκης δ' Ἀταλάντη.

LXXIII. 76. (D. 70. L. 58.)

Apollod. III, 9, 8. Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ ἴασον, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον.

LXXIV. 77. (L. 71.)

Schol. Ambr. Hom. Od. VII, 54. Ἡσίοδος δὲ ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαθεν.

LXXV. 78. (D. 98. L. 34.)

Philemo v. εὐρυτής et Favorinus p. 781. 20. καὶ τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττουσιν ἐπίθετα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ κλυτὸς Ἴπποδάμεια καὶ θερμὸς αὐτμή καὶ ἄλδς πολιοῖο, καὶ παρ' Ἡσίοδῳ

δαῖζομένοιο πόλῃος.

LXXVI. 79.

Choroboscus in Bekkeri Anecdotis p. 1183. ὁ Θόας, τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσίοδῳ·

ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν.

LXXVII. 80. (D. 100. L. 93.)

Tzetzes Exeges. in Iliad. p. 68. 20. ὁ Ἀγαμέμνων, ὁμοίως δὲ καὶ Μενέλαος κατ' Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον Πλεισθένης υἱοῦ Ἀτρέως παῖδες νομίζονται, κατὰ δὲ τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀτρέως αὐτοῦ. — Ἀτρέως δὲ καὶ Ἀερόπης κατὰ μὲν τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξιβία ἡ μήτηρ Πυλάδου· κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους τινὰς Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης Πλεισθένης. Πλεισθένης δὲ καὶ Κλεόλλας τῆς Διάντος Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξιβία. νέου δὲ τοῦ Πλεισθένης τελευτήσαντος ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτῶν ἀνατραφέντες Ἀτρέως Ἀτρεΐδαι πολλοῖς ἐνομίζοντο. Cf. Eustath. p. 21, 14.

Schol. Ven. ad Iliad. I, 7. Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὀμήρον Ἀτρέως τοῦ Πελοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένης· τὸ γένος Μυκηναῖος. Conf. Eudot. p. 23.

LXXVIII. 81. (D. 45. L. 82.)

Hesychius : Ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρόγεων Εὐρυγύην εἰρῆσθαι φησι τὸν Μίνως, ἐφ' ᾧ ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ· καὶ Ἡσίοδος

Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων.

nominantur, aut a Danaidibus, quæ quum ex Ægypto venissent, puteorum fodiendorum artem docebant, uti Hesiodus : Argos aquæ-expers Danaus reddidit aquosum.

Hinc quoque illud dictum :
Argos aquæ-expers Danaides fecerunt Argos aquosum.

Siticulosum Argos. Hesiodus ἄνυδρον (aqua carens) id cognominat.

LXXI.

Actoris filios — geminos Aristarchus, non quo sensu in cognatione vocem intelligimus, quales etiam Dioscuri erant, sed ancipites interpretatur esse, duo habentes corpora, Hesiodo teste usus, et concretos inter se.

LXXII.

Vocabulum ποδώκης ubi Achilli tribuitur peculiariter gravem habere accentum, affirmant. Apud Hesiodum enim legunt : ποδώκης (celeripes) diva Atalanta.

LXXIII.

Hesiodus et alii quidam Atalanten non Iasi, sed Schœnel filiam esse dixerunt.

LXXIV.

Hesiodus Alcinoi sororem Aretem fuisse existimavit.

LXXV.

Femininis etiam nominibus adjectiva masculina conjungunt, ut apud Homerum κλυτὸς κ. τ. λ. (Incluta Hippodamia et callidus flatus et maris canis, et apud Hesiodum
divisæ urbis.)

LXXVI.

Thoas, genit. Thoas, ut apud Hesiodum :
ea autem Thoan peperit filium.

LXXVII.

Et Agamemno et Menelaus Hesiodo Æschyloque auctoribus et Plisthene, Atrei filio natū esse habentur, Homero autem omnibusque veracibus ex ipso Atreo. — Atrei enim et Aëropæ secundum hos liberi Agamemno, Menelaus et Anaxibia, Pyladæ mater, erant. Hesiodus Æschylusque et alii nonnulli Atrei et Aëropes filium Plisthenem faciunt; hujus et Cleollæ, Diantis filia, liberos Agamemnonem Menelaumque et Anaxibiam esse volunt. Plisthene vero præmature mortuo Atridas ab Atreo avo educatos esse multi existimant.

Agamemno secundum Homerum Atrei, filii Pelopis, filius est ex matre Aërope, secundum Hesiodum Plisthenis, genere Mycenensis.

LXXVIII.

Eurygyæ certamen.] Melesagoras Androgeon, Minois filium, Eurygyen vocatum esse ait, cui funebre certamen celebrari Athenis, in Ceramicō. Hesiodus etiam :

Eurygyes autem adhuc puer Athenarum sacrarum.

LXXIX. 82. (D. 45.)

Ammonius v. "Ορβρος" καὶ Ἡσίοδος, τελευτῆσαι τινα
πρωτὶ μάλ' ἤϊθεον.

LXXX. 83. (D. 79. L. 22.)

Suidas et Zonaras in Ἐπιάλτῃν. "Ὀμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ
οἱ Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα, διὰ δὲ τοῦ φτὸν ἀνδρα Ἐπιάλτῃν, καὶ
βιγοπύρετον λεγόμενον.

LXXXI. 84. (D. 80. L. 102.)

Schol. Eurip. Alcest. I. ἡ διὰ στόματος καὶ δημῶδης ιστο-
ρία περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτῳ αὕτη ἐστίν,
ἥ κέχρηται νῦν Εὐριπίδης. Οὕτω δὲ φησι καὶ Ἡσίοδος.

LXXXII. 85. (D. 31. L. 37.)

Schol. Pindari Nem. IV, 95. memorata Dædali et Acasti
historia, ταῦτα δὲ ιστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ Ἡσίο-
δος, λέγων οὕτως.

ἤδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
αὐτὸν μὲν σχέσθαι, κρύψαι δ' ἀδόκητα μάχαιραν
καλὴν, ἣν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆϊς
ὥς τὴν μαστεύων οἷος κατὰ Πήλιον αἰπὺ
αἶψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ὀρεσκήροισι δαμείη.

LXXXIII. 86. (D. 32. L. 42.)

Schol. Pindari Nem. III, 92. ὅτι δὲ ἐτράφη παρὰ τῷ Χεί-
ρωνι ὁ Ἰάσων Ἡσίοδος φησιν·

Αἴσων, δς τέχεθ' υἱὸν Ἰήσονα, ποιμένα λαῶν,
δν Χείρων ἐθρεψ' ἐν Πηλίου ὑλήεντι.

LXXXIV. 87.

Plut. Thes. c. 16. Καὶ γὰρ ὁ Μίνως αἰεὶ διετελεῖ κακῶς ἀκούων

καὶ λοιδορούμενος ἐν τοῖς Ἀττικοῖς θεάτροις. Καὶ οὕτε Ἡσίοδος
αὐτὸν ὤνησε, βασιλεύτατον — προσαγορεύσας.

LXXXV. 88. (D. 51. L. 83.)

Plutarchus Thes. c. 20. ἀπολειφθῆναι δὲ τὴν Ἀριάδνην, τοῦ
Θησεῦς ἐρῶντος ἐτέρας·

δεινὸς γάρ μιν ἔτειρεν ἔρωι Πανοπηίδος Αἰγλῆς.

Τοιοῦτο γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν Ἡσιόδου Πεισίστρατον ἐξελεῖν φη-
σιν Ἡρέας ὁ Μεγαρεὺς.

LXXXVI. 89. (D. 51. L. 83.)

Athenæus XIII. p. 557. Ἡσίοδος δὲ φησι Θησέα νομίμας
γῆμαι καὶ Ἴππην καὶ Αἰγλὴν, δι' ἣν καὶ τοὺς πρὸς Ἀριάδνην
ὄρκους παρέβη, ὥς φησι Κέρκυψ.

LXXXVII.

Schol. Pind. Pyth. III. 14. (Coll. Pausan. II. 26,7) :

ἡ δ' ἔτεχ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιὸν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Φοῖβω ὑποδμηθεῖσα, εὐπλόχαμον τ' Ἐριῶπιν.

καὶ περὶ Ἀρσινόης ὁμοίως.

Ἀρσινόη δὲ μιγεῖσα Διὸς καὶ Λητοῦς υἱῷ
τίκτ' Ἀσκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

Idem ibid. — Apud Gættl. 90. (D. 29. L. 98.)

[τῶν μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς
Πυθῶ ἐς ἡγαθέην, καὶ ῥ' ἔρρασεν ἔργ' αἰδηλὰ
Φοῖβω ἀκερσεκόμη, ὅτι Ἰσχυς γῆμε Κορωνὶν
Εἰλατίδης, Φλεγύαο διογνήτοιο θυγάτρα.]

LXXXVIII. 91. (D. 30.)

Schol. Pindari ad Ol. X, 46. τὴν πόλιν δὲ καλεῖσθαι φησι
Φυκτεὸν ἀπὸ τινος Φυκτέως, οὗ μέμνηται καὶ Ἡσίοδος οὕτω·
τὴν Ἀμαρυγκεΐδης Ἰππόστρατος, ὄζος Ἀρης,
Φυκτέως ἀγλαὸς υἱός, Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν.

LXXIX.

Orthrus.] Hesiodus etiam, oblitse aliquem
præmature valde juvenem.

LXXX.

Epialten Homerus Hesiodusque atque Attici dæmonem ap-
pellant, virum autem et febrem illam (βιγοπύρετον) Ephialten
per ph.

LXXXI.

Historia de Apolline apud Admetum serviente, qualis in
vulgi ore est, Euripides utitur, neque aliter Hesiodus eam
trahit.

LXXXII.

Atque ea quidem præter multos alios Hesiodus hoc modo
narrat :

Id autem ei in animo optimum videbatur consilium,
ipsum quidem retinere, occultare vero inopinato gladium
pulerum, quem ei fabricaverat inclytus Vulcanus :
ut hunc quærens solus per Pelium altum
extemplo a Centauris montanis domaretur.

LXXXIII.

Jasonem apud Chironem esse educatum Hesiodus ait :
Æson, qui genuit filium Jasonem, pastorem populorum,
quem Chiron educabat in Pelio silvoso.

LXXXIV.

Minos enim hodieque semper male audit et increpatur in

theatris Atticis, neque Hesiodus eum adjuvit eo quod maxime
regium cognominavit.

LXXXV.

Ariadnam relictam esse Theseo allam amante :
crudelis enim eum cruciavit amor Panopeidis Æglæ.

Id enim ita ex Hesiodicis carminibus a Pisistrato sumptum esse
Hereas Megarensis ait.

LXXXVI.

Hesiodus Theseum legitimo matrimonio ait habuisse et Hip-
pen et Eglen, propter quam etiam jusjurandum, quo Ariadnæ se
obstrinxerat, violavit, ut Cecrops tradit.

LXXXVII.

Ea autem peperit in ædibus Æsculapium, ducem virorum,
Phæbo compressa, pulchricomamque Eriopidem.

Et de Arsinoe similiter :

Arsinoe autem mixta Jovis et Latonæ filio
peperit Æsculapium filium inculpatumque fortemque.

[Horum quidem igitur nuntius venit corvus sacro a convivio
Pytho in divinam, et sane indicabat facta ignota
Phæbo intonsis-comis, Ischyn duxisse Coronidem,
Ilatiden, Phlegyæ e-Jove-nati filiam.]

LXXXVIII.

Urbem Phyc-teum nominari dicunt e Phyc-teo quodam, quem
Hesiodus etiam memorat his verbis :

eam Amarvncides Hippostratus, suboles Martis,
Phyc-tei splendidus filius, Epeorum dux virorum.

Apollod. I, 8. Ἡσίοδος δὲ (Περιβοῖαν) ἐξ Ὀλένου τῆς Ἀχαιίας, ἐξοικισμένην ὑπὸ Ἱπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκείως, Ἱππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐν-
τειλάμενον ἀποκτείνει.

Conf. Strab. VIII, p. 324. vid. inf. frag. CLIV.

LXXXIX. 92. (L. 60.)

Schol. Ven. II. XXIII, 683. περιζώματα γὰρ ἕως ποδῶν διή-
κοντα ἐφόρουσαν πρὸς τὸ μὴ εὐκόλως πλήττεσθαι, ὕστερον δὲ
Ἀθηναῖοι τινων ἀγωνιζομένων, ἀρχοντας Ἱππομένους, συνέβη
ἓνα αὐτῶν πεσόντα πρὸς τὸ ἐμποδισθῆναι ὑπὸ τοῦ περιζώματος
τελευτῆσαι. ὅθεν ἐθεσπίσθη γυμνοὺς ἀγωνίζεσθαι μέχρι τοῦ νῦν.
ἀλλ' οἱ τότε ἐκτοτε ἐπονούντο γυμνάσια καλοῦνται.
πρώτος οὖν Ἡσίοδος γυμνοὺς ἐσάγων ἀγωνιστάς.

Conf. Eustath. p. 1324, 16.

XC. 93. (L. 28.)

Schol. Pindar. Ol. VII, 42. (p. 166. Boeckh.) Ὅμηρος
ταύτην Ἀστυόχην φησιν, οὐκ Ἀστυδάμειαν — καὶ Ἡσίοδος δὲ
Ἀστυδάμειαν αὐτὴν φησι.

XCI. 94. (D. 13. L. 9.)

Strabo. X. p. 471. Ἡσίοδος μὲν γὰρ Ἑκαταίου καὶ τῆς Φο-
ρωνέως θυγατρός πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησιν
ἐξ ὧν οὐρεῖται Νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο,
καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμηχανοεργῶν,
Κουρῆτες τε θεοὶ, φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες.

XCII. 95. (D. 38. L. 85.)

Schol. Pindari Olymp. X, 83. Ἐνιοὶ δὲ γράφουσι Σῆρος
Ἀλιρρόθιου, οὗ μένηται Ἡσίοδος.

ἦτοι ὁ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον υἱέας ἐσθλοὺς.
ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιρρόθιου τοῦ Περιήρους καὶ Ἀλκυόνης.

XCIII. 96. (D. 40. L. 94.)

Schol. Soph. Electr. 539. Συμφωνεῖ τῷ Ἡσιόδῳ λέγοντι·
ἡ τέκεθ' Ἑρμιόνην δουρικλειτῷ Μενελάῳ·
ὀπλότατον δ' ἔτεκεν Νικοστράτον, ὅζον Ἄρης.

XCIV. 97. (D. 1. L. 1.)

Οὐρανὴ δ' ἄρ' ἔτικτε Λῖνον πολυήρατον υἱόν,
ὃν δὴ ὅσοι βροτοὶ εἰσιν αἰοῖδοι καὶ κιθαρισταὶ
πάντες μὲν ὀρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε,
ἀρχόμενοι δὲ Λῖνον καὶ λήγοντες καλέουσιν.
Eustath. II. p. 1163, 61. Eudoc. p. 278.

XCV. 98. (D. L. 2.)

Λῖνον κιθαριστήν,
παντοίης σοφίης δεδαηκότα.
Clemens Alexandr. Strom. I. p. 330.

XCVI. 99. (D. 90. L. 76.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 11. Φέλλος τὸ κύριον.
Ἡσίοδος.

Φέλλον εὐμμελὴν τέκε τῇ (?) Μελιβοίᾳ.

XCVII. 100. (D. 83. L. 10.)

Apollod. II, 1. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησι.

XCVIII. 101. (D. 10. L. 11.)

Υἱεὶς ἐξ ἐγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο,
ὃν ποτε τίκετε Πελασγός.

Strabo. V. p. 221.

XCIX. 102. Addito H. 191.

Hygin. poet. astr. p. 419. Munck. Arcton Hesiodus ait
esse Callisto nomine Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia

Hesiodus Periboram ait, ex Oleno Achaiae oppido, defloratam ab Hippostrato Amarynce filio, Hipponoum patrem misisse ad Olenum, qui tum procul a Graecia agebat, atque huic mandasse ut eam interficeret.

LXXXIX.

Subligacula enim ad usque pedes demissa portabant, ne tam facile vulnerarentur. Postea vero, Hippomene archonte, Athenis accidit, ut certantium unus, quum subligaculo impeditus cecidisset, animam expiraret. Hinc lex lata est, ut nudi certarent, sicut hodieque. Propterea loca ea, in quibus ex illo tempore certamina instituebantur, gymnasia vocantur. Hesiodus igitur recentior est, quippe qui certantes introducat nudos.

XC.

Eandem, quam Hesiodus Astydamiā vocat, Homerus Astyocheā appellat.

XCI.

Hesiodus quidem Hecataei et filiae Phoronei quinque fuisse filias ait,

ex quibus montanae Nymphae, deae, ortae sunt,
et genus nequam Satyrorum et indocilium-laboris,
Curetesque dii, ludorum-amantes, saltatores.

XCII.

Nonnulli scribunt Σῆρος Ἀλιρρόθιου (Serus Halirrhothii), quem Hesiodus memorat:

sane is quidem Serum et Alazygum filios egregios.

Serus enim Halirrhothii, filii Perieris, et Alcyones filius erat.

XCIII.

Consentit Hesiodo, qui dicit:

Ea peperit Hermionem hasta-inclyto Menelao:
minimum-natu autem peperit Nicostratum, subolem Martis.

XCIV.

Urania igitur peperit Linum valde-amabilem filium,
quem sane quotquot mortales sunt cantores et fidicines
omnes quidem lugent in conviviisque chorisque,
incipientes vero Linum et desinentes vocant.

XCV.

Linum fidicinem,
omnigenae sapientiae peritum.

XCVI.

Phellus, nomen proprium. Hesiodus:
Phellum bene-hastatum peperit Meliborae.

XCVII.

Hesiodus Pelasgum indigenam fuisse ait.

XCVIII.

Filii sex erant Lycaonis deo-similis,
quem olim genuerat Pelasgus.

XCIX.

Harum Arctorum alteram, eamque majorem, quam Aratus
Helicen paulo post appellat, Hesiodus Lycaonis ait fuisse filiam.

regnavit : eamque studio venationis inductam ad Dianam se applicuisse : a qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. Postea autem ab Jove compressam veritam Dianæ suum dicere eventum, quod diutius celare non potuit ; nam jam utero ingravescente prope diem partus in flumine corpus exercitatione defessum quum recrearet, a Diana cognita est non conservasse virginitatem : cui dea pro magnitudine suspicionis non minorem retribuit pœnam : erepta enim facie virginali in ursæ speciem est conversa, quæ Græce ἀρκτος appellatur. In ea figura corporis Arcada procreavit.

Schol. Arat. 27. Τὴν μίαν δὲ τούτων τῶν Ἀρκτῶν τὴν μεγάλην, ἣν μετ' ὀλίγον ὀνομάσει Ἑλίην, Ἡσιόδος φησι Λυκάονος θυγατέρα εἶναι, καὶ ἐν Ἀρκადίᾳ κατοικοῦσαν ἐλίσθαι μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν ὄρεσι ποιεῖσθαι· φθαρθεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς, καὶ ἤδη μέλλουσιν τεκεῖν, ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς λουομένην· ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν Ἀρτεμιν θηριῶσαι αὐτήν· καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν, τὸν κληθέντα Ἀρκάδα· οὖσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπ' αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι μετὰ τοῦ βρέφους· μετὰ χρόνον δὲ τινα δοῦναι εἰσελθεῖν εἰς τὸ Λύκαιον, ὃ ἐστὶ τοῦ Διὸς ἄβατον, ἀγνοήσασαν τὸν νόμον, ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην· τῶν Ἀρκάδων δὲ αὐτὴν ἀναίρειν μελλόντων διὰ τὸν εἰρημένον νόμον, ὃ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἐξείλετο, καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐθήκεν, Ἀρκτον αὐτὴν ὀνομάσας, διὰ τὸ σύμπτωμα.

C. 103. (D. 7. L. 73.)

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐύζωνος Πολυκάστη,
Νέστορος ὀπλοτάτῃ κούρῃ Νηληϊάδαο,
Περσέπολιν, μυθόεσσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Eustath. Od. p. 1796.

CI. 104. (D. 89.)

Schol. Ambr. (col. Schol. min.) Hom. Od. IV, 231. Διαφέρει ὁ Παϊῶν Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσιόδος μαρτυρεῖ·

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὲρ θανάτοιο σώσει
ἢ αὐτὸς Παϊῶν, δς πάντα τε φάρμακα οἶδεν.

Conf. Eustath. p. 1494. v. 11.

Eam in Arcadia habitantem Dianæ in montibus feras venantis sociam esse factam. Stupratam vero a Jove et, quum jam paritura esset, a Diana in balneo conspectam atque in ursam ab irata dea commutatam filium peperisse Arcadem. Versantem deinde in montibus eam a pastoribus venantibus captam Lycaonique redditam esse cum parvulo. Hanc aliquanto post Lycaum, inaccessum Jovis delubrum, ingressam, nesciam legis, ab ipso filio esse propulsam. Quam quum Arcades secundum hanc, quam dixi, legem interfecuri essent, Jupiter amoris memor surripuit, eamque inter astra collocatam Arcetum propter eventum illum nominavit.

C.

Telemacho igitur peperit bene-cincta Polycaste,
Nestoris minima-natu filia Nelidæ,
Persepolin, mista ob auream Venerem.

CI.

Pæon ab Apolline differt, ut Hesiodus etiam testatur : nisi Apollo Phœbus a morte servabit aut ipse Pæon, qui omnia medicamina novit.

CII. 105. (D. 77. L. 34.)

Schol. Pindari Pyth. IV, 181. Ἡσιόδος Ναΐδα φησὶ τὸν Χείρωνα γῆμαι.

CIII. 106. (D. 50.)

Plutarch. de Oracul. defectu. 11. T. II. p. 415. C. Ὁ δὲ Ἡσιόδος οἰεῖται καὶ περιόδοις τισὶ χρόνων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς· λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναΐδος προσώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος·

Ἐννέα τοὶ ζῶει γενεὰς λαχέρουσα κορώνη
ἀνδρῶν γηρώντων· ἑλαφός δέ τε τετρακόρωνος·
τρεῖς δ' ἐλάφους ὁ κόραξ γηράσκεται. Αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ
ἐννέα τοὺς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοῖνικας
νύμφαι ἑυπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Cf. Auson. Idyll. XVIII. Plin. H. N. VII, 48. Etym. M. p. 13, 36. Schol. ad Aristoph. Av. 610. Tzetz. Exeg. p. 149. Adde Plutarch. Gryll. p. 989. A. Tzetz. ad Lycophr. V. 797.

Huc pertinere videtur Hesiodi ἐκπύρωσις (conflagratio) ap. Plut. de def. or. 11. 12.

CIV. 107.

Hygin. fab. 154. Phaëthon Hesiodi. Phaëthon Clymenis Solis filii et Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, quum indicio patris avum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. Nam quum esset propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt et fulmine ictus in vicinum Padum cecidit. Hic annis a Græcis Eridanus dicitur, quem Pherecydes primus vocavit. Indi autem, quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaëthontis, dum interitum deflent fratris, in arbores sunt populos versæ. Harum lacrimæ, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratæ : Heliades tamen nominantur. Sunt autem Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phœbe, Aetherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriæ, qui fuit Phaëthonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum conversus est. Is quoque moriens flebile canit. Cf. Lactant. Pl. narr. fab. II, 111. V. Pausan. Attic. 3. Cf. fragm. CLXII.

CV. (H. 189. L. 95.)

Pausan. I, 43, 1. Ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον ἐς Ἰριγένειαν λόγον ὑπὸ Ἀρκάδων λεγόμενον, οἷδα δὲ Ἡσιόδον ποιήσαντα ἐν καταλόγῳ γυναικῶν Ἰριγένειαν οὐκ ἀποθανεῖν, γυνῆ δὲ Ἀρτέμιδος Ἐκάτην εἶναι.

CII.

Hesiodus Naidem Chironi nupsisse ait.

CIII.

Hesiodus certis temporis conversionibus mortem genii obtingere censet : dicit enim sub Naidis persona, tempore ænigmata circumscripto :

novem sane vivit ætates garrula cornix
hominum senum ; cervus vero etiam quatuor-cornices æquat :
trium autem cervorum corvus ætatem attingit : sed phœnix
novem cornices æquat, decem vero nos phœnices
nymphæ cincinnatæ, filiæ Jovis ægida-tenentis.

CV.

Ego vero etiam, quam longe secus de Iphigenia Arcades narrant, historiam audivi, neque ignoro Hesiodum in catalogo mulierum Iphigeniam non cæsam cecinisse, sed Dianæ voluntate Hecaten factam.

CVI. (L. 86.)

Pausan. II, 2, 3. Πεποιήται δὲ ἐν μεγάλας Ἡοίαις, Οἰθάλου θυγατέρα εἶναι Πειρήνην.

CVII. (L. 137.)

Pausan. — II, 16, 3. Ταύτην (Μυκήνην) εἶναι θυγατέρα Ἰνάχου, γυναῖκα δὲ Ἀρέστορος τὰ ἐπη λέγει, ἃ δὴ Ἕλληνες καλοῦσιν Ἡοίας μεγάλας ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ ὄνομα τῇ πόλει φασίν.

CVIII. (L. 92.)

Pausan. III, 24, 7. Καὶ οἱ μὲν οὖν Ἑλένης μνηστήρων Ἀχιλλεύς οὐκ ἔστιν ἐν καταλόγῳ γυναικῶν, μηδὲν τοῦτο ἔστω τεκμήριον, οὐκ αἰτῆσαι Ἑλένην αὐτόν.

CIX. (L. 117.)

Pausan. IV, 2, 1. Ἀλλὰ ὕλλου μὲν τοῦ Ἡρακλέους θυγατρὶ Εὐαίμῃ συνοικήσαι Πολυκάονα υἱὸν Βούτου λεγούσας τὰς μεγάλας οἶδα Ἡοίας, τὰ δὲ ἐξ τὸν Μεσσήνης ἀνδρά καὶ τὰ ἐξ αὐτῇ Μεσσήνην παρεῖται σφισιν.

CX. (L. 132.)

Pausan. VI, 21, 7. Ἀπέθανον δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου κατὰ τὰ ἐπη τὰς μεγάλας Ἡοίας Ἀλκίβητος ὁ Παρθάνορος, δεύτερος οὗτος ἐπὶ τῷ Μάρμακι· μετὰ δὲ Ἀλκίβητον Εὐρύαλος καὶ Εὐρύμαχος τε καὶ Κρόταλος.

CXI. (L. 87.)

Pausan. X, 31, 2. Αἱ δὲ Ἡοίαι τε καλοῦνται καὶ ἡ Μινυὰς ὁμολογήκασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ αὐταὶ φασιν αἱ ποιήσεις ἀμύνει Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ ἀποθανεῖν Μελέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος.

CXII. (H. 190. L. 103.)

Antonin. Liber. Cap. 23 (de Batto), cuius in sumario legitur: ἱστορεῖ Νίκανδρος ἑτεροιοιμένων α', καὶ Ἡσίοδος ἐν μεγάλας Ἡοίαις, x. τ. λ.

CXIII. (L. 79.)

Eustath. pg. 13. Ἦν δὲ, φασί, Βούτης υἱὸς Ποσειδῶνος, ὡς Ἡσίοδος ἐν καταλόγῳ.

CXIV. (H. 173. L. 55.)

Harpocration et Suidas: Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας, καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν τρίτῳ Καταλόγου Κατροδαίους ὀνομαζόμενους. Conf. Photius: ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας.

CXV. (L. 115.)

Schol. Pind. Isthm. V, 53. Εἰληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων Ἡοιῶν ἡ ἱστορία· ἐκεῖ γὰρ εὐρίσκεται ἐπιγενοῦμενος ὁ Ἡρακλῆς τῷ Τελαμῶνι καὶ ἐμβαίνων τῇ δορᾷ καὶ εὐχόμενος, καὶ οὗτος ὀδίοπομος αἰετὸς, ἀφ' οὗ τὴν προσωνομίαν ἔλαβεν Αἴας.

CXVI. (H. 187. L. 107.)

Schol. Apollon. I, 118. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλας Ἡοίαις λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπους φίλος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυφάτῃ· θύοντος δ' ἐκείνου βοῦν δράκων ἀνερπύσας κατέφαγε τὸν τοῦ Πολυφάτου θεράποντα. Καλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα. Ἀναιρεθεὶς δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. Τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα, καὶ περιλείχοντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ τὴν μαντικὴν. Φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπεῖα τῶν βοῶν Ἰφίκλου τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπουν, ἐπειδὴ τὸ στέγος ἔμελλεν ὅσον οὕτω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κατανενοηκότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμοτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν τῇ θεραπαίνῃ τοῦ Ἰφίκλου. Ὁ δὲ Ἰφίκλος, μαθὼν τὸ πρόβλημα, αὐτὸς τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν, ἐπιδούς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς ἀρίκετο κλέψαι. Conf. Eudoc. p. 286.

MELAMPODIA.

CXVII. 108. (D. 14.)

Strabo XIV. p. 642. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμ-

CVI.

In magnis Eois OEball fuisse filiam Pirenen proditum est.

CVII.

Mycenae Inachi filiam Arestoris uxorem fuisse, illa, quæ a Græcis magnæ Eoæ vocantur, carmina tradunt. Eam itaque nomen etiam urbi dedisse aiunt.

CVIII.

Nam quod in catalogo mulierum inter Helenæ procos Achilles non numeratur, id argumento esse nequit, Helenam ab eo non esse petitam.

CIX.

Sed filiam Hylli, Herculis filii, Euæchmen cum Polycaone Butæ filio nuptam fuisse quamquam in magnis Eois legi scio, eandem tamen et Messenes virum et Messenen ipsam silentio prætereunt.

CX.

Occisi sunt ab Oenomao, sicut in carminibus, quæ magnæ Eoæ vocantur, legitur, primus post Marmacem Alcatheus Parthæonis filius, deinde Euryalus Eurymachusque et Crotalus.

CXI.

Eoæ, quas vocant, et Minyas in idem consentiunt: utrumque enim carmen ab Apolline Curetas adjuutos esse tradit contra Etolos occisumque Meleagrum ab Apolline.

CXII.

Narrant Nicander libro primo de immutatis et Hesiodus in magnis Eois.

CXIII.

Buten Neptuni filium esse ait, sicut Hesiodus in Catalogo.

CXIV.

Sub terra habitantes forsitan appellaverit, quos Scylax in Periplo Troglodytas vocat, qui iidem ab Hesiodo in catalogo tertio libro Catudæ nominantur.

CXV.

Quæ narratio e magnis Eois desumpta est. Ibi enim mentio est de Hercule a Telamone hospitaliter excepto indutaque pelle preces faciente et de aquila illa itineris duce, quæ Ajaci nomen dedit.

CXVI.

In magnis, quas vocant, Eois, Melampus Apollini amicus apud Polyphaten peregrinatus esse traditur. Quo immolante bovem draco prorepens Polyphatæ famulum devoravit. Draconem a rege interfectum Melampus sepelivit ejusque sobolem nutrit. Quæ Melampodis aures circumlambens vaticinandi artem ipsi insinuavit. Is deinde comprehensus in furto boum Iphicli, filii Phylaci, et in vincula coniectus quum tectum domus brevi collapsurum divinatione intellexisset, cum Iphicli ancilla in carcere communicavit. Quo vaticinio accepto Iphiclus periculum effugit et timore affectus Melampodi libertatem restituit bovesque, quos furalurus venerat, insuper dedit.

MELAMPODIA.

CXVII.

Calchas vates cum Amphilocho Amphiarai filio a Troia re-

φιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον περὶ δεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' αὐτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ τὴν Κλάρων, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν μῦθον· προτείνει γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ἔρινεὸς οὗτος δλύνθους
οὐς δδ' ἔχει, μικρὸς περ ἐὼν, εἴποισ ἄν ἀριθμόν;

τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·

Μύριοι εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·
εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπενθέμεν οὐ κε δύναιο.

Ὡς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρου·
καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

CXVIII. 109. (D. 46.)

Athenæus II. p. 40. F. Οὐ χαίρει τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἐθι-
σθεὶς ἀνατροφῆς ὕδροποτεῖν.

Ἴδὺ γάρ ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖν
τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς κορέσωνται.

Ἡσίοδος ἐν Μελαμποδίᾳ φησὶ.

CXIX. 110. (D. 55.)

Clemens Alex. Strom. VI. p. 751. Ἡσίοδος τε ἐπὶ τοῦ Με-
λάμποδος ποιεῖ·

ἦδὺ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι ὅσα θνητοῖσιν ἔδειμαν
ἀθάνατοι, δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἐναργές·
καὶ τὰ ἐξῆς, παρὰ Μουσαίου λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν.

CXX. 111. (D. 56.)

Tzetzes ad Lycophron. 682. Τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδὴ
φασιν αὐτὸν ζ' γενεὰς ζῆσαι, ἄλλοι δὲ θ'· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν,
καὶ κατώτερον Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὡς φησι καὶ ἡ τῆς

Μελαμποδίας ποιήσις, παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴθ' ἤσσω μοι ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ὠφειλὲς δοῦναι καὶ μήδεα ἰδμεναι ἴσα
θνητοῖς ἀνθρώποις· νῦν δ' οὐδὲ με τυτθὸν ἔτισας,
ὅς γέ με μακρὸν ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
ἑπτὰ μ' ἐπὶ ζῶειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

Cf. Tzetz. Exeg. II. p. 149.

CXXI. 112. (D. 56.)

Ibidem paulo post : Περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας παρὰ Τει-
ρεσίου ἐνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως καὶ ἡ τῆς Μελαμποδίας
ποιήσις, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησὶν.

Οἶην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τάς δέκα δ' ἐμπύμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Conf. Apollod. III, 6.

CXXII. 113. (D. 42.)

Athenæus XI. p. 498. A. Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμ-
ποδίας σὺν τῷ π σκύπρον λέγει.

* τῷ δὲ Μάρης ὁδὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου,
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύπρον φέρε, δῶκε δ' ἀνακτι.

Καὶ πάλιν·

Καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βοὸς αἶνυτο χερσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο· τῷ δ' ἐπ' ὀπισθεν
σκύπρον ἔχων ἐτέρῃ, ἐτέρῃ δὲ σκῆπτρον αἶρας,
ἔστειχεν Φύλακος, καὶ ἐνὶ δμώεσσιν ἔειπεν.

Cf. Eustath. p. 900, 17, 1775, 17.

CXXIII. (H. 166.)

Athenæus XIII. p. 609. E. Ἡσίοδος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμ-
ποδίας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν. Conf. Eu-
stath. p. 875, 52.

vertens pedibus eo venisse fertur, quumque apud Clarum ur-
bem in vatem se prastantiores incidisset, Mopsum filium
Mantus, quæ Tiresiæ filia erat, præ mœrore diem obiisse. At-
que Hesiodus quidem hoc modo fabulam exponit. Calchantem
enim Mopso hoc proposuisse ait :

admiratio me tenet in animo; caprificus hæc, grossos[rum] ?
quos ea habeat, parva quamvis (exsistens) : dixerisne nume-
ad quod hunc respondisse :

Decies-mille sunt numero, sed mensura quidem medimnus :
unus vero superest, quem imponere non potueris.

Sic dixit : et ipsis numerus verus cognitus-est mensuræ :
et tum sane Calchantem somnus mortis obtexit.

CXVIII.

Non gaudet poculo, qui a prima ætate aquam bibere ad-
suevit.

Dulce enim est in convivio et epulo florente
delectari sermonibus, postquam convivio saturati-sunt.
Hesiodus ait in Melampodia.

CXIX.

Hesiodus canit de Melampode :

dulce vero etiam audire, qualia mortalibus perfecerunt
immortales, turpiumque et honestorum signum clarum,
et quæ sequuntur, quæ ad verbum expressit ex Musæo poeta.

CXX.

Tiresiam dicit, quem septem ætates vixisse vult, quum alii
novem ei tribuant. Cadmo enim uatus Eleocli et Polynici su-

perstes fuit, quod Melampodia etiam testatur, quæ Tiresiam
ita loquentem introducit :

Jupiter pater, utinam minus mihi spatium vitæ
dedisses et consilia scire æqualia
mortalibus hominibus : nunc vero non me tantillum honorasti,
qui quidem me longum statuisti habere spatium vitæ,
septem me vivere per ætates loquentium hominum.

CXXI.

Jovis Junonisque de concubitus voluptate altercationem a
Tiresia dijudicatam carmen etiam, quod de Melampode est,
commemorat, his verbis Tiresiæ suppeditatis :

una quidem parte decem partium delectatur vir,
omnes decem vero implet mulier oblectans animum.

CXXII.

Hesiodus in secundo libro Melampodiæ scypphum dicit, in-
serta litera p :

huic vero Mares velox nuntius venit per ædes,
impletum autem argenteum scypphum ferebat dabatque regi.

Et iterum :

et tunc vates quidem vinculum bovis capessivit manibus,
Iphiclus autem ad dorsum instabat ei : huic vero a tergo
scypphum tenens altera manu, altera autem sceptrum tol-
incedebat Phylacus, et inter famulos sic iocutus-est. [Iens,

CXXIII.

Hesiodus in tertio Melampodiæ libro Chalcktem Euboræ ur-
bem formosis-mulieribus-præditam vocavit.

CXXIV 114. (D. 52.)

Clemens Alexandr. Strom. V. p. 727. Ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος δι' ὧν γράζει συνάδει τοῖς προειρημένοις·

Μάντις δ' οὐδεὶς ἔστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὅστις ἂν εἰδεῖν Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

ΧΕΙΡΩΝΟΣ ΥΠΟΘΗΚΑΙ.

CXXV. 115. (D. 33.)

Schol. Pind. Pyth. VI, 19. Τὰς δὲ Χείρωνος ὑποθήκας Ἡσίοδος ἀντιθέασιν, ὧν ἡ ἀρχή·

Εὖ νῦν μοι τὰδ' ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πευκαλίμῃσι
φράζεσθαι· πρῶτον μὲν ὅτ' εἰς δόμον εἰσαφίκηται
ἔρδειν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰειγενέτησι.

CXXVI. 116. (D. 65.)

Harpocratio : Ἔργα νέων· τοῦτο καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους Ἡσίοδου φησὶν εἶναι. Παροιμία τις ἔστιν, ἣν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσιν·

Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

CXXVII. 117. (D. 87.)

Plato Rep. III. p. 390. H. St. Οὐδ' ἥστέον αὐτοῖς.

Δῶρα θεοῦς πείθει, δῶρ' αἰδοῦς βασιλῆας.

Suidas v. Δῶρα κ. τ. λ. οἱ μὲν Ἡσίοδειον οἶοντα τὸν στίχον.

CXXVIII. 118. (D. 62.)

Scholastes Theocriti XI, 75. Ἡσίοδος·

Νήπιος δὲ τὰ [χ'] ἔτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει.
Conf. Plutarch. II. p. 505. D.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX. 119. (D. 67.)

Origenes c. Celsum IV. p. 216. ed. Spencer. "Ὡς τε κατ' ἀρχὰς ἐπιμύζιαν γεγονέναι τῆς θείας φύσεως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἅπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητὴς ἐννοῶν εἶπε·

ἔξυνοι γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν, ἔξυνοι δὲ θόωκοι
ἀθανάτοισι θεοῖσι καταβητοῖς τ' ἀνθρώποις.

Cf. Schol. ad Arat. v. 102.

CXXX. 120.

Diogen. L. VIII, 1, 26. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στοργγύλην (Πυθαγόραν)· ὡς δὲ Θεόφραστος Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνων, Ἡσίοδον.

CXXXI. 121. (D. 16. L. 45.)

Strabo VII. p. 302. Ἡσίοδον δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ Γῆς περιόδῳ τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἀγεσθαι

Γλακτοφάγων εἰς αἴαν, ἀπῆναις οἰκί' ἐχόντων.

CXXXII. 122. (D. 17. L. 46.)

Strabo VII. p. 300. Πῶς οὖν ἡγήνοιο τοὺς Σκύθας ὁ ποιητὴς, Ἰππημολγούς καὶ Γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων;

CXXIV.

Sed Hesiodus etiam cum iis, quæ diximus, consentit in illo :
vates autem nullus est terrestrium hominum,
qui novit Jovis mentem agida-tenentis.

CHIRONIS INSTITUTIONES.

CXXV.

Chironis præcepta Hesiodo attribuuntur, quorum exordium hoc est :

Bene nunc mihi hæc omnia in mente prudenti
indicato ; primum quidem quum in ades veneris
facturus sacra pulcra diis sempiternis.

CXXVI.

Facta juvenum : id Hyperides etiam in oratione contra Autoclem Hesiodi esse ait : est enim proverbium quoddam ab Aristophane quoque grammatico literis mandatum :

Facta juvenum, consilia vero mediorum (virorum), preces
autem senum.

CXXVII.

Neque canendum ipsi :

dona deos movent, dona venerandos reges.

Dona deos etc. Hesiodeum esse existimant versum.

CXXVIII.

Hesiodus :

Stultus, qui certa linquens incerta sequitur.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX.

Ita, ut initio natura divina hominibus admixta fuisset ; quibus bene perspectis Ascræus poeta cecinit :
communia enim tunc convivia erant, communes autem sedes] immortalibus Diis mortalibusque hominibus.

CXXX.

At cælum quidem mundum, terramque rotundam primus vocavit Pythagoras, Theophrasto vero teste Parmenides, Zenoneque Hesiodus.

CXXXI.

Hesiodus in periodo, quam vocant, terræ Phineum dicit ab Harpyiis propulsum esse
Lactivororum in terram, in-plaustris domicilia habentium.

CXXXII.

Quomodo igitur Homerus Scythas ignorabat, qui Equimulgos et Lactivoros quosdam nominat? Hos enim ea tempestate Equi-

Ἵππηνολογούς ἐκάλουν, καὶ Ἡσίοδος
μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεθείσιν ἔπεσιν

Αἰθίοπας Αἰγυῖά τε ἰδὲ Σκύθας ἱππημολογούς.

CXXXIII. 123 (L. 53.)

Schol. Aeschyl. Prom. 793. Περὶ γρυπῶν Ἡσίοδος πρῶτος
ἑτεραπεύσατο

CXXXIV. 124. (D. 18. 39.)

Strabo VII. p. 475.

Δωδώνην φηγόν τε, Πελασγῶν ἔδρανον, ἤκεν.

CXXXV. 125.

Stephan. Byz. v. Αἰγαῖον πέλαγος. Ἔστι καὶ αἰγαῖον πε-
δίον, συνάπτον τῇ Κίρρῃ, ὡς Ἡσίοδος. Λέγεται παρὰ αἰγὰ
ποτε φερομένην ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ
πεδίον Αἰγαῖον.

CXXXVI. 127. (L. 65.)

Strabo I. p. 23. Ἐρατοσθένης δὲ Ἡσίοδον μὲν εἰκάζει πεπυ-
σμένον περὶ τῆς Ὀδυσσεύς πλάνης, ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰτα-
λίαν γεγνήται, πιστεύσαντα τῇ δόξῃ μὴ μόνον τῶν ὑφ' Ὀμή-
ρου λεγομένων μεμνησθαι, ἀλλὰ καὶ Αἰτῆς καὶ Ὀρτυγίας τοῦ
πρὸς Συρακούσας νησιῦ καὶ Τυρρηνῶν.

CXXXVII. 128. (D. 27. L. 67.)

Schol. Apollon. Rhod. IV, 892. ἠκολούθησεν Ἡσιόδῳ οὗ-
τως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων·

νῆσον ἐς ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων.

CXXXVIII. 164.

Eustath. pag. 1710. 39. ὡς ἐντεύθεν λαβὼν Ἡσίοδος ἐμυ-
θεύσατο ὑπὸ Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγεσθαι. Conf. Schol.
Ambr. Od. XII, 168.

mulgos fuisse appellatus, Hesiodus quoque testatur in illis,
qui ab Eratosthene laudantur, versibus:

Æthiopes Liguresq̃ atque Scyllas equimulgos.

CXXXIII.

De gryphis primus Hesiodus portenta retulit.

CXXXIV.

Ad Dodonam fagumque, Pelasgorum sedem, venerat.

CXXXV.

Ægæum pelagus. Est etiam Ægæus campus, qui adhæret
Cirr hæ, ut Hesiodus ait. Dicitur autem sic παρὰ αἰγὰ i. e. a
capra aliquando huc ex monte circa Pythium portata, unde
campus Ægæus vocatus.

CXXXVI.

Eratosthenes Hesiodum conjicit, quum Ulixem errantem in
Siciliam Italiamque venisse audivisset eique opinionem fidem
adhibuisset, non eorum modo fecisse mentionem, quæ ab
Homero referuntur, sed Etnæ etiam et Ortygiæ, parvæ insulæ
ante Syracusas sitæ, et Tyrrenorum.

CXXXVII.

Secutus est Hesiodum, qui Sirenium insulam ita appellat:
Insulam in floridam, ubi iis dedit Saturnius.

CXXXVIII.

Sic, inde hauriens, Hesiodus a Sirenibus ventos etiam de-
leniri finxit.

CXXXIX. 129. (L. 54.)

Herodot. IV, 32. ἀλλ' Ἡσιόδῳ μὲν ἔστι περὶ Ὑπερβορέων
εἰρημένα.

CXL. 131.

Schol. Ven. II. 1, 246. Σημειοῦνται τινες, ὅτι τὴν ὅλην
Πελοπόννησον οὐκ οἶδεν ὁ Ποιητής, Ἡσίοδος δέ.

CXLI. 153 (D. 6. L. 125.)

Eustath. p. 275.

ὅστε Αἰλαίηθεν προχέει καλλίβροον ἕδωρ.

Conf. Schol. Ven. II. II, 522. (Cat. 29.)

CXLII. 132. (D. 15. L. 124.)

Strabo IX. p. 424. Ἡσίοδος δ' ἐπιπλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ
(Κηφισοῦ) λέγει καὶ τῆς βύσεως, ὡς δι' ὅλης ῥέει τῆς Φωκίδος
σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς·

ὅς παρὰ Πανοπίδα — Γλήχωνα τ' ἐρυμνήν,

καί τε δι' Ὀρχομενοῦ εἰλιγμένους εἴσι, δράκων ὡς.

Conf. Theo ad Arati Phænomen. 45.

CXLIII. 133. (D. 76. L. 126.)

Schol. Pindari Olymp. XIV. Argum. Κηφισὸς δὲ ποταμὸς
ἐν Ὀρχομενῷ, ἐνθα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταῦται γὰρ Ἐ-
τέοκλος ὁ Κηφισοῦ, τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔθυσεν, ὡς φησιν
Ἡσίοδος· διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηφισὸς ρεῖ.

CXLIV. 134. (D. 66. L. 121.)

Apollonius Dyscolus de Pronominibus, p. 106. A. Bekk.
Τῇ τινὶ σύζυγος ἢ ἱν, τοῦ π ἀρθέντος. Ἡσίοδος·

ἱν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης.

Schol. Apollon. Rhod. IV, 57. Τὸν Ἐνδυμῖωνα Ἡσίοδος μὲν
Ἀεθλίῳ τοῦ Διὸς καὶ Καλύκῃς παιδῶν λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα
δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θελοὶ ὀλέσθαι.

CXXXIX.

At Hesiodus quidem de Hyperboreis locutus est.

CXL.

Adnotatum est a quibusdam, Peloponnesum Hesiodo no-
tam fuisse totam, nondum tamen Homero.

CXLI.

Qui ex-Lilæa profundit pulcre-fluentem aquam.

CXLII.

Hesiodus de Cephisso amne ejusque alveo copiose scribit,
quomodo per totam Phocidem oblique fluat et anguis instar:
qui præter Panopidem — Glechonemque munitam
atque per Orchomenum circumvolutus it, anguis sicut.

CXLIII.

Cephissus amnis Orchomeni, ubi Gratia etiam coluntur:
his enim primus Eteoclus, Cephissi fluvii filius, sacra fecit,
ut Hesiodus ait. Cephissus vero per Orchomenum fluit.

CXLIV.

Pronomini τιν cognatum est pronomen ἱν, sublata litera τ.
Hesiodus:

sibi autem ipsi mortis dispensator.

Endymionem Hesiodus Aethlii, filii Jovis, filium esse et
Calycæ dicit; cui a Jove dono datum fuisse, ut ipse sibi mor-
tem destinaret, quando obire vellet.

CXLV. 135. (D. 63.)

Schol. Nicandr. Ther. 452. κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τι-
θασσῶν τίθεται καὶ Ἡσίοδος·

χρὴ σε πατρὶ κτίλον ἔμμεναι.

CXLVI. 136. (D. 64. L. 90.)

Schol. Euripid. Orest. 249. Στησίχορος φησιν, ὡς θύων τοῖς
θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάβετο. Ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα
Ζεγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέ-
ρας ἐποίησεν. — Καὶ Ἡσίοδος·

τῇσιν δὲ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
ἡγάσθη προσιδούσα, κακὴν δὲ σφ' ἔμβαλε φήμην.

CXLVII. 137.

Schol. Apoll. IV, 1396. Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκάλουν· τοῦ-
τον δὲ Πείσανδρος ὑπέειπεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσίοδος
δὲ ἐκ Τυφῶνός φησιν.

CXLVIII. 139. (D. 82. L. 80.)

Ælianus V. H. XII, 20. Λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδὸνα μόνην
ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν· τὴν δὲ χελι-
δὸνα οὐκ εἰς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν καὶ ταύτην δὲ ἀπολωλέναι
τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. Τιμωρίαν δὲ ἀρα ταύτην ἐκτίνουσι διὰ τὸ
πάντος τὸ ἐν Θράκῃ κατατολμηθὲν, τὸ εἰς τὸ δεῖπνον ἐκείνο τὸ
ἀβεσμον.

CXLIX. 140. (D. 101. L. 5.)

Schol. Venet. ad Iliad. XII, 292 : Εὐρώπην τὴν Φοίνικος
Ζεὺς θεασάμενος ἐν τινὶ λειμῶνι μετὰ νυμφῶν ἀνθὴ ἀναλέγου-
σαν ἡγάσθη, καὶ κατελθὼν ἥλλαξεν αὐτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ
τοῦ στόματος χρόκον ἐπνει. Οὕτως τε τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας
ἐβόησεν, καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἰθ' οὕ-
τως συνώκησεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. Γεννημένη
δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα, Σαρπηδόνα καὶ

Ῥαδάμανθυν. Ἡ ἱστορία παρ' Ἡσιόδου καὶ Βακχυλίδου. Conf.
Schol. Victor. ibid. et Schol. Eurip. Rhesi Vaticanus v. 28.

CL. 141. (D. 54.)

Clemens Alexandr. Strom. I. p. 337. Ἡσίοδος·

Μουσάων, αἵτ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι
θέσπιον, αὐδῆντα.

Εὐπορον μὲν γὰρ ἐν λόγοις τὸν πολυφράδμονα λέγει· δεινὸν δὲ
τὸν αὐδῆντα· καὶ θέσπιον τὸν ἐμπειρον, καὶ φιλόσοφον, καὶ τῆς
ἀληθείας ἐπιστήμονα.

CLI. 143. (D. 24. L. 49.)

Schol. Apollon. Rhod. II, 297. Ὅτι δὲ ἠῤῥαντο οἱ περὶ Ζή-
την τῷ Διὶ στραφέντες, λέγει καὶ Ἡσίοδος·

ἐνθ' οἷγ' εὐχέσθην Αἰνιτῇ ὑψιμέδοντι.

Ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνιτοῦ Διὸς
ιερόν ἐστιν. — Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς
περὶ Ζήτην Ἴριν λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἑρμῆν.

CLII. 147.

Schol. Apoll. II, 296. Οἱ δὲ στοφάδας φασὶν αὐτὰς κεκλη-
σθαι, καθὼ ἐπιστραφέντες αὐτόθι εὗξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν
τὰς Ἀρπυίας. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον
οὐ κτείνονται.

CLIII. 144. (D. 25. L. 70.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλή-
σμη. Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοιρικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ
πλήσμη τὴν πλήμμυραν τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσιόδου
οὕτως ἀναγνωστέον·

αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησι διυπετέος ποταμοῖο
καὶ οὐχ' ὥς τινες, ἐν πλήμνησι.

CXLV.

Κτίλα de suavis milibusque dicit etiam Hesiodus :
oportet te patri mitem esse.

CXLVI.

Stesichorus Tyndareum Diis sacrificantem Veneris oblitum
fuisse ait. Qua de causa irata dea ejus filias bis et ter nuptias
et relictas a maritis esse voluit. — Etiam Hesiodus :

iis autem amans-risum Venus
irata est intuita, malam vero ipsis injecit famam.

CXLVII.

Dracontem Ladonem vocant. Hunc Pisander e terra natum
existimavit, Hesiodus ex Typhone ait.

CXLVIII.

Hesiodus dicit lusciniam solam ex avibus somnum negli-
gere semperque vigilare, hirundinem vero etsi non in perpe-
tuum vigilantem, dimidium tamen somni amisisse. Has autem
penas luunt propter facinus in Thracia perpetratum, coenam
illam impiam.

CXLIX

Europam, Phœnicis filiam, quum Jupiter in prato aliquo
inter puellas vidisset flores carpentem, amore exarsit : celo
relicto laurique accepta forma Europam croci odore, quem
ex ore edebat, deceptam in tergum sustulit atque in Cretam
insulam trajecit. Ibi postquam cum ipsa concubuit, Asterioni,
Cretensium regi, connubio eam junxit. Quæ gravida facta

tres filios peperit, Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum
Hæc historia apud Hesiodum et Bacchyliden legitur.

CL.

Hesiodus :

Musarum, quæ hominem multa-loquentem reddunt,
divinum, vocalem.

In verbis enim copiosum dicit multa-loquentem, disertum vero
vocalem, et divinum eum, qui peritus est et philosophus et
veri gnarus.

CLI.

Zeten fratremque revertentes Jovem implorasse Hesiodus
etiam dicit :

Ibi illi precati sunt Æneum alte-regnantem.

Ænus enim mons Cephallenæ est, ubi Jupiter Æneas tem-
plum habet. — Apollonius igitur, qui illos reverti jussisset,
Iridem, Hesiodus Mercurium fuisse tradit.

CLII.

Strophades eas insulas vocatas esse ferunt, quia Zetes et Ca-
lais inde revertentes Jovem implorassent, ut Harpyias ibi re-
tineret. Et Hesiodo quidem Antimachoque et Apollonio testibus
non interficiuntur.

CLIII.

Πλήμνη et πλήσμη inter se differunt. Illa enim vox rotæ
modiolum, contra hæc tumescentem fluvii aquam significat.
Quare apud Hesiodum legendum :

αὐτὸς δ' ἐν etc. (ipse vero in fluctibus e-Jove-cadentis fluminis),
at non, uti nonnulli legunt, ἐν πλήμνησι.

CLIV. 145. (D. 26.)

Schol. Apollon. Rh. I, 456. Ἡσίοδος δὲ φησι λαροῖς ποσί, τοῖς κατ' ὄψιν ἡδέσιν. Etym. M. p. 557. 8 :

βαίνου (?) λαροῖς ποσί.

CLV. 148.

Plin. H. N. VII, 16. Ferrum Hesiodus in Creta eos [temperasse dicit], qui vocati sunt Dactyli Idaei.

CLVI. 149. (D. 12. 30. L. 26.)

Strabo VIII. p. 324. Τοῦ δ' Ἡσίοδου εἰπόντος
ὥκε δ' Ὀλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
εὐρείος Πείροιο —

μεταγράφουσι τινες πόροι, οὐκ εἰδ. V. Stephanum Byz. v. Ὀλενος. — Conf. frag. LXXXVIII.

CLVII. 150. (D. 69.)

Anonymus apud Aristot. Eth. N. V. 5.

Ἔχε πάθοι τὰ κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο.
ubi Mich. Ephesius p. 67. b. Ἔστι δὲ τὸ ἔπος ἀπὸ τῶν Ἡσίοδου.

CLVIII. 151. (D. 74.)

Schol. Ven. II. XXI, 528. Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες] Ὅθεν ἄφυσαν τὸν λέοντα Ἡσίοδος φησι. Conf. tamen schol. Vict. ibid.

CLIX. 152 (D. 53.)

Clemens Alexandr. Cohort. p. 63. Strom. V. p. 716.
Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανός ἐστιν,
ἀθανάτων τέ οἱ οὕτως ἐρήρισται κράτος ἄλλος.

CLX. 154. (D. 72.)

Schol. Ven. II. XIV. 119. Καὶ ὁ Ἡσίοδος δὲ οὕτως ἀκήκοεν
ἰδὼν δ' ἱππηλάτα κήρυξ (?)
ἀντὶ τοῦ ἱππικός.

CLXI. 155. (D. 8. L. 23.)

Φυλέα — φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

Eustath. ad Il. p. 125. Cf. idem, p. 126, 10. 797, 45.

CLXII. 156. (D. 2.)

Schol. Ambr. Od. XI, 325. Κλυμένη Μίνου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Ὑπέρφαντος γαμηθεῖσα Φυλάκῃ τῷ Δηϊωνος Ἰφίκλον τίκτει ποδώκεα παῖδα· τοῦτον λέγει διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις ἐπὶ τε τῶν ἀσταχῶν διέρχεσθαι καὶ διὰ τοῦ πάθους τὴν κουφότητα [μὴ] περικλᾶν τοὺς ἀθέρους· ἐνιοὶ δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην προγαμηθεῖν καὶ φασιν Ἡλίῳ, ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡσίοδου. Conf. frag. CIV.

Eustath. ad Iliad. p. 245. Περὶ οὗ (Ἰφίκλου) Ἡσίοδος, ὅτι ταχύτητι διήνεγκεν, οὐκ ὠκνησεν ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν ὑπερβολήν·

Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα,
ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάσκει πόδεςσι
... καὶ οὐ σινέσκετο καρπόν.

Conf. Eustath. p. 1206, 8. 1689, 2. Schol. min. ad Od. XI, 325. Schol. Ven. ad Il. XX, 227. Schol. ad Apollon. I, 45.

CLXIII. 157. (D. 48. L. 63.)

Nicolaus Damascenus in Excerpt. Valesii p. 445. (coll. Suida v. Ἀλκῆ.) Ὅτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν Ἀμυθαονιδῶν γένος τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς Ἑλλήσι πρωτεύειν ὥσπερ καὶ Ἡσίοδος φησιν ἐν τούτοις·

Ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδασι,
νοῦν δ' Ἀμυθαονίδασι, πολῦτον δ' ἔπορ' Ἀτρεΐδῃσι.

CLXIV. 158. (D. 49. L. 62.)

Polybius V. 2. Οἷους Ἡσίοδος παρεισάγει τοὺς Αἰακίδας, πολέμῳ κεχαρηότας ἤτε δαιτί.
Cf. Suidas in δαΐτας.

CLIV.

Hesiodus λαροῖς ποσί (suavis pedibus) dicit pro gratis videnti.

CLVI.

Hesiodo dicente :
habitabat autem Oleniam rupem fluvii ad ripas
pulcre-fluentis Piri —
nonnulli πόροι scribunt minus recte.

CLVII.

Utinam patiat quæ perpétravit, pœnaque justa fiat!
Versus hic ex Hesiodis est.

CLVIII.

Troes statim turbabantur fugati.] Hinc ἄφυσαν leonem Hesiodus vocat.

CLIX.

Ipse enim omnium rex et dominus est,
immortaliumque cum-eo nemo certat de-potentia alius.

CLX.

Quod eodem modo Hesiodus etiam intelligit :
videns autem equorum-agitator præco
pro ἱππικός (eques).

CLXI.

Phyleum — amicum beatis diis.

CLXII.

Clymene, filia Minyæ, qui Neptuni et Euryanassæ, Hyperphantis filis, erat filius, cum Phylaco Deionis filio nupta Iphicium parit celeripodem. Hunc dicit propter pedum præstantiam ventos comitari tantaque esse levitate, ut per spicas incedens aristas non rumpat. Nonnulli hanc ipsam Clymenen cum Sole prius concubuisse dicunt et Phaethontem ex ea esse natum. Hæc historia apud Hesiodum est.

Iphicium celeritate insignem fuisse Hesiodus tradidit, neque dubitavit hac de eo hyperbole uti :

Summum per spicarum fructum currebat neque rupit,
sed super acutas aristas cursitabat pedibus
... neque auferbat frugem.

CLXIII.

Amythaonidarum gens antiquitus prudentia inter Græcos excelluisse videtur, ut etiam Hesiodus ait :

Robur quidem enim dedit Olympius Æacidis,
mentem vero Amythaonidis, divitias autem præbuit Atridis.

CLXIV.

Quales Hesiodus introducit
Æacides, bello gaudentes veluti convivio.

CLXV. 159.

Clemens Alexandr. Str. V. p. 713 (600, Sylb.)
Ἐβδομάτῃ δ' αὖτις λαμπρὸν φάος ἡλίοιο.

CLXVI. 160. (D. 35.)

Χαρτῶν ἀμαρύγματ' ἔχουσα.

Etym. M. p. 77, 31.

CLXVII. 162.

Plinius H. N. XXII, 22. Asphodelon ab Hesiodo quidam
ἄλιμον appellari existimavere. Quod falsum arbitror. Est
enim suo nomine ἄλιμον.

CLXVIII. 163. (D. 34.)

Schol. Pindar. Nem. II. 1. Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ συντιθέ-
ναι καὶ βράπτειν τὴν ὁδὸν οὕτω φησὶν αὐτοὺς προσκεκλησθαι·
ὁ γὰρ δὲ Ἡσίοδος λέγων·

ἐν Δῶλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὀμηρος αἰδοὶ
μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις βράψαντες αἰοιδῆν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα, χρυσάορον, δν τέκε Λητώ.

Ῥαψοδεῖν δὲ φησι πρῶτον Ἡσίοδον Νικοκλῆς.
Conf. Eustath. p. 6, 14.

CLXIX. 165. (L. 81.)

Pausan. II, 6. Ὁ μὲν Ἡσίοδος ἐποίησεν, ὡς Ἐρεχθέως εἴη
Σικυῶν.

CLXX. (H. 167. L. 131.)

Etym. M. p. 60, 41. Πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσίοδου
μετὰ προσθήκης τοῦ ἰ λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν· Ἐλλαρίδην
γὰρ φασὶ Τίτυόν.

CLXXI. (H. 168.)

Etym. M. p. 133, 34. 183, 24 Ἀπτερέως. (sine pennis).

CLXXII. (H. 169. L. 3.)

Etym. M. 215, 37. Βροτός. — Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ Βροτοῦ
τοῦ Αἰθέρος καὶ Ἡμέρας.

CLXV.

Septimo autem die rursus nitida lux solis.

CLXVI.

Gratiarum venustatem habens.

CLXVIII.

Philochorus rhapsodos a componendo connectendoque car-
mine cognominatos esse ait. Id Hesiodus etiam demonstrat,
ubi dicit:

In Delo olim primus ego et Homerus poetæ
canebamus, in novis hymnis suentes cantum,
Phœbum Apollinem aureo-ense, quem peperit Latona.

Hesiodum primum fuisse rhapsodum Nicocles ait.

CLXIX.

Hesiodus Scyconem Erechthei filium esse cecinit.

CLXX.

Fides hujus rei, quod apud Hesiodum addita litera i patro-
nymicum legitur; Ellariden enim Tityum appellat.

CLXXII.

Βροτός. Hesiodo derivante a Broto Ætheris et Diei filio.

CLXXIII. (H. 170.)

Etym. M. p. 430, 56. Ἡμῶν ἐκ τοῦ μῶν, πλεονασμῶ
τοῦ η· ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀμύνοντα χάμαζε εἶπε διὰ τοῦ α.

CLXXIV. (H. 171.)

Etym. M. p. 796, 57. Φοῖβος — ἡ ἀπὸ Φοίβης μαμμω-
νυμικῶς, ὡς Ἡσίοδος. Conf. Schol. Iliad. I, 43. Ὀμήρου
ἐπιμερισμοὶ in Crameri anecdotti. v. Φοῖβος.

CLXXV. (H. 172. L. 84.)

Harpocration in Μελίτῃ κεκλησθαι δὲ φησι τὸν δῆμον Φι-
λόχορος ἐν τρίτῃ ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν Ἡσίοδον
Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος. Conf. Suid.
in Μελίτῃ.

CLXXVI. (H. 174. L. 119.)

Apollon. lex. Hom. Αἴπυτον. — Ἔστι δὲ οὗτος τῶν Ἀρ-
καδικῶν ἡρώων, περὶ οὗ φησιν Ἡσίοδος·

Αἴπυτος αὖ τέκετο Τλησῆγόρα Πειρίθοόν τε.

CLXXVII. (H. 175)

Suidas in ἐγάλματα· καὶ Ἡσίοδος τὸν ὄρμον ἐγαλμα καλεῖ.

CLXXVIII. (H. 176.)

Diodor. Sicul. IV, 85. Ἡσίοδος δὲ ὁ ποιητὴς φησι τοῦναν-
τίον ἀναπεπταμένου τοῦ πελάγους, Ὀρίωνα προσχῶσαι τὸ
κατὰ τὴν Πελορίδα κείμενον ἀκρωτήριον, καὶ τὸ τέμενος τοῦ
Προσιδῶνος κατασκευάσαι, τιμώμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων δια-
φερόντως· ταῦτα δὲ διαπραξάμενον εἰς Εὐβοίαν μεταστῆναι
κακῇ κατοικῆσαι· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἀστροῖς
καταριθμηθέντα τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης.

CLXXIX (H. 177. L. 100.)

Schol. Ven. (col. schol. min.) ad Iliad. IV, 195. Μαχάων
δὲ οὗτος υἱὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης ἢ Κορωνίδης, κατὰ δὲ
τινὰς Ἠπιόνης τῆς Μέροπος, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Ἐάνθης.

CLXXIII.

Ἡμῶν. A μῶν (inclinator), abundante litera η. Hesiodus au-
tem ἀμύνοντα. Χάμαζε (se inclinantem hami) dixit per α.

CLXXIV.

Phœbus — aut a Phœbe, ut mammonymicum (nomen ab
aviz nomine deductum) ait, ut Hesiodus vult.

CLXXV.

Melite. Philochorus tertio libro tribum dicit nominatam e
Melite, quæ Hesiodo auctore Myrmecis, Musæo autem teste,
Dii filia erat, filii Apollinis.

CLXXVI.

Æpytum. — qui Arcadicorum heroum unus est, de quo
Hesiodus ait:

Æpytus rursus genuit Tlesenorem Pirithoumque.

CLXXVII

Hesiodus etiam monile ἐγαλμα (ornamentum) vocat.

CLXXVIII.

Hesiodus autem poeta contrarium statuit: latius enim ibi
extenso mari, Orionem adiecisse Peloridis promontorium de-
lubrumque Neptuni in eo extruxisse, vario modo cultum ab
Incolis: quibus rebus perfectis in Eubœam eum se contulisse
ibique habitasse, dein propter famam inter sidera cœlestia nu-
meratum immortalam memoriam esse nactum.

CLXXIX.

Hic Machaon Æsculapii filius et Arsinoes, aut secundum alios
Eplones, filiz Meropis, Hesiodo tamen auctore Xanthes.

CLXXX. (H. 178.)

Schol. Ven. et min. ad Il. XI, 155. ἀξυλον. Οἱ μὲν τὴν θρυώδη ἀποδεδώκασιν, οἱ δὲ τὴν πολύφυλον· βέλτιον δὲ, ἀφ' ἧς οὐδεὶς ἐξυλίσσατο, ὡς Ἡσίοδος·

τῆλε γὰρ ἀξυλὴν κατεπόθετο χεῖλεα νηῶν.

CLXXXI. (H. 179. L. 41.)

Schol. min. et Ambros. ad Odys. XII, 68. Αἰσωνος δὲ καὶ Πολυμήλας καθ' Ἡσίοδον γίνεται Ἰάσων.

CLXXXII. (H. 180.)

Athenæus II, p. 49. B. Ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήυκος γάμψ, κἄν γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενώσι τοῦ ποιητοῦ τὰ ἐπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι, τρίποδας τὰς τραπέζας φησί. Pollux VI, 83. Ἦσαν δὲ τινες πρῶται τράπεζαι, καὶ δευτέραι, καὶ τρίται, καὶ τρίποδες μὲν, ἐφ' ὧν ἐκείντο. Καὶ ἔστι τούνομα παρ' Ἡσίοδου καὶ ἐν Τελμησσεύσιν Ἀριστοφάνους.

CLXXXIII. (H. 181.)

Strabo VIII, p. 364. Ἡσίοδου δὲ ὅτι τὸ βριθὺ, τὸ βριαρὸν βρῖ λέγει. Conf. Eustath. pag. 295, 4.

CLXXXIV. (H. 182.)

Strabo VIII, p. 370. Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλοχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προϊτίδων λέγοντα ὡς Πανέλληνας ἐμνήστανον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλήνων διζῶς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

CLXXXV. (H. 183.)

Strabo XIII, p. 588. Οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πριάμον.

CLXXXVI. (H. 184.)

Strabo XIV, p. 676. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφίλοχον φησίν.

CLXXXVII. (H. 185.)

Schol. Sophocl. ad Œd. Tyr. arg. Οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει.

CLXXXVIII. (H. 186. L. 40.)

Eustath. pag. 112, ult. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸν Πάτροκλον ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενὴ τῷ Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι, λέγουσα ὅτι Ἡσίοδος φησι Μενόιτιον τὸν Πατρόκλου πατέρα Πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὡς εἶναι αὐτανεψίους οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλοις. Conf. Eudoc. p. 331.

CLXXXIX. (H. 188. L. 122.)

Schol. Theocrit. XVI, 49. Ἡσίοδος δὲ φησιν αὐτὸν (τὸν Κύκνον) τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκὴν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.

CXC. (H. 192.)

Eustath. p. 272, 18. Ὀρχομενοῦ γὰρ φασιν υἱοῖ· Ἀσπληδῶν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδής.

CXCI. (H. 193.)

Eustath. p. 1318, 8. Ὑπερβασία, ἧς καὶ παρ' Ἡσίοδου χρήσις ἐν τῇ·

ὑπερβασίαι δ' ἀλεγείναι.

CXCII. (H. 194.)

Eustath. p. 6424, 6. Ὅτι δ' ἐντεῦθεν λαθὼν Ἡσίοδος καὶ τὰ Μέγαρά τὴν χώραν σκιδέντα ἔφη, ὁ Πορφύριος δηλοῖ.

CLXXX.

Ἄξυλον alii junceam esse interpretati sunt, alii ligno abundantem; mellus vero: unde nemo lignatus est, ut Hesiodus, procul enim in-silva-incadua putrescebant labia navium.

CLXXXI.

Ex Æsone et Polymela auctore Hesiodo Jason natus est.

CLXXXII.

At Hesiodus in Ceycis nuptilis (licet enim grammaticorum pueri hoc carmen illius poetæ esse negent, mihi tamen vetustissimum videtur esse) mensas tripodas vocat.

Erant enim quædam primæ mensæ et secundæ et tertiæ, eaque tripodes, quibus adjacebant. Quod nomen apud Hesiodum est et in Telmessibus Aristophanis.

CLXXXIII.

Ex Hesiodo, quippe qui βρῖ dicat pro gravi, valido (βριθὺ, βριαρὸν).

CLXXXIV.

Hesiodus tamen atque Archilochus Græcos cunctos Panhellenes quoque vocari jam norant, quum ille de Proetidibus loquens Panhellenes earum conjugia ambivisse dicat, hic Pannhellenum ærumnam Thasum concurrisse scribat.

CLXXXV.

Neque enim Hesiodus Priamum novit.

CLXXXVI.

Hesiodus in Discis Amphilochem ab Apolline interfectum esse ait.

CLXXXVII.

Neque enim Homerus, neque Hesiodus, neque alius ququam veterum tyranni in poematis mentionem injicit.

CLXXXVIII.

Antiqua historia (id, quod notitia dignum est) Patroclum Achillis consanguineum esse tradit, teste utens Hesiodo, qui Menœtium, Patrocli patrem, Pelei esse fratrem dicat, ita ut alter alterius patruellis sit.

CLXXXIX.

Hesiodus Cycnum capite cano fuisse ait. Hinc etiam hoc nomen nactus est.

CXC.

Orchomeni enim filii dicunt: Aspledon Olymenusque et Amphidocus Deo-similis.

CXCI.

Ὑπερβασία (injuria), qua voce etiam Hesiodus usus est in illo:

injuriæ autem graves.

CXCII.

Inde haurientem Hesiodum Megara nominasse umbrosa Porphyrius testatur.

CXCHL (H. 195.)

Porphyrus de abstin. II, 18. p. 134. Καὶ τὸν Ἡσίοδον οὖν εἰκότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσιῶν νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν.

ὥς καὶ πόλις βέλῃσι νόμος δ' ἀρχαῖος ἀριστος.

CXCIV. (H. 196. D. 78. L. 39.)

Schol. Victor. ad Iliad. XVI, 174. Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώρητι φησὶν, Ἡσίοδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλοῦντων.

CXCV. (H. 197.)

Pollux X. 85. Τὰ δὲ κάναστρα τοῦ ποιήσαντος τοὺς Καρμέας, οὓς τινὲς Ἡσίοδῳ προσνέμουσι· λέγει γοῦν·

εὖ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα.

Vid. Homer. epigr. XIV. 3.

CXCVI. 47. (D. 83. L. 6.)

Apollodor. III, 14, 4. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν (Ἄδωνιν) Φοῖνικας καὶ Ἀλφεισοῖας λέγει. Conf. Probus ad Virg. Ecl. X, 18.

CXCVII. (L. 7.)

Theon. progymnast. p. 34, ult. (cap. VI.) Κατὰ γὰρ Ἡσίοδον πρεσβύτερος Ἡρακλέους ἐστὶν ὁ Βούσιρις ἑνδεκα γενεαίς.

CXCVIII. (L. 12.)

Stephan. Byz. Παλλάντιον· πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Πάλλαντος, ἑνὸς τῶν Ἀνιάωνος παίδων, ὡς Ἡσίοδος.

CXCIX. (L. 36.)

Schol. Vict. ad II. VI, 164. ap. Valck. ad Amm. p. 242.

Συντόμως δὲ τὰ ἀρχαῖα δεδήλωκα, μιγῆναι οὐκ ἐβελούσῃ· ἀλλ' οὐχ' ὥσπερ Ἡσίοδος τὰ περὶ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Ἀχάτου γυναικὸς κατὰ μικρὸν ἐπεξελθὼν.

CC. (L. 48.)

Strab. I, 59. Συγχοῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ (νησίδες), ὡς Ἡσίοδος φησιν.

CCI. (L. 64.)

Idem, IX, 393. Ἀφ' οὗ δὴ καὶ Κυχρείδης ὄρις, ὃν φησιν Ἡσίοδος τραπέντα ὑπὸ Κυχρέως ἐξελαθῆναι ὑπὸ Εὐρυλόχου, λυμαινόμενον τὴν νῆσον, ὑποδέξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητραν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ γενέσθαι αὐτῆς ἀμφίπολον.

CCH. (L. 66.)

Schol. Apollon. ad III, 311. Φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσίοδῳ ἐπόμενος, ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ Ἥλιου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἔλθειν.

CCH. (L. 69.)

Schol. Ambros. ad Odyss. I, 85. Τὴν μὲν γὰρ Ὀγυγίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἑσπέραν, τὴν δὲ Ὀγυλίαν κατὰ Κρήτην Ἡσίοδος φησὶ κείσθαι.

CCIV. (L. 127.)

Palaeophat. 42, init. Περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος. Ἱστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος, ὅτι κιθάρα τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν ἐτείχισαν.

CCV. (L. 132.)

Eudocia, p. 314. Τούτῳ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπολλυμένων μνηστῆρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπιμενίδης συμμαρτυρεῖ.

CXCHL.

Hesiodus etiam antiquorum sacrorum legem merito collaudans dixit :

Ut urbs sacra-faciat : lex autem antiqua optima est :

CXCIV.

Zenodotus Cleodoram eam nominat, quae ab Hesiodo reliquisque Polydora vocatur,

CXCV.

Canistra poetae illius, qui Figulos fecit, Hesiodo a nonnullis adscriptum. Dicit enim :

Bene autem coquantur cotylae et omnia canistra.

CXCVI.

Hesiodus Adonidem Phoenicis et Alpheisibææ filium esse dicit.

CXCVII.

Secundum Hesiodum Busiris undecim ætatis major erat quam Hercules.

CXCVIII.

Pallantium, Arcadiæ urbs, nominata e Pallante, uno ex filiis Lycaonis, ut Hesiodus tradit.

CXCIX.

Antiqua carmina breviter significaverunt eum cum illa con-

cubuisse nolente, neque vero, ut Hesiodus, qui historiam Pelopis et mulieris Acatæ minutissime persequitur.

CC.

Reliquas etiam insulas continenti terræ adjungi, Hesiodus ait.

CCI.

Hinc etiam Cycnides serpens, quem alitum a Cycnreo, Hesiodus ait, ab Eurylocho profligatum fuisse, quum insulam infestaret, receptumque Eleusine a Cerere in locum administri.

CCH.

Apollonius Hesiodum secutus Circen ait in Solis curru venisse ad insulam Tyrrheniæ adjacentem.

CCH.

Ogygiam versus occidentem, Ogyliam vero prope Cretam esse sitam Hesiodus ait.

CCIV.

De Zetho et Amphione. Quos Thebarum murum ope citharæ, edificasse, quum alii, tum Hesiodus narrant.

CCV.

Huc numero procorum interfectorum et Hesiodus et Epimenides adsentiant.

CCVI. (L. 133.)

Schol. Ven. ad Iliad. XIX, 116. Ἡσίοδος δὲ Ἀρτιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται.

CCVII.

Id. ibid. Ἡσίοδος δὲ Νικίππην φησὶ τὴν Πίλοπος.

CCVIII.

Ὅμηρον ἐπιμερισμοί, Cramerī anecd. Vol. I. p. 46. lin. 31. Ἡσίοδος δὲ τὸ πρόχριν παρὰ τὸ κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν καὶ ἐν συγκοπῇ πρόχριν.

CCIX.

Ibid. p. 55. lin. 32. Σεσημείωται παρ' Ἡσιόδου τὸ εὐθύνεον, ὡς ἐνόεον, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἢ μεταβολῇ τοῦ νυ.

CCX.

Ibid. p. 148. lin. 23. Ἡσίοδος·

δῶρα νεῶν μακάρων πλησθαι γθονί.

CCXI. (H. 198.)

Suidas : Κομιδή· ἡ ἀνάσωσις. Ἡρόδοτος· λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀφίξις. [Ἡσίοδος.] Πολύβιος.

CCXII. 138 (D. 81. L. 78.)

Tzetz. ad Lycoph. 1396. Αἰθων δὲ ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, [ὡς φησὶν Ἡσίοδος,] διὰ τὸν λιμόν. Conf. Grammat. Bachmanni anecd. I, p. 281.

CCVI.

Hesiodus Artiblam Amphidamantis filiam esse facit.

CCVII.

Hesiodus Nicippen Pelopis filiam esse ait.

CCVIII.

Hesiodus habet πρόχριν a κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν et per syncopen πρόχριν.

CCIX.

Notatum est apud Hesiodum εὐθύνεον, ut ἐνόεον, sive per pleonasmum literæ ε, sive per metabolen syllabas νυ.

CCX.

Hesiodus :

Dona deorum beatorum accumulata-esse in terra.

CCXI.

Κομιδή. Receptus in locum aliquem. Herodotus. Adventus etiam hoc nomine appellatur. [Hesiodus.] Polybius.

CCXII.

Æthon (lividus) Eryalchthon vocabatur, [ut ait Hesiodus,] propter famem.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑ ΟΜΗΡΟΥ ΑΓΩΝΙ.

1. Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντας ἀνθρώποι καλίστας ἰδίους εὐχονται γενέσθαι. Ἄλλ' Ἡσίοδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπήλλαξεν εἰπὼν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ·

εἶσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ·

Ὅμηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσι. Καὶ πρῶτοί γε Σμυρναῖοι Μέλῃτος δῖτα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθηίδος Νύμφης κεκλησθῆαι φασὶ πρότερον Μελησιγένη, ὕστερον μὲντοι τυφλωθέντα Ὅμηρον μετονομασθῆναι, διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν. Χῖοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν, ἰδίον εἶναι καλίστην λέγοντες καὶ περισώζεσθαι τινὰς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς, Ὅμηρίδας καλουμένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασὶν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἀρεῖσθαι, καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην. Περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πᾶσιν ἔστιν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης Βίωνα λέγουσιν, Εὐμαίων δὲ Μέλῃτα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος δὲ Τροϊζήνιος Δαήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Ταμόραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον προγραμματίεα· εἰσὶ δ' οἱ Τηλέμαχον τὸν Ὀδυσσεῶς μητέρα δ' οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθηίδα, οἱ δὲ Θεμιστήν, οἱ δὲ Εὐγνήθω, ἔνιοι δὲ Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. Ἐκαλεῖτο δὲ Μέλῃς, ὡς δὲ τινες φασὶ, Μελησιγένης, ὡς δὲ ἔνιοι, Αὐλήτης. Ὀνομασθῆναι αὐτὸν φασὶ τινες Ὅμηρον διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ὀμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαις, οἱ δὲ διὰ τὴν πῆρυν τῶν ὀμμάτων. Παρὰ γὰρ τοῖς Αἰο-

HESIODI ET HOMERI CERTAMEN.

1. Homerum et Hesiodum, poetarum excellentissimos, omnes suos fuisse cives gloriahtur. Hesiodus autem, sua patria nominata, omnem contentionem diremit, dicens de patre suo :

habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
Ascra, hieme malo, aestate molesto, numquam bono.

Homerum autem omnes pene urbes, earumque coloni apud se natum affirmant : primi quidem Smyrnaei Meletis, patrii fluvii, et Critheldos Nymphas filium fuisse, et exinde Melesigenem primo nominatum dicunt ; deinde vero, cum caecus factus esset, Homeri nomen accepisse, quod quidem imponere visu privatis in ista regione mos erat. Chii rursus argumenta adhibent, eum civem esse suum dicentes et apud se etiamnum restare quosdam de genere ejus Homeridas appellatos. Colophonii autem vel locum ostentant, in quo dicunt eum, dum litteras doceret, poesin primo attigisse, initio facto a poemate, quod nuncupatur Margites. De parentibus autem ejus summa est apud omnes disceptatio. Hellanicus quidem et Cleantes dicunt, patrem ejus Bionem fuisse ; Eumæon autem, Meletem ; Callicles, Dmasagoram ; Democritus Trezenius, Daemonem mercatorem ; quidam vero Tamyræam ; Egyptii autem Menemachum, scribam ; sunt etiam, qui Telemachum Ulixidis filium. Matrem autem ejus hi Metin, hi Cretheida, hi Themistea, hi Eugneio, alii vero Ithacensem quamdam a Phoenicibus in servitutem venditam ; alii Calliopen, Musam ; alii Polycastem, Nestoris filiam. Vocabatur autem Meles, vel, ut alii ferunt, Melesigenes ; vel secundum nonnullos, Auletes ; alii vero Homerum nominatum prædicant ex eo, quod pater ejus in obsidem Persis a Cypriolis traditus fuerit ; alii vero, ob cecitatem ; ita enim caeci ab Eolis vocantur. Quod vero

λεῦσιν οὕτως οἱ κηροὶ καλοῦνται. Ὅσαρ δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ θεοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας περὶ Ὀμήρου, ἐκδοσόμεθα. Τοῦ γὰρ βασιλέως πυθόμενου πόθεν Ὀμηρος καὶ τίνας, ἀπεφοίδασε δι' ἐξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον·

Ἄγνωστόν μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν
ἀμβροσίου σειρήνος. Ἔδος δ' Ἰθακήσιός ἐστιν·
Τηλέμαχος δὲ πατήρ, καὶ Νεστορέη Ἐπικάστη
μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄνδρα.

2. Οἱς μάλιστα δεῖ πιστεῦειν διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸν προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξακός. Ἐνιοὶ μὲν οὖν αὐτὸν προγενέστερον Ἡσίοδου φασὶν εἶναι· τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγγενή. Γενεαλογουσί τε οὕτως· Ἀπόλλωνός φασὶ καὶ Θωώσης τῆς Ποσειδῶνος γενέσθαι Αἰνόν, Αἰνὸν δὲ Πιέρον, Πιέρου δὲ καὶ Νύμφης Μεθώνης Οἰάγρον, Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφέα, Ὀρφέως δὲ Ὀρτην, τοῦ δὲ Ἀρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ Εὐφτημον, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τούτου δὲ Δίον καὶ Ἀπελλαιον, Δίου δὲ καὶ Πυκτιμήδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγατρὸς Ἡσίοδον καὶ Πέρσην, Πέρσου δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ θυγατρὸς καὶ Μελίππος τοῦ ποταμοῦ Ὀμήρον.

3. Τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοὺς, ὥστε καὶ ἀγωνισασθαι ὁμοσε ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας· ποιήσαντα γὰρ τὸν Μαρτίτην Ὀμήρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλεις βαφωδοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ ἐς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τίς εἴη· τὴν δὲ Πυθίαν εἰπεῖν·

Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς ἥ σε θανόντα
δέξεται. Ἀλλὰ νέων παίδων αἰνίγμα φύλαξι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περιστάσθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἀφίειν, διατρίβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτελῶν πάντας τοὺς ἐπιστήμους ἄνδρας οὐ μόνον βίωμῃ καὶ τάχει ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, μεγάλας δωρεαῖς τιμῶν, συνεκάλεσε. Καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὥς φασὶ, συμβαλόντες ἀλλήλους ἦλθον εἰς Χαλκίδα, Ὀμηρὸς τε καὶ Ἡσίοδος. Τοῦ δὲ ἀγῶνος ἄλλοι τέ τινας τῶν ἐπιστήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ μετ' αὐτῶν Πανίδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τελευτηηκότος. Ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων, νικῆσαι φασὶ τὸν Ἡσίοδον τὸν τρόπον τούτον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυνθάνεσθαι τοῦ Ὀμήρου καθ' ἑκάστον, τὸν δὲ Ὀμήρον ἀποκρίνυσθαι. Φησὶν οὖν Ἡσίοδος·

Υἱέ Μέλητος, Ὀμηρε, θεῶν ἀπο μῆδεα εἰδὼς,
εἵπ' ἄγε μοι παμπρῶτα τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;
ΟΜΗΡΟΣ.

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὥκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι.

Ἡσίοδος τὸ δεύτερον·

Εἵπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ὀμηρε,
τί θνητοῖσιν ἄριστον οἶεαι ἐν φρεσὶν εἶναι;

4. Ὁ δὲ·

Ὅππόταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ
ἡμενοὶ ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σέτου καὶ κρεῶν, μέθυ δ' ἐκ χρητῆρος ἀφύσσων
αἶνοχόος φορέσει καὶ ἐγχεῖη δεπέεσσι·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

5. Ῥηθέντων δὲ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασὶ θαυμασθῆναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἐπη, ὥστε χρυσοῦς αὐτοὺς στίχους προσγορεύσθαι, καὶ ἐπὶ καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς πρὸ τῶν δειπνῶν καὶ σπονδῶν προκατεύχεσθαι πάντας. Ὁ δὲ Ἡσίοδος, ἀχθε-

audivimus, Adrianum, divinum illum imperatorem, Pythiam de Homero consuluisse, id exponemus. Cum enim rex ille interrogaret, qua patria et patre natus fuerit Homerus, hujusmodi responsum versibus hexametris comprehensum, tulit :

Ignotum me percontaris genus et patriam terram
divini Sirenis : sedes autem Ithacensis est :

Telemachus vero pater, et filia-Nestoris Epicaste [rum.
mater, quæ eum peperit, mortalium longe sapientissimum vi-

2. Quibus omnino fides est adhibenda, et ejus gratia, qui interrogavit, et ejus, qui responsum dedit; præsertim vero cum ipse poeta avum suum tam magnifice carminibus celebraverit. Aliqui autem dicunt, antiquiorem eum Hesiodo fuisse; nonnulli autem juniorem et cognatum. Et hi quidem generis originem hoc modo deducunt. Ab Apolline, ut dicunt, et Thoosa, Neptuni filia, genitus erat Linus; a Lino Pierus; a Piero et Nympha Methone OEagrus; ab OEagro et Calliope Orpheus; ab Orpheo Ortes; ab eo Harmonides; ab eo Philoterpes; ab eo Euphemus; ab eo Epiphraðes; ab eo Melanopus; ab eo Dios et Apellæus; a Dio vero et Pycimede, Apollinis filia, Hesiodus et Perses; a Perse Maon; a Maonis vero filia et Melete fluvio, Homerus.

3. Aliqui autem eos una floruisse dicunt, simulque certasse Aulide in Bœotia. Homerum enim, cum poema suum, Margitem, composuisset, id canentem urbes circumnisse; cum Delphos vero advenisset, de patria sua percontatum, quænam esset; Pythiam autem respondiisse :

Est Ios insula, matris patria, quæ te mortuum
excipiet; sed juvenum ænigma cave.

Eum autem, hoc audito responso, in Ium noluisse proficisci, sed in illa regione commoratum. Hoc vero tempore Ganycctor funebres ludos patri suo Amphidamanti, Eubœæ regi, instituens, omnes non robore solum et velocitate, sed sapientia etiam præcellentes viros, magnis præmiis ad certamen invitabat; illi autem fortuito, ut dicunt, sibi invicem obvii Chalcida venerunt, Homerus et Hesiodus. Certaminis autem judices constituiebantur aliqui maxime conspicui e Chalcidensibus viri, et inter eos Panides, defuncti regis frater; et utroque poeta admirabiliter certante, Hesiodum tandem hoc modo vicisse dicunt. In medium enim prodeuntem quæstiones seriatiim Homero proposuisse, Homerum autem respondiisse. Dicit igitur Hesiodus :

Fili Meletis, Homere, a diis consilia sciens,
age, dic mihi primum, quid optimum sit mortalibus?

HOMERUS.

Initio quidem non nasci mortalibus optimum,
natum vero quam celerrime portas Orci transire.

Secunda vice Hesiodus :

Age, dic mihi et hoc, diis similis Homere, [esse?
quid mortalibus (dum vivunt) optimum existimas in mente

4. Homerus.

Quoties lætitia quidem detineat populum universum,
convivantesque per domum audiant cantorem
sedentes ordine, juxta vero impleantur mensæ
pane et carnibus, vinumque ex cratere hauriens
pincerna adferat et infundat poculis :
hoc quidem mihi pulcherrimum in mente videtur esse.

5. His vero recitatis carminibus, adeo vehementer omnes Græcos ea admiratos fuisse dicunt, ut exinde aurea carmina nominarentur; et his etiam temporibus in publicis sacrificiis pro communi precationis formula ante cœnas et libationes

σθεῖς ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐημερίᾳ, ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησιν, καὶ φησι τοὺςδε τοὺς στίχους·

Μοῦσ', ἄγε μοι τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα·
τῶν μὲν μηδὲν αἶδε, σὺ δ' ἄλλης μνήσαι ἀοιδῆς.

6. Ὁ δὲ Ὀμηρος, βουλόμενος ἀκολουθῶς τὸ ἀπορον λύσαι, φησὶν·

Οὐδέποτε' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχίποδες ἵπποι
ἄρματα συτρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

7. Καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος, ἐπὶ τοὺς ἀμφιβόλους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων ἤξιον καθ' ἓνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμηρον. Ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δὲ ἐξῆς Ὀμήρου, ἐνίοτε δὲ καὶ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο βοῶν κρέα κ' αὐχένας ἵππων

ΟΜΗΡΟΣ.

ἔκλυον ἰδρώοντας, ἔπει πολέμοιο κόρεσθεν.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Καὶ Φρύγες, οἱ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἀριστοὶ

ΟΜΗΡΟΣ.

ἀνδράσι ληϊστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα,

ΟΜΗΡΟΣ.

χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὄλων κατὰ φύλα γιγάντων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Οὗτος ἀνὴρ ἀνδρὸς τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάλκιδός ἐστι

ΟΜΗΡΟΣ.

μητρός· ἔπει πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξί.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἦ τ' ἄρα σοὶ γε πατὴρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ,

ΟΜΗΡΟΣ.

σῶμα τότε σπεύραντε διὰ χρυσῆν Ἀροδίτην.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Αὐτὰρ ἔπει δμῆθη γάμψ' Ἀρτεμὶς ἰοχέαιρα,

ΟΜΗΡΟΣ.

Καλλιστῶ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες

ΟΜΗΡΟΣ.

οἴκοθεν· ἀλλὰ παρῆχεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση

ΟΜΗΡΟΣ.

σύλλεγον ὅστέα λευκὰ βοδὸς κατατεθνηῶτος.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

ΟΜΗΡΟΣ.

παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡμεῖς δ' ἀμπεδίον Σιμοέντιον ἤμενοι αὐτῶς

ΟΜΗΡΟΣ.

usurpentur. Hesiodus autem, Homeri famam ægre ferens, ad intricatas deinde quæstiones pergit, et hos versus recitat :

Musa, age mihi præsentiaque futuraque et præterita :
eorum quidem nihil cane ; tu vero alias memento cantilenæ.

6. Homerus vero carmine consequente difficultatem solvere cupiens, dicit :

Numquam circa Iovis tumulum sonipedes equi
currus collident, contententes pro victoria.

7. His igitur pulchre expeditis, ad ambiguas sententias processit Hesiodus, et plures versus recitaturus voluit, ut eorum singulis, alii post alium, Homerus congruenter responderet. Prior igitur est Hesiodi, posterior Homeri, aliquando tamen duobus versibus quæstionem suam proponit Hesiodus.

HESIODUS.

Cœnabant deinde boum carnem, et cervices equorum

HOMERUS.

solvebant sudantes, postquam bello satiati sunt.

HESIODUS.

Et Phryges, qui omnium hominum in navibus optimi sunt,

HOMERUS.

ut per viros prædones in littore cœnam sumant.

HESIODUS.

Hercules solvit ab humeris curvum arcum,

HOMERUS.

manibus jaculans sagittis cunctorum per gentes Gigantum.

HESIODUS.

Hic vir a-patreque bono, et imbelli est

HOMERUS.

matre ; quoniam bellum grave est omnibus feminis.

HESIODUS.

Sane igitur in-te pater mixtus est et veneranda mater,

HOMERUS.

corpus tunc seminantes per auream Venerem.

HESIODUS.

Sed postquam subjecta est nuptiis Diana sagittis-gaudens,

HOMERUS.

Callisto interfecit argenteo arcu.

HESIODUS.

Sic illi quidem epulabantur per-totum-diem, nihil habentes

HOMERUS.

domo-petitur ; sed præbuit rex virorum Agamemnon.

HESIODUS.

Cœnam postquam-ceperunt, in cinere ardente

HOMERUS.

collegerunt ossa alba bovis mortui.

HESIODUS.

HOMERUS.

fili magnanimi Sarpedonis divini.

HESIODUS.

Nos vero per-campum Simoisium sedentes hoc-mod

HOMERUS.

HESIODOS.

Ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχοντες
ΟΜΗΡΟΣ.
φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

HESIODOS.

Δὴ τότε ἄριστ' ἑς κοῦροι χεῖρεςσι θαλάσσης
ΟΜΗΡΟΣ.
ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.

HESIODOS.

Κολχιδ' ἔπειτ' ἔκοντο, καὶ Αἰήτην βασιλῆα
ΟΜΗΡΟΣ.
φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἢ δ' ἀθέμιστον.

HESIODOS.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε καὶ ἔκπιον, οἶδμα θαλάσσης
ΟΜΗΡΟΣ.
ποντοπορεῖν ἡμελλον ἐϋσσελμων ἐπὶ νηῶν.

HESIODOS.

Τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο πᾶσιν δλέσθαι
μηδέποτε' ἐν πόντῳ καὶ φωνήσας ἔπος ἠΐδα'
ΟΜΗΡΟΣ.

Ἐσθίετε, ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε. Μηδέ τις ὑμέων
οἶκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
πημανθείς· ἀλλ' αὐτίς ἀπήμονες οἶκαδ' ἴκοισθε.

8. Πρὸς ταῦτα δὲ πάντα τοῦ Ὁμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος, πάλιν φησὶν ὁ Ἡσίοδος·

Τοῦτό τι δὴ μοι μῦνον ξειρομένῳ κατάλεξον,
πόσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;

9. Ὁ δὲ Ὁμήρος διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·

Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι· ἐν δὲ ἐκάστη
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πενήκοντα·
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

10. Τοῦτο δὲ εὐρίσκεται πληθὸς ἀπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν οὐ-
σῶν ν', ὀβελοὶ γίνονται πεντακόσιοι καὶ χιλιάδες β', κρεῶν
δὲ δεκαδύο μυριάδες, πεντακισχίλιοι [τετρακόσιοι καὶ πενή-
κοντα.] Κατὰ πάντα δὲ τοῦ Ὁμήρου ὑπερτεροῦντος, φθονῶν ὁ
Ἡσίοδος ἀρχεται πάλιν·

Υἱὲ Μελήτος Ὁμήρ', εἴπερ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὥς λόγος, ὑψίστοιο Διὸς μεγάλοιο θύγατρης,
λέξον, μέτρον ἐναρμόζων, ὅ τι δὴ θνητοῖσι
κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον· ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.

11. Ὁ δὲ φησὶ·

Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα σοι πρόζρων ἀγορεύσω.
Κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων
εἶναι ἑαυτῷ αἰεὶ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.
Ἄλλο δὲ πᾶν, ὅ τι τῷ θυμῷ φίλον ἔστιν, ἐρώτα.

HESIODOS.

Πῶς ἂν ἀριστ' οἰκοῖντο πόλεις, καὶ ἐν ἤθεσι ποίοις;
ΟΜΗΡΟΣ.

Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν ἐθέλοιεν·
οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδίκοις ἐπέτῃ·

HESIODUS.

Profecti-sumus ex navibus viam, circa humeros habentes
HOMERUS.
enses capulis-aptatos et spicula longa.

HESIODUS.

Iam tunc primarii juvenes manibus de-mari
HOMERUS.
libentes et propere detraxerunt velocem navem.

HESIODUS.

Colchida deinde profecti-sunt, et Aeten regem

HOMERUS.

fugerunt, quoniam noverunt eum inhospitalem atque inju- [stum.

HESIODUS.

Sed postquam libarunt et biberunt, fluctus maris

HOMERUS.

transituri erant bene-transtis-aptatis in navibus.

HESIODUS.

Illis autem Atrides magnopere precatus-est omnibus, ut pe- [rissent
numquam in ponto; et dicens verbum locutus-est :

HOMERUS.

Edite, o hospites, et bibite; neque quis vestrum
domum redeat caram in patriam terram,
laesus; sed rursus illæsi domum revertamini.

8. Ad hæc autem omnia pulchre Homero respondente, rur-
sus dixit Hesiodus :

Hoc igitur mihi solum percontanti narres :
quot cum Atridis Trojam venerunt Achivi?

9. Homerus vero per Arithmeticum problema ita respondit;

Quinquaginta erant ignis foci; in singulis vero
quinquaginta obeli; circum eos vero carnes quinquaginta :
ter autem trecenti circa singulas carnes erant Achivi.

10. Hic autem incredibilis invenitur numerus; cum enim
quinquaginta sint foci, obeli sunt quingenti et bis mille; carnes
centies vicies quinquies mille, [quadringentæ et quinquaginta.]
In his autem omnibus cum Homerus superior evaderet, Hesio-
dus invidia stimulatus rursus incipit :

Fili Meletis, Homere, siquidem honorant te Musæ,
ut fertur, summi Jovis magni filiæ,
dicas, metricis-numeris adaptans, quid jam mortalibus
pulcherrimumque et maxime invisum; cupio enim audire.

11. Homerus autem dicit :

Hesiode, fili Dii, haud-invium me hæc jubes
dicere; sed ego valde tibi promptus narrabo.
Pulcherrimum quidem bonorum erit mensuram esse
se sibi, malorum autem maxime-odiosum omnium,
bene-tolum esse sibi semper tempus in perpetuum : [tare.
aliud autem omne, quodcumque animo gratum-est, percon-

HESIODUS.

Quomodo optime habitentur civitates, et quibusnam mori- [bus?

HOMERUS.

Si lucrum-facere ex turpibus rebus nolint;
boni autem honorentur pernaque injustis adsit,

εὐχεσθαι δὲ θεοῖσι· τὸ πάντων ἐστὶν ἀμεινον.

HESIODUS.

Ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἀριστον ἔχειν σ' ὃ τι φύεται εἰπεῖν;

OMHROS.

Ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

HESIODUS.

Ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρεία δύναται τί;

OMHROS.

Κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοις πορίζειν.

HESIODUS.

Τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;

OMHROS.

Γινώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἐπεσθαι.

HESIODUS.

Πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἀξίον ἐστίν;

OMHROS.

Οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἔπηται.

HESIODUS.

Ἡ δ' εὐδαιμονία τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;

OMHROS.

Λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἡσθέντα τε πλείστα.

12. Πηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν Ὀμήρον ἐκέλευον στεφανοῦν· ὃ δὲ βασιλεὺς Πανίδης ἐκέλευσεν ἑκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν. Ἡσιόδος οὖν ἔφη πρῶτος·

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἀρχεσθ' ἀμητοῦ, ἀρότοιο τε δυσομενάων·
αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέματα τεσσαράχοντα
κεκρύφαται, αὐτὶς δὲ, περιπλομένου ἐνιαυτοῦ,
φαίνονται, ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος· οἱ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἱ τ' ἄγχεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πύονα χῶρον
ναίουσιν. Γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βρωτεῖν·
γυμνὸν τ' ἀμάαν, ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται.

13. Μεθ' ὃν Ὀμηρος·

Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὔτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσός. Οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἐμιμνον,
φράζαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθελύμνω·
ἀσπίδ' ἄσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ.
Ψαῦον δ' ἱππόχομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἐφριξεν δὲ μάχῃ φθισίμβροτος ἐγγεῖρσι
μακραίς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας. Ὅσσε δ' ἀμερδεν
αὐγὴ χαλκεῖη, κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων,
θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἀμυδῖς. Μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη
ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀνάχοιτο.

14. Θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὀμήρον οἱ Ἕλληνες ἐπήνουν, ὥς παρὰ τὸ προσήκον γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ ἐκέλευον διδόναι τὴν νίκην. Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσιόδον ἐστεφάνω-

precari autem diis : id omnium est optimum.

HESIODUS.

In re-minima optimum, habesne, quid generetur, dicere?

HOMERUS.

Mea quidem sententia, animi boni in corporibus hominum.

HESIODUS.

At justitiaque et fortitudo quid potest?

HOMERUS.

Publicam utilitatem privatis laboribus promovere.

HESIODUS.

Sapientiae vero quid indicium inter homines est?

HOMERUS.

Intelligere praesentia recte, opportunitatem vero sequi.

HESIODUS.

Credere vero hominibus quale negotium par est?

HOMERUS.

Ea, quae ipsum periculum transacta sequatur.

HESIODUS.

Felicitas autem quid in hominibus vocatur?

HOMERUS.

Dolentem minime, mori, gaudentem vero maxime.

12. Cum autem et haec dicta essent, Graeci omnes Homerum coronari jusserunt : jussit autem rex Panides utrumque poematum suorum pulcherrimam aliquam partem recitare. Hesiodus igitur primus dixit :

Pleiadibus Atlante-natis exorientibus

Incipe messem, arationem vero occidentibus :

hae quidem noctesque et dies quadraginta

latent : rursum vero revoluto anno

apparent, primum ut-acuitur ferrum.

Hac utique arborum est lex, et iis, qui mare

prope habitant, et iis, qui valles flexuosas,

mari fluctuante procul, pinguem regionem

incolunt : nudus serito, nudusque arato ;

nudusque metito, cum tempestiva omnia fiant.

13. Post quem Homerus :

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges

firmæ, quas neque Mars vituperasset interveniens,

neque Minerva populorum-concitatricis : illi enim præstan-

tissimi] delecti Trojanosque et Hectorem divum manebant,

addensantes hastam hastæ, scutum scuto valido :

clypeus igitur clypeum fulciebat, galea galeam, virumque

vir :] seque invicem attingebant comantes galeæ splendidis

conis] nutantium, adeo densi steterunt inter-se.

Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis

longis, quas tenebant incidentes-corpora : oculosque perstrin-

gebat] splendor æreus galeis a lucentibus,

thoracibusque recens-extersis, scutisque fulgentibus,

congreredientium in-unum : valde audax-animo esset,

qui tunc gavisus-esset videns laborem neque tristatus-esset.

14. Graeci autem et in hoc Homerum admirati laudarunt, quod pulchriora, quam expectare fas erat, carmina composuisset, ideoque eum victorem prædicari jusserunt : rex autem Hesiodum coronavit, dicens, æquum esse, ut ille, qui ad agri-

σεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ εἰρήνῃν προκαλούμενον νικῆν, οὐ τὸν πολέμους καὶ σφαγὰς διεξιόντα. Τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον· καὶ λαβόντα τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις, ἐπιγράφαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
ὑμνῶ νικῆσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

15. Τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς Δελφοὺς χρησόμενος, καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθήσων. Προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ, ἐνθεον γενομένην τὴν προφήτιν φασιν εἰπεῖν·

Ὀλβιος οὗτος ἀνὴρ θεῶν ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεῖ,
Ἡσίοδος, Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτῃσι·
τοῦ δ' ἤτοι κλέος ἔσται δσσην ἐπικίδναται ἡώς.
Ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἔστιν.

16. Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τῷ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου μὲν ἀνεχώρει, νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν· εἰς δὲ Οἰνύην τῆς Λοκρίδος ἑλθὼν καταλύει παρὰ Ἀμφίφανεϊ καὶ Γανύκτορι τοῖς Φηγέως καίσιν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. Ὁ γὰρ τότε οὗτος ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. Διατριβῆς δ' αὐτῷ πλείονος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνῶσιν, ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν. Τοῦ δὲ νεκροῦ τριταίου πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσενηχθέντος, ἐορτῆς τινος ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὖσης Ἀριαδνείας, πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον· καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες, ἐκείνο μὲν πενήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτησαν. Οἱ δὲ ροδηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν, κατασπάσαντες ἀλιευτικὸν σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην· οὗς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὥς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσείῳ. Ἐρατοσθένης δὲ φησιν ἐν Ἑνηπόδῳ Κτίμενον καὶ Ἀντίφον τοὺς Γανύκτορας ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελθόντας σφαιρασθῆναι θεσμοῖς ξενίοις ὑπὸ Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως. Τὴν μέντοι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημένων, μετὰ τὴν φαρὰν ἐαυτὴν ἀναρτῆσαι· φθαρῆναι δὲ ὑπὸ τινος ξένου, συνόδου τοῦ Ἡσιόδου, Δημῶδους ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. Ὑστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χησμόν μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν, καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ τάφῳ·

Ἀσκηρὴ μὲν πατρίς πολυλῆϊος· ἀλλὰ θανόντος
δοτέα πληξίππων γῇ Μινυᾶς κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνῳ σαφίης.

17. Καὶ περὶ μὲν Ἡσιόδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγεν τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν Θηβαίδα, ἔπη ζ, ἥς ἡ ἀρχή·

Ἄργος αἶεδε, θεὰ, πολυδίψιον, ἔνθεν ἄνακτες·
αἶτα Ἐπιγόνους, ἔπη ζ, ὧν ἡ ἀρχή·

Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

18. Φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὅμηρου εἶναι. Ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδα τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος καὶ Γόργος, περκαλοῦσιν αὐτὸν ἐπιγράμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῇ τὸν Μίδου θάνατον ὑψιζομένη. Καὶ ποιεῖ οὕτως·

Χαλκῇ παρθένος εἰμὶ, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἤμαι.
Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθλήη,
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἥελιός ἀνιὼν φαίνῃ λαμπρὰ τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
σημανέω παριούσι, Μίδης δτι τῇδε τέθαπται.

culturam et pacem adhortaretur, victoriam reportaret, non ille, qui bella et cades narraret. Victoriam igitur hoc modo assecutum fuisse Hesiodum dicunt; tripodemque æreum, quem præmio acceperat, Musis consecrasse, hac prius inscriptione notatum :

Hesiodus Musis Heliconiadicibus hunc consecravit,
cantu quum vicisset Chalcide divinum Homerum.

15. Certamine igitur dimisso, Hesiodus Delphos navigavit, oraculum ibidem consulturus, et victoriæ suæ primitias Deo consecraturus. Cum vero templum ingrederetur, deo repletam prophetissam hoc modo cecinisse dicunt :

Felix ille vir, qui circa meam domum versatur,
Hesiodus, Musis honoratus immortalibus :
ejus certe gloria erit, quocumque dispergitur aurora.
Sed Jovis cave Nemei pulchrum lucum ;
ibi enim tibi mortis exitus destinatus est.

16. Hesiodus autem, audito oraculo, a Peloponneso discessit, putans illam, quæ in illa erat regione, Nemeam deum significare. OEnoen vero in Locride adveniens, apud Amphiphanem et Ganyclorem, Phegei filios, diversatur, vaticinii sane ignarus; omnis enim illa regio Jovi Nemeo consecrata erat. Cum autem diutius apud OEnoenses commoratus esset, suspicati adolescentes Hesiodum sorori suæ stuprum intulisse, eum interfecerunt, marique, quod Eubœam et Locridem interjacet, submerse-runt. Cum vero tertio post die cadaver ad terram delphines detulissent, quo tempore festum solenne in honorem Ariadnæ celebrabatur, omnes ad litus decurrerunt, agnitoque corpore, illud quidem lugentes sepelierunt, interfectores autem exquisi-verunt; qui sane civium suorum iram pertimescentes, cymba piscatoria raptim comparata, ad Cretam navigarunt. Eos autem in ipso itinere fulmine percussos Jupiter submersit, ut narrat Alcidas in Museo. Eratosthenes autem dicit in Enepedo Cti-menium et Antiphum, Ganyclores filios, ob illud, quod diximus, crimen, cum rediissent, ab Eurycle haruspice, ut leges hospitales exigunt, morte multatos fuisse. Virginem quidem, horum hominum sororem, post violatæ pudicitiae injuriam, semet suspendisse; corruptam vero fuisse ab hospite quodam, qui Hesiodo comes itineris fuerat, nomine Demode, quem et ipsum ab illis interfectum narrat. Postremo vero Orchomeni, oraculo moniti, corpus ad se translatum sepelierunt, et hanc inscriptionem tumulo imposuerunt :

Ascre quidem patria dives-segetum; sed mortui
ossa equos-concitantium terra Minyarum detinet
Hesiodi, cujus plurima inter homines gloria est,
hominibus judicantibus in tentamine sapientiæ.

17. Hæc vero de Hesiodo. Homerus autem post amissam victoriam circumerrans recitabat poemata; primum quidem Thebaida, septies mille versus, quæ sic incipit :

Argos cane, dea, siticulosum, ubi reges ;

deinde Epigonos, totidem versus, quorum initium :

Nunc autem a recentioribus initium-faciamus, Musæ.

18. Dicunt enim nonnulli et hos Homeri esse. Auditis autem carminibus Xanthus et Gorgus, Midæ filii, rogant eum, ut epigramma, patris sui sepulchro inscribendum, componeret. Sepulchro autem imposita erat imago virginis ænea, Midæ mortem deflentis. Epitaphium igitur, quod sequitur, componit :

Ænea virgo sum, Midæque in monumento sedeo :
dum undaque fluit, et arbores altæ florent,
et fluvii tument, inundatque mare,
sol exorians lucet splendidaque luna ;
hic manens deplorato super tumulo
narro prætereuntibus, Midas quod hic sepultus est.

19. Λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθῃσιν ἐν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράφας·

Φοῖβε ἀναξ, δῶρον τόδ' Ὀμηρος καλὸν ἔδωκα
σῇσιν ἐπιπροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν δπάζῃς·

20. Μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσσειαν ἐπη μβζ', πεποιτηκὼς ἤδη τὴν Διάδα ἐπὼν με'. Παραγενόμενος δὲ ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας, αὐτὸν ξενισθῆναι φασὶ παρὰ Μείδοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. Ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψυχούς ὄντος, καὶ πυρὸς καιομένου, σχεδιάσαι λέγεται τοὺςδε τοὺς στίχους·

Ἄνδρες μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος·
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσοράσθαι.
Αἰδομένου δὲ πυρὸς γεραρῶτερος οἶκος ιδέσθαι
ἡματι χειμερίῳ, ὅπῃταν νίψῃσι Κρονίων.

21. Ἐκεῖθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἐρραψώδει τὰ ποιήματα. Τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς Ἄργος· καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἐπη τάδε·

Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην τ' Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροίεζ' ἢ, Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
νῆσόν τ' Αἰγίνα Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδείδης, οὗ πατὴρ ἔχων μένος Οἰνείδαιο,
καὶ Σθέnelος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
Τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
Μηχιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.
Ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἐστιχόωντο
Ἄργεῖοι λινοθύρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

22. Τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεστικότες, ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελέσι δωρεαῖς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῇν ἀναστήσαντες, ἐψηφίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἐνιαυτὸν, ἄλλην δὲ θυσίαν πενταετηρίδα ἐς Χίον ἀποστέλλειν. Ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ·

Θεῖος Ὀμηρος δδ' ἐστίν, δὲς Ἑλλάδα τὴν μεγάλαυχον
πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιεπεῖ σοφίῃ,
ἔσοχα δ' Ἀργείους, οἱ τὴν θεοτειχέα Τροίην
ἤρειψαν ποινήν ἡϊκόμου Ἑλένης.
Οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπτολις αὐτὸν
ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμρέπει ἀθανάτων.

23. Ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δῆλον εἰς τὴν πανηγύριν. Καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κερατινὸν βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.

24. Ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου, οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν κοινὸν ἐποίησαντο, Ἀῆλίοι δὲ γράψαντες τὰ ἐπη εἰς λεύκωμα ἀνέθηκαν ἐν τῇ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῇ. Τῆς δὲ πανηγύρεως λυθείσης, ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἐπλευσε πρὸς Κρεώφυλον, κακεῖ χρόνον διέτριβεν, πρεσβύτης ὢν ἤδη. Ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος, παίδων τινῶν ἀρ' ἀλείας ἐρχομένων, ὥς φασὶ, πυθόμενος·

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;
εἰπόντων δὲ ἐκεῖνων·

19. Donatus autem ab iis phiala argentea, eam Apollini Delphico consecrat, hac prius inscriptione imposita :

Phoebe rex, donum hoc Homerus pulchrum dedi
tuae sapientiae ; tu autem mihi gloriam semper praebes.

20. Post haec autem componit Odysseam, 12500 versus, composita prius Iliade 10005 versuum. Inde vero Athenas profectum a Medonte, Atheniensium rege, hospitio acceptum dicunt. In curia vero, cum frigida esset tempestas, et ignis accensus esset, hos versus ex tempore recitasse dicitur :

Viri quidem corona liberi, turres vero urbis ;
equi autem rursus campi decus, naves vero maris ;
populus autem in concionibus sedens conspicuus.
Ardente autem igne augustior domus videtur
die hiberno, cum nivem-demittat Saturnius.

21. Inde Corinthum profectus, rhapsodias canebat, magnisque honoribus affectus, Argos migrat, ibique ex Iliade hos versus recitat :

Qui vero Argosque tenebant Tirynthaque bene-munitam,
Hermionenque Asinenque, profundum sinum habentes ;
Troezena Eionasque et vitibus-consitam Epidaurum,
insulamque Aeginam, Masetaque, juvenes Achivorum :
his porro praerat voce insignis Diomedes,
Tydides, sui patris habens vlm CEnidae,
et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius.
Cum-his vero una Eurypylus tertius ibat, similis-deo vir,
Mecistei filius Talaionidae regis.
Universis autem praerat voce-excellens Diomedes.
Hos vero simul octoginta nigræ naves sequebantur :
in iis autem viri belli periti ordine-incedebant,
Argivi lineis-thoracibus, stimuli belli.

22. Argivorum vero procures, supra modum gaudentes encomio, quod genti suæ poeta celeberrimus tribuerit, pretiosis eum donis honorarunt erectaque statua aenea decreverunt, ut diurnum, menstruum et annum sacrificium Homero fieret, aliudque insuper sacrificium quinto quoque anno Chium mitteretur ; statuae autem ejus hanc imponunt inscriptionem :

Divinus Homerus hic est, qui Hellada magnanimam
totam honestavit suaviloqua sapientia ;
praecipue vero Argivos, qui a-diis-aedificatam Trojam
diruerunt in-poenam pulchricomæ Helenæ.
Cujus gratia statuit populus magnæ urbis eum
hic, et honoribus colit immortalium.

23. In hac autem urbe aliquantisper commoratus ad Delum navigavit, ut conventui publico interesset, et altari e cornibus exstructo insistens, recitat hymnum in Apollinem, qui sic incipit :

Memor-ero, neque obliviscar Apollinis longe-jaculantis.

24. Recitato autem hymno eum quidem Iones civitate sua donarunt, Delii vero carmina, tabulae albæ inscripta, in Dianæ templum retulerunt. Dimisso vero conventu, poeta ad Iou navigavit, ad Creophylum ; ibique aliquantisper commoratus est, cum jam senex esset. Cum vero juxta mare consedisset, adolescentes quosdam a piscatu redeuntes fertur interrogasse :

Viri ex Arcadia piscatores, num habemus aliquid ?

Illis autem dicentibus :

Ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθα, δὸς' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
 ὡς νόησας τὸ λεχθὲν, ἤρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. Οἱ δὲ φασιν ἐν
 ἀλυσίᾳ μὲν ἀγρεύσαι μηδὲν, ἐφθειρίσθαι δὲ, καὶ τῶν φθειρῶν
 οὕς ἔλαβον καταλιπεῖν· οὕς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς ἱματίοις φέ-
 ρειν. Ἀναμνησθεῖς δὲ τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἤκει
 τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. Ἀναχωρῶν δὲ
 ἐπεῖθεν, ὄντος πλησὺ ὀλισθῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν πλευράν, τρι-
 ταῖος, ὥς φασι, τελευτᾷ. Καὶ ἐτάφη ἐν Ἰω. Ἔστι δὲ τὸ ἐπί-
 γραμμα τοῦδε·

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

Quæ cepimus, reliquimus; quæ non cepimus, auferimus;

responsum non intelligens, percontatus est eos, quid dicerent.
 Illi autem responderunt, in piscatione quidem se nihil cepisse;
 sed pediculos venatos fuisse, eorumque quos ceperant, reli-
 quisse, quos vero non ceperant, jam in vestibus ferre. Recor-
 datus igitur vaticinii, vitæque finem sibi jam instare intelli-
 gens, sepulchri inscriptionem componit; inde vero receden-
 tem, lutulento solo, lapsum, et in latus concidentem, tertio
 post die mortuum esse dicunt, et in lo sepultum. Epigramma
 autem hoc est :

Hic sacrum caput terra obtegit,
 virorum heroum præconem, divinam Homerum.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nulla præposita litera numeri in *Theogonia* quærendi sunt; *O. opera et dies*, *S. scutum Herculis* significat; numeri romani ad *fragmenta* remittunt.

A.

Ἀβαντις, ἰδος, ἡ, priscum Euboræ insulæ nomen, III.
Ἀγαμέμνων, ονος, Plisthenis et Cleollæ f., Mycenensis, LXXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.
Ἀγαυή, 1) Nereidum una, 246. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, καλλιπάρηος, 976.
Ἀγήνωρ, ορος, pater Demodoces, XXXIX; Phœnicis, LVIII.
Ἀγλαΐη, Gratiarum una, 909, Vulcani uxor, 916.
Ἀγριος, Ulixis et Circes f., 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.
Ἀγχις, ου, Ænæ pater e Venere, ἦρος, 1009.
Ἀδμήτη, Oceanitidum una, 349.
Ἀδμητος, rex, cuius greges Apollo pascebat, LXXXI.
Ἀδωνις, ἰδος, f. Phœnicis et Amphesiboræ, CXCVI.
Ἀέθλιος, Jovis f., pater Endymionis e Callyce, CXLIV.
Ἀελλώ, οὐς, Harpyiarum altera, 267.
Ἀέμας, αντος, Æoli f., XXIII.
Ἀθῆναι, ἄων, αἰ, Athenæ urbs, ἱερὰ, LXXVIII.
Ἀθηναίη, 318; S. 126, 443; O. 430; XXX. Vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, Minerva, 13; nata ex capite Jovis, 924, qui Μητιν, quum eam paritura esset, devoraverat, 888, 895; quomodo Jovis jussu (O. 65) Pandoram exornaverit, 573, seqq. 587; O. 62, 67; Herculem thorace donavit, S. 126; qualis in Herculis scuto representata, S. 197, seqq.; Herculem et Iolaum de certamine cum Cycno ac Marte ineundo præmonet, S. 325, seqq.; Marti suadet, ne cum Hercule pugnet, S. 443, seqq.; Herculi cum Marte pugnanti opem fert, S. 455; post Martis et Herculis certamen in Olympum redit, S. 470; Periclymenum ab Hercule interfici jubet, XXX. Epitheta: ἀγελείη, 318; γλαυκῶπις, 13, 573, 888; S. 325, 343, 455, 470; O. 72; κούρη Διός, 13; S. 126; Διὸς θυγάτηρ, S. 197; εἶτα θεῶων, S. 338.
Ἀθηναίης δμῶος, faber lignarius vocatur, O 430.
Αἰακίδης, ου, Æaci f., Peleus, XLVI; οἱ Αἰακίδαι, robore insignes, CLXIII, bello gaudentes, CLXIV.
Αἰακός, Phoci pater e Psamathe Nereide, 1005. LXIV.
Αἰας, αντος, 1) Telamónius, unde nomen traxerit, CXV. 2) Ilei (Oilei) f. XLVIII.
Αἰγαίος, adj. 1) Αἰγαῖον ὄρος, Idaeus mons Cretæ insulæ, in quo Rhea Jovem abscondit, πεπυκασμένον, ὤληεν, 484. 2) Αἰγαῖον πεδῖον, campus Ægeus, prope Cirrham urbem situs, unde nomen traxerit, CXXXV.
Αἰγεΐδης, ου, Ægei f., Theseus, S. 182.
Αἰγλή, 1) Panopei filia, a Theseo amata, LXXXV, et in matrimonium ducta, LXXXVI. 2) Heliadum una, CIV.
Ἄιδης, αο, s. εω et Ἀιδωνεύς, ἦρος et Ἄις, ἰδος, Pluto, Rheæ et Saturni f., 455. Proserpinam rapuit, 913,

cum qua in Tartaro habitat, 768, 774. Epitheta: ἱεθιμος, 455, 768, 774, κρυερός, O. 158; Ζεὺς χθόνιος, O. 465; θεὸς χθόνιος, 767; ἐνέροισι καταβημένοισιν ἀνάσσω, 850. Ἄιδος κυνέη, quacum Perseus in Herculis clypeo representatus, S. 227. Ἄιδος εἰσω, S. 151, et Ἄιδούσδε, S. 254; δόμος κρυεροῦ Ἄιδου, O. 158; Ἄιδεω κύων, Cerberus, 311.
Ἄιδωνεύς, ἦρος, 913; vid. Ἄιδης.
Αἰδώς, οὐς, Pietas, cum Nemesi e terra aufugit, O. 197, seqq.
Αἰήτης, αο et εω, Colchorum rex, Solis et Perseidis f., Circes frater, βασιλεὺς, 956; ex Idyia pater Medææ, 957, seqq., 992, διοτρεπὴς βασιλεὺς; pater Jophossæ, LXII; ad eum Phrixus venit, I; ejus filiam, Medeam, Jaso Iolcum duxit, 994.
Αἰθερίη, una Heliadum, CIV.
Αἰθῆρ, ἔρος, Erebi Noctisque f., Diei frater, 124, sq.; pater Broti ex Himera (Die), CLXXII.
Αἰθίοπες, οἱ, quorum rex Memnon, 985. CXXXII.
Αἰθων, cognomen Erysichthoni unde inditum sit, CCXII.
Αἰνείας, αο, Veneris et Anchisæ f., 1008.
Αἰνῆιος, Jupiter cognominatus ex Æno, monte Cephaloniæ, CLI.
Αἰολίς, ἰδος, adj. fem. Æolia, Κύμη, O. 636.
Αἰολίδαι, οἱ, Æoli filii, recensentur, XXIII.
Αἰολός, Hellenis f., XXIII; pater complurium filiorum, qui recensentur *ibid.*
Αἰπυτος, pater Tlesenoris et Perithoi, CLXXVI.
Ἄις, ἰδος, S. 151, 227, 254; vid. Ἄιδης.
Αἰσηπος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 342.
Αἰσονίδης, ου, Æsonis f., Jaso, 993, 999.
Αἰσων, ονος, Jasonis pater e Polymela, LXXXIII, CLXXXI.
Αἰτνη, mons, CXXXVI.
Αἰτωλοί, οἱ, Ætoli, a quibus Apollo Curetes defendit, CXI.
Ἀκάστη, una Oceanitidum, 356.
Ἀκατος. De ejus uxore Peleoque historiam ab Hesiodo fuse naratam fuisse, CXCIX.
Ἀκταίη, Nereidum una, 249.
Ἀκτωρ, ορος. Ejus filiorum corpora in unum concreta, LXXI.
Ἀλάζυγος, Seri frater, XCII.
Ἀλγέα, τὰ, Dolores, Eridis liberi, δακρυόεντα, 227.
Ἀλκίμων, ονος, Fluvius, Oceani Tethyosque f., 341.
Ἀλή, una Nereidum, 245.
Ἀλιμῆδη, una Nereidum, εὐστέφανος, 255.
Ἀλιβρόβιος, Perieris f., Seri pater ex Alcyone, XCII.
Ἀλκίβους, Parthaonis f., ab Ænomao interfectus, CX.
Ἀλκaios, Amphitryonis pater, S. 26.
Ἀλκείδης, Alcei f., Amphitryo, S. 112.

- Ἀλκίνοος, Aretes frater, LXXVII.
 Ἀλκμήνη, Electryonis filia, cum Amphitryone marito Thebas venit, S. 3, seqq.; mater Herculis e Jove, 943, S. 52, Iphiclis ex Amphitryone, S. 54; καλλιόφυρος, 526, 950. S. 467. LXXVI.
 Ἀλκυόνη, Seri mater ex Halirrhothio, XCII.
 Ἄλος, ἡ, urbs Ætoliae, ab Aloëo condita, LX.
 Ἀλφειὸς, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 338.
 Ἀλφειοῖα, Adonis mater e Phœnice, CXCVI.
 Ἀλωεύς, ἕως, Aloidarum ex Iphimedeia pater esse ferebatur, LX; vid. Ἀλωίδαί.
 Ἀλοῖδαι, οἱ, (Otus et Ephialtes), Aloëi filii, nominantur, qui revera Neptuni filii sunt ex Iphimedeia, LX.
 Ἀμαρυγκείδης, οὐ, Hippostratus, Amaryncei aut f. aut nepos, LXXXVIII.
 Ἀμαρυγκεύς, ἕως, Hippostrati aut avus aut pater, LXXXVIII.
 Ἀμπυκίδης, οὐ, Ampyci f., Mopsus, S. 181.
 Ἀμυθονίδαι, οἱ, prudentia insignes, CLVIII.
 Ἄμυρος, Thessaliae fluvius, πολυόστρυς, XLVII.
 Ἀμφιάραος, pater Amphilochoi, CCVII.
 Ἀμφιάμας, ἄντας, Artibiae pater, CCVI. In ludis funebribus Amphidamantis, Chalcidensium regis, Hesiodus poeseos victoriam reportat, O. 656, seqq.
 Ἀμφιγυγίς, ὁ, Vulcani nomen, 571, 579, περιχλυτός; S. 219, κλυτός; O. 70, 945, ἀγακλυτός; LXXXII.
 Ἀμφίδοκος, Orchomeni f., CXC.
 Ἀμφιλογίαι, αἱ, Disceptationes, Eridis filiae, 229.
 Ἀμφιλογος, Amphiarai f., CXVII, ab Apolline occisus, CLXXXVI.
 Ἀμφιρῶ, οὐς, Oceanitidum una, 360.
 Ἀμφιτρίτη, una Nereidum, 243, 254; mater Tritonis e Neptuno, 930.
 Ἀμφιτρώων, ὠνος, Alcæi f., S. 26; Alcmenes conjux, ἀρήϊος, S. 2; ex ea Iphiclis pater, S. 54, λαοσσός; Electryone interfecto, S. 11, 82, cum Alcмене uxore Tirynthe Thebas migrat, S. 2, 12, seqq., 80, 81; Βοιωτόρων, Λοκρῶν, Φωκίων, λαοσσός, S. 37, Taphiis ac Telebois bellum infert, S. 44, 19, seqq.
 Ἀμφιτρωνίδης, Amphitryonis f., Hercules, 317; S. 165, 416, 433, 459.
 Ἀμφίων, ὠνος, cithara canens Thebarum mœnia ædificat cum Zetho fratre, CCIV.
 Ἀναβία, Plisthenis et Cleollæ filia, Agamemnonis ac Menelai soror, Pyladæ mater, LXXVII.
 Ἄναυρος, Thessaliae fluvius, S. 477.
 Ἀνδρογέως, Minois f., Eurygyes quoque appellatus, LXXVIII.
 Ἀνδροκτασίαι, αἱ, (Homicidia), Eridis filiae, 228; quarum una in Herculis scuto representata, S. 155.
 Ἀνθεα, Messeniae urbs, ποιήσασα, S. 381.
 Ἀνθή, oppidum, S. 474.
 Ἀντιόπη, Pylonis filia, mater quatuor filiorum et Joleæ filiae ex Euryto, κρείονσα, XLV.
 Ἀπάτη, Fraus, Noctis filia, 224.
 Ἀπέας, ἄντος, mons Nemeæ, 331.
 Ἀπόλλων, ὠνος, ἐκτιβόλος, 94; ἀναξ, 347; ἐκατηβελέτης ἀναξ, S. 100. S. 68, 479. Jovis et Latonæ f., 918, LXXXVII, CLXVIII; quo die natus, O. 771; pater Æsculapii et Eropidis ex Arsinoe, LXXXVII, Aristaræi e Cyrene, LXX, Chæronis e Thero, LIV; Admeti greges pascens, LXXXI; cum Neptuno Trojæ mœnia exstruit, XLVIII; Cyclopes occidit, XXXIII; Curetibus opem fert contra Ætolos, Meleagrum interficit, CXI; Amphilochem interficit, CLXXXVI; ejus in luco Hercules cum Cycno pugnat, S. 57, ἐκατηβόλος; in Herculis scuto representatus, S. 202, Διὸς καὶ Ἀθητῶ-
- νός; a Pæone distinctus, CI; Παγασαῖος, S. 70; Apollo pastoralis, i. e. Aristæus, LXX.
 Ἄραβος, Mercurii et Throniæ f., XXXII.
 Ἀργεῖος, adj. Argivus. Ἡρῇ Ἀγείη, Juno Argiva, 12.
 Ἀργεῖφόντης, Mercurius, διάκτορος, O. 68, 77, κλυτός, O. 84.
 Ἀρείων, ὠνος, Herculis equus, κυανοχαίτης, S. 120.
 Ἀργέστης, Ventus, Astræi Auroræque f., 379, 870.
 Ἀργής, Cyclopum unus, ὁμβριμόθυμος, 140.
 Ἄργος, οὐ, 1) Ius custos, describitur IV. 2) Phrixi f. ex Jophosse, LXII.
 Ἄργος, εὐς, τὸ, ἱππόδοτον, LIII; olim ἄνδρον, postea ἔνυδρον, LXIX.
 Ἀργῶ, οὐς, ἡ, Argonautarum navis, LVII.
 Ἀργωνάται, οἱ, Phasidem trajecerunt, LVI; Oceano trajecto ad Libyam appulerunt, LVII.
 Ἀρδῆσχος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Ἀρέστωρ, ὠρος, Mycenæ maritus, CVII.
 Ἄρης, ἦος, Mars, Jovis ac Junonis f., 922; ex Venere pater Φόβου et Δεῖμου, 934, atque Harmoniæ, 937; Cycni pater, S. 59; ab Hercule vulneratus in priore quodam certamine, S. 359, 599; posterius ejus cum Hercule certamen, S. 425—466; in quo iterum vulneratus, S. 460, seqq., ad Olympum redit, S. 466; in Herculis clypeo representatus, S. 191, seqq. Epitheta: ἀκρότης αὐτῆς, S. 346; ἀνδροφόνος, S. 98; βλοσυρός, S. 191; βρισάρματος οὐλίας, S. 441; βροτολοιγός, S. 333, 425; ἐναρξόρος οὐλίας, S. 192; ῥινοτόρος, S. 934; πολίπορθος, S. 936. Ἄρης ἔργα, bella, O. 145; ὕος Ἄρης bellator vocatur, S. 181; XLV, LXXXVIII, XCIII. — S. 109, 434, 444, 446, 450, 457.
 Ἀρήτη, Alcinoi soror, LXXIV.
 Ἀρητιάδης, Martis f., Cycnus, S. 57.
 Ἀριάδνη, Minois filia, 948; Bacchi uxor, ξανθή, 947, quam Jupiter ἀθάνατον καὶ ἀγήρω reddidit, 949; a Theseo derelicta, LXXXV, LXXXVI.
 Ἄρμιοι, οἱ, Mysiæ populus. Apud hos Echidnæ sedes erat subterranea, 304.
 Ἀρίσθας, ἄντος, pater Molyri, LIII.
 Ἀρισταῖος, Apollinis et Cyrenes f., Apollo pastoralis, LXX; Autonoe uxorem duxit, βαθυχαίτης, 977.
 Ἀραδία, ubi Pallantium urbs, CXCVIII.
 Ἀρκάς, ἄδος, Jovis et Helices f., XCIX.
 Ἄρκτος, ὁ, Centaurus, S. 186.
 Ἄρκτος, ἡ, XCIX. Vid. Ἐλίχη.
 Ἀρχτούρος, ὁ, ἀστήρ, O. 565, seqq., 610.
 Ἀρμονίη, Martis ac Veneris filia, Cadmi uxor, 937, 975, et ex eo mater Inus, Semeles, Agaves, 976, Autonoes, 977, Polydori, 978.
 Ἄρνη, oppidum Bæotiae, S. 381, 475.
 Ἀρπυιαι, αἱ, Aëlo et Ocypete, Thaumantis Electraeque filiae, ἡύκομοι, 267, seqq. Phineum ad usque Scytharum terram propellunt, CXXXI; Zetæ Calaisque precibus ad Jovem missis e morte servantur, CLI, CLII.
 Ἀρσινόη, Æsculapii et Eropidis mater ex Apolline, LXXXVII.
 Ἀρτεμις, ἰδος, ἡ, Diana, Jovis ac Latonæ filia, λοχέαιρα, 918, 14; Helicen (Callisto) in ursæ speciem convertit, XCIX; Hecaten ex Iphigenia facit, CV; Orioni vim sibi afferre studentī scorpionem immittit, qui eum interficit, XLIII.
 Ἀρτιβία, Amphidamantis filia, CCVI.
 Ἀσβόλος, Centaurus, οἰωνιστής, S. 185.
 Ἀσίη, una Oceanitidum, 359.
 Ἀσκληπίος, Æsculapius, Apollinis et Arsinoes f., ὄρχαμος ἀνδρῶν, ἀμύμων, κρατερός, LXXXVII; Machaonis pater e Xanthe, CLXXIX; Jovis fulmine percussus, XXXIV

Ἀσκη, vicus in vicinitate Heliconis situs, ubi Hesiodi pater consedit, O. 639, seqq.
 Ἀσπληδών, Orchomeni f., CXC.
 Ἀσπερίη, Phorbes et Cœi filia, εὐώνυμος, uxor Persæ, 409; ex eo Hecates mater, 411.
 Ἀσπερίων, ὠνος, rex Cretensium, cui Jupiter Europen connubio junxit, CXLIX.
 Ἀστραῖος, Cœi et Eurybiæ f., μέγας, 376; quatuor Ventorum, Luciferi, aliorum Astrorum pater ex Aurora, 378, seqq.
 Ἀστυδάμεια, quæ Astyoche ab Homero (B. 513) vocatur, XC.
 Ἀταλάντη, Schœnei filia, LXXIII; ποδώκης ἑτα, LXXII.
 Ἄτη, Eridis filia, 230.
 Ἀτλαγενής, ἔς, adj. Atlante natus. Ἰλντιάδων Ἀτλαγενέων, O. 383.
 Ἀτλαντίς, ἰδος, Atlantis filia, Maja, 938.
 Ἄτλας, ἄντος, Japeti et Clymenes f., κρατερόρρων, 509; celum capite manibusque sustinet, 517, seqq., 746, Ἰαπετοῖο παῖς.
 Ἀτρεΐδαι, οἱ, Atrei nepotes, Plisthenis filii, Agamemno et Menelaus, ab avo educati, LXXVII; divitiis insignes, CLXIII.
 Ἀτρεΐς, ἑως, Agamemnonis ac Menelai avus, LXXVII.
 Ἄτροπος, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis clypeo representata, S. 259.
 Αὐλῆς, ἰδος, ἡ, urbs Boeotiæ, ubi Græci Trojam profecturi tempestalibus retenti sunt, O. 651, seqq.
 Αὐτόλυκος, furandi arte insignis, LXVIII.
 Αὐτόνοη, 1) Nereidum una, 258. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, Aristæi uxor, 977.
 Ἀφροδίτη, Venus, ἀφρογενής θεὰ, 196; e genetalibus Urani in mari natantibus nata, 188, seqq.; nominis derivatio, 195, seqq.; e Marte mater Φόβου et Δέμου, 934, et Harmoniæ, 937, 975; ex Anchise Æneæ mater, 1008; Phaëthontem raptum templi sui custodem facit, 987, seqq.; quomodo Pandoram exornaverit, O. 65; a Tyndareo neglecta qualem pornam ab ejus filiabus petierit, CXLVII. Epitheta: ἑλικονιδέφανος, 16; πολύχρυσος, 980; O. 521; S. 8, 47; L; φιλομμειδής, 989; CXLVII; χρυσέη, 822, 962, 975, 1005, 1014; O. 65; C. Vid. Κυβέρεια, Κυπρογενής, Κύπρις.
 Ἀχαιοί, οἱ, Græci, Troiam trajecturi procellis Aulide retenti, O. 651, seqq.
 Ἀχελώϊος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., ἀργυροδίνης, 340.
 Ἀχιλλεύς, ἦος, Pelei ac Thetidis f., ρηξήνωρ, θυμολέων, 1007; e nece fratrum solus servatur, II; Patrocli frater patruelis, CLXXXVIII.
 Ἀχλὺς, ὕος, ἡ, Tristitia, qualis in Herculis scuto representata fuerit, S. 264, seqq.

B.

Βελλεροφόντης, cum Pegaso Chimæram occidit, 325.
 Βῆλος, rex, Throniæ pater, XXXII.
 Βῆη, Vis, Pallantis et Stygis filia, 385, cum Κρατεῖ (Robore) apud Jovem habitans, 386, seqq. 401, seqq.
 Βοιωτίας, adj. Boeoticus. Ἰρίη Βοιωτῆ, XLIX.
 Βοιωτοί, οἱ, socii Amphitryonis Taphios ac Teleboas debellantis, πλῆξίπποι, S. 24.
 Βορέας, αὐ et οὐ et ὦ, Ventus, Astræi Auroræque f., ἀλφειοκλειθεὺς, 379, 870. O. 506, seqq; ἰς ἀνέμου Βορέου, O. 518; Θρηϊκίος, O. 553.
 Βούσιρις, ὁ, undecim ætatibus major natu quam Hercules, CXCVII.
 Βούτης, οὐ, Neptuni f., CXIII; Polycaonis pater, CIX.

Βριάρεως, 817. Vid. Ὀβριάρεως.
 Βρόντης, οὐ, Cyclopus unus, 140.
 Βροτός, Ætheris et Diei f., CLXXXII.
 Βρύλλη, Minois filia, mater Orionis e Neptuno, XLIII.

Γ.

Γαῖα, Tellus, prima post Chaos orta, εὐρύστερνος, 117; sine viri concubitu mater Cœli, 127, Montium, 129, Ponti, 131; e Cœlo mater Oceani, 133, Cœi, Cœi, Hyperionis, Japeti, 134, Theæ, Rheæ, Themidis, Mnemosynes, 135, Phæbes, Tethyos, 136, Saturni, 137, Cyclopus, 139, Centimanorum (Cotti Briariæque et Gygæ), 147; a Cœlo filios Γαίης ἐν κευθμῶν occultante ultionem petitura ferrum creat, 161, falcemque fabricatur, 162, quam Saturno dat, 174, (vid. porro Οὐρανὸς et Κρόνος); guttis cruentis genitalium Cœlo resectorum susceptis, 182, seqq., Furias, Gigantes Meliasque nymphas parit, 185, seqq.; ex Tartaro mater Typhoei, 821; Centimanos ex Erebo ad lucem reduci jubet, 626, seqq.; Jovem Deorum regem creari jubet, 884. — 20, 45, 421, 463, 470, 494, 891; πελώρη, 159, 173, 479, 821.
 Γαλαξύρη, una Oceanitidum, 353.
 Γαλάτεια, una Nereidum, 250.
 Γαλήνη, Nereidum una, 244.
 Γερήνιος, Nestoris cognomen, quia apud Gerenos educatus est, XXX, XXXI.
 Γέρηνοι, οἱ, populus Messeniæ, ἱππόδαμοι, XXX, XXXI.
 Γέρηνον, τὸ, Messeniæ oppidum, ubi Nestor educatus est, ἀνθεμόεν, XXXI.
 Γῆρας, αὐς, τὸ, (Senectus) ex Nocte natum, οὐλόμενον, 225.
 Γηρυονεύς, ἦος, Chrysaoris et Calliroes f., τρικάρηνος, 287, 979, seqq.; in Erythea insula interfectus ab Hercule, qui ejus boves abducit, 289, seqq., 982. 309, vid. Ὀρβρος.
 Γίγαντες, οἱ, Telluris filii e guttis cruentis genitalium Cœli a Saturno resectorum, 185.
 Γλακτοράγοι, οἱ, gens Scythica, CXXXI.
 Γλαύκη, Nereidum una, 244.
 Γλαυκονόμη, una Nereidum, φιλομμειδής, 256.
 Γλαυκῶπις, Minervæ nomen proprium, 587, ὀμβριμώπτηρ; Minervæ epitheton sæpius, vid. Ἀθήνη.
 Γλήχων, ὠνος, ἡ, urbs Cephisso adiacens, ἐρυμνή, CXLII.
 Γοργεῖος, adj. κάρηνα Γοργεῖα, Gorgonum capita, S. 236, seqq.
 Γοργῶ, οὐς et Γοργῶν, ὄνος. Γοργοὺς, Gorgonis, i. e. Medusæ, caput Perseus in Herculis scuto representatus portat, S. 223, δεινοῖο πελώρου; αἱ Γοργοὶ et Γοργόνες, Gorgones (Stheno, Euryale, Medusa) Phorci Cetusque filiae, in extrema ora Oceani cum Hesperidibus habitantes, 274, seqq.; quales in Herculis clypeo representatae, S. 229, seqq., ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταί.
 Γοργῶν, vid. Γοργῶ.
 Γράϊαι, αἱ, Pephredo et Enyo, Phorci Cetusque filiae, καλλιπάρηοι, 270.
 Γραῖκος, Jovis et Pandoræ f., XX.
 Γρήνικος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 342.
 Γύγης, Gygæ s. Gyges, Telluris Cœlique f. centimanus, 147, seqq.; 618; 714, ἄατος πολέμοιο; 734; 817. Vid. Ὀβριάρεως.

Δ.

Δάκτυλοι Ἰδαῖοι, οἱ, Dactyli Idæi, in Creta insula ferrum temperarunt, CLV.

Δαναΐ, αἱ, Danaides, Danai filiae, Argos ἐνδρόν reddiderunt, LXIX.

Δανάη, Persei mater, ἡχώμορος, S. 216.

Δαναΐδης, οὐ, Danaes f., Perseus, S. 229.

Δαναὸς Argos ἐνδρόν ex ἀνδρῶ fecit, LXIX.

Δεῖμος (Pavor) et Φόβος, Martis ac Veneris filii, 934; Martis comites, 935, seqq., S. 195, 463.

Δευκαλίων, ὠνος, Promethei ac Pandoræ f., XXI; cujus in aedibus Jupiter Pandoram compressit, XX; ejus posterī in Thessalia regnabant, XXIV; Leleges ei a Jove dati, XXV.

Δηῖων, ὠνος, Euryti et Antiopes f., XLV; pater Phylaci, CLXII.

Δῖος, ἡ, insula Apollini sacra, ubi Hesiodus atque Homerus hunc Deum cecinere, CLXVIII.

Δημήτηρ, τερος et τρος (912), Ceres, Rhæe ac Saturni filia, 454; mater Proserpinæ ex Jove, 912; e Jasio Pluti mater, 969; Cychriden serpentem famulum suum Eleuside facit, CCI. Epitheta: ἀγνή, O. 465; δία θεῶν, 969; εὐστέφανος, αἰδοίη, O. 300; πολυφόρβη, 912. Agrorum fruges ἔργα Δημήτερος, O. 393, vocantur, et Δημήτερος ἀπτή, O. 32, 466, 597, 805; S. 290.

Δημόδοκη, Agenoris filia, XXXIX.

Δίας, αὐτός, Cleollæ pater, LXXVII.

Δίδυμος, adj. (geminus). Δίδυμοι κολωνοί, Didymi colles, in Thessalia, XLVII.

Δίκη, 1) Horarum una, 902; 2) Justitia, virgo, Jovis filia, O. 256, de qua O. 220, seqq. et O. 256, seqq.

Δίκτυς, υἱός, XXVI.

Δολιχίππη, una Heliadum, CIV.

Διώνη, Oceanitidum una, ἐρατή, 353. (Veneris mater), inter numina a Musis celebrata nominatur 17, καλή.

Διώνυσος, Bacchus, Jovis et Semeles filius, πολυγυῖος, 941; Ariadnen uxorem duxit, χρυσοκόμης, 947; Ctenopionis pater, XXXVIII, a Proetidibus neglectus ipsas insania punit, XXIX; δῶρα Διώνυσου πολυγυῖος, O. 614. — S. 400; LXV.

Δρυῖλος, Centaurus, Πευκείδης, S. 187.

Ερύας, αὐτός, unus e principibus Lapitharum, S. 179.

Νηρέϊς, Nereidum una, 248.

Δυστομία, (Legum Contemptio), Eridis filia, 230.

Δωδώνη, Thesprotiæ urbs cum Jovis oraculo, LI, 5, seqq., Pelasgorum sedes, CXXXIV.

Δωρίς, ἰδος, 1) Oceanitidum una, 242, 350; Nereidum mater, 241. 2) una Nereidum, 250.

Δωρος, Hellenis f., XXIII.

Δωτεινὸν πεδῖον, τὸ, campus Dotius Thessaliæ, ubi Thamyris vates oculis privatus est, XLVII.

Δωτώ, οὗς, una Nereidum, 248.

E.

Εὐαρίδης, Elaræ f., Tityus, CLXX.

Εὐαρίδης, Elati f., Ischys, LXXXVII.

Εὐεῖθυια, Jovis Junonisque filia, 922.

Εὐήγη, Horarum una, τελαθυῖα, 902.

Ἐπιταῖος, quinque filiarum pater e filia Phoronei, XCI.

Ἐκίτη, Persæ et Asteries filia, 411; cujus laudes canuntur 411—452; Scyllæ mater e Phorbante, XLIII; facta ex Iphigenia, CV.

Ἐλέτη, neque Ledæ, nec Nemesis, sed Oceani ac Tethyos filia, XXXV; ejus procos ab Hesiodo fuisse enumeratos, XXXVI; belli Trojani causa, ἡχώμορος, O. 165.

Ἐλευθήρ, ἦρος, mons Bœotiae, 54.

Ἐλευσίς, ἴνος, urbs Attica, Cereri sacra, CCI.

Ἐλύκη, 1) (quæ Callisto ab Hygino nominatur), Lycaonis filia, Arcadis mater e Jove, inter astra Aretos (Ursa)

major, XCIX, ubi ejus historia. 2) urbs Achajæ, S. 381, 475.

Ἐλικῶν, ὠνος, Bœotiae mons, Musarum sedes, 2, 7; ζάθεος, 23; cujus in vicinia Ascrea sita erat, O. 639.

Ἐλικωνιάδες, αἱ, Musæ cognominantur, 1; O. 658.

Ἐλλάς, ἄδος, Græcia, ἱερή, O. 653.

Ἐλλήν, ἦνος, Promethei ac Pyrrhæ f., XXI; pater Dori, Xuthi, Æoli, XXIII.

Ἐλλοπίνη, regio Thesprotiæ, describitur, LI.

Ἐλπίς, ἰδος, Spes, sola remansit in Pandoræ amphora, O. 96, seqq.

Ἐνδυμίων, ὠνος, Aëthlii et Calyces f., cui Jupiter vitæ finem sibi ipsi destinandi potestatem dedit, CXLIV; qualis ejus historia apud Hesiodum fuerit, LXI.

Ἐννοσίγαιος, Neptuni nomen proprium cum epithetis: βαρύκτυπος, 818; γαιήροχος, L; ἐρίκτυπος, 441, 456, 930; ταύρεος, S. 104. Neptuni epitheton, 15.

Ἐνυάλιος, nomen Martis, S. 371, ἀναξ.

Ἐνυώ, οὗς, Græarum altera, κροκόπεπλος, 273.

Ἐξάδιος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.

Ἐπειοὶ ἄνδρες, Epei, Elidis incolæ, LXXXVIII.

Ἐπιάτης, daemon (Romanorum Incubo), LXXX.

Ἐπιμηθεύς, ἑως, Japeti et Clymenes f., ἀμυρτίνοος, 511; Pandoram a Jove sibi missam excipit, 513; O. 84, seqq.

Ἐπτάπορος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.

Ἐρατώ, οὗς, 1) Musarum una, 78. 2) Nereidum una, 247.

Ἐρεβός, οὗς, τὸ, Erebus, Chaus f. Noctisque frater, 123; Ætheris et Diei pater ex Nocte sorore, 125. Loculus infernus, in quem Menæti a Jove deiectus est, 515; Ἐρέβεσφιν, ex Erebo, 669.

Ἐρεχθεύς, ἑως, Sycionis pater, CLXIX.

Ἐρινύες et Ἐρινύς, αἱ, Furiae, Telluris filiae e guttis cruentis pudendorum Cæli a Saturno resectorum, 185; quo die Horco deo serviant, O. 803.

Ἐρίς, ἰδος, ἡ, Contentio, Noctis filia, κρατερόθυμος, 225; O. 17; mater Laboris, Oblivionis, Famis, etc., συγγερή, 226, seqq; Horci (Jurisjurandi) mater, 231; O. 804; in Herculis scuto representata, S. 156. Ἐρίδων duo genera (Æmulatio atque Invidia) descripta O. 11, seqq.

Ἐρμῶν, ὠνος, Mercurius, ἀκάκητα, XXXII. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμείας, Mercurius. O. 68. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμῆς et Ἐρμῶν, ὠνος et Ἐρμείας, Mercurius, Jovis ac Majæ f., κύδιμος, κήρυξ ἀθανάτων, 938; pater Arabi e Thronia, ἀκάκητα, XXXII; quomodo Jovis jussu, O. 68, Pandoram exornaverit, O. 77—88, θεῶν κήρυξ; cum Pandora ad Epimetheum missus, O. 84; Boreæ filios a persequendis Harpyiis desistere ac reverti jubet, CLI; pecudum fertilitati favet, 444.

Ἐρμιόνη, Menelai filia, XCIII.

Ἐρμος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343.

Ἐρος, ὁ, Amor, deorum primigeniorum unus. λυσιμελής, 120; Veneris comes, 201.

Ἐρυθραία, Erythea insula, ubi Hercules Geryonem vicit, περιβόρτος, 290, ἀμυρτίνοος, 983.

Ἐρυσίχθων, οἶνος, unde Αἶθων appellatus sit, CCXII.

Ἐρώπις, ἰδος, Apollinis atque Arsinoes filia, LXXXV.

Ἐσπερίδες, αἱ, Noctis filiae, malorum aureorum custodes, in extrema Oceani ora habitantes, 215, λιγύφωνοι, 275, 518.

Ἐτεοκλής, ἑσος, CXX.

Ἐτέοχος, Cepheisii Fluvii f., primus Gratiis sacra fecit, CXLIII.

Εὐαγορή, Nereidum una, 257.

Εὐαίχη, Hylli filia, Polycaonis uxor, CIX.

Εὐάρινη, Nereidum una, 259.

Εὐβοία, insula. Nominis derivatio, III; ibi Chalcis urbs,

CXXIII; Orionem ibi habitasse, CLXXVIII; huc Hesiodus Aulide trajecit, O. 651. Vid. Ἀλκωνίς.
 Εὐδώρα, 1) una Nereidum, 244. 2) una Oceanitidum, 360. 3) Hyadum una, τανύπεπλος, LXVII.
 Εὐήνος Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Εὐκράντη, Nereidum una, 243.
 Εὐλιμένη, una Nereidum, 246.
 Εὐνείκη, una Nereidum, 247.
 Εὐνομήη, Horarum una, 902.
 Εὐπόμπη, Nereidum una, 261.
 Εὐρύαλη, trium Gorgonum una, 276.
 Εὐρύζλος, ab Œnomao occisus, CX.
 Εὐρυανέσση, Hyperphantis filia, Clymenes mater e Minya, CLXII.
 Εὐρυβίη, Telluris Pontique filia, 239; e Crio mater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.
 Εὐρυγύης, alterum Androgei nomen, LXXVIII.
 Εὐρύλοχος Cyclriden draconem profligavit, CCI.
 Εὐρύμαχος, ab Œnomao occisus, CX.
 Εὐρυνόμη, Oceanitidum una, 358, 908; mater Gratiarum ex Jove, 907 seqq.
 Εὐρυσθέης, ἦος, S. 91, ἀλιτῆμενος.
 Εὐρυτίων, ὠνος, pastor Geryonis, ab Hercule interfectus, 293.
 Εὐρυτος, Stratonices f., quatuor filiorum pater ex Antiope, XLV.
 Εὐρώπη, 1.) Phœnicis filia, e Jove mater Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi, CXLIX, ubi ejus historia. 2) una Oceanitidum, 357.
 Εὐτέρπη, Musarum una, 77.
 Εὐρημος, Neptuni ac Mecionices f., L.
 Εὐρυσόνη, una Gratiarum, 909.
 Ἐριόλτης, LXXX.
 Ἐχεμος Timandram uxorem duxit, VIII.
 Ἐχιδνα, Chrysaoris et Calliroes filia, κρατερόφρων, 297 seqq., ubi ejus descriptio atque historia; e Typhaone mater Othri, Cerberi, Hydrae Lernæ, Chimæræ, 306 seqq.; Sphingis mater et Nemei leonis ex Othro, 326; sub terra inclusa apud Arimos, λυγρή, 304.
 Ἐωσφόρος, ἄστηρ, Lucifer, Astræi Auroræque f., 381.

Z.

Ζευξώ, οὖς, una Oceanitidum, 352.
 Ζεύς, Διὸς et Ζηνός, Jupiter, Saturni et Rheæ f., 457, in Creta insula natus atque educatus, 468—484, lapidem suo loco a Saturno devoratum, 485 sqq., deinde evomitum, 497, Delphis extruxit hujus rei monumentum, 498 seqq.; Minervæ pater ex Metide, qua devorata, 886 seqq., 899, illa ex ejus capite prosiluit, 924 seqq.; Horarum ac Parcarum pater e Themide, 901; Virginis, astri, ex eadem, XI; Gratiarum ex Eurynome, 907; Proserpinæ ex Cerere, 912; Musarum e Mnemosyne, 53—61, 916; e Latona Apollinis et Dianæ, 918, LXXXVII; ex Junone Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyæ, 921; e Maia Mercurii, 938; Bacchi e Semele, 940; Herculis ex Alcmena, 943, S. 27 seqq. et 52 seqq.; Arcadis ex Helice s. Callisto, XCIX, Græci ex Pandora, XX; e Thyia Magnetis ac Macedonis, XXVI; Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi ex Europa, quam bovis specie indutus in Cretam insulam trajecit, ibi compressit, dein Asterioni regi in matrimonium dedit, CXLIX; pater Castoris et Pollucis, XXXVI; Aethlii pater, CXLIV; Stygem honoraturus ejus liberos, Βίην et Κράτος, suos comites facit, 386, 388, Deorum jusjurandum constituit ipsam 399 seqq., cujus ad aquam petendam Iridem mittit, quando Deorum alicui jusjurandum dandum est, 787; quomodo Hecaten honoraverit, 412; liberat

Cyclopes a Saturno sub terra vinctos, 501; qui tonitru et fulmen ei dant, 502 seqq., 141, quæ Pegasus ipsi fert, 286; Menœtium in Erebum dejecit, 514; Atlantæ colum dat sustinendum, 520; Prometheus vincto aquilam immittit, quæ ejus jecur rodat, 521 seqq.; Centimanos ab Urano sub terram detrusos ad lucem reducit, ut Diis contra Titanes opem ferant, 624 seqq., 639 seqq., 669; Jovis contra Titanes certamen describitur 687 seqq.; Typhoeum fulminibus oppressum in Tartarum detrudit, 853—868; Tellure suadente Deorum rex creatur, 884; quomodo a Prometheus deceptus, 535—569; Pandoram fingi atque exornari jubet, 570, 585, O. 60 seqq., eamque paratam ad Epimetheum mittit, O. 83; avi aurei auctor, O. 143, ac ferrei, O. 158; heroes in Thebano Trojanoque bello occisos ad μακάρων νήσους delegat, O. 167 seqq.; Euboræ nomen Abantidi insulæ tribuit, III; Io a se compressam in vaccæ speciem convertit, neque amplius se cum ipsa conturum jurat, V; Deucalioni Leleges dat, XXV; Æsculapium fulminis ictu interficit, XXXIV; ejus oraculum Dodonæum, LI, 5 seqq.; cum Junone de concubitus voluptate deceptat, CXXI; quo dono Endymionem donaverit, CXLIV; e formicis Myrmidones facit, LXIV.—
 Epitheta: αἰγίοχος, 11, 13, 25, 52, 735, 920, 966, 1022; S. 322, 443; O. 99, 483, 661; CXXIV; ἀναξ, 660 (Κρόνου υἱός); μακάρεσσιν ἀνάσσειν, S. 328; ἀθανάτων βασιλεὺς, O. 668; θεῶν βασιλεὺς καὶ ἀνδρῶν, 923; ἀφθίτα μήδεα εἰδώς, 545, 550, 561; βαρύκτυπος, 388; S. 318; O. 79; εὐρύωψ, 484, et εὐρύοπα, 514; O. 229, 239, 281; ἐρίδουπος, 41; ἐρισθενής, O. 415; ἐρισμάραχος, 815; κούιστος, 548; μέγας, 76, 81, 465, 479, 708, 952, 1002 S. 371; O. 122; μετίετα, 56, 520, 904, 914; S. 33, 383; O. 104; μητιόεις, 286, 457; O. 51, 769; νεφεληγερέτα, 558, 730, 944; O. 53, 99; πατήρ, O. 143, 259; CXX; πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 542, 643, 838; 47, 457, 468; S. 27, 103; O. 59; τερπικέραυνος, O. 52, 273; XXVI; ὑπερμενής, 534; S. 413; ὑψιβρεμέτης, 568, 601; O. 8; ὑψιμεδων, 529; CLI. Vid. Ὀλύμπιος. — Διόθεν, S. 22 et 676. — Præterea passim Jovis mentio, ut 96, 104, 285, 316, 348, 428, 513, 613, 893; S. 56, 66, 89, 150, 197, 202, 320, 392, 422, 424, 448; O. 2, 4, 36, 47, 69, 138, 180, 267, 333, 348, 379, 565, 724. — Conf. Αἰνῆϊος, Κρονίδης, Κρονίων. — Ζεύς χθόνιος, O. 465, vid. Ἀΐδης. Ζέφυρος, Ventus, Astræi Auroræque f., 379; 870; O. 594. Ζήθος, cum Amphione fratre Thebarum mœnia citharizando exstruit, CCIV.

Ζήλος (Æmulatio), Pallantis et Stygis f., 384.
 Ζήτης et Calais frater a Strophadibus insulis Mercurii jussu revertentes Jovem implorant, ut Harpyiis parcat, CLI, CLII.

H.

Ἥβη, χρυσοστέφανος, 17; Jovis Junonisque filia, 922, 952; Herculis uxor, 950.
 Ἥλιος, Sol, f. Hyperionis (conf. 1011) et Theæ, 371; 760; e Perside pater, Circes (conf. 1011) et Ætææ regis, ἀκμας, 956; μέγας, 18; φαειμόβροτος, 958; Clymenis pater, Phæthontis aut avus, CIV, aut pater e Clymene, CLXII; ejus curru Circe vehitur, CCH.
 Ἥϊόνη, Nereidum una, 255.
 Ἠλέκτρα, una Oceanitidum, 265, 349; e Thaumante marito mater Iridis et Harpyiarum, 265 seqq.
 Ἠλεκτρώων, ὠνος, Alcmenes pater, λαοσσόος, S. 3; interfectus ab Amphitryone, S. 11, 82.
 Ἠλεκτρώωνη, Electryonis f., Alcmena, S. 16; τανύσφυρος, S. 35; ἔσφυρος, S. 85.

Ἡλιάδες, αἱ, Heliades, Solis filiae, Phaëthontis sorores, quarum nomina et historia, CIV.
Ἡλίη, una Heliadum, CIV.
Ἡμαθίων, ὤνος, Tithoni Auroraeque f. ἀναξ, 985.
Ἡμέρη, ἡ, Dies, Erebi Noctisque filia, Aetheris soror, 124; mater Broti ex Aethere, CLXXII. Dies et Nox alternis Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq.
Ἡνίοχη, Creontis uxor, τανύπεπλος, S. 83.
Ἡρακλῆς, κλῆος, Hercules, Jovis et Alcmenes f., 943; S. 52 seqq. Διὸς υἱός, S. 110; Διὸς ἀλκιμος υἱός, S. 320; Διὸς θρασυκάρδιος υἱός, S. 448; Διὸς ταλακάρδιος υἱός, S. 424; υἱός Ἀλκμήνης, S. 467; Ἀλκμήνης ἀλκιμος υἱός, 526, 950; ἱς Ἡρακλῆος, 951; βίη Ἡρακλῆϊ passim, vid. Ἡρακλῆϊος; (δεινῆς) ἀκόρητος αὐτῆς, S. 433, 459; θεῖος, S. 136; κρατερόρρων, S. 458; Θηβαγενής, 430; pater Hylli, CIX; hospes Telamonis, CXV; undecim aetatibus minor natu quam Busiris, CXCVII; difficiles labores ei imperati, S. 94; Geryonem interficit ac boves ejus ex Erythea insula Tyrrintha abducit, 289 seqq., 982, occisis etiam Orthro cane et Eurytione pastore, 293; hydram Lernæam, 316 seqq., et Nemeum leonem interficit, 332; Prometheus vinctum liberat, 526 seqq.; Periclymenum occidit, XXX; ejus ocreæ Vulcani, S. 123, thorax Minervæ donum, S. 125; ejus sagittæ describuntur S. 130 seqq.; ejus scutum, quod Vulcanus fabricatus est, describitur S. 139—320; Martem olim a se vulneratum esse gloriatur, S. 359 seqq.; ejus certamen cum Cycno, S. 369—423, quem interficit, S. 416 seqq., et spoliat, S. 467; cum Marte pugnat, S. 425 seqq., eumque vulnerat, S. 460; Cycno Marteque victis Trachina ad Ceycem venit, S. 469; Heben uxorem ducit, 950, et cum ea ἀπὸ ἑλματός καὶ ἀγέρχας in Olympo habitat, 955. — S. 74, 138. — Vid. Ἀμφιτρωνιάδης.
Ἡρακλῆϊος, adj. Hercules; βίη Ἡρακλῆϊ Hercules vocatur 289, 315, 943, 982; S. 52, 69, 115, 349, 416, 452; item ἱς βίης Ἡρακλῆϊος, 332.
Ἡρῆ, Juno, Rheæ et Saturni filia, 454; Jovis uxor et ex eo mater Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyæ, 921, seqq.; Vulcani mater nullo ex viro, 927; Herculi irata hydram Lernæam nutrit, 314, ac Nemeum leonem, 328; Jovem in Ius concubitu deprehendit, V; cum Jove de concubitus voluptate disceptat, CXXI. Epitheta: πόρνια, 11; Ἀργεῖη, χρυσόισι πεδίοις ἐμβεβαυῖα, 12; λευκώλενος, 314; Διὸς κυδὴν παράκοιτις, 328; χρυσοπέδιλος, 454, 952.
Ἡριππός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., βαθυδίνης, 338.
Ἡσιόδος, Musæ eum in Helicone pecudes pascentem canere docent ac jubent, 22—34, 662; Chalcide in ludis funebribus Amphidamantis regis præmium poeseos consecutus est tripodam, quem Musis dedicavit, 651—659; cum Homero in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.
Ἡρακλῆος, Vulcanus, Junonis nullo ex patre f., 927; Aglaïam Gratiam uxorem ducit, 945; Jovis jussu, O. 60 seqq., Pandoram fingit, 571; O. 70, ejusque auream coronam fabricatur, 579 seqq.; Herculis ocreæ, Ἡρακλῆϊ κλυτὰ δῶρα, S. 123; Herculis scutum (S. 139—320) fabricatus est, S. 319—866. Epitheta: κλυτός, 927; S. 214; ἀγκυλότης, 945; περικλυτός, 579; περίρρων, S. 297, 313. — Vid. Ἀμφιτρωνίης.
Ἡώς, οὐς, Aurora, 18; πολυδερκής, 451; Hyperionis et Theæ filia, 372; ex Astræo mater quatuor Ventorum, Luciferi aliorumque Astrorum, 382; e Tithono mater Memnonis et Emathionis, 984, e Cephalo Phaëthontis, 986.

Θ.

Θάλεια, Thalia, Musarum una, 77.

Θαλίη, una Gratiarum, ἐρατεινή, 909.

Θάμυρις, vates, in campo Dotio oculorum lumine privatus, XLVII.

Θάνατος (Mors), Noctis f., 212, 758; frater Somni, 756, quocum in Tartaro habitat, 759; describitur 764 seqq.

Θάσος, ἡ, insula, CLXXXIV.

Θαύμας, αντος, Ponti Tellurisque f., 237; Electram uxorem ducit, 265; ex ea pater Iridis (cf. 780) et Harpyiarum, 266 seqq.

Θείη, Thea, Cæli ac Telluris filia, 135; ex Hyperione mater Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.

Θέμις, ἰδος, αἰδοίη, 16; Cæli Tellurisque filia, 135; Jovis secunda uxor, Horarum et Parcarum ex eo mater, λιπαρή, 901 seqq.; ex eodem mater Virginis, astri, XI.

Θεμιστονόη, Ceycis filia, Cycni uxor, κυανώπις, S. 356.

Θεμιστώ, οὐς, una Nereidum, 261.

Θεσσαλία. Ibi Deucalionis posteritas regnabat, XXIV.

Θέτις, ἰδος, una Nereidum, 244, 1003; Achillis mater • Peleo, θεὰ ἀργυρόπεζα, 1006; filios e Peleo sibi natos interfcit, solo Achille servato, II.

Θηβαγενής, εὐος, adj. Thebis natus, Herculis epitheton, 530.

Θῆβαι, αἱ et ἡ Θῆβη, Thebæ, urbs Bæotiae, cujus moenia a Zelho et Amphione ædificata, CCIV; Neptuni præsidio fruitur, S. 105; ibi Amphitryo habitabat relicta Tirynthe, S. 3, 13, 80; bellum ibi Thebanum (τῶν septem contra Thebas), O. 162.

Θῆβη, ἡ, 978, εὐστέφανος; O. 161, ἐπτάπυλος; S. 49, 80 εὐστέφανος, 105. Vid. Θῆβαι.

Θηρώ, οὐς, filia Phylantis et Lipephiles, Chæronis mater ex Apolline, LIV.

Θησεύς, εὐος, Aegæi f., unus e principibus Lapitharum, S. 182; Aegles amore captus Ariadnen deserit, LXXXV, LXXXIV; Hippen et Aeglen uxores ducit, LXXXVI.

Θόας, ὁ, gen. Θοα, LXXVI.

Θόη, 1) una Nereidum, 245; 2) Oceanitidum una, 354

Θρηάκιος, adj. Thracius; Θρηάκιος Βορέας, O. 553.

Θρήκη, Thracia, ἱπποτρόφος, O. 507.

Θρονίη, Arabi mater e Mercurio, XXXII.

Θυία, Deucalionis filia, mater Magnetis ac Macedonis ex Jove, XXVI.

I.

Ἰάνειρα, una Oceanitidum, 356.

Ἰάνθη, una Oceanitidum, 349.

Ἰαπετιονίδης, Japeti f., Prometheus, 528, 614; πάντων ἐριδείκετος ἀνάκτων, 543; πάντων πέρι μῆδαι εἰδώς, 559; O. 54. Vid. Προμηθεύς.

Ἰαπετός, 19; Cæli ac Telluris f., 134; Clymenes maritus, 507; ex ea pater Atlantis, Menæti, Promethei (cf. 565; O. 50), Epimethei, 509 seqq.

Ἰάσιος, e Cerere Pluti pater, ἥρως, 970.

Ἰαωλκός et Ἰωλκός, ἡ, urbs Magnesiae, κλειτή, S. 380, 474; quo Jaso e Colchide rediit, 997.

Ἰδαίος, adj. Vid. Δάκτυλοι.

Ἰδὴ, Troadis mons, in quo Anchises cum Venere concubuit, πολύπτυχος, ὀληέσση, 1010.

Ἰδύια, Oceanitidum una, 352, 959; Aetæe uxor, καλλιπάρης, 960, et ex eo mater Medæe, 961.

Ἰήσων, ονος, Jaso, Aesonis et Polymelæ f. CLXXXI; a Chirone educatus, LXXXIII, Medei pater e Medea, quam Jolcum e Colchide trajectam duxerat uxorem, 992 — 1001; ποιμὴν λαῶν, 1000.

Ἰλέος, ἥος, Oileus, Ajacis minoris pater. Nominis derivatio XLVIII.

Ἰμερος (Desiderium) cum Gratiis prope Musas habitat, 64; Venerem comitatur, 201.

Ἰναχος, Mycenæ pater, CVII.

Ἰνώ, οὐς, Cadmi et Harmoniae filia, 976.

Ἰόλαιος, Iphiclis f., S. 89, 111; Herculis auriga, S. 77, 118; cum Hercule Cycnum occisum spoliis exuit, S. 467; Herculem adiuvat in vincenda hydra Lernæa, 317. Epitheta: ἀρηιφίλος, 317; ἀμώμητος, S. 102; διόγνητος, S. 340; ἥρωος, S. 78; κρατερὸς, S. 77, 323; κυδάλιμος, S. 74, 467.

Ἰόλεια, Euryti et Antiopes filia, ξανθή, XLV.

Ἰορώσση, Ætæ filia, quatuor filiorum mater e Phrixo, LXII.

Ἰππη, Thesei uxor, LXXXVI.

Ἰπποθόη, una Nereidum, ἐρῶσσα, 251.

Ἰππονόη, Nereidum una, βοδόπηγος, 251.

Ἰππόνοος, pater Periboræ, LXXXVIII.

Ἰππόστρατος, Phylei f., Amaryncei nepos, princeps Epeorum, Periboræ compressit, ὄζος Ἄρης, LXXXVIII.

Ἰππότης, ου, Phylantis et Lipephiles f. LIV.

Ἰππου κρήνη, Hippocrene fons in Helicone monte, 6.

Ἰππῶ, οὖς, una Oceanitidum, 351.

Ἰρις, ἰδος, ἰν, Thaumantis et Electræ filia, ὠκεῖα, 266, 780; interdum a Jove ad Tartarum mittitur Stygis aquam (θεῶν μέγαν ἔρπον) petitura, πόδας ὠκεῖα, 780, 784.

Ἰστίη, Vesta, Rheæ et Saturni filia, 454.

Ἰστρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., καλλιέρεβρος, 339.

Ἰσχυς, Elati f., Coronidem uxorem duxit, LXXXVII.

Ἰσιγένεια quæ fuerat, dein Hecate facta est, CV.

Ἰφικλείδης, Iphiclis f., Iolaus, S. 111.

Ἰφικλῆς, ἥος, Amphitryonis et Alcmenes f., S. 47, seqq., 56.

Ἰφικλος, Phylaci et Clymenes f., celeritate insignis, CLXII.; plura de eo ejusque bobus CXVI.

Ἰφιμέδεια, Aloëi uxor, Alodiarum mater e Neptuno, LX.

Ἰφίτος, Euryti et Antiopes f., ὄζος Ἄρης, XLV.

Ἰώ, οὖς, Pirenis filia, a Jove compressa, dein in vaccam commutata, V.

Ἰωλκός, ἡ, 997; vid. Ἰαωλκός.

K.

Καδμείος, adj. Cadmeus. Καδμείη Σεμέλη, 940; οἱ Καδμείοι, Thebani, 326; φερεσσακίεες, S. 13.

Καδμηίς, adj. fem. Καδμηίς γαίη Thebæ cognominantur O. 162.

Κάδμος, Harmoniæ maritus, ὑπέρθυμος, 937; ex ea pater Inus, Semeles, Agaves, Autonoes, Polydori, 975 seqq.

Κάϊκος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., ἐυβρέτης, 343.

Καινεὺς, ἑως, unus e Lapitharum principibus, S. 179.

Καλλιόπη, Musarum una, quæ προζερεστάτη ἐστὶν ἀπασιών, 79.

Καλλιρόη, una Oceanitidum, 288, 351, 979; e Chrysaore mater Geryonis, 287 seqq., 979 seqq., et Echidnæ, 295.

Καλλιστώ, οὖς, vid. Ἐλίκη.

Καλύκη, Endymionis mater ex Aethlio, OXLIV.

Καλυψώ, οὖς, una Oceanitidum, ἡμερόσσα, 359; Nausithoi et Nausinoi mater ex Ulixæ, ὅτῃ θεῶν, 1017.

Κάλχας, αντος, vates, a Mopso vaticinandi arte victus, priæ morte diem obiit, CXVII.

Κασσιόπεια, Phineï mater e Phœnice, LVIII.

Κάστωρ, ορος, Jovis filius XXXVI.

Κατουδαῖοι, οἱ, qui Troglodytæ alibi vocantur, CXIV.

Κένταυροι, οἱ, LXXXII; cum Lapithis pugnantes in Herculis clypeo representati, S. 184 seqq.

Κέρβερος, Orci canis, Typhaonis et Echidnæ f., 310 seqq., ubi describitur.

Κερκίς, ἰδος, Oceanitidum una, φυὴν ἐρατή, 355.

Κέφαλος, ex Aurora pater Phaethontis, 986.

Κήρ, ἡρὸς, ἡ, Noctis filia, μέλαινα, 221; in Herculis scuto

representata, S. 156 seqq.; præterea in plur. num. αἱ Κήρες, deæ fatales, (a Parcis diversæ,) filiæ Noctis, νηλεῖσποινοι, 217 seqq.; quales in Herculis scuto representatæ fuerint, S. 249 seqq.

Κητώ, οὖς, Ponti ac Telluris filia, καλλιπάρης, 238; e Phorco mater Grararum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.

Κήρυξ, ὕκος, Trachiniorum rex, Themistoneos pater, ad quem Hercules proficiscitur, ἀναξ, S. 354 seqq.; Cycnum, generum suum, ab Herculo interfectum sepeliit, S. 472, seqq.; φίλος μακάρεσσι θεοῖσι, S. 476. Κήρυκος γάμος (Ceycis nuptiæ), carmen Hesiodæum, memoratur CLXXXII.

Κηρίσος, Fluvius, Eteocli pater, CXLIII; de ejus cursu, CXLII.

Κίρκη, Solis et Perseidis filia, Ætæ regis soror, 957, 1011; ex Ulixæ mater Agrii, Latini, Telegoni, 1011 seqq.; Solis curru ad insulam Tyrrhenici maris vecta, CCII.

Κίββα, Phocidis urbs, CXXXV.

Κλάρος, ἡ, Ioniæ oppidum, CXVII.

Κλεοδαῖος, IX, κυδάλιμος.

Κλέεια, Hyadum una, εὐστέφανος, LXVII.

Κλειώ, οὖς, Clio Musa, 77.

Κλεόλλα, Diantis filia, mater Atridarum e Plisthene, Atræi filio, LXXVII.

Κλόμενος, Orchomeni f., CXC.

Κλυμένη, 1) Minyæ filia ex Euryanasse, mater Iphicli e Phylaco, Phaethontis e Sole, CLXII. 2) una Oceanitidum, 351, 507; ex Japeto marito mater Atlantis, Menæti, Promethei, Epimethei, 507 seqq.

Κλυμένης, Solis f., pater Phaethontis e Merope, CIV.

Κλυτή, Oceanitidum una, 352.

Κλύτιος, Euryti et Antiopes f., XLV.

Κλωθώ, οὖς, Parcarum una, 218, 905; in Herculis scuto representata, S. 258.

Κοῖος, Cœli et Telluris f., 134; pater Latonæ et Asterios e Phœbe, 404 seqq.

Κορωνίς, ἰδος, ἰν, Phlegiæ filia, quam Ischys uxorem duxit, LXXXVII; Hyadum una, LXVII.

Κόττος, Cœli ac Telluris f. centimanus, 147 seqq., 618, 653, 714, 734, 817. Vid. Ὀβριάρεως.

Κουρήτες, οἱ, e quinque filiabus Hecatæ filiarumque Phoronei nati, θεοὶ φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες, XCI; contra Ætolos ab Apolline adjuti, CXI.

Κράτος, εος, τὸ (Robur), e Pallante et Styge natum, 385; cum Βίη (Vi) apud Jovem habitat, 386 seqq., 401 seqq.

Κρείων, οντος, Thebanorum rex, Henioches maritus, S. 83.

Κρηθεύς, ἑως, Æoli f., XXIII.

Κρής, τὸς, ὁ, Cretensis, XXXVII; οἱ Κρήτες, Cretenses, quorum rex Asterio, CXLIX.

Κρήτη, insula, ubi Lyctos urbs, 477; ibi Jupiter natus et educatus, 480, εὐρείη; ibi Jasius cum Cerere concubuit, 971; huc Jupiter Europen duxit, CXLIX; huc Orio venit, XLIII; ibi Idæi Dactyli ferrum temperarunt, CLV; hujus in vicinitate Ogyia insula sita, CCIII.

Κρήος, Cœli et Telluris f., 134; ex Eurybia pater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.

Κρονίδης, εω, Saturni f., Jupiter, 53, 412, 423, 450, 572, 624; O. 18 (ὠφειλγος), 71, 138, 158, 168, 239, 247; XXV.

Κρονίων, ωνος, Saturni f., Jupiter, 4, 534, 949; O. 242, 259, 276; CXXXVII; ἀναξ, O. 69; κελαινεφής, S. 53; θεῶν σιμάντων πάντων, S. 56; ὑπερμένης, 534.

Κρόνος, Saturnus, Cœli ac Telluris f., 137; ultionem a

patre petendam in se recipit, 168 seqq.; falce, quam mater ei dederat, 145, patris genitalia resecat, 178 seqq.; ex Rhea pater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; filios devorat, 459, devoratos revomit, 495; in Tartaro a Titanibus circumdatus, 851; aureo ævo Deorum rex erat, O. 111; heroum mortuorum in μακάρων νήσοις degentium rex, O. 169. Epitheta: ἀγκυλομήτης, 19, 137, 473, 495; βασιλεύς, 476; μέγας, 459, 495. Præterea obvius 73, 395, 625, 630, 634, 648, 660, 668.

Κρόταλος, ab Œnomaο occisus, CX.¹

Κυανονχαίτης, οὐ, nomen proprium Neptuni, 278.

Κυδαλίων, ὤνας, Orioni cæco itineris dux a Vulcano datus, XLIII.

Κυδοιμός (Turba belli), in Herculis scuto representatus, S. 156.

Κυδέρεια, Venus unde appellata sit, 198; εὐστέφανος, 196, 1008; 934.

Κύθηρα, τὰ, insula, 192, 198.

Κυκλώπες, οἱ, Telluris et Cæli filii tres, Brontes, Steropes, Arges, 139 seq.; eorum descriptio nominisque derivatio, 142 seqq.; Jovi fulmen fabricati sunt, 141, 502 seqq.; a Saturno sub terra vinctos Jupiter liberat, 501 seqq.; ab Apolline occisi, XXXIII.

Κύκνος, 1) Martis f., μεγάλυμος, S. 57; maritus Themistocles, filia Ceycis, S. 356; ejus cum Hercule certamen, S. 368 — 423; ab Hercule interfectus, S. 57, 416 seqq., ac spoliis privatus, S. 467; a Ceyce socero sepultus, S. 472 seqq.; ἀμύμων, S. 65; εὐμμελής, S. 368; ἱππόδαμος, S. 346; præterea obvius S. 329, 331, 350, 413; unde nomen traxerit, CLXXXIX. 2) Liguriæ rex, Phaethonti propinquus, in cygnum conversus, CIV.

Κυματολήγη, una Nereidum, 253.

Κύμη, Æolidis urbs, qua relicta pater Hesiodi in Boeotiam trajecit, Αἰολίς, O. 636.

Κυμοδόκη, una Nereidum, 252.

Κυμοθήκη, una Nereidum, 245.

Κυμοπόλεια, Neptuni filia, uxor Briarei, 819.

Κυμώ, οὐς, Nereidum una, 255.

Κυπριγενής, ἑως, ἡ, Venus unde vocata sit, 199. Conf. Κύπρος.

Κύπρος, ἡ, insula, ubi Venus nata, περίβρυτος, 193; πολυκύλυτος, 199.

Κύπρις, ἡ, Cypria, i. e. Venus, V.

Κυρρήνη, Aristæi mater ex Apolline, LXX; ad Peneum fluvium habitabat, καλή, LII.

Κυτίστωρ, Phrixi f. ex Iophosse, LXII.

Κυχρεΐδης, draco, cujus historia CCI.

Κυχρεΐς, ἑως, qui Cycriden draconem nutrit, CCI.

Λ.

Λάδων, ὤνας, 1) draco Typhaone natus, CXLVII. 2) Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 344.

Λαμπετή, Heliadum una, CIV.

Λαομέδεια, Nereidum una, 257.

Λααίθαι, ἄων, οἱ, quorum cum Centauris certamen in Herculis clypeo representatum, S. 177 seqq., αἰχμηταί.

Λατίνο, Ulixis et Circes f., ἀμύμων, κρατερός, 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.

Λάγεις, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis scuto representata, S. 258.

Λαλαγόρη, una Nereidum, 257.

Λαιπερίη, Iolai filia, Phylantis uxor, Hippotæ ac Therus mater, LIV.

Δελεγε, οἱ, quorum rex Locrus, XXV. Deucallioni olim a Jove dati, *ibid.*

Λερναῖος, adj. 314, vid. Ἴδρα.

Λήδη, ἡ, Oblivio, Eridis filia, 227.

Λήμνος, ἡ, insula. Huc Orio in itinere suo venit, XLIII.

Ληναίων μῆν, mensis, (Γαμηλιών Atheniensium, qui Januario nostro fere respondet), O. 504.

Λητοῖδης, 1) Latonæ filius, Apollo, S. 479. 2) Latonæ nepos, Æsculapius, XXXIV.

Λητώ, οὐς, 19; Phœbes et Cæi filia, κυανόπεπλος, 406; ex Jove mater Apollinis, 918, LXXXVII, CLXVIII, et Dianæ, 918; quo die Apollinem peperit, O. 771.

Λιβύη, Africa pars. Huc Argonautas venisse, LIV.

Λίγυες, οἱ, populus, CXXXII.

Λιλαίη, Phocidis oppidum, CXLI, Λιλαίηθεν

Λιμός, ὁ, (Fames) Eridis filius, 227. O. 299, 302.

Λίνας, vates, Urania f., de quo XCIV, XCV.

Λόγοι ψευδείς (Mendacia), Eridis filii, 229.

Λοκροί, οἱ, Amphitryone duce Taphiis et Telebois bellum inferunt, ἀγχέμαχοι, S. 25.

Λοκρός, Lelegum rex, XXV.

Λυγκεύς, ὅς, inter majores Herculis erat. Hinc Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῦ Hercules et Iolaus a Minerva appellatur, S. 327.

Λυκάων, ὄνος, Pelasgi f., ἀντίθεος, XCVIII; rex Arcadum, pater Helices s. Callistus, XCIX; pater Pallantis, CXCVIII.

Λυκομήδης, ἑως, Cretensis, XXXVII.

Λύκτος, ἡ, urbs Cretæ, quo Rhea Jovem paritura profecta est, 477, 482.

Λυσιάνασσα, una Nereidum, 258.

M.

Μάγνης, ἦτος, Jovis et Thyia f., XXVI.

Μαίανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 339.

Μαΐη, Maja, Atlantis filia, Mercurii mater ex Jove, 938.

Μακηδών, ὄνος, Jovis ac Thyia f., ἱπποχάρμης, XXVI.

Μακροκέφαλοι (Capitones), populus, XLII.

Μαντώ, οὐς, Tiresia filia, mater Mopsi, CXVII.

Μάρης, ὁ, CXXII.

Μάρων, ὤνας, Œnopionis filius, XXXVIII.

Μάχαι, αἱ, Pugnae, Eridis filia, 228.

Μαχάων, ὄνος, Æsculapii et Xanthes f., CLXXIX.

Μέγαρα, τὰ, Megaridis urbs, σκιόεντα (umbrosa) ab Hesiodo cognominata, CXCII.

Μέδουσα, trium Gorgonum una, 276, mortalis, 277; a Neptuno, compressa 278; ejus capite amputato Chrysaor et Pegasus prosiluerunt, 280 seqq.; ejus caput Perseus portat in Herculis scuto representatus, S. 223.

Μελάμπους, ὄδος, cujus historia CXVI.

Μέλας, ἄνος, Phrixi et Iophossæ f., LXII.

Μελέαγρος, ab Apolline interfectus, CXI.

Μελίαι Νύμφαι, quas Tellus peperit e guttis cruentis genitalium Cæli a Saturno resectorum, 187.

Μελίβοια, urbs Thessaliae, XCVI.

Μελίτη, 1) Nereidum una, χαρίεσσα, 246. 2) Myrmecis filia, CLXXV.

Μελπομένη, Musarum una, 77.

Μέμνων, ὄνος, Æthiopum rex, Tithoni et Auroræ f., χαλκοκορυστής, 984.

Μενέλαος, Plisthenis et Cleollæ f., LXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.

Μενεστῶ, οὐς, una Oceanitidum, 357.

Μενίππη, Nereidum una, δίκη, 260.

Μενοίτιος, 1) Japeti et Clymenes f., ὑπερκύδας, 510; Jovis fulmine in Erebum dejectus, ὕβριστής, 514 seqq.

2) Patrocli pater, frater Pelei, Achillis patruus, CLXXXVIII.

Μερόπη, 1) Œnopionis filia, ab Orione compressa,

XLIII; 2) Oceanitis, Phaethontis mater e Clymene, CIV; 2) una Heliadum, *ibid.*
 Μήδεια, Aetæ regis et Idyæ filia, εὐσφυρος, 961, 992; Medei mater ex Jasone, 1000, qui eam e Colchide Iolcum trajectam, 994, 998, uxorem duxerat, 1000.
 Μήδειος, Jasonis et Medæ f., a Chirone educatus, 1001.
 Μηκονίκη, Euphemi mater e Neptuno, L.
 Μυκῶνη, i. e. Sicyon, Peloponnesi urbs. Ibi Deos cum hominibus certasse, 536.
 Μηλόβοσις, ἡ, Oceanitidum una, 354.
 Μητις, ἴδος, ιν, una Oceanitidum, 358; Jovis prima uxor, quæ Minervam paritura ab eo devoratur, 886 seqq.
 Μίμας, αὐτος, Centaurus, μελαγχαίτης, S. 186.
 Μινύειος, adj. Ὀρχομενὸς Μινύειος, Orchomenus Minyarum, LIII.
 Μινύας, ου, Neptuni f., pater Clymenes ex Euryanasse, CLXII.
 Μίνως, ωος, Jovis et Europes f., CXLIX; pater Ariadnes, 948; Brylles pater, XLIII; βασιλεύτατος ab Hesiodo cognominatus, LXXXIV.
 Μνημοσύνη, Cæli Tellurisque filia, 135; Musarum e Jove mater, 54, 915, καλλιχομος.
 Μοῖραι, αἱ, Parcæ, Clotho, Lachesis, Atropos, Noctis filiæ, 217; Jovis ac Themidis filiæ, 904; in Herculis scuto representatæ, S. 258 seqq. LXVI.
 Μόλυρος, Arisbantis f., ab Hyetto occisus, LIII.
 Μόρος (Fatum), Noctis filius, στυγερός, 211.
 Μοῦσαι, αἱ, Jovis filiæ e Mnemosyne, in Pieria natæ, 53 — 61, 916; Musæ canuntur, 1 — 103; invocantur, 104 — 115, 1022; O. 1 seqq.; earum nomina enumerantur, 77 seqq.; Hesiodum canere docent ac jubent, 22 — 35, O. 662; tripus ab Hesiodo eis dedicatus, O. 658; in Herculis scuto representatæ, S. 206.
 Epitheta: Ἑλικωνιάδες, 1; O. 658; ἡδέιπαι, 1021; Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75, 114; Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 25, 52, 966, 1022; Πιερίδες, S. 206; τέκνα Διὸς, 104; χρυσάμπυκες, 916. Memorantur prætereundo 36, 93, 94, 96, 100; CL.
 Μόφος, vates, Amyci, S. 181, et Mantus f., Calchanthem vaticinandi arte vicit, CXVIII; inter principes Lapitharum numeratur S. 181.
 Μυκῆνη, Inachi filia, Arestoris uxor, qui Mycenæ urbi nomen dedit, CVII.
 Μύρμηξ, ηκος, Melites pater, CLXXV.
 Μυρμιδόνες, οἱ, e formicis a Jove facti atque Æaco dati, qui primi naves extruxerunt, LXIV; Μυρμιδόνων πόλις, Hellas, Phthiotidis urbs, S. 380, 474.
 Μώμος, Noctis filius, 214.

N.

Ναῖς, ἴδος, Najas. Najadum una Chironi nupsit, CII; de Najadum ætate longissima CIII.
 Ναυβολίδης, αο, Nauboli f., Pylo, XLV.
 Ναυσίθοος, Ulixis et Calypsus f., 1017.
 Ναυσίνοος, Ulixis et Calypsus f., 1018.
 Νείκεα, τὰ, Jurgia, Eridis liberi, 229.
 Νεῖλος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 338.
 Νεμειῖος λέων, leo Nemeus, Olhri ex Echidna f., 327, a Junone nutritus, 328 seqq., ab Hercule interfectus, 332.
 Νεμεῖη, Argolidis regio, a leone Nemeo vexata, 329 seqq.; ibi Tretus mons, 331.
 Νέμεσις, ἡ, Noctis filia, 223; terra relicta cum Pietate ad cælum fugit, O. 197 seqq.
 Νέσσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.
 Νέστωρ, ορος, Nelei f., apud Gerenos educatus, inter-

fectis ab Hercule fratribus, solus servatus, XXX, XXXI, Γερήνιος ἱππότα; pater Polycastes, C.
 Νηληιάδης, αο, Nelei f., Nestor, C.
 Νηλεὺς, ἦος, Pyli rex, cujus filii ab Hercule interfecti extra Nestorem, XXX, XXXI, ταλασίφρων.
 Νημερτής, ἑος, ἡ, una Nereidum, 262.
 Νηρεὺς, ἦος, Ponti filius maximus natus, ἀψευδής, ἀπὸ θῆς, 233 seqq.; quinquaginta filiarum (Nereidum) pater e Doride, 240 seqq.; ἄλιος γέρων, 1003.
 Νησαίη, Nereidum una, 249.
 Νησῶ, οὖς, Nereidum una, 261.
 Νίκη, Pallantis et Stygis filia, καλλίσφυρος, 384.
 Νικίππη, Pelopis filia, CCVII.
 Νικόστρατος, XCIII, ὄζος Ἄρης.
 Νιόβη, cujus decem filios totidemque filias fuisse, XLIV; undeviginti ejus liberos fuisse, *ibid.*
 Νύμφαι οὐρεῖται, Nymphæ montanæ, Orcades, 130; e quinque filiabus Hecatai filiarque Phoronei natæ, XCI.
 Νύξ, κτὸς, Nox, 176, Chaus filia, Erebi soror, 123; ex Ercho Ætheris et Dici mater, 124; nullo ex viro mater Fati, Κηρὸς, Mortis Somnique (758), Somniorum, Momi, Ὀϊζύος, Esperidum, Parrarum, Nemesis, Fraudis, Φιλόκτητος, Senectutis, Eridis, 211 — 225; Nox et Dies alternis in Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq., illa Somnum secum ducens, 757.
 Epitheta: ἐρεβεννή, 213; μέλαινα, 20, 123; ὤστ, 224, 757.

Ξ.

Ξάνθη, una Oceanitidum, 356; Machaonis mater ex Æsculapio, CLXXIX.
 Ξούθος, Hellenis filius, XXIII.

Ο.

Ὁβριάρεως (Βριάρεως, 817), Briareus, Cæli Tellurisque f., 147 seqq.; Cymopoliam, Neptuni filiam, uxorem duxit, 817 seqq. Briareus Cottusque et Gyas, tres fratres centimani (Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα, 644), a patre sub terram detrusi et in vincula conjecti, 617 seqq., a Jove liberati, ut Diis contra Titanes opem ferrent, 624 seqq., 639 seqq., ubi eorum descriptio; pugnant adversus Titanes, 714 seqq., quos victos in Tartarum detrudunt, 717 seqq., ubi et ipsi habitabant, φύλακες πιστοὶ Διὸς, 734; Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι, 815 seqq.
 Ὁθρὺς, υος, mons Thessaliæ, in quo stantes Titanes cum Diis pugnant, 632, ὑψηλή.
 Οἶθαλος, pater Pirenes, CVI.
 Οἰδιπόδης, αο, Cædipi f., Eteocles, O. 163.
 Ὀϊζύς, ἡ, Calamitas, Noctis filia, ἀλγινόσσσα, 214.
 Οινόμαος, Marmacem, Alcathoum, Euryalum, alios interficit, CX.
 Οἰνοπίων, υνος, Chiorum rex, Bacchi f., Maronis pater, XXXVIII, et Meropes, XLIII; Orione excaecato vindictam evitaturus sub terra absconditur, *ibid.*
 Οἰνεὺς, ἑως, rex, ad quem Periboea missa est, LXXXVIII.
 Ὀλμειδς, Borotiae amnis, 6.
 Ὀλυμπιάδες, αἱ, Olympiæ, Musarum epitheton, 25, 52, 966, 1022; de Deabus, LIV.
 Ὀλύμπιος, Jovis epitheton, 529, 884, O. 87; Jovis nomen proprium, 390 (ἀστεροπητής), O. 474, CLXIII.
 Ὀλύμπια δώματα, Deorum sedes, 75, 114, 783, 804, 963, O. 81, 110, 127.
 Ὀλύμπος et Οὐλύμπος, Thessaliæ mons, Deorum sedes, ἀγρός, S. 203; μακρός, 391, 680, S. 466; μέγας, 842; νιφόεις, 42, 62, 118, 794; πολύπτυχος, 113; præterea sine epitheto, 37, 51, 68, 101, 408, 689; O. 139, 197, 257; XXVI.

Ὄμβρος, Tumultus, in Herculis clypeo representatus, S. 155.
 Ὄμηρος, cum Hesiodo in Delo insula Apollinem cecinit, CLXXVIII.
 Ὀνειροι, oi (Somnia), Noctis filii, 212.
 Ὀπλεις, εως, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 Ὀρβρος, Geryonis canis, Typhaonis et Echidnae f., 309; pater Sphingis et leonis Nemei ex Echidna, 325; ab Hercule interfectus, 293.
 Ὀρχος, Deus qui perjuros punit, Eridis f., 231, O. 804; O. 219.
 Ὀρτυγία, insula parva, ante Syracusas sita, CXXXVI.
 Ὀρχομενός, δ, pater Aspledonis, Clomeni, Amphidoci, CXG.
 Ὀρχομενός, ἡ, Minyarum urbs (Μινύειος) in Boeotia, LIII, Cephalisso adiacens, ubi Gratiae colebantur, CXLII, CXLIII.
 Ὀλύμπος, 397, Οὐλυμπόνδε; 633; 855; 953, νηόεις; S. 30; S. 471, μέγας; XXXIV. Vid. Ὀλυμπος.
 Οὐρανίδης, Urani f., Saturnus, ἀναξ, 486; oi Οὐρανίδαι, Cyclopes, 502.
 Οὐρανία, 1) una Musarum, 78, mater Lini, XCIV. 2) Oceanitidum una, θεοειδής, 350.
 Οὐρανίωνες, oi, Urani (Caeli) filii ac nepotes, ἀγαυοί, 461; de Diis, 919, 939.
 Οὐρανός, Caelus, 147, 159, 421, 644; εὐρύς, 45; μέγας, 176, 208; ἀστερόεις, 106, 127, 463, 470, 891; Telluris f., 126 seqq.; ex ea pater multorum liberorum, 133 — 153; filios sub terra condit, 154 seqq.; ejus genitalia a Saturno resecta, 178, seqq. Vid. porro in Γαῖα, Ἀφροδίτη.
 Οὐρεα, τὰ (Montes), e Tellure nata, μακρὰ, 129.
 Οὐρεός, Centaurus, S. 186.

II.

Παγασαῖος, epitheton Apollinis, quia Pegasis templum habuit, S. 70.
 Παιών, ὦνος, Deorum medicus. Eum ab Apolline differre, CI.
 Παλῖως, ἡ, Repulsio (hostium persequentium) in scuto Herculis representata, S. 154.
 Παλλάντιον, Arcadiae urbs, quae a Pallante nomen traxit, CXCVIII.
 Παλλὰς, ἄος, ἡ, Minervae nomen. Παλλὰς Ἀθήνη, 577, O. 77; Παλλὰς Ἀθηναίη, πόρνη Διός, S. 126.
 Παλλας, ατος, δ, 1) Cui et Eurybiae f., 376. 2) Lycanis f., qui Pallatio urbi nomen dedit, CXCVIII.
 Παυλονίς χειρῶν, hirundo, O. 568, ὀρθρογῆ.
 Παυώρη, quomodo Jovis jussu a Vulcano ficta, a multis Diis Deabusque exornata, cur hoc nomine appellata fuerit, O. 60 — 82; col. 570 — 589; ejus historia, O. 83 — 105; Graeci mater ex Jove, XX, Deucalionis e Prometheo, XXI.
 Πανέλληνες, oi, O. 528; ita universos Graecos ab Hesiodo vocatos fuisse, CLXXXIV.
 Πανοπεια, una Nereidum, 250.
 Πανοπηίς, ἴδος, Panopei nata, Aegle, LXXXV.
 Πανοπία, ἴδος (alibi Πανοπεύς), Phocidis urbs, Cephalisso adiacens, CXLII.
 Παρθίων, ονος, pater Alcathoi, CX.
 Παρθένος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 344.
 Παρνητός, Parnassus, Boeotiae mons, 499.
 Πασιθή, una Nereidum, 247.
 Πασύθη, Oceanitidum una, 352.
 Πάτροκλος, f. Menestii, fratris Pelei, Achillis frater patruelis, CLXXXVIII.

Πειθώ, οὐς, 1) Suada, quomodo Pandoram exornaverit, O. 73. 2) Oceanitidum una, 349.
 Πειρίθοος, Ἀεγυτι f., CLXXVI; inter principes Lapitharum, S. 179.
 Πειρήν, ἦνος, Ius pater, V.
 Πειρήνη, Ἀεβάλι filia, CVI.
 Πείρος, δ, Achajae fluvius, CLVI.
 Πελασγός, Lycaonis pater, XCVIII, quem αὐτόχθονα fuisse Hesiodus dixit, XCVII.
 Πελασγοί, oi, populus, qui Dodonam incolebat, CXXXIV.
 Πελεάδες, αί, Plejades, X. Vid. Πληιάδες.
 Περίης, rex, Jasoni labores difficiles imperavit, ὑδριστής καὶ ἀτάσθαλος, κ. τ. λ. 996.
 Πελοπόννησος, ἡ, Hesiodo nota, CXL.
 Πέλοψ, οπος, pater Nicippes, CCVII.
 Πελορις, ἴδος, promontorium, ab Orione conditum, CLXXVIII.
 Περιβοία, Hipponoi filia, ab Hippostrato compressa, ad Aeneum missa, qui eam interficeret, LXXXVIII.
 Περιήρης, ος, Aeli f., ὑπέρθυμος, XXIII; Halirrhothii pater, XCII.
 Περιλύμενος, Nelei f., qui in omnium animalium speciem se convertere potuit, ab Hercule interfectus, XXX.
 Περιμήδης, εος, Centaurus, Πενκείδης, S. 187.
 Περιμησσός, Boeotiae amnis, 5.
 Περσέπολις, εως, δ, Telemachi et Polycastes f., C.
 Περσεύς, Danaes f., qualis in Herculis clypeo representatus fuerit, ἱππότα, S. 214 — 229.
 Περσεφονείη et Περσερόνη, Proserpina, Jovis et Cereris filia, quam Pluto rapuit, 913; cum Plutone in Tartaro habitat, ἐπαινῇ, 768, 774.
 Περσερόνη, 913, vid. Περσεφονείη.
 Πέρσης, 1) Cui et Eurybiae f., 377; Asteriae maritus, 409; ex ea pater Hecates, 411. 2) Hesiodi frater, ad quem carmen Operum et Dierum scriptum, O. 10, 27, 213, 274, 286, 299, 397 (νήπιος), 611, 633 (μέγα νήπιος), 641.
 Περσηίς, ἴδος, una Oceanitidum, 356, 957; e Sole mater Circes et Aetae regis, 957.
 Πετραία, Oceanitidum una, ἐρέεσσα, 357.
 Πετραῖος, Centaurus, S. 185.
 Πενκείδαι, oi, Perimedes et Dryalus, Centauri, S. 187.
 Περρηδῶ, οὐς, Graearum altera, εὐπεπλος, 273.
 Πήγασος ἵππος, Medusae capite amputato prosiluit, 281; nominis derivatio, 282; terra relicta ad caelum volavit, ubi tonitru fulmenque Jovi fert, 283 seqq.; cum Bellerophonte Chimæram vincit, 325.
 Πηλεὺς, εος, Aeci f., XLVI; Achillis pater e Thetide, 1006; frater Menestii, Patrocli patruus, CLXXXVIII; Thetidem prohibet Achillem interficere, II; de eo et Acati uxore historiam ab Hesiodo fuisse narratam, CXCI.
 Πήλιον, τὸ, mons Thessaliae, αἰπὺ, LXXXII; in quo Jaso a Chirone educatus est, ὕλην, LXXXIII.
 Πηνειός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343. LII.
 Πιερίδες, αί, Musae cognominantur, S. 206.
 Πιερίη, Thessaliae regio, ubi Musae natae, 53; ibi Magnes et Macedo habitabant, XXVI. Πιερίηθεν, O. 1.
 Πληιάδες et Πελεάδες, αί, Plejades, Atlantis filiae, Ἀτλαγενέες, O. 383; O. 572, 615, 619.
 Πληξάρη, una Oceanitidum, 355.
 Πλούτος, Plutus deus, Cereris et Jasii f., 969 seqq.
 Πλουτώ, οὐς, Oceanitidum una, βοῶπις, 355.
 Πολυεύκης, εος, Pollux, Jovis f., XXXVI; ἀντίθεος, XXVI.
 Πολυδωρή, Oceanitidum una, εὐειδής, 354. CXCI.
 Πολύδωρος, Cadmi et Harmoniae f., 978.

Πολυάστη, Nestoris filia minima natu, Persepolis mater e Telemacho, ἐξώνος, C.
Πολυκάων, ονος, Butæ f., Euæchmes maritus, CIX.
Πολυμήδα, Jasonis mater ex Æsone, CLXXXI.
Πολύμνια, Musarum una, 78.
Πολυνείκης, εος, CXX.
Πολυράτης, ου, de quo CXVI.
Πόνος, Labor, Eridis f., ἀλγινός, 226.
Ποντοπόρεια, una Nereidum, 256.
Πόντος, Telluris f., 132; pater Nerei, 233; dein e Tellure pater Thaumantis, Phorci, Cetus, Eurybiæ, 237 seqq.
Ποσειδάων et Ποσειδέων, ωνος, accus. Ποσειδάω, 15, Neptunus, Rheæ ac Saturni f., 456; pater Cymopoliae, 819; Tritonis pater ex Amphitrite, 930, Euphemii e Mecione, L; pater Butæ, CXIII, et Minyæ, CLXII; cum Medusa Gorgone concubuit, 278; Tartari portas ac muros, 732, cum Apolline Thebarum moenia exstruit, XLVIII; Thebarum præses, S. 105; templum in Peloridis promontorio ei exstructum ab Orione, CLXXVIII; γαιήρχος, ἐννοσίγαιος, 15; ἐννοσίγαιον, O. 667.
Ποσειδέων, 732; vid. Ποσειδάων.
Ποταμοί, οι, Fluvii, Oceani et Tethyos filii, 3000 numero, ζιγγέντες, 337, 367 seqq., quorum complures recensentur 338 — 345. 348.
Πουλινόμη, Nereidum una, 258.
Πρίαμος, Hesiodo notus, CLXXXV.
Προϊτίδες, αἱ, Præti filiae, describuntur XXVII, XXVIII; quod Bacchi cultum neglexerant, insania puniunt, XXIX; a Græcis plurimis in matrimonium petita, CLXXXIV.
Προΐως, Propulsatio hostium, in Herculis scuto representata, S. 154.
Πρόλογος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
Προμηθεύς, ἑως, Japeti et Clymenes f., 510; O. 50; pater Deucalionis e Pandora, Hellenis e Pyrrha, XXI; Epimetheum fratrem pramonet, ne donum a Jove sibi missum accipiat, O. 86; ignem Jovi furatur, 365 seqq.; O. 48 seqq.; qualem dolum Jovi struxerit, Diis hominibusque Sicyone certantibus, 535 — 561, a Jove in vincula conjectus, 521, ejus jecur ab aquila comestum, 523 seqq.; per Herculeum liberatus, 526 seqq. Epitheta: ἀκάκητα, 614; ἀγκυλομήτης, 546; O. 48; ποικίλος, αἰολόμητης, 511; εὖς παῖς Ἰαπετοῖο, 565, O. 50; ποικιλόβουλος, 521; conf. Ἰαπετιονίδης.
Πρόνη, una Nereidum, 261.
Πρυμνώ, οὗς, Oceanitidum una, 350.
Πρωτομέδεια, Nereidum una, 249.
Πρωτώ, οὗς, Nereidis, fortasse duarum Nereidum nomen, 243, 248.
Πυθώ, οὗς, Phocidis regio, Apollini sacra, ἡγαθήη, LXXXVII; ibi lapis a Saturno Jovis loco devoratus et revomitur memoriae causa a Jove exstructus, 499, ἡγαθήη. Πυθώδε, S. 480.
Πυλάδης, ου, Anaxibia f., LXXVII.
Πύλος, ἡ, Peloponnesi urbs, ubi Neleus ejusque filii regnabant, devastata ab Hercule, XXX; de ea Hercules cum Marte pugnavit, S. 360 seqq.
Πύλων, ωνος, Nauboli f., pater Antiopes, XLV.
Πύρρα, mater Hellenis e Prometheo, XXI.

P.

Ραδάμανθους, υος, Jovis et Europes f., CXLIX.
Ρέη, 467, vid. Ρείη.
Ρείη et Ρέη, Rheæ, Cæli ac Telluris filia, 135; e Saturno mater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; quomodo Jovem a crudelitate Saturni servaverit, 467 seqq.; ἡύκομος, 625, 634.

Ρήσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340.
Ροδεία, una Oceanitidum, 351.
Ροδῖος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 340.

Σ.

Σαγγάριος, Fluvius, f. Oceani ac Tethyos, μέγας, 344.
Σαλμωνεύς, Æoli f., ἀδίκος, XXIII.
Σαρπηδών, όνος, Jovis et Europes f., CXLIX.
Σάτυροι, οι, e quinque filiabus Hecataei filiaque Phoronei nati, οὐδῖτανοι, ἀμνηχανοεργοί, XCI.
Σαώ, οὗς, una Nereidum, 243.
Σειρήνες, αἱ, Sirenes, quarum insula ἀνθεμόεσσα, CXXXVII; ventos ab iis deleniri, CXXXVIII.
Σείριος, ό, Sirius, ἀστήρ, 417; 587; 609; ἀζάλεος, S. 153; S. 397.
Σελήνη, Luna, Hyperionis ac Theæ filia, 371; λαμπρά, 18, 371.
Σεμέλη, Cadmi et Harmoniæ filia, 976; Bacchi mater ex Jove, Καδμείη, 940.
Σήρος, Halirrhothii et Alcyones f., XCII.
Στεινώ, οὗς, Irium Gorgonum una, 276.
Σικυών, όνος, Erechthei f., CLXIX.
Σιμοῦς, οὗντος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 342.
Σίσυφος, Æoli f., αἰολόμητης, XXIII.
Σκάμανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 345.
Σκύθαι, οι, ἱππομολγοί, CXXXII.
Σκύλλα, Phorbantis et Hecates filia, LXIII.
Σολοί, οι, disci, carmen Hesiodeum, CLXXXVI.
Σπειώ, οὗς, una Nereidum, 245.
Στερόπη, Cyclopium unus, 140.
Στρατονίκη, Euryti mater, XLV.
Στρυμών, όνος, Fluvius, f. Oceani et Tethyos, 339.
Στύξ, γός, Oceanitidum προφρεσάτη ἀπασιών, 361, et natu maxima, 776; e Pallante mater Zeli et Nices, Crateos et Bies, Ὀκεανοῦ θυγάτηρ, 383 seqq.; quomodo a Jove honorata, ut Deorum jusjurandum esset, 397 seqq., 775 — 806; in Tartaro habitat, δεινή, 776; ἀφθιτος Ὀκεανίνη, 389; Στυγός ἀφθιτον ὕδωρ, 805.
Συράκουσαι, αἱ, urbs Siciliae, CXXXVI.
Σχοινεύς, ἑως, Atalantes pater, LXXIII.

T.

Τάρταρος, ό, plur. τὰ Τάρταρα, post Chaos primus exortus, Τάρταρα ἡρόεντα, 119; Typhoei pater e Gaia, 822; ejus variae descriptiones, 721 — 819; ibi Titanes, 717, 729, 814, Centimani, 734, 814, Nox et Dies, alternis intrantes et exeuntes, 748, Somnus et Mors, 759, Pluto cum Proserpina, 768, Styx, 776, habitant; huc Typhoeus a Jove detrusus, 868. Epitheta: ἡρόεις, 721, 736, 807; εὐρύς, 868; κρυός, S. 255.
Τάφιοι, οι, cum Telebois Taphi insulae partisque Acarnaniae incolae, quibus Amphitryo bellum intulit, ἀνδρες ἥρωες, S. 19.
Τειρεσίας, ου, vates, Cadmi f., Mantus pater, CXVII; Jovis Junonisque altercationem de concubitus voluptate dirimit, CXXI; de longissima ejus vita, CXX.
Τελαμών, όνος, Ajacis majoris pater, cujus hospes Hercules fuit, CXV.
Τελεστώ, οὗς, Oceanitidum una, κροκόπεπλος, 358.
Τερψιχόρη, una Musarum, 78.
Τήβους, υος, Cæli et Telluris filia, ἐρατεινή, 136; ex Oceano mater Fluviorum, 337, 368, et Oceanitidum, 346, 362, inter quas Helenen etiam fuisse, XXXV.
Τηλεβοί, άων, οι, populus, qui Acarnaniam ac Taphum

insulam cum Taphiis incolebat, ab Amphitryone debellatus, ἄνδρες ἥρωες, S. 19.
 Τυρρηνός, Ulixis et Circes f., 1014, Tyrrhenorum rex, 1016.
 Τυρρηνός, pater Persepolis e Polycaste, C.
 Τυφώνας, ex Aurora pater Memnonis, 784, et Emathionis, 985.
 Τιμάνθη, Echemi uxor, VIII.
 Τίρυνθος, ἡ, accus. Τίρυνθα, Tiryns, urbs Argolidis, ubi Amphitryo habitabat, priusquam Thebas abiit, εὐκτίμενον πτολίεθρον, S. 81; huc Hercules Geryonis boves egit, ἱερῇ, 292.
 Τιταρσίος, e principibus Lapitharum unus, ὄζος Ἄρης, S. 181.
 Τίτῆνες, οἱ, Titanes Coeli filii unde appellati sint, 207; eorum certamen cum Diis (629) et Centimanis, 674 — 717; victi et in Tartarum detrusi, 717 seqq., 814; ἄτακτοι, 632; θεοὶ, 630, 648, 729; ὑποταρτάριοι, 851; χθόνιοι, 697; praeterea obviū 392, 424, 650, 663, 676, 882.
 Τίταρος, Elaræ f., CLXX.
 Τίτυς, οὐρανός, Aegypti f., CLXXVI.
 Τίτυς, ἑως, Euryti et Antiopes f., ἀντίθεος, XLV.
 Τητός, mons Nemeæ, 331.
 Τηχίς, ἴνος, Thessaliae urbs, ubi Ceyx regnavit, quo Hercules profectus est, S. 353, 355, 469.
 Τροχονέεια, Minervæ nomen, γλαυκῶπις, 895; γλαυκῶπις, δεινὴ, ἐγρεκύνδοιμος, κ. τ. λ., 924; ἀγέλειη, S. 197.
 Τρίτων, ὠνος, Neptuni et Amphitrites f., εὐρυβίης, μέγας, 931 seqq.
 Τροίη, Troja, O. 165; Τροίην ἐς καλλιγύναικα, O. 653.
 Τυφάρεως, cujus a filiabus qualem penam Venus petierit, CXLVI.
 Τυβήρνια, regio Italiae, CCII.
 Τυρρηνοί, οἱ, Italiae populus, sub Agrio, Latino, Telogono regibus, 1016. CXXXIX.
 Τυρρηνίον, Boeotiae mons, S. 32.
 Τυρῶν, ὠνος, Ventus, ex Echidna pater Orthri, Cerberi, Hydrae Lemææ, Chimææ, 306 seqq.; Ladonis draconis pater, CXLVII.
 Τυρῶν, ἑως, Telluris ac Tartari f., 821; cujus monstri descriptio, 821 — 852, pater Ventorum procellosorum, 869; fulminibus victus et mutilatus a Jove, 853 seqq., et in Tartarum dejectus, 868.
 Τύχη, una Oceanitidum, 360.

Υ.

Υάδες, αἱ, νόμῳ Χαρτίεσσιν ὁμοῖαι, LXVII, ubi earum nomina; O. 615.
 Υέρη, Λερναία, Typhaonis et Echidnae filia, λύγρ' εἰδυῖα, 313, a Junone nutrita, 314, ab Hercule interfecta Iolai ope, 316 seqq.
 Υέρτος, cujus historia LIII.
 Υἱός, Hercules f., pater Euclides, CIX.
 Υπερβόρεαι, οἱ, populus, CXXXIX.
 Υπερίων, ὠνος, Coeli ac Telluris f., 134; e Thea pater Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.
 Υπεριονίδης, αὐτός, Hyperionis f., Sol, 1011.
 Υπερρας, ἄνθρωπος, Euryanasses pater, CLXII.
 Υπνός, Somnus, Noctis f., 212, 758; Noctem comitatur, κασιγνήτος Θανάτοιο, 756; cum Morte in Tartaro habitabat, 759; describitur 762.
 Υρή, urbs Boeotiae, Βοιωτίη, XLIX, L.
 Υσμῖναι, αἱ (Prælia), Eridis filiae, 228.

Φ.

Φαίβων, ὠνος, 1) Cephalus et Auroræ f. ἱφθίμος, 987,

quem raptum Venus templi sui custodem fecit, 989 seqq. 2) Clymenis, Solis filii, et Meropes f., CIV, ubi ejus historia; sive Solis f. e Clymene, CLXII.

Φαισούλη, una Hyadum, LXVII.

Φαῖω, οὐς, Hyadum una, ἱμερόεσσα, LXVII.

Φάληρος, inter principes Lapitharum, S. 180.

Φᾶσις, ἴδος, δ, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340; ab Argonautis trajectus, LVII.

Φέλλος, Meliboræ natus, εὐμμελής, XCVI.

Φέρουσα, una Nereidum, 248.

Φθίος, adj. Phthius, Φθίη Κυρήνη, LII.

Φίχιον, τὸ, mons Boeotiae, S. 33.

Φίξ, ἴκος, Sphinx, Orthri et Echidnae filia, ὀλοή, 326.

Φιλότης, ἦτος, ἡ (Concubitus), Noctis filia, 224.

Φιλυρίδης, Philyræ f., Chiro, 1002.

Φινεύς, ἑως, Phoenicis et Cassiopeæ f., LVIII; cur caecitate punitus, LIX; ab Harpyiis ad usque Scythiam propulsus, CXXXI.

Φλεγύς, αὐτός, Coronidis pater, διόγνητος, LXXXVII.

Φόβος, Terror, qualis in Herculis clypeo representatus fuerit, S. 144 (nota) seqq.; Φόβος et Δεῖμος, Martis et Veneris filii, 924; Martis comites bellique socii, 935, S. 195, 463.

Φοῖβη, 1) Coeli ac Telluris filia, χρυσοστέφανος, 136; Latonæ et Asteries mater e Cero, 404 seqq.; avia Phœbi, CLXXIV. 2) una Heliadum, CIV.

Φοῖβος, Appollinis nomen, 14, Φ. Ἀπόλλων; S. 68, 100; ἀκροτεκνόμενος, LXXXVII; χρυσάορος, CLXVII; CI, Ἀπόλλων Φ.; CLXXIV, ubi nominis derivatio.

Φοῖνιξ, ἴκος, Agenoris f., pater Phineis e Cassiopea, LVIII; pater Europes, CXLIX; Adonis pater ex Alphesibæa, CXCVI.

Φόνος (Nex), in Herculis scuto representatus, S. 155; οἱ Φόνοι, Eridis filii, 228.

Φόρβας, ἄνθρωπος, Scyllae pater ex Hecate, LXIII.

Φόρκυς, υἱός et υἱός, Telluris et Ponti f., 237; e Ceto pater Graearum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.

Φρίξος, cum vellere aureo (coll. LV) ad Aëten venit, I; quatuor filiorum pater ex Jophosse, LXII; huic Phineus viam in Scythiam monstravit, LIX.

Φρόντις, ἴκος, Phrixi f. ex Jophosse, LXII.

Φυκτεὺς, ἑως, pater Hippostrati, LXXXVIII.

Φώλακος, Deionis f., pater Iphicli e Clymene, CXVI, CXXII, CLXII.

Φύλας, ἄνθρωπος, pater Hippotae et Therus e Lipephile, LIV.

Φυλεύς, ἑως, CLXI, φίλος μακέρεσσι θεοῖσι.

Φωκῆες, οἱ Phocenses, Amphitryonem secuti in bello cum Taphiis ac Telebois gesto, μεγάθυμοι, S. 25.

Φῶκος, Aëci et Psamathes f., 1004.

Φωρωνεύς, ἑως, cujus filiam Hecataeus duxit, XCI.

Χ.

Χάος, εὐρος, τὸ, primum erat ante omnes res creatas, 116; ex eo Erebus et Nox prodierunt, 123; ζοζερὸν, 814.

Χαίρων, ὠνος, Therus et Appollinis f., Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο, LIV.

Χαλκίς, ἴδος, ἡ, urbs Euboræ, quam καλλιγύναικα Hesiodus cognominavit, CXXIII; ibi Hesiodus victoriam in certamine musico reportavit, O. 655 seqq.

Χάρτες, αἱ, Gratiae, Aglaia, Euphrosyne, Thalia, Jovis et Eurynomes filiae, 907 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, O. 73; cur Orchomeni cultae, CXLIII; partem obviae 64, 946, LII, LXVII, CLXVII.

Χείρων, ὠνος, Chiro Centaurus, Philyræ f., 1001; Jasonem, LXXXIII, ejusque filium, Medeam, educavit, 1001. Najadum unam in matrimonium duxit CII;

Χείρωνος ὑποθήκαι, carmen Hesiodo adscriptum, cujus exordium CXXV.
 Χίμαιρα, Typhaonis et Echidnae filia, 319 seqq., ubi ejus descriptio; a Bellerophonte ac Pegaso intersecta, 325.
 Χίος, ἡ, insula, ad quam Orio in itinere suo venit, XLIII.
 Χρυσάωρ, ορος, capite Medusae amputato prosiluit, 281; nominis interpretatio, 283; e Calliroe pater Geryonis, 287, 979, et Echidnae, 295.
 Χρυσή, ἰδος, una Oceanitidum 359.

Ψ.

Ψαμάθη, Nereidum una, χαρίεσσα δέμας, 260; Phoci mater ex Aeaco, δία θεάων, 1003.

Ω.

Ὠρυγία, insula ad occidentem vergens, CCIII.
 Ὠρυγία, insula, in vicinitate Cretae sita, CCIII.
 Ὠκεανίνη, Oceanitis, Oceani filia; de Styge, 389, de Clymene, καλλίσφυρος, 507, de Chryseide, 956. Ὠκεανῖναι, αἱ, Oceanitides, ac Oceani Tethyos filiae (346),

3000 numero, τανύσφυροι, 364; quarum maximae natu (366) recensentur 349 — 361.
 Ὠκεανός, Coeli ac Telluris f., 133; e Tethye pater Fluviorum, 337 seqq., 368, et Nympharum Oceanitidum, 345 seqq., 362; pater Doridis, 242; Electrae, 265, Calliroes, 288, 979; Idyiae, 959; Helenes, XXXV; qualis in margine scuti Herculei representatus fuerit, S. 314 seqq.; trajectus ab Hercule, 292; ab Argonautis in Libyam navigantibus trajectus, LXII; Ὠκεανοῖο βέεθρα, 695; Ὠκεανοῦ βοαί, 841; ἱερὸς βόος Ὠκεανοῖο, O. 566. Epitheta: ἀψόβροος, 776; βαθυδίνης, 133, O. 171; βαθυβρείτης, 265; κλυτός, 215, 274, 288, 294; μέγας, 20; τελῆεις ποταμός, 242, 959. Præterea obvius 282, 383, 789, 816, 908.
 Ὠκυπέτη, Harpyiarum altera, 267.
 Ὠκυρόη, una Oceanitidum, 360.
 Ὠλενίη πέτρη, Olenia rupes, Piro fluvio adjacens, CLVI.
 Ὠλενος, ἡ, urbs Achajae, LXXXVIII.
 Ὠραι, αἱ, Eunomia, Dice, Irene, Jovis ac Themidos filiae, 901 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, καλλίχομοι, O. 74.
 Ὠρίων, ωνος, Neptuni et Brylles f., cujus historia XLIII et XLXXVIII. O. 609; σθένος (δμβριμον) Ὠρίωνος, O. 615, 619.